

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

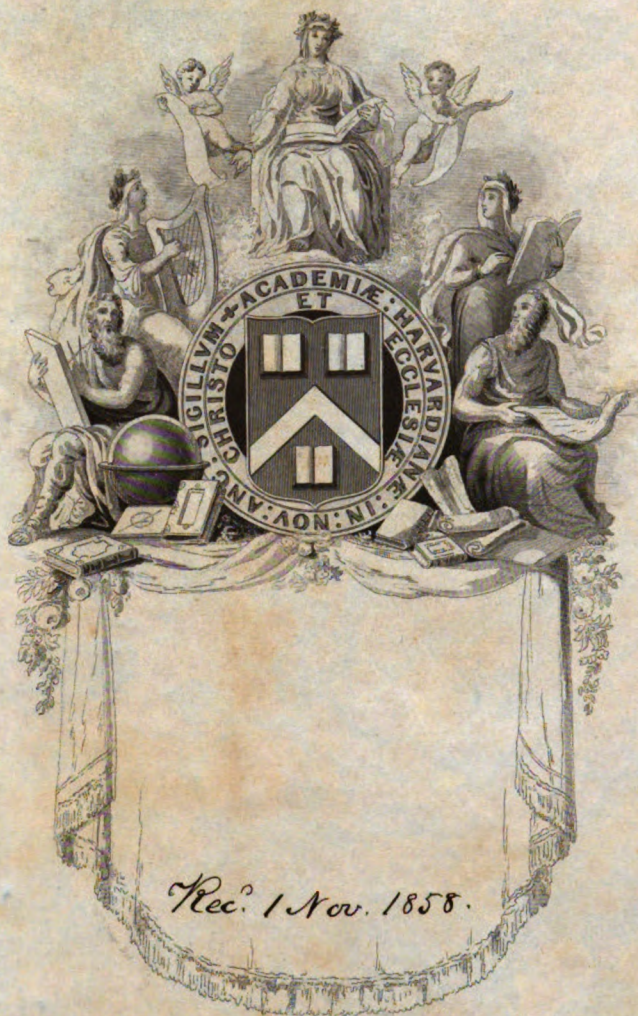
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

7088
5F

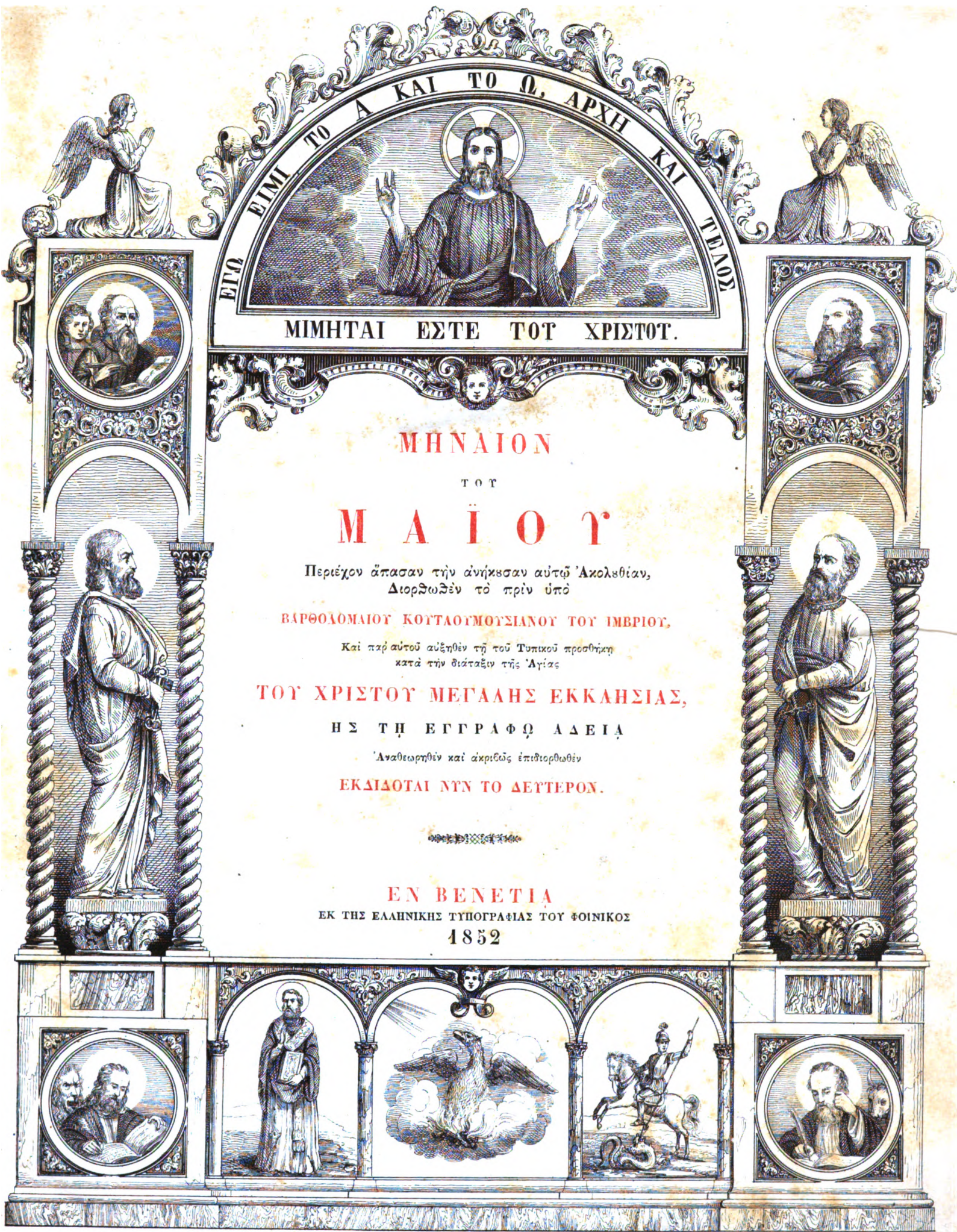

42.110.6

c908.8.5F

Rec^d. 1 Nov. 1858.

ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΪΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἡ Σ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΥΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1852

C9088.5F

M H N

M A I O Σ

ΕΧΟΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγνωσ, Ἱερεμίαν τὸν ἔνδοξον, καὶ πρὸ τοῦ τεχθῆναι ἐκ μητράς, ὑποφήτην καθηγίασας, ὡς προειδώς ἀληθῶς, τῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον· οὐ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, Ἱερεμίας ὁ ἔνδοξος, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν Παραδείσου σκηναῖς, οἷά περ ἀυλιζόμενος· οὐ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Κύριε, εἰ καὶ θρηνηθῆς ἐλάλει, Ἱερεμίας ὁ δοῦλός σε, ἀλλὰ τὴν πρὸς σὲ εὐφροσύνην, ὡς Προφήτης ἐκ ἡμαῦρῳσε· τὴν γὰρ ψυχὴν σοι Χριστέ, τῷ πόθῳ συνηρμόσατο, καὶ θυμηθῆς τῆς ἀνεκφράστου, διαπαντὸς ἐνεπίμπλατο.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἑμοίως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Maggio.

4

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Πρὸ τῆς σε πλασθῆναι προγνωστικῶς, μητρὸς ἐκ κοιλίας, ἡγιασθῆς καὶ τῶν ἐθνῶν, Προφήτης ἐχρίσθης ἀνακραζῶν· Ἐγὼ Λυτρωτῆ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Οπάντων τὴν γνώσιν προειληφώς, σοῦ τῆς διανοίας, ταῖς κινήσεις προθεωρῶν, ὦ Ἱερεμία θεοφάντορ, καθηγητὴν σε λαοῦ προχειρίζεται.

Σοῦ τῆς διανοίας τὸ ὀπτικόν, σαφῶς ἐκκαθάρας, μολυσμάτων τῶν τῆς σαρκὸς, ἀληθείας μάρτυς ἀνεδείχθης, τῷ Ποιητῇ σε ποθεινότατος.

Θεοτοκίον.

Σκηνώσαντα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ σοὶ Παρθένε, Θεοτόκε ὑπερφυῶς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα ἀνεφάνης, τῶν ποιημάτων ἀπάντων δεσπόζουσα.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ προκαθηγίασας, τὸν ὑποφήτην σου Δέσποτα, πρὸ τοκετοῦ, καὶ τοῖς πλανωμένοις, ὁδηγὸν ἐξαπέστειλας.

Χάρις σοῦ τοῖς χεῖλεσιν, ἐγκατοικήσασα Πνεύματος, φωτιστικὴν, οἷά περ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει σε ἀνεδείχεν.

Μύρον εὐδίας σου, μὴ ὑποφέροντες δῆμὸς σε. τοῦ Ἰσραὴλ, βεβορβορωμένοι, ἐν τῷ λαίῳ καθείργουσιν. Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Πανάχραντε, ὁ ὑπερούσιος ἄναρχος, Υἱὸς Θεοῦ, συναναστραφῆναι, τοῖς ἀνθρώποις εὐδόκησεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
• **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο ἄνομος λαὸς, σὲ τὸν νόμους δικαίους, κρατύνοντα σοφῆ, ὑποβάλλει βορβόρω, ὁσμὴν θείας γνώσεως, μὴ βουλόμενος δεῖξασθαι· ὃν ἐθρήνησας, ὑπὸ βαρβάρων ἀθέων, ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσίᾳ βιαίᾳ, Προφῆτα μακάριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Η ὑπέρφωτος ἔλλαμψις, ἡ τοῦ παναγίου καὶ θείου Πνεύματος, τῇ καρδίᾳ σου ἀσράψασα, τοῖς ἐν σκότει φαίνειν ἀπειργάσατο.

Προφητῶν συμπαθέστατος, πάντων πεφηνῶς Παμμακάρ Θεόληπτε, συμπαθείας με ἀξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον πολλοῖς πάθεσιν.

Ὡς μεσίτης γενόμενος, ἐκφαντορικῆς καὶ θείας ἐλλάμψεως, μεσιτείαις σου εἰρήνευσον, πολυτάραχόν μου βίου κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Ισραὴλ εὐρῶν δέδωκε, τῷ ἡγαπημένῳ Θεῷ νῦν ἅπασαν, ἐπιστήμησ τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε ἡμῖν ἔλαμψεν.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὡσπερ ἀστραπὴν, τὸν Προφήτην σου ἀπέστειλας, Ἰερεμίαν τὸν ἱερώτατον, τοῖς ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς σε Χριστῆ μνηνίοντα.

Βέλως ἐκλεκτῶν, ἐν φαρέτρᾳ σε κρυπτόμενον, Ἰερεμία τῇ προγνώσει αὐτοῦ, ὁ σὸς Δεσπότης, οἷς ἔδει καιροῖς ἀνέδειξεν.

Ὡτα καθαρὰ, διανοίας ἔχων ἐνδοξε, προσομιλοῦντός σοι τοῦ Πνεύματος, κατηξιώθης, Προφῆτα ἐπακροάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τῆς Παρθένου τὸ μυστήριον· τὸν γὰρ ὀφθέντα ἐπὶ γῆς δι' αὐτῆς, Θεὸν ἀνθρώποις, μητρικῶς ἐτιθηνήσατο.

ᾠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Εἵλκυσας τὸν φωτισμὸν, καὶ τὴν χάριν θαψιλῶς Θεοφόρε, πνευματικῶς τὸ στόμα, τῆς ψυχῆς ὡς ἐπλάτυνας· καὶ πλησθεῖς κοινωκικῶς, πᾶσι μετέδωκας, ὡς Προφῆτα, τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλάμψεως.

Θάλασσαν τὴν κοσμικὴν, ὑψουμένην πειρασμῶν τρικυμίας, ἑωρακῶς ἐσχάτους, τῆς σταθμοῦς ἐπεπόθησας, καὶ πηγὴν ποταμῆδόν, βρύουσαν δάκρυα, τὸν λαόν σου, τὸν δυσμενῆ πικρῶς ὀδύρεσθαι.

Θάνατον τοῦ Λυτρωτοῦ, προεδήλους μυστικῶς Θεηγόρε· ὡς γὰρ ἀμνὸν τῷ ξύλῳ, τὸν Χριστὸν ἀπῆώρησε, τῆς ζωῆς τὸν ἀρχηγόν, δῆμος ὁ ἄνομος Ἰουδαίων, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως. Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως, ἐκ σοῦ Ἁγνῆ ἐν χρόνῳ, σαρκικῶς ἀποτίκτεται, καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ σκιά, πάντες ζησόμεθα, ὡσπερ παῖλαι, Ἰερεμίας προφήτευσεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Μὴν Μαΐος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ι΄.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Στίχοι.

Ψυχὰι λιθῶδεις, καὶ ξένοι θείου φόβου,
Λίθοις ἀνεῖλον θεῖον Ἰερεμίαν.

Πρώτη ἐν Μαΐοιο λίθοις κτάνον Ἰερεμίαν.

Ο θαυμασίος οὗτος τοῦ Κυρίου Προφήτης, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς μητρὸς ἀγιασθεὶς, ἦν ἐξ Ἀναθῶθ· ἐν δὲ Τάφναις τῆς Αἰγύπτου, λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀποθνήσκει, καὶ τίθεται ἐν τόπῳ τῆς οἰκίσεως Φαραῶ· ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν, εὐεργετηθέντες παρ' αὐτοῦ· ἦνξαστο γὰρ, καὶ αἱ ὀλοθρεύουσαι αὐτοὺς ἀσπίδες ἀπέψυξαν, καὶ οἱ ἐν τοῖς ὕδασι θῆρες, οὓς Αἰγύπτιοι μὲν καλοῦσιν Ἐφῶθ, Ἕλληνες δὲ Κροκοδείλους. Καὶ ὅσοι εἰσι πιστοὶ ἕως τῆς σήμερον ἔρχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χροῦ, δῆγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι.

Φασὶ δὲ, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, ἐπιστάς τῷ τάφῳ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθὼν τὰ κατ' αὐτὸν, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα· καὶ ταῦτα πανταχοῦ κατασπείρας τῆς πόλεως, καὶ κύκλῳ αὐτῆς, τὰς μὲν ἀσπίδας ἐκείθεν ἀπεδίωξεν, ἀντεισθήγαγε δὲ τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους Ἀργαλοὺς, οὓς ἐκ τοῦ Ἄργου ἦνεργειν, ἐκείθεν ἔχοντας τὴν προσηγορίαν.

Δέδωκε δὲ ὁ Προφήτης σημεῖον τοῖς ἱερεῦσιν Αἰγύπτου, ὅτι δεῖ σιασθῆναι τὰ εἶδωλα αὐτῶν, καὶ συμπεσεῖν, διὰ Σωτῆρος παιδίου, ἐκ Παρθένου γεννωμένου ἐν φάτνῃ· διὰ τοῦτο ἕως τοῦ νῦν θεοποιοῦσι παρθένον λεγῶ· καὶ βρέφης ἐν φάτνῃ προτεθέντος, προσκυνοῦσι. Διὰ τοι τοῦτο, καὶ Ἱππολύμειῳ τῷ Βασιλεῖ, ἐρωτήσαντι τὴν αἰτίαν, ἔλεγον πατροπαράδοτον εἶναι τὸ μυστήριον, καὶ ὑπὸ ὀπίου Προ-

φήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν, καὶ ἐκδεχόμεθα, εἶπον, τὸ πέρασ τοῦ μυστηρίου.

Λέγεται δὲ περὶ τοῦ Προφήτου, ὅτι, πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ ναοῦ, ἤρπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ὑπὸ πέτραν κατατεθῆναι, καὶ εἶπε τοῖς παρεσῶσιν· Ἀπεδήμησε Κύριος ἐκ Σινᾶ εἰς τὸν ἔρανόν, καὶ πάλιν ἐλεύσεται νομοθετῆσαι ἐν Σινᾶ ἐν δυνάμει, καὶ σημεῖον ἡμῖν ἔσαι τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅταν ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσωσιν. Εἶπε δὲ, ὅτι τὴν κιβωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἐκβαλεῖ, εἰ μὴ Ἀαρὼν μόνος ὁ ἱερεὺς· καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκ ἔτι, οὐχ ἱσραῶν, οὐδὲ προφητῶν, εἰμὴ Μωϋσῆς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει, πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἀναστήσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ τεθήσεται ἐν ὄρει Σινᾶ, καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναγθῆσονται, ἐκδεχόμενοι τὸν Κύριον, καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, τὸν ἀνελεῖν αὐτοὺς θύλοντα. Ἐν δὲ τῇ πέτρᾳ ἐσφράγισε τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ τύπος ὡς γλυφὴ σιδήρου· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασε τὸ ὄνομα, καὶ οὐδεὶς νοήσει τὸν τόπον, οὐδὲ ἀναγνῶναι αὐτὸ δυνήσεται, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἐγένετο μεταξὺ τῶν ὀρέων, ἔμβα κεῖται Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν, καὶ ἐν νυκτὶ ὡς πῦρ ἡ νεφέλη γίνεται ἐπὶ τὸν τόπον, κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον. Ἦν δὲ ὁ προφήτης Ἰερεμίας τῷ χρόνῳ προβεβηκώς, τὴν ἡλικίαν μικρὸς, εἰς ὅδῃ ἔχων καταλήγον τὸ γένειον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Βατᾶ τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Καὶ τῷ Βατᾶ, τμηθέντι τὴν κάραν ξίφει, Βατὰ πρεπόντως οὐρανοῦ τὰ χωρία.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Σὺ νῦν οὐκέτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράγματι, Προφήτα τὰς προρρήσεις, πληρωμένας τὰς σὰς, θεώμενος κραυγαῖς· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανον θεῖον ἀνεδείχθης, κυβερνώμενον, χειρὶ τοῦ Παρακλήτου, οὐρανόθεν φωνᾶς, φθεγγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρήνους συγγραῖφον ὧς Προφήτα, οὐκ ἡμαύρωσας, τὴν θεῖαν εὐφροσύνην, ἣ ἐκ βρέφους τρανώς, συνήκμασας κραυγαῖζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηραν Παρθένε ὑπεισδῦναι, ὡς εὐδόκησας, ἀνθρώπους θείων σῶσαι, τοὺς Προφήτας σαφῶς, ἐδίδαξας τὸ θαῦμα, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Οὐρανοὺς ἐπέβης, γεγηθὼς θεόπνευστα Ἰερεμία, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις, θρόνον τῷ Παντά-

νακτος περιπολεύεις, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεῖκῃς ἀκτίνος, τῷ πυρσῷ λαμπόμενος ἀτανακλάσεις, τοῖς ποθοῦσι πέμπεις, ἔσοπτον πολύφωτον ὡς δεδειγμένος, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβείας κήρυξ, ὄραθεις πανεύφημε ἱερωμένος, τὴν τῆς ἀθείας, ἠλεγγας ἀσθένειαν Ἰερεμία, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐμὴν οὐσίαν, ἐκ σὲ ἀνεδέξατο ὁ ζωοδότης, καὶ τῶν πρὶν κηλίδων, ταύτην ἐξεκάλθηρην ὧς Θεομήτορ. Εὐλογοῦμεν τοίνυν τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Νικηταὶ τυράννη, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου
 γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα
 ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογοεῖτε πάντα
 τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάν-
 τας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Φωτὶ συνανεκραθῆς, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ, τῇ τῆς Θεότητος αἴγλῃ Μακάριε, ἧς ἐπὶ γῆς τὰς ἐμφάσεις τρανώς ἐκέκτησο.

Πηγῆς τῆς ἀκηράτου, μέχρι καταντήσας, ἀπαυγασμάτων τῶν τῇ δε Θεόπνευστε, τοῦ ποθομένου σοι τέλους σαφῶς ἐπέτυχες.

Τῇ αἴγλῃ τῇ φωσφόρῳ, ἧς νῦν ἀπολαύεις, τοὺς ἀνυμνοῦντας σὴν μνήμην φαιδρύνεσθαι, Ἰερεμία παμμακάρ πάντας ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σωτηρίας, οἱ πεπιστευκότες, τῷ παναχράντῳ σου τόκῳ γινώσκοντες, ἐκ τῶν κινδύνων ῥυσθῆναι σὲ ἱκετεύομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
 σου σσεωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
 σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλαίριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐάν τύχη ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἑορτῇ, ὅρα ἔμπροσθεν, εἰς τὴν Η'. τοῦ παρόντος μηνός, τὴν διατύπωσιν περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Ψάλλεται δὲ ἐν ἡ ἢ ἐν ἡμέρᾳ τύχη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεορρήμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν ποιμνὴν τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίσας τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, ἱεουργεῖ ἱερώτατε.

Α'στραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπέδιώξας, προκινδυνεύων τῆς πίστεως, στερρὸν Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραῖωμα ἀσειστον, παναοίδιμε, τῆς Χριστῆ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Α'ρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως Θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, ἱεουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σοῦ τὴν μνήμην, ἱερώς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον· ὅτι Ἀρείου τὰ διδάγματα πάντα κατήργησε, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν κόσμον τρανώς καταγέλλει, ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέρισον· ὧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Δόξα, Ἦχος γ'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η' μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολὺς ἄθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην φαιδρῶς. Πάντες πιστοὶ, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱερούς αὐτοῦ πόνους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτῆ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν, ὁ ὑπὲρ πίσεως ἀθλήσας στερρότατα, καὶ λύσας τὴν τοῦ Ἀρείου, κακοδοξίαν νευραῖς, τῶν σεπτῶν σου λόγων Ἀθανάσιε, τρανώς ἐκδιδάσκων, μιᾶς Θεότητος δὴναμιν, ὀριζομένην, ἐν τρισὶν ὑποστῆσαι, παρ' ἧς ἅπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνην δι' ἀγαθότητα, παρήχθη πρὸς γένεσιν, καὶ σαφηνίζων τῆς θείας, δημιουργίας τὰ δύσληπτα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Πατριαρχῶν ἡ κρηπίς, σάλπιγξ ἡ εὐχος, ὁ νοὺς ὁ περίβλεπτος, ἡ γλῶσσα ἡ ὀξυτάτη, ὁ διαυγὴς ὀφθαλμός, τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια· ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁ λαμπτήρ ὁ φανότατος· πέλεκυς κόπτων, ὕλην πᾶσαν αἱρέσεων, καταφλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος· στύλος ὁ ἀπερίτρεπτος, ὁ πύργος ὁ ἀσειστός· ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερῆσιν δύναμιν, τρανώς· ἦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἀτελευτήτου ζωῆς, ἐπωνυμία ἀληθῶς κλειζόμενος· τρυγῶν τε ὠραιότητα, σὺν νεοττοῖς ἱεροῖς, καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς οὐράνια, ἔνθα νέφος εὐφραίνεται, σεπτῶν Μαρτύρων· ἔνθα φῶς τὸ ἀνέσπερον· ὅπερ ἅπαστος, εὐφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα ἐπουράνια, Ἀγίων λαμπρότητες· ὅπου ὁ ἦχος ὁ θείος, ἑορταζόντων ἀκηεται· Χριστὸς ἔνθα πέλει, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορροῶς Νεῖλος, καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσορροῖθρα τῆς ἀθανασίας χεύματα· καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς θρηγορίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος.

ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν· καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν κατάρδει τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θεῖοις δόγμασι ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἀρειοῦ. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Θεῖοις δόγμασι ὀρθοδοξίας, Πάτερ ὦπλισας τὴν Ἐκκλησίαν· ταῖς διδασκαλίαις σου τὰς αἱρέσεις ἐξέτεμες· τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν πίστιν τηρήσας· λοιπὸν ἀπόκειται καὶ σοὶ παναοίδιμε, ὁ δίκαιος τῶν πόνων σου στέφανος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως περ ἄστρον ἄδυτον, καὶ μετὰ πότμον, σῶν δογμάτων λάμπησι, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα σοφῆ Ἀθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος γ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ως ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κερτημένον εὐκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως, ὃν περ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεῖς τὰς φρένας, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλεόντον ἀνίχνευσας τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσὸς μετάρσιος ἐνθέων διδασμάτων, ἰθύνεις ἐκάστοτε τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ

μόνη γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζῶν, ἀφ' ἧς ἀρυόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

ᾠδὴ γ΄. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου Ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἡμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Εξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἰδρωσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδῆρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱερουργήσας Χριστῷ.

Ως ταξίαρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὀπλισάμενος. Θεοτοκίον.

Ητὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σεσαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπου τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα,

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων, πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐτράνωσας· ὡς Ἱεράρχης εὐσεβῆς, ἐκήρυξας ἐν τῷ κόσμῳ, μίαν τὴν Θεότητα, ἐν Τριάδι γνωρίζεσθαι, φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώποις ἀσύγχυτον· διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πάτερ τελούμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, Ὅσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζωῆς κερτημένος.

Ανεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σου, Ὅσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων, Ὅσιε Πάτερ, ἀπέδιώξας τῆς ποιμνῆς σου, ἀρειόφρονα πλάνην. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθένε, τοῖς ὑμνοῦντάς σε περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

ᾠδὴ ε΄. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν, Ἀθανασίου τοῖς λόγοις παιδευόμενοι· στόμα γὰρ τοῦ Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Πύργος φανεῖς Μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας διεσαύρωσας.

Ταῖς ἱκεσίαις Κύριε τῷ Ἱεράρχῃ σου, τῆς οἰκτιρμῆς σου ἡμῖν ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίους ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον .

Τὴν ἐκ Δαυὶδ βλασφήσασαν ἀνυμνήσωμεν, ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείνασαν Παρθένον μετὰ τόκον ἀγνήν .

ᾠδὴ ε΄. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις .

Παραδέξισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, Μαῖκαρ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων, ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας .

Τῆς χάριτος ποταμὸς Θεοφόρε, Νεῖλος ἐδείχθης νοητός, καρποδότης εὐσεβῶν διδασμάτων τοῖς πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ πέρατα τρέφων .

Θεοτοκίον .

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνήσωμεν Μητέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον παντὶ, τὸν συναΐδιον τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον .

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου .

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπέρρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τῆ Πνεύματος Ὅσιε· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου .

Ὁ Οἶκος .

Αθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην ἐν ὧδαῖς οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδὼς αὐτὸς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἣν πάντες Προφῆται προκατήγγειλαν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ .

Συναξάριον .

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας .

Στίχοι .

Ἄθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν
Καὶ νεκρὸν ἐξέριστον ἐκπέμπουσί σε ;

Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου .

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. Τοῦς δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἄθλους, καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνοστάσεις, καὶ τὰς ἐπὶ συχνῶ ἀδικίαις ὑπαρρίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπάνηκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμενοι, μικρὰ τινα πρὸς ὑπόμνησιν εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ .

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπωνυμος, πατρίδα μὲν

ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, πατέρας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ· παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἐτι κομιδῇ, ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ἣ παιδιᾷ τινα ταῖδε ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρας καὶ διακόνους ἑαυτοὺς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ δεῖν Βαπτίσματι κικαθαριμένοι, οὗς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος οὕτω συνενεχθὲν, ὑπερθαυμάζει μὲν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶη τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας, τῷ δεῖν μύρω ἐπιχρίσας, τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τι παραδίδωσιν· εἶτα, πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα, διάκονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ συνεργὸν προσλαμβάνει, καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου φρονούντας ἀπεκήρυξεν .

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόντος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνον διαδέχεται. Ἄλλ' οἱ περὶ Εὐσέβιον, τὴν προχείρισιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πειθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα Βασιλέα Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ Κωνσταντίνῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρωθεὶς, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθόν, ἡρεμῆν οὐκ εἶα· διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκευάζουσι Κωνσταντίου τὸν τῆς Ἀνατολῆς Βασιλέα, σύνοδον Ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἐνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι .

Χεῖρα τεταριχουμένην ξυλίην λάβουακι δέντες προσκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητεία διεβρυλλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος, (ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δῶμα κατὰφορον γένηται,) Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρεῖναι μὴ νύεται· καὶ περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβούσης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει· Καὶ δὴ πυθάνεται τῶν παρόντων, εἴ τινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἶδέναι, ἀποκαλυφάμενος αὐτὸν, εἶ οὗτος εἶη, προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· Ἴδου ἡ δεξιὰ, ἰδοὺ ἡ ἀριστερά, ἃς παρά τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὄλων οἱ ἐξ Ἀδάμ ἐκληρώθημεν ἄνθρωποι· τρίτην δὲ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητεῖτω μηδεὶς. Οἱ δὲ, ἀίσχυντες πληθεύοντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξήσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λάβρα τῆς πόλεως ἔξεισι, καὶ εἰς τινα λάκκον ζοφώδη καὶ δεινῶς ἀνυδρον καθεὶς ἑαυτὸν, ἕκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἐσπέραν καταβρεῖ. Κώνστας δὲ τῆν νικαῦτα ὁ Κωνσταντίου ἀδελφὸς τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχὴν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας, καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Παίπα, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγῶδει· οἱ τινες, γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξανδρείαν πέμπουσι .

Τοῦτο Κωνσταντίος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τι κελεύει, ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας διαφυγὼν, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντῷ ἀποκαταστήσαι τῷ θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰμὴ ποιήσῃ τούτο, ταῖς οἰκείοις ὄπλοις αὐτὸν ἀποκαταστήσαι. Ὁ δὲ Κωνσταντίος ἐν ὀρρωδίᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρείᾳ

Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κωνσταντᾶ καταλείπει τὸν βίον.

Κωνσταντῆος δὲ Αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληφθέντας τὸν Ἅγιον· ὅπερ προηγουμένως ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπεῖν ὑπάξιθων, ἐπὶ τι γυναικὸς καταφευγεῖ, παρθενία καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ἁμυνόμενον· ἧτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξιῶσιν καὶ θεραπεῖαν παραίχεται. Ἐκτος ἐνιαυτός τῳ μεγάλῳ παρὰ τῇ φιλοθίῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἠνύετο. Καὶ δὴ Κωνσταντῆος μὲν καταλείπει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξί τοῦ οἰκῆματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκειται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἢ πόλις συνέδραμεν ἅπαντα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου δέμενος, τοῦτο προηγουμένον προβάλλεται σπουδάσμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπαλάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῆσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας· ὁ δὲ καὶ αὐτίς ἀληπτος ἦν καὶ ἀχειρώτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβάς, πρὸς Θηβαῖδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· κακεῖ κρυπτόμενος διελάσθηεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζωσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰουλιανὸς Βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐαλέντα· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἐσῶν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου Σολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεὶς, πάντας μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογματῶν ἀντεγομῆνοὺς μυρίαὶς αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν, Ἀθανάσιον δὲ εἰλεῖν Σερμῆν ἐτίθετο σπουδῆν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος ἔσεσθαι, εἰς τινα πατρῶν τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπιεί δὲ ἐπύθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους, καὶ τὰς μακρὰς ὑπερορίας, ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γῆρα καλῶ καταλείπει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμβίβη αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Ὅσοι οἱ Ἅγιοι, Ἑσπερος καὶ Ζωή, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανῷ τοῦ Βασιλέως, δούλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα ἐν Ἰταλίᾳ Κατάλλου τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων, οἱ ἐκ Παμφυλίας τούτους ὠνήσαντο· ἐλεύθεροι δὲ τὰς ψυχάς. Ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεύειν ἐπὶ πολὺ ἠνέσχοντο ἀσεβείᾳ δεσπόταις, εἰ, ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ προσκυνοῦσιν εἰδῶλα. Τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου, τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκίαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξελθόντων, τῆς δὲ, ὅτι κύριοι ἡμῶν εἰσιν, εἰπούσης, τῶν δὲ τῷ Χριστοῦ αἵματι· ἐλευθερωθῆναι· βουόντων, ἡδὴ τῆς μητρὸς συνειπούσης· ἐπιβρωθέντες, παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κάταλλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, Δεσπότην τῶν ἑαυτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχη δὲ τιμὴ τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν κυριότητα· εἶναι δὲ προτιμωτέρην αὐτοῖς τὴν τῷ Χριστοῦ

ἐξουσίαν· Πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ, φασι, μᾶλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις.

Ἐκπλαγέντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ Κατάλλου, τέως μεταπέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τριτωνίῳ πρὸς Ἑσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. Ὑστερον δὲ, γενέθλια τοῦ τεθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κάταλλος, ἐκ τῶν παρεσκευασμένων οἶνον καὶ κρέας αὐτοῖς ἐγνώκεν ἀποστεῖλαι, περιωμένος εἰ μεταλήψοιντο τῶν εἰδωλοθύτων. Ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτοὺς, τοῖς κυσὶ βαλοῦσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς, ὡς ὁ Κάταλλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι κελεύει, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέσθαι· οἷς ἐπιφώνουσι καὶ παρεθάρσυνον οἱ γεννητόρες μὴ ἐνδοῦναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους, καὶ πρὸς τὸν μαρτυρίου στέφανον ἀποβλέπειν. Ἐπειτα δὲ κατενεχθῆναι, καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς. Εἶτα ἐκκαυθῆναι κλίβανον, καὶ τοὺς Ἅγίους ἐμβληθῆναι· ἐν ᾧ γενόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. Ἐωθεν δὲ, φωνῶν ἐν τῷ κλίβανῳ ἐνηγουμένων, ὡπερ φαλλόντων τινῶν, διανοξάντες, οὐδένα εὐρον, εἰμὴ τοὺς Ἅγίους μόνον, ἐν σχήματι καθευδόντων, κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Τρεῖς Παῖδες ἐκ καμίνῳ.

Ὡς σίμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀθέων δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγαῖζων· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκνέμῃ τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ἱμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοῦσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ καὶ τὴν Σαβελλίῳ ἠλεγξας κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ἱμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικῆσαντα πιστοῖ, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρὸς, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς

ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν, Παρθένον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τὴς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Σε τὴν ἀκατάφλεκτον βίτον.

Εσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχὴν σου, ἀκηλίδωτον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶς, τῇ οἰκυμένη ἀστράπτει, τὰς Δείας ἐμφάσεις Παμμακάριστε.

Σάλπιγξ γνωσικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχθης Θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρείας λόγοις, κατὰ τῶν θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρατῆρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας τὸ νηφάλιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβῆσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκῆσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε ἀγνή, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον,

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Αρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ θρέμμα, ἀθανασίας τὸ κῦδος, ὑμνήσωμεν ἐν αἰνέσει, ὡς καθαιρέτην Ἀρείου, καὶ τῶν πιστῶν ὡς προστάτην,

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφου τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε· σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δίς.

Τῆ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κήρυξ, ὁ τῆς Τριαδος ὑπέρμαχος.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Πάνσοφε, Ἐκκλησίας σκίμπωκ τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλω εἰτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώθητον· ὃν ἐκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιθέατον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστερά, ἱεροπρεπῶς εὐφημῶμεν· οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων συγκόψας τὰς φαλαγγας τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριαδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ιδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν τῆς ἕσας ταυτότητα· καὶ χερσικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς ᾠδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου ᾠδὴ ε'.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου.

Τῆ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ ζεύγος τὸ ἅγιον Χριστοῦ, ξυνωρὶς ἡ ἔνθεος, τὸ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, μέγιστοι Μάρτυρες, οἱ τὴν θεῖαν ζεύγλην, ἐν βασάναις στέρξαντες, καὶ μάστιγας τυράννων μὴ πτήξαντες· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μορφῇ ἀσραπτουσίᾳ ὡς σεμνῇ, Μαύρα παμμακάρισε, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὄψεις ἡμαύρωσας, τῷ δεινῷ τυράννῳ, καὶ σπασμοῖς τριχῶν τῶν σῶν, Θεῷ ἀναφανδὸν προσωμίλησας· ἐντεῦθεν ἔφλεξας, τῶν λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι, τοῦ Βελιάρ, τὴν κάραν τὴν ἀδικον.

Ισχῦι Τιμόθεε ψυχῆς, καὶ καρδίας ὅλης σου, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον, πυρὶ φλεγόμενος, καὶ τοῖς ὀφελίσκοις, εἴληφας φωνῆς Θεοῦ, καρδίας ἐν ὡσὶ τὴν τερπνότητα· καὶ ἐν κρημάσματι, ἀντιστρέφω πρὸς οὐράνιον, δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οί Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων ἢ ἡ Ἀκροσιχίς.

Τιμοθέη Μαύρας τε τῆς πόνου σέβω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Τῶν ἱερῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἱεράν, καὶ σεπτὴν πανήγυριν, ὁ λαὸς ὁ ἱερός, ἱερῶς τιμῆσωμεν αὐτῶν, ταῖς δεήσεσι δεινῶν ὅπως ρυθθῆμεν.

Γερονίκοις στεφάνου παρα Χριστοῦ, εἰληφέναι σπυδοντες, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σαφῶς, ἤρετίσαντο· διὸ δόξης ἐπέτυχον.

Μὴ δειλιάσαντες πόνους τῆς τῆς σαρκός, μὴ κολάσεις πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες Χριστὸν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκρῦξατε. Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθεὶς, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, καὶ φθορᾶς ἐρρύσατο Ἀγνή· διὰ τοῦτό σε πιστῶς αἰεὶ δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Θεοῦ ταῖς βίβλους τῷ λαῷ, ἱερῶς ὑπανοίγων, καὶ φωτίζων καρδίας, γρατιῶτα τῷ Χριστοῦ, Τιμόθεε τῷ σεπτῷ, μαρτυρίῳ, χαίρων ἐπιβέθηκας.

Ενθέῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν, πυρπολούμενος Μάρτυς, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσωμίλεις καρτερῶς· διὸ σε ἡ τοῦ Χριστοῦ, θεία δρόσος, μάκαρ ἐπανεψυχεν.

Ο νῆς σε νεύσει πρὸς Θεὸν, λαμπρυνόμενος Μάρτυς, οὐκ ἠσθάνετο ὄλω, τῶν σιδήρων ταῖς δειναῖς, προσψαύσεις διὰ πυρός, γινομένας, ἐνδοξε Τιμόθεε. Θεοτοκίον.

Υπάρχων φύσει ἀπαθῆς, ὁ Υἱὸς σε Παρθένε, προσελάβετο σάρκα, ἐξ αἱμάτων σε ἀγνῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυρῆ, τῶν παθῶν με, ἄχραντε ἐρρύσατο. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρα, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθῆ, καὶ σερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
» ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσαντες Θεὸν, ἀπημαύρωσαν πλάην, Τιμόθεος σαφῶς, καὶ ἡ ἐνδοξος Μαύρα· καὶ πᾶσαν ὑπομείναντες, οἱ πανένδοξοι βίασανον, ἐλαμπρύνθησαν, ὑπὲρ ἀκτίνας ἡλίου, καὶ γεγόνασι, συλλειτουργοὶ τῶν Ἀγγέλων· οὐς πιστεὶ δοξάσωμεν.

Maggio.

2

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Μεγίστην εὐκλειαν, ἐπιποθήσαντες, ἠξιώθητε ταύτης, τέκνα φωτός, θείου χρηματίσαντες, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Αγίων τάγμασι, συναριθμούμενος, καὶ εὐήκοα ὦτα πρὸς θείους, νόμους ἔχων ἐνδοξε, τὰς διατρήσεις σταθερῶς, ἐκαρτέρησας Τιμόθεε.

Υψοῦντες ξύλω σε, οἱ ματαιόφρονες, προσβαρύνουσι λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ἐνδοξε Τιμόθεε· ἀλλ' ἐδυνάμου σε Χριστός, θείῳ πάθει σεμνυνόμενον.

Ρέοντων ἄστατον, φορὰν Μακάριοι, ἐβδελύξασθε ὄντως, καὶ ἑαυτοὺς, πόνους ἐξεδώκατε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, διὰ τῆτων κληρωσάμενοι. Θεοτοκίον.

Αγνεῖας σκῆνωμα, κατοικητήριον, τῷ Δεσπότη τοῦ τῶν ὄλων, τῶν Προφητῶν, πάντων περιήγημα, Θεοχαρίτωτε Ναε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἰκτείρησον.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθῆ.

Συζύγου Μαύρα φωτοειδῆς, λόγους ἠκροάσω εὐμενῶς, καὶ τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, ἀπορρίψαμένη, φῶς ἐχρημάτισας, διὰ τοῦ μαρτυρίῳ Θεομακάριστε.

Τῷ θείῳ Πνεύματι σεαυτὴν, Μαύρα θωρακίσασα σεμνή, πρὸς συμπλοκὴν τῷ ἀλάστορος, χαίρουσα ἐξῆλθες, καὶ τῆτον ἔτρεψας, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους Μάρτυς ἀπέιληφας.

Ενα σε Κύριον Ἰησοῦν, καθομολογῆσα ἡ Σεμνή, χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντα, τέμνεται δακτύλους χειρὶς τὴν ἀδικον, ἀνδρείως τιμωρίαν καθυποφέρουσα. Θεοτοκίον.

Τὴν καταιγίδα τῶν λογισμῶν, ταῖς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, τῶν πειρασμῶν τὸ κλυδώνιον, κόπασσον Παρθένε Θεοχαρίτωτε, καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντα τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ ἰστίῳ τοῦ Σταυρῆ, πνευματικῶς πτερῆμενοι, τῶν πειρασμῶν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς, ἐν πίστει παρέδραμον, καὶ πρὸς θείους λιμένας ἀνεπαύσαντο.

Υφάψαντες λέβητα, ἐν αὐτῷ σε τὸν Χριστὸν, ὁμολογοῦσαν ρίπτουσιν, οἱ δυσσεβεῖς· ἀλλ' ἔμεινας ἀβλαβῆς, τὴν δρόσον τοῦ Πνεύματος, εὐραμένη σε Μαύρα ἀναψύχουσαν.

Στρεβλούμενοι Μάρτυρες, πάσας στρέβλας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρείως διελύσατε, καὶ τῇ

ἀγάπη τέλεον τοῦ Χριστοῦ, ψυχὰς συνεδήσατε,
τῆς σαρκὸς ἀποθέσει παναιδιμοί.

Θεοτοκίον.

Πανάγαθε Δέσποινα, τὸν πανάγαθον Θεόν,
ἢ ἐν σαρκὶ κηύσασα, κεκακωμένην πά-
θεισιν τὴν ἐμὴν, καρδίαν ἀγαθύνον, ἵνα πίστει
καὶ πόθῳ μεγαλύνω σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίβει τὴν θαλασσαν, ὑψωμένην καθο-
» **ρ**ῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνί, τῷ εὐ-
» **δί**ῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνα-
» **γα**γε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στίχοι.

Ἦπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ παῖλαι,

Ἦπλωσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη ἅμα Μαύρα.

Οὗτος ὁ ἅγιος Τιμόθεος, ἐν τῷ σχήματι ὧν τῶν Κλη-
ρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑφηγητῆς ἦν, ἐκ κόμης
Πεναπέων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου τὴν Μαύραν ἀ-
γαγόμενος. Οὕτω δὲ διαγενομένων εἰκοσιν ἡμερῶν, δια-
βληθεὶς, ἀγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Θεβαΐδος Ἀρρίανον·
οὐ προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους, ἃς τοῖς
Χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν· ἀν-
τίφησε δὲ τῷ Ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα ἠγεῖσθαι αὐ-
τοῦ, ὑφ' ὧν στηρίζεσθαι, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖ-
σθαι, τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμειως καλούσης αὐτοὺς
εἰς βοήθειαν· μηδεὶνα δὲ ἔκοντι τὰ ἴδια τέκνα διδόντα
εἰς θάνατον. Ὄθεν σίδηρα πεπυρωμένα ἐνέβαλον αὐτοῦ
τοῖς ὤσιν, ὑφ' ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατα-
κεῖσθαι ἐξέπεσον. Εἶτα δεσμῶσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχοῦ τοὺς
ἀστραγάλους, καὶ κημὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι,
καὶ κρεμῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προ-
σθήσαντες.

Ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτοῦ Μαύ-
ραν ἀπατήσαι ἐλπίσας ὁ Ἡγεμὼν, ἐπειθε διὰ κολακσιῶν
κοσμησαμένην, θεραπείαν τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. Ἡ
δὲ οὐκ ἠκούσε, μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ Ἀγίου πεισθεῖσα πα-
ραινέσει, τοῦ Ἡγεμόνος ἐνώπιον Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡ-
μολόγησε. Τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, καὶ
τοὺς δακτύλους τέμνεται, καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδα-
τι· ἐν ᾧ μείναςα ἀφλεκτος, ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ Ἡγε-
μόνι, ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ἐ-
βαπτίσθη· ὅθεν ἐπιρραντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς
κελεύει. Τῆς δὲ Ἀγίας τῆ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λειψ-
τος, καὶ ἐπιβαλούσης αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, ἀπερρύθη τὸ
δέρμα τοῦ Ἡγεμόνος. Ἐπὶ τούτῳ οὖν σταυροὶ αὐτοῦς ἀμ-
φοτέρους, καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῆ ἀναρτήσει,
ἀλλήλους παρήνουν ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσει-
σι, καὶ μὴ ἐνδοῦναι συνεβούλευον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα
ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἔλθειν τὸν διάβολον τῆ
Ἀγία Μάρτυρι, ἔτι τῷ σταυρῷ ἠρτημένη, καὶ ὀρέγειν πατή-
ριον, μέλιτος καὶ γάλακτος ἔμπλεων, πιεῖν προτρεπόμενον,

τὴν δὲ δι' εὐχῆς ἀπώσασθαι· καὶ πάλιν, ἐπὶ ποταμὸν
ἀγαγεῖν, ρέοντα τοὺς προοφθέντας χυμοὺς (τὸ μέλι δηλ.
καὶ τὸ γάλα), καὶ πιεῖν ἐπιτρέπειν· τὴν δὲ εἰπεῖν·
Οὐκ ἐξ αὐτῶν πίομαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποτηρίου,
οὐ μοι ἐκεράσατο ὁ Χριστὸς· καὶ οὕτω τὸν διά-
βολον ἠττημένον ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Ἀγγελὸν δὲ τῷ Θεῷ
παραστάντα, δόξαι τὴν Ἀγίαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀγαγεῖν,
τῆς χειρὸς λαβόμενον, καὶ ὑποδείξαι αὐτῇ θρόνον, καὶ
στολὴν λευκὴν ἐπ' αὐτόν, καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν· Ὅτι
σοὶ ταῦτα ἠτοιμάσθησαν. Εἶτα πρὸς ὑψηλότατον
ἀγαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδείξαι θρόνον ἕτερον καὶ πανευ-
πρεπεστάτην στολὴν, καὶ στέφανον, καὶ προσειπεῖν· Ὅτι
ταῦτα τῷ ἀνδρὶ σου ἀπεκληρώθησαν· ἡ δὲ
τοῦ τόπου διαφορὰ παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνὴρ
σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένε-
το. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐ-
τῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν Ἰουστινιαναῖς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν
Ἀγίων Μαρτύρων, Διοδώρου, καὶ Ῥοδοπιανῶ
διακόνου.

Στίχ. Ῥοδοπιανῶ καὶ Διοδώρῳ Ῥόδα,

Ἡ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πλῆκται λίθοι.

Οἱοὶ ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν
ὑβρεῖς πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μαστιγὰς ὑπομείναντες, ἐν
Ἀφροδίσιᾳ τῆς Καρίας τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθο-
βολουμένοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Οὐκ ἠσθάνου ταῖς λαμπάσι Παναοίδιμε,
φλογιζομένη πάντοθεν, πῦρ ἐγκαρδίον,
τὴν ἀγάπην, φέρουσα Χριστοῦ, καὶ τούτῳ
βοῶσα ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπώσασμένος, κα-
κίας ᾧ Τιμόθεε, ἐκαρτέρησας, ὀφθαλμῶν
πληρώσεις τὸν Χριστὸν, καρδίας τοῖς ὄμμασιν
ὀρῶν, καὶ μελωδῶν· Εὐλογητὸς ὁ τῶν Πατέρων
Θεός.

Οὐ τὰ κάτω παριδόντες θεῖοι Μάρτυρες, τῶν
ἄνω δὲ τὴν οἴκησιν, κληρωσάμενοι, ἱεραῖς
τημασθῶσαν ὠδαῖς, βοῶντες ἀπαύτως σὺν ἡμῖν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπερῦμνητε Παρθένε ὑπερῦμνητον, Θεὸν
ἀποκηύσασα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, κοινω-
νοῦς ἀνάδειξον φωτὸς, καὶ ῥῦσαι γενένης καὶ
φλογός, καὶ πάσης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ ταῖς
ἰκεσίαις σου.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογός τοῖς ὁσίοις.

Συντηροῦντες τοὺς νόμους τῷ Παντοκράτορος,
ἀνομούτων τῷ κράτει οὐχ ὑπεκύψατε·
σέβας πονηροῖς, οὐκ ἐνείματα δαίμοσι, Μάρτυ-
ρες γενναῖοι, Κυρίου κληρονόμοι.

Συζυγία ἀρίστη σαφῶς συνδύμενοι, τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, ἤρατε ὁμοῦ, ἐπαυχένιον Μάρτυρες, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, συνήφθητε ἀγέλαις.

Επὶ ξύλῳ ταθέντες σαυρῶ Πανεύφημοι, ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἐξεικονίσαστε, πάθος τὸ σεπτὸν, τῆ παθόντος βυλήματι ὃν ὑπερυψώμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βιαιότατον ὄντως θάνατον Ἅγιοι, παρατάσσει τῶν πόνων καθυπεμείνατε ἄπονον διό, πρὸς ζωὴν μετετέθητε, ἀνυμνολογῶντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ωραιώθης Παρθένε ἀποκνήσασα, ὠραιότατον κάλλει Χριστὸν τὸν Κύριον, θείαις τοὺς πιστοὺς, ἀγλαΐαις φαιδρύνοντα ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δράσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίας ὕδατα ἔφλεξας ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βύλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ'. Θ εὐὸν ἀνθρώποις.

Ιδεῖν τὴν δόξαν κατηξιώθητε, τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος δι' οἶκτον Πανεύφημοι τῆς αὐτῆς γὰρ νόμῳ ἐφυλάξατε, καὶ κοινωνοὶ τῶν τέττυ, παθημάτων γεγόνατε ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμᾶς γεραίρομεν.

Ωρῶν ἰσάριθμον διηνύσατε, μέτρον Σαφοῦ, νυκτῶν καὶ ἡμερῶν προσηλούμενοι, τῆ δι' οἶκτον Σταυρῷ ὁμιλήσαντος ὃν καθομολογῶντες, πάντων δεσπάζοντα, τούτου ἐν χερσὶ, τὰ ἑαυτῶν πνεύματα ἔθεσθε.

Στρατὸς Ἀγγέλων χορὸς μακάριος, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Ὁσίων τε, τῆ ἀνόδῳ ὑμῶν ἐπεκρότησε πάντων δὲ ὁ Δεσπότης, στέφει κατέστεψε, Μάρτυρες ὑμᾶς νικητικῶ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ημῖν τοῖς πόθῳ ὑμᾶς γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν ἐπιτελοῦσι πανήγυριν, Ἀθλοφόροι Χριστῷ γενναϊότατοι, λύσιν ἀμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, πάντων τε δεινῶν ἀπαλλαγὴν, σοφοὶ αἰτήσασθε. Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῷ σῶ με θεοχαρίτωτε, ἐν γυναιξὶ Παρθένε καταλάμπρυνον θέομαι, καὶ πυρὸς αἰωνίῳ με λύτρωσαι, ὅπως σε μεγαλύνω, ὅπως δοξάζω σε, ὅπως κατὰ χρίος, ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὧ οὐ τόλμᾳ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τείγματα. • διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραῖθι βροτοῖς, Λόγος

• σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ἑρανίαις, στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Πελαγίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Βάπτισμα τὸ πάνσεπτον, καὶ ἱερόν καὶ σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῆ ἐπέζητησας καὶ εὐροῦσα Μάρτυς, τὸν μυσταγωγῶντα, μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, τῷ ποθουμένῳ θάττον προσέδραμες, καὶ ξένων κατηξίωσαι, θεωριῶν ἀξιάγαστε ὡς νεάνις ὀπίσω δέ, τοῦ νυμφίου σου ἔδραμες.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιπεῖσα ὡς πρόσκαιρον, καὶ φθαρτὸν καὶ εὐμάραντον, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ὡς αἰεὶ ἐστῶσαν, καὶ ὡς κεκτημένην, διηνεκῆ τὴν χαρμονὴν, καὶ θυμηδίαν καὶ καθαρότητα, συντόνως κατεδίωξας, καὶ παρθενίᾳ προσέληψας, τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλειαν, δι' ἀμφοῖν ἀναλάμψασα.

Απειρον καὶ ἄφραστον, τῶν σῶν θουμάτων τὸ πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρᾶ καρδίᾳ, καὶ τελειοτάτη, τῶν αἰκισμῶν καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας διόσε καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ νυμφίος εἰργάσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Πελαγία τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θι ἀλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πελάγει τῶν σῶν θουμάτων πλέοντι, αὐραν τοῦ Πνεύματος, νῦν μοι παράσχου

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία πανεύφημε, καὶ πρὸς λιμένα εὐδίων, τῶν σῶν ἐπαίνων καθοδήγησον.

Ε'κ βρέφους προγνωστικῶς τῷ Κτίστη σου, ἀνατθεῖσα σεμνή, τὴν τῶν φθαρτῶν ἀπερρίψας στοργὴν, Πελαγία πανένδοξε· ἀρρένωπῶς τὰ πάθη δέ, θεῖα δύναμι κατεπάτησας.

Λουτρον μὲν ἐπιθυμοῦσα δέξασθαι, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, ἱεουργὸν εὐροῦσα δὲ Χριστοῦ, Πελαγία προσέδραμες, καὶ μετασχοῦσα γέγονας, φωτὸς ἐνθέου Μάρτυς ἔμπλεως.

Θεοτοκίον.

Α'γίων ἀγιωτέρα πέφηνας, Παρθένε ἄχραντε, τὸν τῶν Ἁγίων Ἅγιον Χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα, τὸν θεῖκαὶς δυνάμεσι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γῆ ὡς περ τις ἀγαθὴ, προσηκαμένη λογικὰ σπέρματα, Μάρτυς Χριστῷ πάνσοφε, ταῦτα δαψιλῶς ἐγεώργησας.

Ι'θύνης ὡς ἐκλεκτῆ, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν σπεύδουσα, Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, θείοις ῥωννυμένη διδάγμασιν. Θεοτοκίον.

Α'νέστησας ὡς Σεμνή, τὴν πεπτωκυϊάν μου μορφήν τέξασα, τὸν προφανῶς αἴτιον, τῆς ὑπερφυοῦς ἀναστάσεως. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κρᾶζουσα· Σύ μὲ ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρηνμένη, ὑπῆλθες ἀνδρικῶς, τῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι, θεόφρον χαλκουργήματι, Πελαγία καὶ γέγονας, τῷ Δεσπότη σου, εὐδωδεστάτη θυσία· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, φαιδρῶς ἐορταίζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τὴν τῷ Δεσπότη πορφύραν ἐνδεδυμένη, διαλετροῦ πανένδοξε, παλιγγενεσίας, πᾶσαν τὴν τοῦ βίου τερπνὴν, πορφύραν ἐκδέδυσαι, Μάρτυς Πελαγία πανέντιμε.

Ο' πόθος τῶν ἑρανίων ὠραιότητων, τῆς ἐπιγῆς ἡμαύρωσε, πόθους Ἄθληφόρε· ὅθεν ἐπτερῶθης Χριστῷ, βοῶσα καὶ λέγυσσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νενοθευμένην Ἰρησκειάν καταλιποῦσα, τῇ τῷ Χριστοῦ προσέδραμες, σοφῶς Πελαγία, Μάρτυς παναοίδιμε, εἰδῶλων πατήσασα, πᾶσαν τὴν ἀπάτην θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκύησας ὡς Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πῖσται ἀδιστακτῶ ἤραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κυριέ μου φῶς.

Ι'σχυσας τῷ ἐχθρῷ, καταλύσαι τὸ φρύαγμα, πανεύφημε Πελαγία, τῷ Σταυρῷ τῷ Δεσπότη, σωθεῖσα καὶ τῇ χάριτι.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, συναφθεῖσα νυμφίῳ σου, ὑπέρλαμπρε μαρτυρίου, καὶ τῆς σῆς παρθενίας, τὰς λαμπάδας κατέχουσα.

Θεοτοκίον.

Ο' Κύριος ἐν σοί, Θεομητορ ἐσκήνωσε, τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάττων, τὸν φθορᾷ πεπτωκότα, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφους.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα διήνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐπικαθήμενὴ τὸν σὸν νυμφίον, καὶ λιμένι, γαληνοτάτῳ τούτου προσώρμισας.

Ε'πλάκη, σῆ κορυφῇ ὠραιότατος στέφανος, δικαιοσύνης θεόφρον, Πελαγία Μάρτυς στεφανηφόρε· τὴν γὰρ πίστιν, μέχρι τέλους ἐτήρησας ἄτρωτον. Θεοτοκίον.

Ι'ὄν μὲν, πρὶν ἀκοαῖς τῆς Εὐᾶς ἐξέχεεν, ὀσκολιώτατος ὄφης· σὺ δὲ μόνη τῆτον ἐξετινάξω, Θεομητορ, τὸν ἀναιρέτην τούτου κηῖσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀίνεσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρης· κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Στίχοι.

Βοὸς τὸ χαλκούργημα πῦρ φανέν φλέγον,
Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.

Ἄμφι τετάρτη Πελαγίη καύθη βοῖ χαλκῷ.

Αὕτη ἦν ἐκ Ταρσοῦ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἀκούσασα δὲ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ζητοῦσα μαθεῖν ὅποια τις ἐστίν, ὄναρ τὸν Ἐπίσκοπον βαπτίζοντα ἐθεάσατο. Ἀπολυθεῖσα οὖν παρὰ τῆς μητρὸς, ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὸν ἀπελθεῖν, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον παρεγένετο· ὃς ἐκ θείας ἐπιπνοίας κινηθεῖς, προσεδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν· ὅπερ ὁ ἀρμοσάμενος αὐτὴν υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀκούσας, καὶ ὄλωσ' τοῦ πάθους γενόμενος διὰ τὸν ἔρωτα, ἐαυτὸν ἀνέλεν. Ὁ δὲ Διοκλητιανός, μεταστελλόμενος τὴν παρθένον, καὶ μεταστῆμα

ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως μὴ δυνηθεῖς, ταῦρον χαλκοῦν ἐκπυρώσας, ἐν αὐτῷ τὴν Ἁγίαν ἔβαλεν· ἐν ᾧ ἅμα τὸ τέλος καὶ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἐγνων τὸν Ἰλάριον Ἰλαρὸν φύσει,

Ὁς Θαυματουργεῖ ἐν τάφῳ τεθειμένος.

Ούτος, ἐκ νεότητος τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Δεσπότη ἠκολούθησε· καὶ τὰ παθῆ τῆς σαρκὸς ὑποτάξας τῷ πνεύματι, χάριν πλουσίαν ἐκ Θεοῦ ἐδέξατο, ἰατρεῦειν παντοῖα νοσήματα καὶ φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας. Στενωτάτῳ γὰρ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν κατακλίσας, καὶ ἔξωθεν παντὸς θορύβου γενόμενος, καὶ ἀπαθείᾳ λαμπρυνθεῖς, τὸ Δεῖον τῆς ἱερωσύνης ἐδέξατο χάρισμα. Καὶ ἐπὶ πλείστοις χρόνοις τῇ σκληραγωγίᾳ ἐγκαρτερήσας, ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος ἦν διὰ τὰ ἀπειρα αὐτοῦ θαύματα. Ζώϊος γὰρ ἐπετίμησε, λυμαινομένοις τὰ φυόμενα σπέρματα, καὶ πληγὴν χαλάζης ἔστησε· καὶ γῆν διψῶσαν ὄμβροισι κατήρδευσε, καὶ ῥοῦν ποτάμιον, ὡς Ἐλισσαῖος, διέρρηξε, καὶ ξηρὰν χεῖρα ἰάσατο, καὶ τυφλῷ τὸ βλέπειν ἐχαρίσατο, καὶ χλωῶν καὶ παρεϊμένων τὰς βάσεις διωρθώσατο, καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποίηκε θαύματα, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ οὕτω τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Ποιητῇ αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Καμίνου δίκην, τὸ κεκαυμένον Μάρτυς ὄργανον, Δεῖῳ πυρσμημένη ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ, ὑπομένουσα ἐκραυγάζεσθε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ο περιβάλλον, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ἐνδοξε, Μάρτυς γυμνωθεῖσαν Δεῖα περιβολῇ, κατεφαιδρυνέ σε ψάλλουσαν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον Δεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ος Μάρτυς ὡς λίαν ἀψευδής, Χριστοῦ Πανεύφημε, τὴν τούτῃ δύναμιν, ἐθεολόγησας ἅπαντας, θεοφρόνως ἐκδιδάσκουσα, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαὸς εἰλκυσας ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαφῶς μνηστευθεῖσα τῷ Χριστῷ, τὴν τοῦ Σατραννοῦ ὀρμὴν, πᾶσαν κατέσβεσας, σοφίας πέλαγος βρύουσα, Πελαγία πανσεβάσμιε, καὶ διαδήμασι δυοῖς Μάρτυς κεκόσμησαι, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὁμολογοῦμεν πιστοί, ἐκ σοῦ Πανά-

μωμε λέγοντες, σεσαρκῶσθαι τὸν συναίναρχον, μονογενῆ Λόγον Πατρὶ καὶ Δεῖῳ Πνεύματι, καὶ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσιμα·
 τα ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν
 ἔσβεσεν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖας
 ἔρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λόγος ἐξειπεῖν οὐκ ἰσχύει, τοὺς σοὺς ἐπαίλους Πελαγία· πέλαγος θαυματῶν γὰρ βρύεις, τοῦ σοῦ νυμφίου ῥώμη καὶ χάριτι· ὄνπερ καὶ νῦν δυσώπησον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εστὴς τῆς ἐφέσεως νύμφη, στεφανηφόρε Πελαγία, τῷ τῶν ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, ἀξιωθεῖσα Μάρτυς παρίστασθαι, καὶ τὴν τρυφήν ἀπειληφας, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, τὸν σὸν νυμφίον ἐκδυσώπει, Μάρτυς Πελαγία θεόφρον, τὴν Ἐκκλησίαν διαφυλάττουσα, ἐκ πειρασμῶν καὶ χάριτι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταυγάζουσα.

Θεοτοκίον.

Οράθης Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς Θεογεννήτορ, Λόγον συλλαβῆσα τοῦ Θεοῦ, καὶ σαρκωθέντα ταῦτον γεννήσασα· δι' οὐπερ νῦν σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρησ, ἐξ ἀλαξεύτησθε
 Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς
 συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι,
 σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε' τοῦ Ἀγίου Μηνος.

Μνήμη τῆς Ἀγίας καὶ ἐνδόξης Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπράν, τοῦ οἰκείου Πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνδραμεις, πρὸς ὄν

ἐπόθησας, Βασιλέα κτίστην, τοῦ παντός καὶ Κύριον· πρὸς τοῦτε τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπειλήσας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς παρθένος, καὶ Μάρτυς πολυάθλος.

Πυρὸς καταφλέγοντος ὀρμῆν, ἠνεγκας Πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκείσε πάνσεμνε, ἃς μόνοις Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασιν, καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον, ψυχῶν ὠραιότατον.

Ε'θέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, Εἰρήνην ἔνδοξε, καὶ θεογνωσίας, στήλην ἐμφανέστατα, σαυτὴν τοῖς καθορῶσι· ἀνέστησας, ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν, ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Σαῖς με προσευχαῖς μάρτυς Εἰρήνη σκέπε.

ᾠδὴ α. Ἦχος δ. Ἄσσομαί σοι Κύριε.

Στέφανος ὑπάρχων τῆς Ἀθληφόρου, ταύτης Χριστὲ ταῖς πρεσβείαις, εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ δόξαν τὴν ἀμάραντον, τοῖς ὕμνοῦσί σε δώρησαι.

Αἴγλη διαλάμπουσα παρθενίας, καὶ κοσμημένη τῷ κάλλει, τῆς σῆς μαρτυρίας, Εἰρήνη μεγαλώνουμε, σὼ νυμφίῳ παρίστασαι.

Γλέων γενέσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν σὸν δὴ σώπει νυμφίον, Εἰρήνη θεόφρον, καὶ πταισμάτων τὴν ἀφῆσιν, παρέχειν τοῖς ὕμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγονότα τὸν Θεὸν Λόγον, καὶ πεφηνότα καθ' ἡμᾶς, ἁγία Παρθένε, ἀφράστως ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

ᾠδὴ γ. Ἦχος δ. Ἦχος δ. Ἦχος δ. Ἦχος δ.

Μύρου κενωθέντος αἰσθησιν, τοῦ τὴν οἰκημένην εὐωδιάσαντος χάριτι, δεξαμένη ἀνεπτέρωθης, πρὸς τὸν τούτου πόθον ἔνδοξε.

Εσχές τὸν Θεὸν συλλήπτορα, ἐν τοῖς σοῖς ἀγῶσι, καὶ συνασπίζοντα Πόνσοφ· διὰ τοῦτο στεφανωθείσα, τοὺς τυράννους κατεπάλαισας.

Πύργος ἀρετῶν ἀκλόνητος, καὶ θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης, ἐνδαιτίμημα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ρ'έων μέχρι σῆ ὁ θάνατος, ἔστη, προσβαλῶν τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Πανάμωμε· διὰ τοῦτο ἀθανασίας, ἀπαρχὴν σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

ᾠδὴ β. Ἦχος δ. Ἦχος δ. Ἦχος δ. Ἦχος δ.

Τῷ κάλλει σου Χριστὲ, ἡ παρθένος τραωθείσα, παρέδραμε σπουδῆ, τὰ ὀρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι· ἦν εἰς ὠραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ. Ἦχος δ. Ἦχος δ. Ἦχος δ.

Οτὴν εἰρήνην σοὶ βραβεύων εἰρηνώνυμε, δι' αὐτὸν μαχομένην σε θεώμενος, ἀνδροπεπῆς φρονήματος, Μάρτυς καὶ δυναίμεως ἔπλησε. Συntonωτάταις προθυμίαις ὑπερβέβηκας, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον παμμακάριστε, καὶ σταθερῶς διηλεγξας, Μάρτυς τοὺς τῇ πλάνῃ δουλεύοντας.

Ε'νθεωτάτην καρτερίαν ἐπιδέδειξαι, καὶ τυράννων τὸ θράσος καταβέβηκας, τῷ σὼ νυμφίῳ κρᾶζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υμολογίαις ἀσιγήτοις καὶ δεήσεσι, τὸν θεόπότην θεόφρον ὕμολόγησας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, δόξαν ὀφιομένη τὴν ἀφρασον.

Θεοτοκίον.

Χαρμονικὴν σοὶ γεγηθότες φωνὴν πάντα γε, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες ἀνακραζόμεν· Χαῖρε Παρθένε πάνσεμνε, χαῖρε Θεοτόκε πανῦμνητε.

ᾠδὴ ε. Ἦχος δ. Ἦχος δ. Ἦχος δ.

Α'νδρειοτέρῳ ἔνδοξε φρονήματι Χριστὸν, Θεὸν τῶν ὄλων τρανῶς ὡμολόγησι· λόγῳ δὲ ἐξέρῳ τοὺς ἀντιπαλούς, Ἀθληφόρε κατήσχυνας.

Γχνηλατεῖν ἐπόθησας τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ μιμήσει θερμῶς ἠκολούθει, ἀγωνιστικῶς ὑπεραθλοῦσα, τοῦ θεοπότητος Πανόλθιε.

Στίφη μαρτύρων ἔνδοξε, προσήνεγκας Χριστῷ, τῇ σῇ σοφίᾳ καὶ θεολογίᾳ, τούτης ἀληθῶς μυσταγωγούσα, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μεμημένοι μυστήριον συλλήψεως τῆς σῆς, καὶ τοῦ ἀφράστου καὶ θεῖου σου τόκου, σὲ πανευσεβῶς ὕμολογοῦμεν, Θεοτόκε πανῦμνητε.

᾿Ωδή ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Α᾿νώρθωσας, τῆς προμήτορος Εὐας τὴν ἔκ-
πτωσιν, Ἀθληφόρε, τοῦ ἐχθροῦ καθελοῦσα
τὴν δύναμιν, καὶ καταβαλοῦσα, τὴν ἐκείνου
ὄφρυν Δεῖα χάριτι.

Ρ᾿ωμαλέον, κεκτημένη Εἰρήνη τὸ φρόνημα,
τοῖς τυράννοις, ἀντετάξω ψυχῆς γενναιότη-
τι, καὶ στεφάνῳ νίκης, πρὸς Χριστοῦ τῆ Θεοῦ
ἔστεφάνωσαι.

Τῷ αἵματι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς φαιδρότε-
ρον, ἀπειργάσω τὸ τῆς φύσεως κάλλος τὸ
ἀχραντον, γενικούς ἀγῶνας, ὑποστᾶσα στεφρῶς
καλλιπάρθενε. Θεοτοκίον.

Υπέφηνε, τὸ μυστήριον σου τῆς κυήσεως, ὁ
Θεόπτης, καιομένην τὴν βάτον Δεώμενος,
καὶ μὴ φλεγόμενην, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**᾿βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
- » **Ε**ρον, ὁ προφήτης, Ἰωάνης ἐν τῷ κήτει
- » δεόμενος Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
- » λευ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε,
καὶ Μαρτύρων στέμμασι, στεφανωθεῖσα
Εἰρήνη, αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἑρραντισμένη,
δαύμασι καταστραφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐ-
σεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς
ἀθλήσεως. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ νυμφίου Χριστοῦ ἔρωτι, Παναοίδιμε, ἀ-
πὸ βρέφους σεμνή πυρποληθεῖσα ἔδραμες,
δορκᾶς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρρύτοις· καὶ τῆ
ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ
ὄντως τοῦ Κτίστου σου θαλάμῳ ἐνδόξε, ὡς
νύμφη εὐκλεῆς, ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, εἰ-
σῆλθες ὡς ἐκλεκτῆ, στεφανηφόρος ὄραθεῖσα, ἐξ
ἀφθάρτου νυμφίου δεξαμένη, ὡς χρυσίον, βρα-
βεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Με-
γαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχοι.

Εἶπαι θανοῦσα, καὶ βιώσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὖθις Εἰρήνη.

Εἰρήνη τμηθεῖσα, ἀνέγρευτο καὶ θᾶνε πέμπτη.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ μονογενῆς Λικινίου βασιλέως, καὶ
Αικανίας μητρὸς, ἐκ πόλεως Μαγεδῶ, Πηνελόπη πρό-
τερον ὑπὸ τῶν γονέων ὀνομασθεῖσα. Οὕσα δὲ τῷ σώματι
διαπρεπῆς, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ' αὐτὴν ὑπερβαίνουσα,
ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου διήγεν, ὃν ὁ πατὴρ αὐτῆ ἠκοδόμησε,

μετὰ παιδισκαρίων εὐμόρφων δεκατριῶν, πολὺν καὶ ἀφθο-
νον εἰς ὑπηρεσίαν ἔχουσα πλοῦτον, καὶ θρόνον καὶ τρά-
πεζαν καὶ λυχνίαν, κατασκευασθέντα πάντα ἐν χρυσῷ·
ἦν δὲ, ὅτε ἐν αὐτῷ ἐτίθη, χρόνων ἕξ, παρὰ Ἀπελλιανοῦ
τινὸς γέροντος παιδαγωγουμένη, ὃν εἰσιέναι πρὸς αὐτὴν
ἔταξεν ὁ Λικίνιος.

Ὁρᾶ γὰρ δι' ὀράματος τῇ νυκτὶ περιστερὰν ἔλθοῦσαν,
ἐπιφερομένην κάρφος ἐλαίας, ὃ παρὰ τὴν τράπεζαν ἔθηκε·
καὶ αὐτὸν ἐπικομιζόμενον ἐξ αὐθιῶν στέφανον, καὶ ἐπὶ
τῆς τραπέζης θέντα αὐτόν· εἶτα δι' ἄλλης θυρίδος εἰ-
σελθόντα κόρακα, καὶ ὄφιν ἐπιθέντα τῇ τραπέζῃ. Ἀπορού-
σης δὲ αὐτῆς καὶ διαλογιζομένης, τί ἄρα τὰ ὀφθέντα
δηλοῦσιν; ὁ γέρον Ἀπελλιανὸς αὐτῇ διεσαφῆσε, τὴν μὲν
περιστερὰν, λέγων, παιδευτήριον γνώμης εἶναι· τὸ δὲ
κάρφος τῆς ἐλαίας, σφραγίδα πραγμάτων, καὶ ἀνοικτή-
ριον Βαπτίσματος· τὸν δὲ αἰτὸν, βασιλέα ἐν ὄνεισιν ὄντα,
διὰ τοῦ στεφάνου, τὴν ἐπὶ τοῖς αὐτῇ καλοῖς προσημᾶναι
νίκην· τὸν δὲ κόρακα, διὰ τοῦ ὄφως, εὐλίψιν καὶ ταλαι-
πωρίαν ὑποφαίνειν· καὶ ὅπως αὐτῇ διηρημήνευσε, καὶ τὸν
ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου παρέστησεν, ὃν διὰ τὸν Χριστὸν
ἔμελλεν ἐξανύειν· τὰ δὲ ἐνεῦθεν παράδοξα πάντα περὶ
αὐτῆς λέγεται. Τεθῆναι γὰρ φασὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ
κληθῆναι ὑπὸ Ἀγγέλου, ἀντὶ Πηνελόπης, Εἰρήνης, καὶ
τὰ περὶ Χριστοῦ μνηθῆναι, καὶ ὅτι ἔσονται τῶν σωθησα-
μένων δι' αὐτῆς πολλὰ ψυχῶν μυριάδες, καὶ ὡς ἐπιστή-
σεται αὐτῇ ὁ τοῦ Παύλου μαθητῆς Τιμόθεος, καὶ βαπτί-
σει αὐτήν.

Τούτων οὖν γενομένων, τὰ τοῦ πατρὸς συντρίψασα εἰ-
δῶλα, κάτω ἔβαλεν. Ἐξετάζεται δὲ πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ
ἰδίου πατρὸς, ὃς ἵπποις αὐτὴν συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν·
ὣν ἕνα, ἀντὶ τοῦ δρᾶσαι τι δεινόν, κατὰ τοῦ βασιλέως
ἀναστάντα, καὶ τοῦτον κατὰ γῆς ρίψαντα, τὴν δε-
ξιὰν τούτου χεῖρα συντρίψαι, καὶ αὐτόν θανατῶσαι, καὶ
ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὴν Ἁγίαν μακαρίσαι. Παραντίκα οὖν
αὐτῆ τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν πα-
ρόντων, δι' εὐχῆς τὸν πατέρα ἀνέστησεν· ὃς μετὰ τρισχι-
λίῳ ἀνδρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χρι-
στὸν ἐπίστευσε, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐδέξατο Βάπτισμα· καὶ
τὴν βασιλείαν καταλιπὼν, ἐν τῷ πύργῳ, τῷ οἰκοδομη-
θέντι τῇ θυγατρὶ, τοῦ λοιποῦ ἐπέβησε.

Διαδεξαμένου δὲ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Σεδεκίου, αὖθις
ἡ Ἁγία ὑπὲρ τοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζεται·
καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον βαθὺν κατὰ κεφαλῆς βάλ-
λεται, ἐν ᾧ ἰσοδύλων ἑρπετῶν παντοίων ἐτύγγανον γένη.
Ἐκείθεν δὲ ἀδλαθῆς μείνασα, καὶ μετὰ τεσσαρῶν ἡμερῶν
περίοδον ἐκβληθεῖσα, πρίεται τοὺς πόδας, καὶ αὖθις ὑπὸ
Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιῆς. Εἶτα ἐν τροχῷ δεσμεῖται·
τοῦ δὲ κινουμένου ὕδατος τὸν τροχὸν κατασταλέντος, ἡ
Ἁγία τηρεῖται ἀδλαθῆς. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι
προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει χιλιάδες ὀκτῶ ψυχῶν
λογικῶν.

Τοῦ δὲ Σεδεκίου ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, Σαδωρίῳ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ, κατὰ τῶν ἐκβαλόντων· ἐκίνου στρατευσα-
μένῳ, ὑπαντήσασα αὐτῷ πρὸ τῆς πόλεως ἡ Ἁγία Εἰρήνη,
αὐτόν τε καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ στρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι'
εὐχῆς, καὶ ἀορασίᾳ ἐπάταξε· καὶ πάλιν εὐξαμένη, βλέ-
πειν ἐποίησε. Καθηλοῦται οὖν τὰς πτερνας ἡλοῖς, καὶ
σαῦκος αὐτῇ ψάμμου μεστὸς ἐπιτίθεται, καὶ ἐπὶ τρισὶ
μυρίαις ἐλαύνεται. Τῆς δὲ γῆς δίχα διαιρεθείσης, καὶ
ταῖς λαγύσιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρετάς τοῦ τυράννου, καὶ ἐκ
τῶν ἀπίστων ὑποδεξαμένης ἄνδρας χιλιάδας δέκα, προ-
σῆλθον ἕτεροι τῷ Χριστῷ ἄνδρες χιλιάδες τριακοντα.
Ἐ᾿τι δὲ ἐπιμένοντος τοῦ τυράννου τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν
ἐπάταξεν αὐτόν Ἄγγελος.

Ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς Μάρτυρος γενομένης, καὶ διὰ τῆς

πόλεως φοιτώσης, πολλαὶ παραδοξοποιεῖται ἐνηργούντο δὲ αὐτῆς. Ἐλθοῦσα δὲ κατὰ τὸν πύργον, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἦν μετὰ Τιμοθέου τοῦ πρεσβυτέρου, πέντε μυριάδας ψυχάς, τῇ διδασκαλίᾳ προσελθούσας, τῷ Χριστῷ παρέστησε, καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἄνδρας τριάκοντα τρεῖς. Εἰς δὲ τὴν πόλιν Καλκόνικον, εὐθα Νουμεριανὸς ἦν ὁ βασιλεὺς, καταντήσασα, καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον στᾶσα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ἐν τρισὶ χαλκοῖς βουσίῳ ἐκπυρωθεῖσιν ἐμβάλλεται, ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὸν δευτέρου, εἶτα πρὸς τὸν τρίτου μετατεθεῖσα. Τῆ δὲ τρίτῃ βοῆς παραδόξως κινήεντος καὶ περιπατήσαντος, ἐν ᾧ ἦν ἡ Ἁγία, εἶτα διαβράχεντος, καὶ τῆς Ἁγίας ἀφλέκτου προΐούσης, προσήλθον τῷ Χριστῷ, καὶ ἐπίστευσαν ὡσεὶ μυριάδες δέκα. Εἶτα τοῦ βασιλέως τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ ἐν τῷ τελευτᾶν ἐντειλαμένου τῷ Ἐπαρχῷ μὴ παριδεῖν αὐτήν, ἀλλὰ τιμωρήσασθαι, οὐ καὶ σιδήροις αὐτήν καταδήσαντος, καὶ ἐμβαλόντος τῇ πυρκαϊᾷ, διεμεινεν ἀβλαβῆς, Ἀγγέλου Θεοῦ τὸ πῦρ κατασβέσαντος, καὶ τὰ περικείμενα αὐτῇ δεσμὰ διαβρῆξαντος ὥστε ὑπερδαυμάσαντα τὸν Ἐπαρχον, μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης διαδοθείσης, Σαβώριος, τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ξίφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελεύει. Καὶ τούτου γενομένου, ἐν μνήματι τίθεται, καὶ αὐθις ὑπὸ Ἀγγέλου ἀνίσταται, μακαρίσαντος αὐτοῦ ταύτην, ἐφ' οἷς ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησε, καὶ τοὺς δὲ αὐτῆς πιστεύσαντας, καὶ τοὺς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνησθησομένους αὐτῆς.

Μετὰ δὲ τὴν διὰ ξίφους τομὴν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, λέγεται κλάδου ἐλαίας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσαν εἰσελθεῖν ἐν Μεσημβρίᾳ, καὶ ὀφθῆναι τῷ Βασιλεῖ τὸν δὲ, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτισθῆναι ὑπὸ Τιμοθέου πρεσβυτέρου μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. Εἶτα τὴν Ἁγίαν ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς Μαγεδῶ, παρὰ τοὺς γονεῖς αὐτῆς καὶ τὸν μὲν πατέρα, ἤδη τὸν βίον λιπόντα, δακρῦσαι, συντάξασθαι δὲ τῇ μητρὶ καὶ ὑπὸ νεφέλης ἀναληφθεῖσαν, καταστῆναι εἰς Ἐφεσον, καὶ διάγειν ἐν αὐτῇ, πλείστα θαύματα ἐπιτελοῦσαν, καὶ ἀληθῶς ἰσαπόστολον λεγομένην.

Μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβεῖν Ἀπελλιανόν, ὃν ἐπίστησεν αὐτῇ διδάσκαλον ὁ πατὴρ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ καὶ τὴν Ἁγίαν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ συνταξαμένην, μόνον ἐξ ἀνδρας παραλαβοῦσαν καὶ τὸν Ἀπελλιανόν, καινῇ ἐν λάρνακι ἐλθούσαν, ἐν ἣ οὐπω τις κατετέθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι, συντάξασαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν μηδένα κινήσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν Ἀπελλιανὸς ὁ διδάσκαλος. Ἡμερῶν δὲ διελθουσῶν δύο, καὶ ὁ λίθος εὐρέθη ἡρμένος, καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος. Ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀνθρωπίνους λογισμοὺς ἴσως τισὶν ἄπιστα δοξοῦσιν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀλλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαῖτου, καὶ Γαϊανῆ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου. Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Στεφανηφόρος Σεμνή, παρισταμένη θρόνῳ, τοῦ σου Δεσπότη περιφρούρησον, τοὺς πίσει κραυγάζοντας Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν οὐρανίαις σκηναῖς, περιχορεύειν Μάρτυς, κατηξιώθης ἀξιάγασε, Εἰρήνη κραυγάζουσα Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιμειρομένη τυχεῖν, τοῦ ἐραστοῦ σου κάλλους, βασιάνων πόνους ἐκαρτέρησας, Εἰρήνη κραυγάζουσα Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ρῆσει χειλέων τῶν σῶν, ἀκολουθοῦντες πίστει, σέ Θεομήτορ μακαρίζομεν, βοῶντες τῷ τόκῳ σου Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ηθλησας Εἰρήνη μακαρία, γενναίως καὶ τῆς τυράννης καταβέβληκας, ἔχουσα συμπράτουσαν, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σου Δεσπότη δύναμιν, καὶ συνεργοῦσάν σοι, καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεάνις ἀγάπη τετρωμένη, ὀπίσω τοῦ σου Νυμφίου ἠκολούθησας, Εἰρήνη πανένδοξε, τούτου τὰ παθήματα, ἐν τῇ σαρκί σου φέρουσα, καὶ ἀναμέλπουσα Ὁν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ησὴ ἐν βασιάνοις καρτερία, Εἰρήνη στεφανηφόρε κατεγέλασε, τῶν τῆς ματαιότητος, καὶ τῆς ἀθεότητος, ἀντεχομένων ἐνδοξε πῖσει δὲ ἔψαλλες Ὁν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοφία Θεῷ πάντων τεχνίτις, γαστρί σε Παρθενομήτορ ἐνσκηνώσασα, οἶκον ὠκοδόμησεν, ἔνουν τε καὶ ἔμψυχον, τὸν ἑαυτῆς καὶ ἔσωσε, κόσμον κραυγάζοντα Ὁν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
• τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος ἄνθρωπος
• νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν Ὁν Κύριον
• ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Κύκλῳ περὶ τὸν σὸν ἐραστὴν χορεύουσα, ἐν ὑψίσις καλλιπάρθενε, αἰτησαι κόσμῳ τὴν εἰρήνην, Εἰρήνην, καὶ πταισμάτων τὴν ἀφεσίν,

τοῖς πίστει ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τὴν φω-
τοφόρον καὶ πανίερον.

Ενδον τῆς πασταδος σε Χριστὸς ὡς Μάρτυ-
ρα, καὶ Παρθένον κατεσκήνωσεν, ἔνθα
Παρθένοι συναγάλλη, καὶ σὺν τοῖς τῶν Μαρ-
τύρων στρατεύμασιν, Εἰρήνη στεφανηφόρε πα-
νεύφημε· ἔθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Πύλας διανοίξας οὐρανῶν ἐδέξατο, τὴν ψυ-
χὴν σου τὴν πανάμωμον, μόνος ὁ πάντων
Βασιλεύων, καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρῦτανις,
Εἰρήνη, Δείας εἰρήνης ἐπόνυμε· ἔθεν σε πάντες
μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ε΄χουσα πρὸς τὸν ἐκ σου Ἰῶν πανάχραντε,
παρρήσιαν ἀνεπαίσχυντον, τοῦτον δυσώ-
πει Παναγία, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην δωρήσα-
σθαι, καὶ πάσαις Ἐκκλησίαις ὁμόνοϊαν, ἵνα σε
πάντες μεγαλύνωμεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ἔθεν σε, πάν-
» τες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρῶσθεισα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τῆ Κυ-
ρίῃ σε, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλῆσα
Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπέλη-
φας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Εἰρήνη μεγαλώ-
νυμε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπούσα, τῶν σε τιμῶντων
ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Σ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Ἰωβ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσέμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς ὑπεράγαθε,
καὶ ἀνδρίας τὸν δίκαιον, Ἰωβ τὸν πολυά-
θλον, ἀρεταῖς καὶ λόγοις, καὶ τοῖς Δείαις ἔρ-
γοις, καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους
τοῖς ἀτυχήμασι· διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκο-
νομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Maggio.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός τε καὶ ἄμεμ-
πτος, καὶ παντός ἀπεχόμενος, Ἰωβ κακῶ
πράγματος, ἐγνωρίσθης μάκαρ, κατηγλαϊσμέ-
νος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, καὶ εὐσεβεῖα κα-
ταλαμπόμενος· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν, γε-
γηθότες πανήγυριν.

Πλουτὸν τὴν εὐσεβειαν, καὶ ὡς πορφύραν
πολύτιμον, στολιζόμενος ἄμεμπτε, Ἰωβ
τὴν συμπάθειαν, τὴν δικαιοσύνην, ὡσπερ Δεῖον
στέφος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννέν-
των σὺ ἐβασίλευσας· διό πρὸς τὰ βασιλεια, τὰ
νοητὰ ἀναβέβηκας, Βασιλεῖ τε αἰοῖδιμε, αἰώνιῳ
παρίστασαι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εν ἀκριθείᾳ τὸν βίον τηρήσας, τῶν ἐν νόμῳ
οὐ διήμαρτες· τὴν γὰρ ἐκ Θεοῦ ἐπαινε-
τὴν εὐφημίαν σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης
καρτερώτατος, πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς
ἐξεδύσω· καὶ ἀφορήτοις μῶλωψι, τῶν ἰχώρων
καταπαλαίσας, τὸν ἄμετρα καυχώμενον κατέ-
βαλες· ἐντεῦθεν τὸ νίκης βραβεῖον, παρὰ Χρι-
στοῦ ἀναδησάμενος, αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄. Τοῦ Δικαίου σου Ἰωβ.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ
τῶν Θεοτοκίων).

Τὸν μυρίαθλον ἄξιον μέλπειν Ἰωβ.

Ποίημα τοῦ Ἁγίου Κοσμά· οἱ δὲ,

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμας.

Τὸν καρτερικὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς, τῷ
στεφάνῳ κατακοσμούμενον, ἡ Χριστοῦ Ἐκ-
κλησία, νοεροῖς ὀρώσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρίζει,
ἐν ἀγαλλιάσει μέλπουσα· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡ-
μῶν, ὅτι δεδοξασται.

Οὐ γλῶσσα σοφῶν δυνησεται, οὐδὲ νῆς βρο-
τῶν ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου· ἡ γὰρ
ἄκτιστος γλῶσσα, σε Δεοσεβῆ ἀληθινὸν ἄμεμ-
πτον ἔφη· ἔθεν σοι συμφώνως βοῶμεν Ἄσωμεν
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον, ὡς οὐκ εὐχε-
ρὲς αὐτῷ ἀνατρέπειν τὸν Δίκαιον, ἐξαιτεῖ
ὁ ἀλάστωρ, καὶ γυμνῷ βιαίως προσπαλαίσας

κατερράγη· δι' ὑπομόνης γὰρ ἐβόα· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Προφητῶν ὑμνεῖσιν Ἀγνή, καὶ τῶν Ἀσωμάτων σε τάξεις γεραίρουσι· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων, ἐκ νηδύος σου ἀφράστως προελθόντα καθορῶντες, τούτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

ᾠδὴ γ'. Ἰόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μένεις ἀκλινῆς τὸ φρόνημα, τῶν φιλτάτων τέκνων, καὶ τῆ πλῆτε στερημένος, ἀναμέλπων· Εὐλογημένον, τῆ Κυρίου με τὸ ὄνομα.

Υἴλην ἀρετῆς πεποίησαι, πλῆτον καὶ πενίαν· δι' ἀμφοῖν γὰρ πυροῦμενος, ὡς χρυσίον ἐπταπλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος.

Ρῆσει γυναικὸς προσέβαλεν, ὡς τῷ ἀρχηγῶν, ὁ ἀρχέκακος ὄφεις σοι· ἀλλ' ἐψεύσθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἄμετρα καυχώμενος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σε χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ αἰσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τῆτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Ἰὴν ὠραιότητα.

Ιὼβ τὸν ἄμεμπτον, καὶ καθαρῶτατον, στύλον τὸν ἄτρεπτον, καὶ καρτερώτατον, ταῖς μεθοδοίαις τοῦ ἐχθροῦ, γενόμενον ἐν Πνεύματι, πάντες μακαρίσωμεν, καὶ πισῶς εὐφημήσωμεν, μέγιστον θεράποντα, τῆ Χριστοῦ χρηματίσαντα, καὶ τοῦτον ἐκτενωῶς δυσωποῦντα, σῶσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐἰσακλήκοα τὴν ἐνδοξον.

Ικανώτατον ὑπόδειγμα, καὶ στηλὴ ἔμπνου, καὶ εἰκὼν ἀρετῆς, Ἰὼβ ὁ ἄμεμπτος ἀνεδείχθη· οὗ ζηλωτὰς ἡμᾶς βοῶντας πρήσαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αθλοθετεῖ σοι γυμνάσιον, ὁ πληρωτῆς τῶν ἀγαθῶν ἀθληταί, ἐξ ὑπογαίου ἀνακαλύπτων, τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμπρότητα, ἄμεμπτε Ἰὼβ παμμακάριστε.

Θεραπεύει σοι τὸ εὐτονον, καὶ καρτερικόν τῆς αἰκίαιου ψυχῆς, ἐν τῇ σαπρία ὁ Ἀθλοδέτης, τῆς ἐν Ἐδέμ ὑπάρχον παραβάσεως, ἴαμα Ἰὼβ παμμακάριστε.

Λογισμῶ κρινῶν τὸ ὄσιον, ἀνεμελωθεῖ ὁ Ἰὼβ· Ἀγαθαὶ οἱ δεδεγμένοι παρὰ Κυρίου, τὰ ἀλ-

γεινὰ γενναίως οὐχ ὑπόισομεν; Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Θεόνυμφε, ἡ τὸν Σωτῆρα τεξαμένη σαρκί; σὲ ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη, καὶ ἀσιγήτως ὕμνον σοι κραυγάζομεν· Χαῖρε προστασία τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Οὶ παρακλήτορες πρὶν, τῶν δεινῶν προστιθέντες, τοῖς τραύμασί σου ἄλγος, πλείονάς σοι ἐπλεξαν, τοὺς στεφάνους Ἰὼβ ἐνδοξε.

Νεανικῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος ὤφθης, καὶ ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν ἄτακτον ὕδριν, οὐκ ἐπήρθης Ἰὼβ ἄμεμπτε.

Ακαταγώνιστον σὺ, τῆς ψυχῆς τὸ φρούριον δειμάμενος, γενναίως ἔφερες Ἐνδοξε, τοῦ ἐχθροῦ τὸν δεινὸν κλύδωνα. Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαῖρε Μῆτερ ἀχραντε, Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ξειζεται, ἀκοὴ ἐντρυφῶσα τοῖς λόγοις σου, ὅτι στόμα, μυστηρίου ἐδείχθης ἀνάπλεων, τοῦ ποιήσαντός σε, καὶ διδάξαντος Δεῖψ ἐν Πνεύματι.

Ιώμενος, λυπούμενης καρδίας τὸ ἄλημα, ἐκ βλεφάρων, συμπαθείας προέχεας δάκρυα, προϊστάμενος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν Ἰὼβ ἐνδοξε.

Οβίος σου, εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος πέφηνε· διὰ τοῦτο, καὶ ὁ θάνατος ὤφθη ἀνάπαυσις, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην Ἰὼβ μεταβέθηκας. Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σε σαρκωθέντα ἱκέτευε, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἀληθῆς καὶ δίκαιος, θεοσεβῆς καὶ ἄμεμπτος, ἡγιασμένος τε ὤφθης πανένδοξε, Θεῖ θεράπον γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰὼβ πολυάθλε· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

Ὁ Οἶκος.

Οτῶν ὄλων Θεός τε καὶ Κύριος, σὺν Υἱῷ βασιλεύων καὶ Πνεύματι, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι ἔλαμψε, καὶ πιστοὺς εὐσεβεῖς ἀπειργάσα-

το. Ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἰωβ ἐμαρτύρησεν, ἡ γλῶσ-
σα ἡ ἄκακος, ἄκακον, θεοσεβῆ τε καὶ δίκαιον,
πάντων τῶν κακῶν ἀπεχόμενον. Διὰ τοῦτό σε
Ἰωβ, ἐν ψαλμωδίαῖς τιμῶντες ἅπαντες, ὑμνού-
μέν σου τὸ μνημόσυνον.

Συναξάριον.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ
δικαίου καὶ πολυάθλου Προφήτου Ἰωβ.

Στίχοι.

Εἰ καὶ θανῶν, ἄλυστος ἀνδρίας πέτρα,
καὶ πῶς Ἰωβ κρύψω σε τῇ λήθης πέτρα;

Ἐκτε Ἰωβ πολύτλαν θανσίου τέλος ἀμφε-
κάλυψε.

Ὁυτος ἦν ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας, τῶν ὀρίων Ἰδου-
μαίας καὶ Ἀραβίας, τῶν Ἡσαῦ υἱῶν, ὡς εἶναι αὐ-
τὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. Ἦν δὲ πατὴρ μὲν Ζαρέθ,
μητὴρ δὲ Βοσορράς. Προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωθάβ,
καὶ προεφίτευσεν ἔτη κέ. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ
Χριστοῦ ἔτη χίλια ἑννακόσια εἰκοσιπέντε. Τοῦτον ἐξητή-
σατο ὁ διάβολος, μαρτυρηθέντα ὑπὸ τοῦ Κυρίου δίκαιον,
καὶ ἀμεμπτον, καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέχοντα. Αὐ-
τὸν δὲ πάντων τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, καὶ πληγαῖς
φρικταῖς καὶ ἀπαρηγορήτοις καλαιπωρήσας, ἀπῆλθε κατη-
σχυμμένος, ἐν ταῖς τῶν πειρασμῶν προσβολαῖς ἀκάμπτου
καὶ ἀνευδότου τοῦ Δικαίου φανέντος. Τοῦτον ἐπὶ τέλει
τῶν ἄθλων ἀνεκήρυξεν ἄνωθεν ὁ Θεός, καὶ ἐν διπλῶ πάν-
τα τὰ ἀφαιρεθέντα ἀπέδωκεν αὐτῷ, ὡς τὰ κατὰ μέρος
διεξοδικῶς ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἐξῆσε δὲ μετὰ
τὴν πληγὴν ἔτη ρό. ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρόνον αὐτοῦ
ἔτη σμῆ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Νομίμων ἀγευστός ἐπῶν, ἀλλὰ προφητῶν τε
καὶ νόμου, φέρων τὸ πλήρωμα Ἰωβ, δι' ἀ-
γάπης Θεῷ εὐηρέστησας, μελωδῶν Ὑπερῦμνη-
τε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Μὴ θησαυρίσας ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς
τὴν ἐλπίδα, ὡς χῆν λελόγισαι χρυσόν, τῷ
Θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμενος Ὑπερῦμνητε Κύριε,
ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ἐλκει σε παίσας πονηρῶ, καὶ τῶν ὑπαρχόν-
των γυμνώσας, ὁ τῶν Δικαίων δυσμενῆς,
τῆς ψυχῆς σου τὸν τόνον οὐκ ἔκαμψε μελω-
δῶν δὲ ἐκραύγαζες Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων
εὐλογητός εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς, μίαν τρισυ-
πέστατον φύσιν, θεολογοῦντες εὐσεβῶς,
οἱ θεόφρονες πίστει βοήσωμεν Ὑπερῦμνητε
Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δε-
ξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγ-
χνία βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν
σε, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Ἦν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Πανηγυρίζει πᾶς ἑορταζόντων, ἐν ὑψίστοις
ὁ χορός, τῷ θεοπεσίῳ συμμελῶν Ἰωβ,
καὶ ἀνακραζῶν Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐδιπλασίασέσαι τοὺς στεφάνους, ἐπὶ γῆς
καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἀθλοθέτης, θεόφρον Ἰωβ·
διὸ κραυγάζεις Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γάματα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, οἱ ἰχώρες
τῆς σαρκὸς Μακάριε, βρύουσι τοῖς μελωδοῦ-
σιν Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόσος ὑγεία, πλοῦτος καὶ πενία, ἐναμβρύ-
νονται τῇ βιοτῇ σου Μακάριε· λαμπρὸς
φανεῖς γὰρ, διὰ πάντων κραυγάζεις· λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτῳ λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τε-
κοῦσαν τὴν χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, Χριστὸν
τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν κα-
• τῇ μίνῳ πυρός τοῖς ὑμολόγοις, Χριστὸν
• τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Εἷς μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰωβ μὲν τῇ τῆς ὑπομονῆς λαμπρότητι, ἐπα-
ξίως ἐστεφάνωται· σὺ δὲ πενθεῖς καὶ σκυ-
δρωπάζεις, οὐ φέρων τῆ Δικαίᾳ τὸν στέφανον·
διακενῆς γὰρ ἐλπίσας ἡσχύνθης Σαταῆν, μόνε
Δικαίων δυσμενέστατε.

Ὡς δέμις ἀνθρώπῳ κατιδεῖν, τὴν δόξαν σου,
κατοπτεύσας τὴν ἀθέατον, φόβῳ κραθεῖς
καὶ εὐλαβείᾳ, ἐβόησεν Ἰωβ λίαν ἔντρομος· Σπο-
δὸς ὑπάρχω καὶ γῆ, σὺ δὲ Κύριος· ὄθεν σε πάν-
τες μεγαλύνομεν.

Βίβλος σε ἀξίως τῆς ζωῆς ἐδέξατο, καὶ τα-
μεία ἐπυράνια, σῖτον ὡς ὄριμον ἀχθέντα,
καὶ πλήρη ἡμερῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, Ἰωβ
θεράπον Κυρίου μακάριε· ὄθεν σε πάντες μα-
καρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος, ἀ-
νεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμψυχος θρόνος τε

καὶ πύλη· διὸ ὡς βασιλίδα ἠγάπησαν, παρθέ-
νοι σε Παρθένη ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι τῆς
θεόπαιδος. Ὁ Εἰρμός.

Ἐὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένη
θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· ὅθεν σε πάν-
τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ
τιμίου Σταυροῦ, ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἐπὶ
Κωνσταντίου βασιλέως, υἱοῦ Κωνσταντίνου
τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμ. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆ τιμῆ Σταυροῦ γ΄.
Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Σήμερον χαίρει πιστῶν πληθὺς ἡ θεία· φαί-
νει γὰρ οὐράνιος Σταυρὸς ἐν πέρασι· λάμ-
πει αἰθὴρ φῶς ἀπρόσιτον· αἴθρ ἀυγάζει, καὶ γῆς
τὸ πρόσωπον ὠραίζεται· μέλπει θείοις ἄσμασιν
ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ· σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν,
αὐτὴν φρυθῆντα, Σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ ὑπερ-
δαίμαστον· οὗ τῆ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ
Δεσπότη προσέλωμεν κράζοντες, εἰρηνεῦσαι
τὸν κόσμον, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τιμιωτάτη ὡς κλίμαξ καθωράθη, σήμερον ὁ
πάντιμος Σταυρὸς καὶ ἐνδοξος, ἀπὸ τῆς
γῆς πρὸς οὐράνια, μετάγων πίστει, τοὺς ἀδιδα-
κτῶ τοῦτον γεραίροντας. Χαίρει ἔθνη ἅπαντα,
θερμῶς προστρέχοντα, τῷ βαπτισμῷ καὶ ἀγάλλ-
εται, καὶ Ἐκκλησίας, νυμφοστολεῖται μορφῇ
ἡ ἐνθεος· ὃν γὰρ συγκρύπτειν ἐγκατέσπυδον,
Ἰουδαῖοι ἐξ ὑψους αἰθέριος, καταυγάζει καὶ σώ-
ζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· σήμε-
ρον γὰρ ἤστραψε Σταυρὸς ἐν πέρασιν, ἐξ
οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων, καὶ συνημ-
μένα δεικνύς τὰ ἀμικτα. Σήμερον συχαίρουσι,
χοροῖς Ἀγγέλων βροτοὶ· τὸ γὰρ διεῖργον μεσό-
τοιχον, Σταυρῷ ἵμμένον, εἰς ἐν τὰ πάντα σαφῶς

συνήγαγεν· ὅθεν προλαμπῶν ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν
κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ λαμπρύνει καὶ
σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἀνήγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν σου Κύριε,
τὸ φοβερόν τοῦ Σταυροῦ σου σημεῖον, καὶ
ἡ γῆ ἅπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν· ἡμεῖς
δὲ δοξολογοῦντες, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Θεὸς
ὢν ἀπαθής, σαρκὶ παθεῖν δι' ἡμᾶς, ἐκουσίως
κατεδέξω· διὸ σῶσον λαόν, ὃν περιποιήσω οἰ-
κείῳ αἵματι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος α΄.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔ-
λαμψεν, ὃν περ ἐξ ὄρους ἀγίου, τόπῳ Κρα-
νίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου Σῶτερ
ἰσχὺν ἐτράνωσας, διὰ τούτου κρατύνας καὶ τῆς
πιστοῦς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὓς καὶ περίσωζε δια-
παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χρι-
στὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
τιμίου Σταυροῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄρματα Φαραῶ.

Ἐφαναὶς ἐπὶ γῆς, τὰς ἀκτίνας τοῦ Σταυροῦ,
ἐν ᾧ τὸν διάβολον καταβαλὼν, τῶν ἀνθρώ-
πων ἔσωσας, τὸ γένος Κύριε· διὸ ὑμνοῦμεν τὴν
δόξαν σου.

Γεύσεως ἀπειθοῦς, τῷ Σταυρῷ ὁ Αὐτρωτῆς,
ἔλυσε τὸ δέλεαρ, τῆ τοῦ Πατρὸς εὐδοκίᾳ.
Ἄσσωμεν αὐτῷ ἄσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως δεδό-
ξασται.

Σκῆπτρον νικοποιόν, κατεφύτευσας Χριστέ,
ζωῆς ξύλον ἄχραντον, ὡς ἐν Ἐδέμ τὸν
Σταυρὸν σου, ὃς φωτοειδῆς ἐξέλαμψεν, ἐπὶ τὸ
ὄρος τὸ ἅγιον. Θεοτοκίον.

Ἦν περ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὸς,
ὡς πύλην οὐράνιον, καὶ ἀκατάφλεκτον
βαίτον, σὲ Παρθενομήτορ ἄχραντε, Θεὸν τεκῆ-
σαν ἐγνώμεν.

Ὤδῃ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ὅσπερ θυρεῶ φραττόμεθα, τῷ τοῦ ἀηττή-
του σου Σταυροῦ τύπῳ Δέσποτα· ὃν μὴ

φέρων ὁ ἀπευκταῖος, δραπτεῖται τῶν δαιμόνων ἐσμὸς.

Πάντας ὁ Σταυρός σου ἠυφρανε, τὴς ἐσταυρωμένον σε Θεὸν καταγγέλλοντας· ὅς ἐκλάμπρω καὶ ἀπροσίτω, ὠραιότητι ἐξέλαμψε.

Χαίροις ὦ Σταυρὲ πανάγιε· ὅτι σὺ ὁ τύπος ὑπὲρ ἧλιον ἤστραψε, καὶ τὴν πλάην πᾶσαν διώξας, τοὺς πιστοὺς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆ-
• **Τ**ες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα Κάθισμα τοῦ τιμίου Σταυροῦ,

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο διανοιξάς οὐρανῆς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ περιφανεῖς ταῖς ἀκτίνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὀδηγούμεθα φέγγος, καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὸν, ὄπλον εἰρήνης, ἀτήτητον τρόπαιον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστικῶς μὲν πρὲν, καὶ αἰσθητῶς δὲ σήμερον, κατηγλαῖσας Χριστέ, τοῦ ἀχράντου σου Σταυροῦ τὸν τύπον.

Τὸ παράνομον τῶν θεοκτόνων τόλμημα, σταυροτύπῳ σου Σωτῆρ, ἐθριαμβεύσας φωτὶ οἰκτίρμον.

Εἰσθεβαίωσας Χριστιανῶν τὸ θρήσκευμα, τῷ αὐλῷ σου φωτὶ, τὸν Σταυρὸν ἡμῖν Χριστέ χαράξας.

Θεοτοκίον.

Μῆτηρ ἄχραντε, εὐλογημένη Δέσποινα, ὃν ἐκύησας Θεὸν, ταῖς λιταῖς σου ἐξιλέωσαι ἡμῖν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτός διατμήξας.

Θανάτηφόρον τὸ ξύλον, ὃ Σταυρὸς ζωηφόρος, τοῖς τῆς Ἑδέμ ἀποίκους ἐδείχθη Χριστέ, ἔνοικον αὐθις, διὰ κακούργου τὸν Ἀδάμ ἐργασάμενος.

Ο ὑποστήσας τῷ Λόγῳ, τὸ πρωτόκτιστον σέλας, ὡς Υἱῷ Πατῆρ φωταυγῆ τὸν Σταυρὸν, νῦν διαγράφει, τῷ σταυρωθέντι μαρτυρῶν τὴν Θεότητα.

Εν τῷ φωτὶ τῷ ἀδύτῳ, τὸ ὑπέρτατον φάος, ἐν τῷ Πατρὶ ὀφόμεθα πίστει Χριστέ, σὲ

τὸν Υἱὸν καὶ σοῦ τὸ Πνεῦμα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἔλλαμψον.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ ὠδίνειν σε Κόρη, τὰ μητέρων οὐκ ἐγnows, ὑπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβοῦσα Θεὸν, τέτοκας σαρκί· διὸ πάντες εὐσεβῶς σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ἐν τῷ θλίβεσθαί με.

Τὸν Σταυρὸν ἐκλάμπεις, πέρασι Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἐφώτισας δὲ δι' αὐτοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καλυπτέτωσαν μὲν, τὸ ὄμμα οἱ παράνομοι τοῦ Σταυροῦ τὸ κάλλος, ἐξαστράπτων γὰρ οὐ φέρουσιν.

Εν τρυφάτωσαν δὲ, τῇ αἴγλῃ τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σαρκί.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τεκοῦσα, Παρθένης ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση, τὸν Υἱὸν σου ἱκετεύουσα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον,
• **Ε**καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ω τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμι, σὲ ἀνυμνῶν καὶ προσκυνῶν νῦν ἀγιάζομαι, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀνυψήμενος κόσμον ἔσωσεν· ἀλλὰ πρόφθασον καὶ σῶσον τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Ἐύλον μακάριον.

Ὁ Οἶκος.

Ανοιξόν μου τὸ στόμα, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων· καταύγασόν μου τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, καὶ ἀγιάσον με τὴν ψυχὴν, ἵνα ὑμνήσω Λόγε τὸ σεπτὸν ξύλον σου· κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου καὶ δίδαξόν με, ἵνα πόθῳ κραυγάζω.

Χαῖρε Σταυρὲ οἰκυμένης δόξα· χαῖρε Σταυρὲ Ἐκκλησίας κράτος.

Χαῖρε ἱερέων προπύργιον ἄσειστον· Χαῖρε βασιλέων διαδήμα τίμιον.

Χαῖρε σκῆπτρον τοῦ παντάνακτος Δημιουργοῦ τοῦ παντός· χαῖρε, ὅτι κατεδέξατο προσπαγῆναί σοι Χριστός.

Χαῖρε τῶν θλιβομένων παραμύθιον μέγα· χαῖρε τῶν ἐν πολέμοις τὸ ἀτήτητον ὄπλον.

Χαῖρε Σταυρὲ, Ἀγγέλλων εὐπρέπεια· χαῖρε Σταυρὲ, πιστῶν ἡ ἀντίληψις.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεπόθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἐξανέστημεν πάντες.

Χαῖρε Ἐύλον μακάριον.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

Σταυροῦ παγέντος, ἠγιασθη γῆ παλαι.
Καὶ νῦν φανέντος, ἠγιασθη καὶ πόλος.

Ἑβδομάτῃ Σταυροῖο τύπος πόλῳ ἀμφεται-
νύθη.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς, μηνός Μαΐου ἐβδόμη, ὥρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιός Σταυρός, συνεστώς ἐκ φωτός, ὄρωντος παντός τοῦ λαοῦ, ὑπεράνω τοῦ ἀγίου Γολγοθᾶ ἐκτεταμένος, μέχρι τοῦ ἀγίου ὄρους τῶν Ἐλαιῶν· ὅς τις τῆ τῆς μαρμαρυγῆς λαμπρότητι τὰς ἠλιακὰς ἀκτῖνας ἐκάλυψεν. Ὁθεν πᾶσα ἡλικία νέων τε καὶ γερόντων, σὺν νηπίοις καὶ θηλάζουσι, τὴν Ἐκκλησίαν κατέλαβε, καὶ ἐν ἀμέτρῳ χαρᾷ καὶ θερμῇ κατανύξει δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμψαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Στίχ. Ἐπὲρ τις ἄλλος, ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων
Καλλιστος Ἀκακίος ἐκτμηθεὶς ξίφει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, Καππαδόκης τὸ γένος, ἀριθμοῦ τῶν Μαρτησίων. Προσαχθεὶς δὲ Φίρμῳ τῷ ἄρχοντι, ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ πλεῖστα παρ' αὐτοῦ βασανισθεὶς, πέμπεται Βιθιανῷ, ἐτέρῳ ἄρχοντι, ὃς αὐτὸν ἤγαγε μετ' ἐτέρων δεσμωτῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Λειναῖς δὲ μαστιξὶ καὶ στρέβλαις συγκόψας, ἐν φυλακῇ κατέθετο· ἐνθα ἐπιστάντες αὐτῷ Ἄγγελοι, κατέστησαν αὐτὸν ὑγιῆ. Μετὰ τούτου πέμπεται Φαλκιανῷ, ἐτέρῳ ἄρχοντι· οὗ προσαξάντος, τὴν κεφαλὴν ξίφει ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Πασχάλῳ, ἧ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται, Ἑπτασκάλῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῶν σὶν αὐτῷ.

Στίχ. Ζωμὸς χύτρας σῆς τῆς ἰδρωῦτας, Κοδράτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν Νικομηδείᾳ τῆ πόλει ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ. Δια δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κρατηθεὶς σὺν ἄλλοις πολλοῖς ὑπὸ Ἑλλήνων, παρεδόθη τῷ τῆς πόλεως Ἀνθυπάτῳ καὶ ὁμολογήσας παρῆρσι τὸν Χριστὸν, ἠπλώθη κατὰ γῆς, καὶ ἐτύφθη βουνεύροις ξηροῖς· αἱμάτων δὲ πληρώσας τὴν γῆν, τῷ δεσμωτηρίῳ παρεδόθη. Εἰς Νίκαιαν δὲ ἀχθεὶς παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου, πάλιν ἰτιμωρήθη. Ἰδὼν δὲ τινὰς τῶν σὺν αὐτῷ, φόβῳ τῶν κολάσεων, μέλλοντας θυεῖν, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ὑπομνήσας, ἐστήριξεν, οὓς εἰς πῦρ ὁ Ἀνθύπατος ἔκαυσεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος, ἐν τῷ ναῷ εἰσελθὼν τῶν εἰδῶλων, τὰ ἐν αὐτῷ πάντα συνέτριψε ξόανα. Ὁθεν κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ ἐν σάκκῳ βληθεὶς, τύπεται βουνεύροις. Ἐνθα Σατορῦνος καὶ Ρουφῖνος, πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, κρεμασθέντες ξέονται, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Εἰς δὲ τὴν Ἀπολλωνίδα ἐλαύνων ὁ Ἀνθύπατος, ἐπαγόμενος καὶ τὸν

Ἅγιον, ἄλμην σὺν ὄξει συγκεράσας καταχέει κατὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ, καὶ τριχίνοις ὑφασμασιν ἀνατρίβει, καὶ σίδηρα πυρωθέντα ἄγει ταῖς πλευραῖς αὐτοῦ. Διαβάς δὲ τὸν Ῥουδακόν, καὶ Ἐρμούπολιν καταλαθὼν, ἤγε καὶ τὸν Ἅγιον ἐφ' ἀμάξης, μὴ δυνάμενον βαδίσαι· ἐνθα ἐπ' ἐσχάρας πυρός ἀπλώσαντες τούτου, ἔλαιον καὶ πίσσαν ἀνωθεν ἐπέχεον· εἶτα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαίτη.

Στίχ. Ψυχῆς μόνης σὺ τὴν σχέσιν φέρων Πάτερ,
Ψυχαίτης κέκλησαι ἐνδίκως μάκαρ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νηπίου Ἰωάννου καὶ Ἠλίου τοῦς τρόπους μιμούμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ρυθμίσας, τοὺς πολέμους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρικότατα, ταῖς τῶν δακρῶν ῥοαῖς τὴν ψυχὴν προκαθαρθείς· καὶ παννύχιοις στάσει τὸν Θεὸν ἰλασόμενος, καὶ ἰκμάδας προχέων δακρῶν, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἰρέσεων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσιμον· τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βουλευμάτα καταστρεψάμενος, ἠρίστευσεν, ἐξορίας πικρὰς καὶ φυλακὰς καρτερῶς ὑπομείνας· καὶ νόμων προΐσταμενος καὶ πατρικῶν παραδόσεων, νόμων βασιλικῶν κατέπτευσεν. Ὁθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς Ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανον ἤρατο, νοσοῦντων σώματα καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Λίθοις ἐπιβάς Μαξίμος μεγαλόνοτος,
Ἀνῆλθε χαίρων οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Οὗτος ὁ μακάριος παρῆρσι τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθεὶς, καὶ οἰοῖνε στεφανωθείς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐδὴ Ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, ἥλιος μεσου-
σης ἡμέρας, ὃν καθορῶν ὁ αἰσθητός, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ὁ τῷ Θεόπτη ἐν πυρὶ, πάλαι ὁμιλήσας καὶ
γνόφῳ, σταυροφανεὶ δὲ ἀστραπῇ, ὡς Θεὸς δοξαζόμενος σήμερον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τὸ ἐκ φωτὸς καὶ ἐν φωτὶ, φῶς συναϊδίως
ἐκλάμπον, καὶ τῷ ἀχράντῳ σου φωτὶ, τοῦ Σταυροῦ σου δοξάσας τὸ τρόπαιον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς
δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐ-
σπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ὄραθέντα, καὶ ἐν ξύ-
λω Σταυρῷ καθηλωθέντα, οὐσία σαρκός,
ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωτὶ ἀχράντῳ τυπωθέντα, καὶ ἐκ-
λάμπαντα Σταυρὸν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον,
ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογοῦντες ἓνα τῆς Τριάδος, τὸν τῆ αἰ-
γλη τοῦ Σταυροῦ τὴν οἰκουμένην φωτί-
σαντα, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτῳ λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τε-
κοῦσαν τὴν χαρὰν τῆ οἰκουμένη, Χριστὸν
τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν κα-
• μίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμολόγοις, Χριστὸν
• τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Οὐ παλαι πυρὶ τε καὶ γνώφῳ, τῷ ἀπειθεῖ
νομοθετήσας, νῦν τῷ πισοτάτῳ σου λαῷ,
τὸν τῷ Σταυρῷ σε τύπον διέγραψας, ὑπὲρ φω-
σῆρας λάμποντα ὄν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Επένθησε ζέφῳ ἡ κτίσις, τῶν σταυρωσάν-
των σε τὴν τόλμαν· νῦν εὐπρεπεστάτῳ
δὲ φωτὶ, ὁ ζωηφόρος λάμπας Σταυρὸς σου
Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξε, τὴν κεκρυμμέ-
νην ὠραιότητα.

Εκ σοῦ ταῖς ἐλπίδας ἀνάψας, ὁ περιούσιος
λαὸς σου, σοὶ πρὸς ἰκεσίαν τὸν Σταυρὸν,
καὶ τὸ φρικτὸν σου αἷμα προβαλλεται· ἀλλ'
εὐμενῶς ἐπίνευσον, πρὸς τὴν ἡμῶν Παντάναξ
λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκῆσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον
Παρθένε· ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης,
καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τῆς καθαρᾶ
καρδία σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄροις, ἐξ ἀλαξεύτου
• σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
• Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης·
Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας·

Σταυρὸς, βασιλείων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς,
πίστων τὸ στήριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα,
καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν
τῆς ἰδ'. Σεπτεμβρίου, ἡγουν Ἀπόστολον, Εὐαγ-
γέλιον, καὶ Κοινωνικὸν σταυρωσίμων.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Τ Ο Τ

Θ Ε Ο Λ Ο Γ Ο Υ .

Δεῖ γινώσκειν ἐν πρώτοις, ὅτι ἐν οἷα ἡμέρα τύχη ἡ Ἑορτὴ
αὕτη τοῦ Θεολόγου, ψάλλεται ἀπαραιτήτως. Ἡ δὲ Ἀκο-
λουθία τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου καταλιμπάνεται ἐν πάσαις
ταῖς ἐφεξῆς σημειουμέναις Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς.

Α'. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων,
ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

Εσπέραις. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Στι-
χηρὰ Αναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. τῆς Κυριακῆς β'.
καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β'. Τὸν
υἱὸν τῆς βροντῆς. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἴσοδος.
Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνα-
γνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ
Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· ἐν δὲ τῇ
Κυρ. τῶν Μυροφόρων, Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον. Ἀπο-
λυτικά, ἐν μὲν τῇ τῶν Μυροφόρων, Ὅτε κατῆλθες·
Ὁ εὐσχήμων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ταῖς Μυ-
ροφόροις. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, Τὸ Ἀναστά-
σιμον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, τῷ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Πάντα
ὑπὲρ ἐννοίαν, καὶ Ἀπόλοις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ
τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς.
Τὸ, Ἄξιον ἐστίν, κτλ. Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου — Εἰς
τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτικά, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Πολυέλεος, καὶ
Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλο-
γητάρια, ἢ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναδαρμοὶ τοῦ Ἦχου· Προ-
κείμενον, ὁμοίως. Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτο-
κίων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Καθίσμα τοῦ Ἁγίου
καὶ τῆς Κυριακῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς
Κυριακῆς. Καταβασαίαι, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Πᾶσα
πνοή, Εὐαγγελίου Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ,
κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα εὐστιχολογεῖται. Εἰς τοὺς Αἴωνες, Ἀ-
ναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ τὰ, Πά-
σχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως
ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, κτλ.
Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς. Κοινο-
νικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β'. Εάν τύχη τῆ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Εσπέρας. Στιχολογείται ἡ πρώτη εἰς τῆς, **Μακάριος ἀνὴρ**. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλονται Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου ἐν — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόματα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Ἀπολυτίκιον, τοῦ αὐτοῦ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τοῦ αὐτοῦ, κτλ. Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδῆς, Καθίσμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἐπηξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Γ'. Εάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Θεολόγου ἀπαρραλλάκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων, καὶ τῶν λοιπῶν.

Δ'. Εάν τύχη τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τῶν Ἀναστασίμων τοῦ πλ. α'. Ἦχου, προαποδίδονται κατὰ τὴν Τρίτην. Τῇ δὲ Τρίτῃ ταύτῃ ἐσπέρας, ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Θεολόγου, ἀπαρραλλάκτως, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅταν τύχη ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Ὅρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ ὄρα τὴν ἐκεῖ διάταξιν. Ψάλλομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν νεωστὶ διατύπωσιν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, Ἀναστάσιμα τοῦ α'. Ἦχου, Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, εἰς τε τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸ πρῶτ' εἰς τοὺς Αἶνους.

Ε'. Εάν τύχη τῆ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως.

Ἐν ταύτῃ τῇ Ἑορτῇ στιχολογία τοῦ, **Μακάριος ἀνὴρ**, οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόματα τῆς Ἑορτῆς ε'. καὶ τοῦ Θεολόγου Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Θεολόγου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόματα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Καθίσματα ἰτῆς Ἑορτῆς. Ἀγγέλων Σαυμαζόντων. Δόξα, τοῦ Θεολόγου, Ἀναπεσῶν ἐν τῷ στήθει. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ προαιώνιος Θεός. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσμα τοῦ Θεολόγου, Τὴν μνήμην τιμήσωμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Κατελθὼν οὐρανόθεν. Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀναστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον ἐν οὐρανοῖς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται. Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Θεολόγου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Θεολόγου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἐτέχθη ὡς αὐτὸς ἠθέλησας. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Θεολόγου. Κοντάκιον, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Σ'. Εάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῶν Πατέρων.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Πατέρων, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέρω Κυριακαῖς. Ἐν ταύτῃ δὲ, εἰς μὲν τὰ Ἀναγνώσματα λέγομεν δύο τοῦ Θεολόγου, καὶ ἐν τῶν Πατέρων. Λέγομεν προσέτι ἐπὶ τέλος τῶν Ἀπολυτικίων καὶ τὸ τῆς Ἀναλήψεως — Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, ψάλλομεν Τυπικά, καὶ Μακαρισμούς, Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Θεολόγου δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ δὲ τὰ Ἀπολυτίκια, λέγομεν Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως. Ἀπόστολον τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ζ'. Εάν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε ἡμέρᾳ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σεσημειωμένων Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν α'. στάσιν τοῦ, **Μακάριος ἀνὴρ**, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Θεολόγου μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, καθὼς εὐρίσκονται ἐφεξῆς τετυπωμένοι, λέγοντες μόνον, Καὶ νῦν, ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, κατὰ τὴν τυχούσαν Ἑορτήν. Κανόνα δὲ λέγομεν τοῦ Πάσχα, ἢ τῆς Ἀναλήψεως, καθὼς ἀν τύχη ὁμοίως καὶ Καταβασίας — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμούς, τὴν γ'. καὶ Σ'. Ὤδὴν τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Θεολόγου.

ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου
τοῦ Μεγάλου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογεῖται ἡ ἁ. γὰσις τῆ, Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς δὲ τὸ, Κρῦνι ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια, τοῦ Ἀποστόλου, γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ο Θεοῦ τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ
ἐρμηνεύς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων,
ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστῆ
Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν
Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Η θεοκίνητος λύρα τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ
μυστογράφος ἔτος, τὸ θεόπνευστον στό-
μα, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ
μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευραῖς, ὡς περ δὲ πλῆκ-
τρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν· καὶ πρεσβεύει τῆ
σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆ βροντοφώνῳ σου γλῶττη ἀναφθεγγόμε-
νος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον
λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις αἰεὶ, ἀναπτύσ-
σων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ
Λόγος· καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἀνθρώπων
πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, ταῖς τῶν δακρῦν
πηγαῖς, λαμπρυνθεῖς τὴν διάνοιαν, τῷ
Θεῷ ὠμίλησας, ἀνευδότοις καθάρσει· καὶ τῇ
ἐλλάμψει, σῦλος ὀλόφωτος, θεοσεβείας πυρσῷ
λαμπόμενος, ὠφθης μακάριε, μοναζῶν τὸ καύ-
χημα· καὶ νῦν ἡμᾶς, πάντας περιφροῦρησον,
ταῖς ἰκεσίαις σου.

Οσὶε Πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν Θεὸν ἐκζη-
τῶν, καὶ ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι, φω-
τοβόλοις λάμψεσιν, εὐσεβῶς ἐφιέμενος, περι-
φανείας πάσαν λαμπρότητα, καὶ βασιλείου
αὐλαῖς κατέλιπες, καὶ τὴν ἀθάνατον, κληρου-
χίαν εἴληφας, μετὰ Χριστοῦ, νῦν συναυλιζόμε-
νος, θεομακάριστε.

(*) Ἐν τῷ Κουτλουμουσιανῷ χειρογράφῳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἀγίου Ἀρσενίου κεῖται χωριστὰ, ψαλλομένη, κατὰ τὴν ἐκεῖ
διατύπωσιν, ἢ πρὸ τῆς ὁγδόης, ἢ μετὰ τὴν ὁγδὴν τοῦ πα-
ρόντος μηνός· κατὰ δὲ τὴν σήμερον ψάλλεται μόνη ἢ τοῦ
Ἀποστόλου Ἀκολουθία. Ἔχει δὲ τὸ αὐτὸ χειρόγραφον καὶ μι-
κρὸν Ἐσπερινὸν τοῦ Ἀποστόλου.

Λόγου καὶ γνώσεως ἔμπλεως, εἴπερ τις ἄλ-
λος ὄφθεις, ἀρεταῖς τε κατὰκομος, πάσης
δόξης γέγονας, τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλεως· ἀλλὰ
τῷ θεῷ ζήλω πυρούμενος, καὶ τῶν ἀρρήτων
καταγλιχόμενος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα
βίον ἐζησας, ἀσκητικόν, βάρος δόξης ἀρρήτων,
ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμελίον τῶν
θεῶν λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας,
καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμαίων
Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ
παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημή-
σωμεν. Οὗτος γὰρ ἀληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν
ἑαυτῷ, τὸ, Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου,
αὐθις δὲ, τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ
τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας,
δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἀ-
γίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ,
καὶ ζῶν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν
ἔδειξεν ἡμῖν. Ὡ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ
πράγματος σοφιστικῆ! ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγά-
πης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξη καὶ
τιμῇ καὶ πίσει, θεμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκρα-
φνοῦς ἡμῶν πίστεως· δι' ἧς τύχομεν τῶν αἰω-
νίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀ-
ναγνώσματα.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, εἰάν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγι-
νώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν
Θεὸν· καὶ ὁ εἰάν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐ-
τοῦ· ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ
ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῶμεν. Καὶ αὕτη ἐ-
στὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγα-
πῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν.
Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτῆ ἐν αὐτῷ μένει,
καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν,
ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔδωκεν
ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιθεύετε,
ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἔσιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν
εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκειτε τὸ πνεῦ-
μα τοῦ Θεοῦ. Πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἔστιν. Καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ

Κεφ.
Γ'. 21.

Κεφ.
Δ'. 1.

ἔστιν· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τέκνια, καὶ νενικηκάτε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμὲν. Ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 11. **Α**γαπητοί, εἰ ἔτις ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν, Θεὸν ἕδειξεν πῶποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 20. **Α**γαπητοί, εἰάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἑώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεγέννησαντα, ἀγαπᾶ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βχεῖται οὐκ εἰσὶν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Παταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε· ἐξ ὧν ἡ

Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, πρᾶσκυεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον· ἦν καὶ νῦν αἴτησαι, Ἰωάννη Θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Τὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτελεν ἡμῖν, εἰς τὴν παρούσαν ἑορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν· Ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στήθος τὸ δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρίσας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Ὡς τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθις Χριστοῦ, καὶ φίλε γνήσιε, τῆς Τριάδος τὸ ἥδυσμα, τῆς Ἐφέσου καὶ Πάτμου τὸ στήριγμα τὸ ἀσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε, Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου αἰεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β'.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφισταίμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότης δευτέραν ἔλευσιν· εἰς ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντήσαι ἡμᾶς, αἴτησαι φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθις, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Ὁσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς ἕρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἴτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Αναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ διδασκαλοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἠγαπημένη Μαθητᾶ, ἐκεῖθεν ἔγνωσ τὰ ἀρρήτα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς

τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθο-
δόξων δογματῶν, τὸν συγγραφέα πιστοί,
ὑμνοῖς σεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην
τὸν ἐνδοξον, καὶ ἠγαπημένον· οὗτος γὰρ ἐβρόν-
τησεν, Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. Ὁθεν, βροντοφῶ-
νος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ, γραΐψας
πολυσόφως ὁ αἰοίδιμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Οὕτως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήμιος
μέγας, τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ· στήθει
γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντησας, τῆς σοφίας τὰ
δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν πε-
ρίγειον, ὡς Δεηγόρος Θεῶ· ὅθεν, καὶ κατέχευσα
ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐ-
φραϊνομένη ἐκαγάλλεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς· χαίροις τῆς μη-
τρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὸς παμπέθης· σὺ
γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ,
τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότη, Ἴδε
νῦν ἡ Μητήρ σε, πρὸς σέ βοήσαντος· ὅθεν ἐπα-
ξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀποστόλον θεῖον,
καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Λέοντος Μαΐστορος.

Απόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη,
τῶν ἀπόρρητων μύστης γενόμενος, τῆς
σοφίας τὰ ἀπόρρητα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγμα-
τα, τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς,
καὶ τὸ, Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων
ἀπεκρούσω τῆς λόγους, ἐπιστήμιος φανείς, καὶ
φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότα-
τος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παρρησίαν ἔχων πρὸς
Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένα, ἐ-
πιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον·
δέχεται σε προσκίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ
στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε, καὶ
ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος
ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς τυ-
χούσης Ἑορτῆς· μετὰ δὲ τὴν Β'. στιχολογίαν,
Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρη-
σίας τυγχάνων ὡς μαθητῆς, ἠρώτησας·
Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγα-
πημένῳ, ὑπάρχοντι ἐνδοξε, διὰ τῆ ἀρετῆς οὕτας,
σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γε-
γονὼς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν,
ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε.
Ἠρέσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πι-
στοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς
πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας· Οὗτος γὰρ τοῦ
Κυρίου, ἀληθῆς Θεολόγος, καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ,
ἀναδεδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν,
βρῦει ἰάματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφ. τοῦ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν ἰά.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν,

Ἦχος β'. Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν
σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. καὶ οἱ Κανόνες.
Κανῶν τοῦ Ἀποστόλου, Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἀρματηλάτην φαραῶ.

Ὁς καθαρὸς ἠγαπημένος γεγονός, τῷ ἀκρο-
τάτῳ φωτὶ, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέροισι,
ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ, ἐξ
ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἴλκυσας,
μαίκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε.

Υπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ἠγαπη-
μένε Χριστῷ· Ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ
ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ
Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο,
καὶ Θεὸς διέμενεν ἄτρεπτος.

Θεοτοκίον.

Υπό τὴν σκέπην σου αἰεὶ προσφεύγοντες· ἀποτρεπέμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταγιῖδα ἄχραντε· διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμελημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου Ἀγνῇ παρακλήσεσι.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῷ τοῦ Δεσπότου πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προστάγματι, βασιλικῷ πλοῦτου, δόξαν καταλέλοιπας. ὡσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγῶν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραϊνόμενος.

Σὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγῶν Ἀρσένιε, ὡς ἀμαρτίας πηγᾶς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐχαλιναγώγησας· ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν, ἡσυχία τηρήσας, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνῇ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία: Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

Εξ ἀλιέων ἀλιεύς, ἀνθρώπων καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφῇ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τῆ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότη Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἐπόμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὡς Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ σαφῶς τὰ πάντα, θείῳ γεγένηται Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν προσπεφυγῶς, Θεοκυῆτορ Παρθένε, προσασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπιηρίας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι πρεσβείαις σου· ἀλλὰ καὶ τῆς μελλέσης, ἀγνῇ ρύσθειν κολαίσεως.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χρισομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ράκος, τὸ περιδοξὸν τῆς πρίν, ἐσθῆτος κατεκάλυπτε, τὴν τῆς ἀφράξου δόξης, στολὴν σοι περιποιούμενον.

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ συντετριμμένη καρδίᾳ, δεδεγμένος ἀρωγῆν, Ἀρσένιε κατέρραξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γενόμενος. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, εἰδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν

ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνῇ μακαρίζομεν. Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσῶν, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθῶν, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχὸν γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασιν, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσιν πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγῶν, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εὐλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φωστὴρ ἀπάντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σε· ὄμβροισ δὲ θακρῶν, παινόμενος ὡφθης, ὡς δένδρον κατὰ καρπὸν, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θεοφόρε Ἀρσένιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσιν πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ Ἀποστόλῳ. Ὡδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, σὲ βροντῆσαι, πνεύματι ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ, θείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκαταλήπτῃ, γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· διὸ σε Θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ὧδαῖς ἐπαξίως δοξάζομεν.

Σὺ ἀρετῶν, ἦρθης πρὸς ὕψος Ἀπόστολε· σὺ κατεῖδες, δόξῃ ἀπαστράπτοντα, μονογενῆ Λόγον ἐν σαρκί, τὸν ἐν τοῖς πατράσοις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον, φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, πατρικῆς ἠξιώθης, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν υἰότητα. Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν, νῦν καταφεύγων ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δούλος σου Πανάμωμε, μὴ αἰσχυνθῶ· σὲ γὰρ πρὸς Θεὸν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον· ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλέσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξομαι. Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Σὺ βιαστής, φύσεως ὡφθης Ἀρσένιε, εὐ τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἡγεμονικῷ, καθάπερ οἰκέτῃ, τῷ ὑπνω ἐγκελευόμενος· διὸ καὶ ἐν παννύχοις, ἀγρυπνίαις ἐδόξασ· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Σὺ τὸν Θεόν, Ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας, σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας, καὶ τῇ καθάρσει Θεοειδῆς, ὅλος χρηματίσας, τῷ ποθουμένῳ ὠμίλησας, καὶ ἔγνωσ τῇ ἐνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σε, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τῆς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς Θείας φυλακῆς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Εἴμην τῷ σκότει τοῦ κόσμου, λάμψαν Θεοσάμενος τὸ φῶς τὸ ἀχρονον, καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστήρ εὐσεβείας γεγόμενος, τὰ τῶν πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν Θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας.

Επιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως ὁ σικώδης δέδοται, ἡ δὲ Θεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, Θεολόγῳ γλώττῃ, γόνε βροντῆς ἠγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Σὺ με σκέπη καὶ κράτος, Πάναγνε καὶ στῆριγμα, καὶ τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ σὲ προσκαλοῦμαι· Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ με φρήρησον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομένης τοῦ Βελίαρ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ παραβάσεως τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, εὐσεβῶς ἀπώσω, τῷ ἐχθρῷ εὐ εἰδῶς τὰ σοφίσματα· διὸ ἐν ἀχράντῳ, χοροβατῶν τρυφῆς λειμῶνι, τὸν Δεσπότην Χριστὸν καθικέτευε.

Σεαυτὸν ἀπηνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν σταυρόν σου βαστάσας Ἀρσένιε, καὶ Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίως αὐτοῦ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σε κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ς'. Αἰβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ανθρακα Θεῖο πυρὸς, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαΐας, ᾧ καθαρθεὶς τὰ χεῖλη, προφη-

τείας ἤξιώται· σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ, Λόγου μακάριε Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ μονογενῆς, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἰδρυμένος, σωματωθεὶς ὠράθη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστη προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν ὑδένα ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίον.

Φωτίσον μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἄλλοι Θεῖς, χάριν κατέχοντες, Διασῶται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκὸς, εὐσεβῶς δι' ἀπαθείας νεκρώσας, ἐχ' ἠρετίσω κληρον, τὸν ἐπίγειον Ὅσιε, τῆς Χριστῷ ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις, κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ηλιος ἐπιφανεὶς, τὴν ὀλόνυκτόν σου ἔλυσε στάσιν, τοῦ νοητοῦ Ἥλιου, τὴν ἀσύγκριτον ἔλλαμψιν, μετὰ τῆς ἐν τῇ νυκτὶ, βίβη καμάτης σε, προμηνύων, περιουγᾶσαι σοὶ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Εἴχουσα τὸ συμπαθές, ἡ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον Λέγον, σῶσον ἡμᾶς βιαιίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, Πάναγνε Δέσποινα, προσασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτημένα.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ. Ὁ Οἶκος.

Υψὴ οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκαταληπτόν· ὡς περ δὲ ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὐδὲ τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν· τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς, ὃν ἠγάπησεν, ἔξεψεν· οὐ ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δειπνῷ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆς Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηδίου, φίλου, ἠγαπημένου καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· ἦτοι, ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας κόνεως, τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἡγουν τοῦ μάννα.

Στίχοι.

Οὐ βρώσιν, ἀλλὰ ῥώσιν ἀνθρώποις νέμει
Τὸ τοῦ τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου.

Ὁ γδοάτη τελέουσι ῥοδισμόν βροντογόνοιο.

Ο πανάγαθος Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος Κύριος ἡμῶν, τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀγωνισαμένους Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους, Προφήτας καὶ Μαρτυράς, καὶ πάντας τοὺς εὐαρεστησαντας αὐτῷ, οὐ μόνον βασιλείας οὐρανῶν, καὶ τῶν αἰώνιων ἡξίωσεν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς διέπρεψαν καὶ ἐτάφησαν, πλήρεις χαρίτων ὑποδείξας, πολλοῖς ἐλάμπρυνε θαύμασι. Καὶ γὰρ ὁ τάφος, ἐν ᾧ ὁ μέγας Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, μέλλων μετατεθῆναι, ἐτάφη, κόνιν ἀγίαν, ἣν οἱ ἐγχώριοι Μάννα μετονομάζουσιν, ἐπιπνεύσει Πνεύματος Ἁγίου, κατὰ τὴν ὁγδόην τῆς Μαΐου μηνός, ἐτησίως ἐξαίφνης ἀναβρῦει καὶ ἀναδίδωσιν· ἦν οἱ προσερχόμενοι λαμβάνοντες, χρώνται εἰς παντοίων παθῶν ἀπολύτρωσιν, εἰς θεραπείαν ψυχῶν, εἰς ῥώσιν σώματος, Θεὸν δοξολογοῦντες, καὶ τὸν αὐτοῦ θεραπεύοντα Ἰωάννην γεραίροντες.

Σωφρονίου.

Ἰστέον, ὅτι πατὴρ τοῦ Θεολόγου ὁ Ζεβεδάιος ἦν, ἡ δὲ μήτηρ, Σαλώμη, θυγάτηρ Ἰωσήφ τοῦ μνηστευσαμένου τὴν Θεοτόκου. Ὁ γὰρ Ἰωσήφ υἱὸς ἔσχε τέσσαρας, Ἰάκωβον, Συμεὼν, Ἰούδαν, καὶ Ἰωσήν· καὶ θυγατέρας τρεῖς, τὴν τε Ἐσθήρ, τὴν Μαρθάν, καὶ τὴν Σαλώμην, ἧτις ἦν γυνὴ Ζεβεδάιου, μήτηρ δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐντεῦθεν ὁ Σωτήρ Δεῖος ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἐπὶ τοῦ πάθους τοῦ Σωτήρος, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πάντων φυγόντων, μόνος Ἰωάννης, ὡς ἀγαπητός, ἐν τῇ παραδόσει καὶ ἐν τῷ σταυρῷ παρῆν, καὶ εἰς τὸν τάφον μετὰ τοῦ Πέτρου ἦλθεν· ἔλαβε δὲ καὶ τὴν Θεοτόκον εἰς τὰ ἴδια. Μπτέρας δὲ ἔσχε τρεῖς ἐπὶ τῆς γῆς· πρώτην τὴν Σαλώμην, ἐξ ἧς ἐγεννήθη· δευτέραν τὴν Βροντήν, ὅτι βροντῆς υἱὸς ἐχρημάτισε· τρίτην δὲ τὴν Παναγίαν Θεοτόκον, κατὰ τὸ ῥῆθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Κυρίου· Ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. Συνῆν δὲ τῇ Θεοτόκῳ ὁ Ἰωάννης μέχρι τῆς κοιμήσεως αὐτῆς· καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἐφεσον, καὶ κατέβαλε διὰ προσευχῆς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, λατρευόντων τῇ Ἀρτέμιδι, τῆς πλάνης ἀπήλλαξε, καὶ πρὸς τὸ φῶς μετήγαγε. Καλεῖται δὲ Ἡλίβατον τὸ ὄρος, ἐν ᾧ ἵσταται ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐκ δὲ Δύσειος, κεῖται ὁ Ἅγιος Τιμόθεος. Μαρία δὲ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ αἱ ἑπτὰ Παῖδες, ἐν τῷ πλησίον ὄρει, Χειλεῶν καλουμένῳ. Ἡ δὲ Ἁγία Ἐρμιόνη, θυγάτηρ οὐσα Φιλίππου ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, ἐκ τῶν τεσσαρῶν Προφητῶν θυγατέρων αὐτοῦ, κεῖται εἰς τὸ πλησίον ὄρος. Καὶ Αὐδακτος ὁ Μάρτυς, καὶ ἡ τούτου θυγάτηρ Καλλισθένη, καὶ ἕτεροι Μάρτυρες, Ἐπίσκοποι γεγονότες, Ἀρίστων, Τύραννος, καὶ Ἀριστόβουλος, καὶ Παῦλος ὁ τῆς ερήμου πολίτης, ἐκεῖσε κατακίονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ σептῷ Ἀποστολείῳ αὐτοῦ, τῷ δυτικῷ ἐν τῷ Ἐβδόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Λαθεῖν βιώσας Ἀρσένιος ἠγάπα,

Ὅς οὐδὲ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Ος ἦν τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης γέννημα καὶ θρέμμα, ἐξ ἀπαλῶν τῶν ὀνύχων καθαρὸν τηρηθείς τῷ Θεῷ ἐνδιαίτημα, καὶ πάσης ἀρετῆς καὶ σοφίας Δείας τε

καὶ ἀνθρωπίνης πλήρης ὑπάρχων· ὅθεν καὶ τὴν τοῦ διακόνου χειροτονίαν ἐδέξατο, τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν τότε ἰθύνοντος. Πολλὴν δὲ ποιούμενου σπουδὴν, καὶ ἐπιζητοῦντος ἄνδρα πνευματικὸν καὶ λόγιον, ἱκανοποιῆσαι, καὶ διδάξαι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τοῖς μαθήμασι, καὶ μάλιστα εἰς θεραπεύεται Θεός, μαθῶν περὶ τούτου, γράφει τῷ βασιλεῖ Γρατιανῷ, καὶ τῷ Πάπᾳ Ἰννοκεντίῳ, καὶ μόλις ἴσχυσε τοῦ ποθομένουσιν τυχεῖν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπάρας τῆς Ῥωμαίων Ἀρσένιος, τὴν Κωνσταντινουπόλιν κατέλαβεν, ἔστη κατὰ πρόσωπον Θεοδοσίου· εἶδε δὲ αὐτὸν σεμνὸν μὲν ἔχοντα πρόσωπον καὶ τὸ χρῶμα, εὐτακτὸν δὲ τὸ βλέμμα, ταπεινὸν τὸ φρόνημα, πάση ἀρετῇ κεκοσμημένον, πολλῆς χαρᾶς καὶ θυμῆς ἐμπλησθεῖς, ἔκτοτε ὡς πατέρα ὑπερέτιμα, καὶ ὡς διδάσκαλον ἐσέβητο. Οἱ δὲ τῆς Συγκλήτου, ὡς μέγα τι κειμήλιον βλέποντες, ἐθαύμαζον.

Αὐτὸς δὲ μισόδοξος ὢν καὶ φιλόθεος, καὶ τὴν δόξαν ὡς σκύβαλα ἠγούμενος, καὶ ἐπιποθῶν τὸν μονήρη βίον, κἢ ἑκάστην κατελιπαρεῖ τὸ Θεῖον πληρῶσαι αὐτοῦ τὴν αἴτησιν· καὶ παραντίκα φωνῆς ἐνωτίσθη Δείας, Ἀρσένιε, λεγούσης, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους, καὶ σώζου. Ὁ δὲ, μηδὲν μελήσας, ἀλλὰ τὴν ἐσθήτα μεταλλάξας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καταλαμβάνει· καὶ τὴν κόμην κειράμενος, ἐν τῇ Σκήτῃ γέγονε, πάση σκληραγωγίᾳ καὶ τλαιπωρίᾳ ἑαυτὸν ὑποβάλλων, καὶ τοῦ Θεοῦ δεόμενος. Καὶ πάλιν Δεία φωνῆ πρὸς αὐτὸν· Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, ἡσύχαζε, καὶ σώζου.

Τούτου τὸν μέγαν ἠρώτησέ ποτε Θεόφιλος ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας, ἀνελθὼν σὺν ἑτέροις· Εἶπέ ἡμῖν, Πάτερ, λόγον ὠφελείας. Ὁ δὲ ἔφη· Ἐάν εἶπω, φυλάττεις; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐκ παντός. Καὶ εἶπαν· Ὁπου εἰάν ἀκούσῃτε Ἀρσένιον, μὴ πλησιάσῃτε.

Περὶ τούτου λέγεται, ὅτι παρ' ὄλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐργαζόμενος, ῥάκος εἶχεν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπεδέχετο τὰ δάκρυα. Ἦν δὲ ἀστεῖος τῷ σώματι, ἐλοπόλιος, ξηρὸς καὶ μακρὸς, εἰ καὶ μερικῶς ὑπὲρ τοῦ γήρους κεκῦρτωτο, τὴν ὑπὲρ τὴν ἔχων μέχρι τῆς κοιλίας, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ὡς Ἰακώβ· διὸ οὐδὲ φαίνεσθαι τι ἐθέλε κατὰ πρόσωπον· ἠγρύπνει τε πολλὰ, ὀρθίος ἱστάμενος καὶ εὐχόμενος, καὶ μηδὲ ὀλιγὸν κλίνων τὰ γόνατα, μέχρις ἂν ὁ ἥλιος τὴν ὀλόνηκτον αὐτοῦ ἔλυσεν στάσιν· ὅθεν τὴν ψυχὸν πύρῳσιν τοῖς τῶν δακρῶν χεύμασι κατέσβεσε. Μέλλοντος δὲ αὐτοῦ ἐκδημεῖν ἐκ τοῦ σώματος, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐληλακότες, (ἦν γὰρ ἑγγὺς πού τῶν ἑκατῶν ἐτῶν,) ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, τὸ ποῦ, καὶ ὅπως δεῖ καταθεσθαι αὐτόν. Ὁ δὲ· Οὐκ οἶδατε βαλεῖν σχοινίον ἐν τοῖς ποσὶ μου, καὶ ἄραι πρὸς τὸ ὄρος; Καὶ αὖθις λέγει πρὸς αὐτούς· Ἰδετε πόσος φόβος ἐστὶν ἐν ἐμοί, μέλλοντε ἐκδημεῖν ἀπὸ τοῦ σώματος; Οἱ δὲ· Ἰδομεν. Οἱ δὲ· Ἀφ' οὗ ἐγενόμην Μοναχός, οὗτος ὁ φόβος οὐδόλως ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ αὐτίκα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἀποστόλε. Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης ᾧ Παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, καὶ θεοπνεύστου γεγωνὸς ἄγγελος, θεολογίας βροχὴν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως χόρτον λαλόγισαι, χρυσόν και πλούτον ὡ Παμμακάριστε· και ὁ χόρτος χρυσός σε, δι' ἐνεργείας Σείας γεγένηται, θεολογοῦντι τὸν Κτίστην, και ψάλλοντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατρὸς ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, και ἐκ σὲ ἀμερίστως, λαμβάνον Λόγε μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, τοῖς Ἀποστόλας κραυγαίειν ἀνήγγειλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αρρήτῳ κηίσει σε, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἠξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ρῦσαι κολάσεως, και τῆς ἀρρήτης χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμῶ σε αἰεὶ τὴν πολυύμνητον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν παλαι μύρων Πατέρων Ἀρσένιε, δυσωδίας ἠνέσχῃ· και εὐωδίας μύρον Χριστοῦ γεγονώς, τῇ μετουσίᾳ τῆς χάριτος ἔλεγες· Εὐλόγητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Σείον ἐν σώματι, ὑπέδυσ γνόφον Πατέρα Ἀρσένιε· ἐν Χριστῷ μνηθεὶς δὲ, Πατρὸς ἀνάρχου γνῶσιν και Πνεύματος, τὴν ἐν Τριαδι Μονάδα ἀνύμνησας, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τριαδικόν.

Απάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντες σε καταγγέλλομεν, και ἐν εἰδότες σου ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς και συναἰδιον.

Καταβασία. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνθ ρυσάμενος.

Τῆ Ἀποστ. Ὡδὴ ἢ Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ως εὐπρεπῆς και εὐσημος, ἢ πανένδοξος μνήμη σε, Εὐαγγελιστᾶ, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἐνθέως μυρίζουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔλαμψεν· ὅθεν γεγηθότες, οἱ πισοὶ μελωδῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίαρχον, σε τὸν ὑπ' αὐτοῦ, Χριστὲ θεολογοῦμενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ και Πνεύματι, και χαρμονικῶς, ὑμνολογῶντες βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμῃ· τοῦτον ἐκδυσώπει, τοῦ πυρός με ρύσασθαι· ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδάπνηται, ὅλος ταῖς δειναῖς, ἐκδουλωθεὶς ἀμαρ-

ταῖς· διὸ πρὸς σε Παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας, και σε ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχολεθρον πύρωσιν, τὴν κολαστικὴν τε, τῆς γενένης ἐκκαυσιν, εὐτόμως κατέσβεσας, τοῖς τῶν δακρύων ρεύμασιν· ἀλλὰ και ἡμᾶς, ἐξ ἀμφοτέρων ρυσθῆναι, μὴ παύση ἱκετεύων, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Χριστὸν, ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επταπλασίως Ὁσιε, κατανύξεως κάμινον, τῆς Βαβυλωνίας, σεαυτῷ ἐξέκαυσας· ἐν ἡ δροσιζόμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Τὸν Δημιουργὸν και Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλαγεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐναιίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἀνάρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, και συμβασιλεύον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή.

Τῆ Ἀποστ. Ὡδὴ Σ΄. Ἐξέση ἐπὶ τέτῳ ὁ ἕβρανός.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότη παρεστηκώς, τὴν Παρθένον τε και Θεοτόκον ἀγνήν, τῶν Μαθητῶν, ὁ ἠγαπημένος τὸ καθαρὸν, θεολογίας ὄργανον, οἷα περ παρθένος ἐγχειρισθεὶς, και φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Αξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν και ἀκίβδηλον βίον σου, ἀγγελικῶς, πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, σε ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Ἰωάννη τῆς ἑαυτοῦ, υἱὸν σε καταγγείλας, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου· μεθ' ἧς σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἀγνή, τῶν δαιμόνων ἀπειργῶν τὰς φαλαγγας, και πειρασμῶν, ὄχλον και κινδύνων ἀποσοθῶν, και τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων και καθαράν, διδὸς ἐλευθερίαν, και Σείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιωθεὶς, κατιδεῖν τῆς Παρθένου τὴν κύησιν, συμβολικῶς, βᾶτῳ τυπομένην φλογοειδεῖ· σὺ δὲ τῷ Σείῳ Πνεύματι, ὄλος δι' ἐκστάσεως συγκραθεὶς, πυρίμορφος ὠράθης· διὸ και ἐπαξίως, σε μακαρίζομεν Ἀρσένιε.

Α'νέτειλε Χριστός σοι ἄδυτον φῶς, εὐφροσύνη δὲ σὲ ὑπέδεξατο, ἐν οὐρανοῖς· μνήμη γὰρ θανάτου διηνεκεί, τὸν σεαυτοῦ διήγαγες, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς· διὸ καὶ ἐπαξίως, ἀπειλήσας τῶν πόνων, ἐπικαρπίας Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ω'ραίθης ὡ Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία. Φωτίζου φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Ἰοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκείθεν δέ, πλήρες θεολογίας, ρεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἥτις σε καὶ γεραίρει.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τῷ τοῦ Δεσπότη Ὁσίου, πειθαρχῶν θείῳ νόμῳ, πάντα τὸν κόσμον ἔλιπες, καὶ λαβῶν τὸν σταυρόν σου, Πάτερ Ἀρσένιε χαίρων, ἠκολούθησας τούτῳ, νηστείαις καὶ τοῖς δάκρυσιν, θεοφόρε σχολάζων, καὶ προσευχῇ, εἴσειτε παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ, δι' ἧς ἐκράθης πάνσοφε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλεόν πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπρόπτη Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φαινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ἅσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπέρβλητον Χριστοῦ.

Θεολογίας τὰ ναίματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσῶν, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν κό-

σμον ἠρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος, γνώσει τὴν θαλάσσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στύλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμφυχος, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα· αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἐφθασας· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος, ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσαγγελε παρθένη, θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἀχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσας ἐκήρυξας· ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἑυτικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γ'· καὶ ε'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἀποστόλου.

Τῆ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀμφοτέρων ἀνά γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Α"νθρακι θεότητος, τῆ σαρκωθέντος ῥυπτό-μενος, προφητείαν πιστεύεται, ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν, βλέπει Ἡσαΐας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, περιουσίαν καὶ καθαρότητα, καὶ κήρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν.

Νοῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθαρθεῖς ἀξιάγα-στε, Ἡσαΐα τοῦ Πνεύματος, εὐάρμοστον ὄργανον, ἐνεργείαις τέττε, καὶ ταῖς ἐπιπνοίαις, ἀνακρουόμενον αἰεὶ, καὶ θεοφρόνως μεθαρμοζόμενον, ἐγένου παναοίδιμε, τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένου θεώμενος, καὶ τὰ θεῖα μουόμενος.

Μίαν κυριότητα, τρισυποστάτου Θεότητος, τρισαγίω φωνήματι, ἀπαύστως δοξαζόμενα, Σεραφίμ τὰ Δεία, Μάικαρ Δεωρήσας, καὶ μυηθεῖς προφητικῶν, ἐνεπιστεύθης χάριν θαυμασίαι· διό σου τὸ πανίερον, ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, τῷ Χριστῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτὴν δυνατώτατον.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῷ Χριστοφόρου τοὺς ἄθλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἡ ἀένναος χάρις, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· καὶ γὰρ κραταιῶς, τῆς ἐχθροῦς τροπώσαστος, κατὰ παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ ὀδυνῶν, τὴν ἐξουσίαν ἐκομίσατο.

Ἡ τῶν λειψάνων σου κόμισ, θαυμαμάτων βλύζει πηγὰς· τῶν κεραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κινδύνων, τὴν λύτρωσιν παρέχει· διό σε καὶ νῦν, Χριστοφόρε πολυάθλε, ὁ σὸς λαὸς ἱκετεύει, ὅπως αἰεὶ, διασωζῆται τῆς βλάβης αὐτῶν.

Σοὺ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς, εὐωδιάζει τρανῶς, ἔαρινά ὡς ῥόδα, τὰ πολυάθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγωνισμάτων· δι' ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄρρωστοὶ, τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ἀνυμνοῦσι τὸν δοτῆρα Χριστόν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κογχύλη αἵματος τοῦ μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἠλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, Χριστοφόρε πολυάθλε. Τῷ γὰρ Σταυρῷ καθοπλίσας σεαυτὸν, καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἐλόμενος, γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντικατέστης· καὶ καταισχύνας πάσας ταῖς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νικητὴς στρατιώτης ὤφθης τοῦ Χριστοῦ. Διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παρρησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τὸν ἔνδοξον. Σήμερον γὰρ ὡς ἑσφόρος ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει ταῖς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσιμον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Maggio.

5

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Ἡσαΐου, τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτῆ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραϊζόμενος, Κύριε παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε αἰοίδιμε· ὄθεν σὺν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ἄδεις τῇ τρισαγίῳ, καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἁγίων κοινός.

Ποίημα Θεοφάνους. Τοῦ προφήτου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀσομαί σοι Κύριε.

Φώτισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ καθοδήγησον φαιδρῶς, τοῦ Δείου Προφήτου, τὴν ἔνδοξον καὶ ἐντιμον, εὐφημῆσαι πανηγυριν.

Θεόφθογγος σάλπιγξ τῷ Ἡσαΐῳ, περιηγήσασα τὴν γῆν, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τροφίμους συνεκάλεσεν, ἑορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὰ πάθη τῆ σώματος Θεοφόρε, τῷ λογισμῷ τῷ τῆς ψυχῆς, σαφῶς ὑποτάξας, τὴν δόξαν κατηξίωσαι, ἰδεῖν τοῦ Παντοκράτορος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες σήμερον χριστοφόροι, τοῦ Χριστοφόρου τὴν μνήμην, τοῦ τῆς ἀληθείας, Μάρτυρος θεόφρονες, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ανδρείως ἠγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, καὶ ταῖς Τυράννων ἀπειλαῖς, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰσχυρῶν ῥωννύμενος, τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Ράβδον προορῶν σε τὴν Θεοτόκον, ἄνθος δὲ πάλιν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκούμενον Λόγον, προήγγειλεν ὁ ἔνδοξος, Ἡσαΐας Πανάχραντε.

Τοῦ Προφήτου. ᾠδὴ γ΄. Τὸξον δυνατῶν.

Ολὴν τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, ὑποδεδεγμένος προηγόρευσας ἔνδοξε, τῆς τῆς Λόγου οἰκονομίας, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον.

Ἡρῆς πρὸς ὕψος οὐράνιον, καὶ τῆς εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα ἔδειξας, τῶν εἰδώλων ματαιοτάτην, διελέγξας τὴν ἀσθένειαν.

Λίθον ἐν Σιών ὑπέριμον, ἀκρογωνιαῖον, τὴν οἰκουμένην συνδέοντα, τὸν Δεσπότην ὁ Ἡσαΐας, προφητεύει τεθησόμενον.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οπλῶ τοῦ Σταυροῦ φραζάμενος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ταῖς ἀλγηδόνας ὑπέμεινας, ἀενναίως τῷ ποθουμένῳ, ἐντροφῶν καὶ ἀγαλλόμενος.

Σὰρξ μὲν αἰκισμοῖς ἐτέμνετο, ἡ Θεοφιλῆς δὲ σὺ ψυχῇ, δι' ἀγάπης ἐτρέφετο, μελετῶσα τῆς Βασιλείας, Χριστοφόρε τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις ἀληθῶς πεπληρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου ἡ Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Τόσον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας χάριτος, κατηξιώθης, ὅτι ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, Ἡσαΐα ὦ Προφῆτα πανένδοξε· τῆς ἀληθείας προρρήσεις ἐκήρυξας, καὶ ἀνομοῦντας τυράννους διήλεγξας· ὅθεν πρίονι, ξυλίνῳ πρισθεὶς παρίσασαι, Χριστῷ, ἐκλιπαρῶν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβὼν, ἀγνωσίας τὸν ζόφον ἀποβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, Χριστοφόρε πολυάθλε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν στίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ Προφ. Ὡδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας.

Τῆς ἀρετῆς ἀνυψώθης πρὸς τὴν ἀκρότητα, καὶ καθαρῶς τῷ ποθουμένῳ προσωμίλησας, καὶ γεγηθότως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Προφητικὴν Ἡσαΐα χάριν πεπίσεισαι, καὶ Θεοῦ ἐνδιαίτημα θείον δέδειξαι, καὶ ἐραυῶν σκηνώμασι, δόξης ἀκηράτου ἠξίωσαι.

Εγκαινιζεσθαι νήσης ἔφης αἰκντόμενος, ταῖς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, τῷ θείῳ Πνεύματός, πλησθησάμενος ἔνδοξε, μύσης ἁρρήτων γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανῶν τὴν κληρουχίαν Μάρτυς εἴληφας, ἐπὶ γῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος,

καὶ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας, πλάινην ἀνδρικῶς δεισιδαίμονα.

Τῶν γυναικῶν σοι τὴν πείραν Μάρτυς προσέφερεν, ὡς Ἀδὰμ τῷ προπάτορι ὁ ὄφιν ποτέ· ἀλλ' ἠττηθεὶς ἠσχύνετο, βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκταινόμενος.

Θεοτοκίον.

Παιδίον ἡμῖν ἐδόθη ἐκ τῆς Προφήτιδος, τὸ τεχθὲν πρὸ ὠδίνων τῆς Θεομήτορος, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπώμιος, θείος Ἡσαΐας ἐκήρυξεν.

Τῷ Προφ. Ὡδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Τὸ κεκρυμμένον ἄνωθεν, μυστήριον ὁρῶν, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλήν τοῦ Ὑψίστου, τῆς περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας, Θεορρήμον κατήγγειλας.

Ητῶν παθῶν σὺ Κύριε, ἀένναος πηγῇ, τῶν παθημάτων ἡμᾶς ἀποπλύνει· ἦκει γὰρ Σωτῆρ ὡς Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης ἐδίδαξε.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῷ φωτισμῷ τῆς πίστεως, σαφῶς ἐζώγησας λαοὺς, καὶ τὴν μανίαν ἀθῶν τυράννων, ἔλυσας, ἐνδεδυμένος, τὴν ἐξ ὕψους ἐνέργειαν.

Οὐρανῶν ὡς προέκρινας, ἀπόλαυσιν σαφῶς, τῆς ἐπιγείου, σοφῆ Χριστοφόρε, ἔφερες στερρόως βασιάνων πόνους, τῷ Σταυρῷ δυνατούμενος.

Θεοτοκίον.

Επὶ νεφέλης Κύριε, καθήμενον ἀγνῆς, τῆς πανυμνήτου Μητρὸς, Ἡσαΐας βλέπει σε τρανώς, τῶν Αἰγυπτίων καθαιρῶντα τὰ ξόανα.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τῷ Πνεύματι, τυπωθεὶς Ἡσαΐας ἐώρακεν, ἐπὶ θρόνου, κυριότητα δόξης ἀστράπτουσαν, ὑμνολογουμένην, τρισαγία φωνῇ τὴν τρισαρίθμον.

Τῷ στόματι, δεδοικὸς σοι προσάγει τὸν ἄνδρακα, Ἡσαΐα, Σεραφίμ τῇ λαβίδι δραξάμενος, καὶ Θεοῦ Προφήτην, ἐκτελεῖ μουσικῶς ἱερώτατον.

Τὴν ἔκβασιν, τηλαυγῶς θεωρῶν τῶν προρρήσεων, Ἡσαΐας, νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλεται, καὶ σκιρτῶν δοξάζει, τὸν πληροῦντα αὐτοῦ τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σὰρκα τὴν πάλιν ἀράμενος, ὁ γενναῖος, ἀλλ' ἀρχαῖς ἐτροπούτο καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ σθένει, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενος.

Αγαπήσας, εὐπρεπῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀκρότητα, Ἀθλοφόρε, οὐκ ἠσθάνου τῶν πόνων ξεόμενος, τὴν δισνοϊάν σου, ἐπηρείδων αἰεὶ τῷ Δεσπότη σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν θεώ-
μενος, καὶ τεκοῦσαν, Ἥσαϊας ὡς ἔφη ὁ
ἐνδόξος, σαρκωθέντα Λόγον, καὶ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
νῦν ἀγαλλεται. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
• **Μ**ερον, ὁ Προφήτης, Ἰωναῖς ἐν τῷ κήτει
• **Δ**εόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
• **Λ**εῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, προ-
φητομάρτυς Ἥσαϊα θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐ-
τραίνωσας τοῖς ὑφ' ἡλίον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνή-
σας, μεγαλοφώνως σάρκωσιν. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος
ἐν γαστρὶ λήφεται. Ὁ Οἶκος.

Ολος ὑπάρχων νενεκρωμένος, καὶ ἀκάθαρτα
χειλὴ κεκτημένος Χριστέ, πῶς οἶσω σοι
αἶνον ἐπάξιον; Ὅντως γινώσκων τὴν σὴν εὐ-
σπλαγγνίαν, ὅτι σώζεις τὴν πίστιν σοι προσιόντας,
ὡσπερ ποτὲ καὶ ἡ χήρα ἐκείνη τὰ δύο λεπτά,
προσφέρω λόγους χειλέων ρυπαρῶν, καὶ προσπί-
πτω κραυγάζων σοι. Τὸν νῦν μου φώτισον Δέ-
σποτα, ἵνα λέγω μετὰ τοῦ Προφήτου σε. Ἰδοὺ
ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται.

Συναξάριον.

Τῆς Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως
τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἥσαϊου.

Στίχοι.

Ὅς ἄσπορον προεἶδεν υἱομητρίαν,
Πρισθεὶς ἀναρχον εἶδεν υἱοπατρίαν.

Ἥσαϊας δ' ὀρώων μέλλοντ' ἐνάτη χειρὶ πρίσθη.

Οὗτος ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος καὶ μεγαλοφωνώτατος
ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ἐνήσκει δὲ πρισθεὶς ὑπὸ Μα-
νασσή τοῦ βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκιίου, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω
δρυὸς Ἀρωῆλ (ἢ Ρογήλ), ἐχομένου τῆς διαβάσεως τῶν
ὕδατων, ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκιίας ὁ βασιλεὺς, καταχώσας
αὐτά. καὶ ὁ Θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωάμ ἐποίησε δι'
αὐτὸν τὸν Προφήτην. Διότι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγορή-
σας, ἤυξατο, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Θεὸς διὰ τὸν
Προφήτην πιεῖν ὕδωρ. καὶ εὐθέως ἀπέστειλεν αὐτῷ ἐξ
αὐτοῦ ζῶν ὕδωρ. διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύε-
ται Ἀπεσταλμένος. Καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκιίου, πρὸ τοῦ
παιῆσαι τοὺς λακκουσὺς καὶ τὰς κολυμβήθρας, ἐπὶ τῇ εὐχῇ
Ἥσαϊου μικρὸν ὕδωρ ἐξεληλύθειν (ὅτι ἦν ἡ πόλις ἐν
συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων), ἵνα μὴ διαφθαρῇ ἡ πόλις, μὴ
ἔχουσα ὕδωρ. ἠρώτων γὰρ οἱ πολέμιοι. Πόθεν αὐτοῖς
τὸ πότιμον ὕδωρ; καὶ ἐχαρακώσαν τὴν πόλιν, καὶ
παρεκαθέζοντο τῷ Σιλωάμ. Ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ
Ἥσαϊα οἱ Ἰουδαῖοι, ἄφνω ἀνήρχετο τὸ ὕδωρ. διὸ καὶ
ἕως τῆς σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχεται, καὶ κατὰ τὴν ὥ-
ραν, ἣν ὁ Προφήτης ἐπεδήμει σὺν ταῖς Ἰουδαίαις, ἵνα
δειχθῇ τὸ μυστήριον. Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἥσαϊου τοῦ-

το γέγονε, μνήμης αὐτοῦ χάριν, καὶ ὁ λαὸς πλησίον τοῦ
Σιλωάμ ἐπιμελῶς ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἐνδόξως, ὅπως διὰ τῶν
εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ἔχωσιν ὡσαύτως
τὴν ἀπολαύσιν τοῦ ὕδατος.

Ἔστι δὲ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ τοῦ Προφήτου ἐχόμενα τοῦ
τάφου τῶν Βασιλέων, ὀπισθεὺς τοῦ τάφου τῶν Ἱερέων, ἐπὶ
τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομῶν γὰρ ἐποίησε τοὺς τά-
φους Δαυὶδ, διαγράψας κατὰ ἀνατολὰς Σιών, ἧτις ἔχει
εἴσοδον ἀπὸ Γαβαῶν, μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίου εἴκο-
σι. καὶ ἐποίησε σχολίαν ἀνυψητόν, ἀνυπονόητον ἔχουσαν
τὴν εἴσοδον τοῖς πολλοῖς. καὶ ἔστιν ἕως σήμερον ἀγνοου-
μένη τοῖς ἱερεῦσι καὶ ὅλῳ τῷ λαῷ. Ἐκεῖ εἶχεν ὁ Βα-
σιλεὺς τὸ ἐξ Αἰθιοπίας χρυσίου καὶ τὰ ἀρώματα. Καὶ
ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκιίας ἔδειξε τὸ μυστήριον τοῦ
Δαυὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος τοῖς ἱερεῦσι Βαβυλώνας, καὶ
ἐμίαναν τὰ ὁσῶ τῶν Πατέρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς
ἐπήρασάτο εἰς δουλείαν ἔσσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς
ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον ἐποίησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν
τῷ Προφητικῷ αὐτοῦ, τῷ πλησίον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Λαυρεντίου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Χριστοφόρου.

Στίχ. Τὸν Χριστοφόρον οἶδά σε Χριστοφόρος.

Χριστῷ τυθέντα τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Καὶ περὶ τούτου τοῦ ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος λέ-
γεται τερατώδη τινα καὶ παράδοξα. ὅτι τε κυνο-
πρόσωπος ἦν, (τουτέστι δύσμορφος καὶ ἀγριὸς τὴν ὄψιν,) ἐκ
τῆς χώρας τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατεσθιόντων. καὶ
ὅτι, κατασχεθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ κόμητος τινός, καὶ φθει-
γεσθαι μὴ δυνάμενος, προσήξατο τῷ Θεῷ, καὶ ἐπέμψθη
αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, λέγων. Πέπερεθε, ἀνδρίζου.
(τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα.) καὶ ὅτι, ἀψάμε-
νος αὐτοῦ ὁ Ἄγγελος τῶν χειλέων, λαλεῖν παρεσκεύασε.
καὶ ὅτι, εἰσελθὼν τῇ πόλει, διήλεγχε τοὺς τῶν Χριστια-
νῶν διώκτας, τοὺς πλανωμένους περὶ τὰ μάταια, καὶ
θεοὺς νομιζόντας εἶναι τὰ ἄψυχα, ἐφ' ᾧ καὶ τύπτεται
ὑπὸ Βακχίου τινός. Πρὸς δὲ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγιος εἶπεν,
ὡς ὑπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐντολῆς ταπεινούμενος κατέχε-
ται. εἰ γὰρ δοίη κίνησιν τῷ θυμῷ, οὔτε τὸν βραχίονα
αὐτοῦ ὑποσταλήσεται, οὔθ' ὅλως τὴν τοῦ βασιλέως αὐτοῦ
ἰσχὺν, μηδὲν οὔσαν, καὶ διεφθαρμένην.

Διακοσίῳ οὖν στρατιωτῶν πεμφθέντων ἐπ' αὐτὸν, διὰ τε
τὸ φοβερὸν τοῦ εἶδους, καὶ τὴν αὐτοῦ ἰσχὺν, ἀνυπέροβητόν
οὔσαν, καὶ καταλαβόντων αὐτὸν, τῇ χειρὶ ράβδον κατέχον-
τα, (ἧτις ξηρὰ οὔσα παραδόξως ἐβλάστησε,) καὶ πρὸς τὸν
Βασιλέα ἀγαγόντων, ἐπεὶ, πρὸ τοῦ παραστῆναι τῷ βασιλεῖ,
ἦδη τῶν ἄρτων ἐπιλιπόντων τοῖς στρατιώταις, εἰς πλῆθος αὐ-
τοῦς αὐθὶς κατέστησε. τῷ παραδόξῳ τοῦ θάνατος ἐκπλα-
γνέστες οἱ στρατιῶται, ἐπίθρουσαν τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται
ἅμα τῷ Ἁγίῳ Χριστοφόρῳ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Βαβύλα, ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενοι. ἔνθα, ἀντὶ Περπέδου,
Χριστοφόρος ἐκλήθη. Κατιδὼν οὖν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς πα-
ραγεγόμενον, καὶ ἐκπλαγείς, ὑπτίως εἰς τοῦπίσω κατέπεσε.
καὶ πάλιν ἀνεπέγκας, δόλω μετελθεῖν αὐτὸν καὶ κολακείαις
μαλαξαι, καὶ κατ' ὀλίγου ἀποστῆσαι τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ
μὴ φανερώς ἐπιχειρῆσαι ἐβουλεύσατο.

Ὅθεν προσκαλεσάμενος δύο γυναῖκας, τὴν ὄψιν δια-
πρεπεῖς, ἀκολάστους δὲ, καὶ πρὸς μίξιν ἐτοιμοὺς, καὶ δει-
νάς ὑποθερμᾶναι, καὶ ἐρεθίσαι, καὶ ἀνεγείραι ἀνδρῶν
νέων ἀκαθέκτους καὶ λυσσώδεις ὀρμάς, (ὄνομα δὲ τῇ
μὲν Καλλινίκη, τῇ δὲ, Ἀκυλίνα,) εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν
κελεύει, καὶ παντοίαις χρήσασθαι μηχαναῖς, ὡς ἐν συνῆ-

Δεία τῇ πρὸς αὐτάς καὶ ἀγαπήσει γερόμενον, ἀποστήναι μὲν τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, θυσίαν δὲ τοῖς εἰδώλοις προσενηκεῖν· ὡς ὁ Ἅγιος κατηγήσας, τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων μετέστησεν. Αἱ δὲ, τοῦ βασιλέως ἐνώπιον Χριστιανὰς ἑαυτάς ἀνεπιδοῦσαι, δειναῖς μάστιξιν ὑπεβλήθησαν· καὶ ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦσαι, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ἐπὶ τούτοις εἰς ὄργην ἐξαφθέντος τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Ἅγιον εἰς τὸ τοῦ προσώπου σχῆμα τὸ ἀλλόκοτον ἐξυβρίσαντος, τοῦ δὲ, δεκτικὸν αὐτὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ διαβόλου εἰπόντος, (τούτο γὰρ σημαίνει τὸ Δέκιος,) ὁ Βασίλευς κατὰ τῶν διακοσίων στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ Ἁγίου σταλέντων, καὶ βαπτισθέντων ἅμα αὐτῷ, τὴν ἀπόφασιν ἔδωκεν. Οἱ, ἐπειδὴ προσῆλθον ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἅγιον προσεκύνησαν, πάντες τῷ ξίφει τοὺς ἀχένας ἐτμήθησαν· τὸν δὲ Ἅγιον Χριστοφόρον ἐν ὀργάνῳ τινὶ χαλκῷ κελεύει καθλωθῆναι, καὶ πυρκαϊάν γενεσθαι κάτωθεν. Καὶ τούτου γενομένου, διέμεινεν ἀβλαβής, οὐ μόνον μηδὲν πάσχωεν ὑπὸ τοῦ πυρός καὶ τῆς καθλωσέως, ἀλλ' ὡς ἐν ἀνέσει, παράδοξά τινα, καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἄπιστα, τοῖς δὲ πιστοῖς πάνυ πιστὰ καὶ εὐπαράδεκτα διηγούμενος· ἄνδρα τινὰ λέγων καθορᾶν, μήκει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, λευκὰ περιβεβλημένον ἱμάτια, καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ μαρμαρυγαῖς τὸν ἥλιον ἀποκρύπτοντα, οὐ ὑπὲρ κεφαλῆς λαμπρὸς ἐπέκειτο στέφανος· πυρφόρους δὲ κύκλῳ στρατιώτας ἰσταμένους, πρὸς οὓς μέλανες τίνες καὶ δυσειδεῖς συμβαλόντες, κρατεῖν ἔδοξαν αὐτῶν, καὶ κατατροποῦσθαι· ἐπιστραφῆναι δὲ τὸν φοβερόν ἐκεῖνον ἄρχοντα ἐν θυμῷ, καὶ συνταράξαι, καὶ συμπατῆσαι τῶν ἐναντίων πᾶσαν τὴν δύναμιν, καὶ τὸ κράτος λαβεῖν.

Τοὺς δὲ ὄχλους ταῦτα ἀκούσαντας, καὶ ἅμα τὸν Ἅγιον ἀλώθητον ἀπὸ τοῦ ὑποβληθέντος πυρός φυλαχθέντα ἰδόντας, πιστεῦσαι, καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸν Ἅγιον ἐξελκύσαι ἀπὸ τοῦ πυρός. Ἄλλ' οὗτοι μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν κατεκόπησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Χριστοφόρος δεσμεῖται λίθῳ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐν φρέατι ρίπτεται. Ἐκεῖθεν δὲ ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνελευθεῖς, χαλκοῦν ἱμάτιον πεπυρωμένον ἐνδύεται, καὶ τελευταῖον ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα Α'. ὅτι τὸ, *Ῥέπρεβος*, ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, φαίνεται Ῥωμαϊκόν, ὅθεν Λατινικόν, κατὰ τι παρηλλαγμένον, καὶ ἔδει γράφεσθαι ὀρθότερον *Ῥέπροβος* (ἐκ τοῦ *Reprobus*), ὅπερ ἐξελληνιζόμενον σημαίνει τὸν ἀδόκιμον, ἀπόβλητον ἐκ Θεοῦ, καὶ ἐπομένως ἐπάρατον, στυγερόν· συνήθως δὲ, τὸν ἐχόντα ὀλέθριόν τι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φυσιογνωμίαν. Τοιοῦτον ὄνομα, εἴτε κυρίως, εἴτε ἐπιθετικῶς, ἐδόθη ἀναμφισβόλως εἰς τὸν Ἅγιον διὰ τὴν δυσμορφίαν αὐτοῦ, καὶ ἀγριότητα τοῦ ἦθους, ἐάν ὅλως ἀληθεύσῃ τὰ τῶν Συναξαριστῶν. Σημειωτέον Β'. ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, Δέκιος, Ῥωμαϊκόν ὄν καὶ αὐτὸ, ἕδαμῶς εὐρίσκειται ἐτυμολογούμενον καὶ σημαίνον, δεκτικὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ Διαβόλου, κατὰ τὸν Συναξαριστήν· ἐκτὸς μόνον ἐάν εἴπη τις, ὅτι ὁ Δέκιος, ὡς ὑπὸ διαβολικῆς τφόντι ἐνεργείας κινήθεις, ἤγειρε τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν, ἕνεκα τοῦ πρὸς Φίλιππον τὸν προκατόχον αὐτοῦ μίσους, Χριστιανὸν φημιζόμενον, καὶ συμπροσευχηθέντα μετὰ τοῦ πλήθους τῶν πιστῶν ἐν τῇ ὑστάτῃ παννυχίδι τοῦ Πάσχα, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. Σ'. κεφ. λδ'. λδ').

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Τὴν τῆ Σωτῆρος ἡμῖν, παρεσομένην βλέπων, ὁ Ἡσαΐας ἀπολύτρωσιν, Ἦξει ἀνεβόησεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογημένος.

Καὶ προφητείας χάριν, καὶ μαρτυρίας ἔσφος, ὁ Ἡσαΐας ἀνεδήσατο, Ἴσχύς με καὶ ὕμνησις, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῆς εὐσεβείας ὄρους, καὶ πολιτείας νόμους, Θεοφορῆτῳ γλώσση τέθεικας, Προφήτα Θεσπέσιε, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῆς Μαρτυρίας ὁδόν, τῇ καρτερίᾳ τρέχων, ὁ Χριστοφόρος τὰ οὐράνια, πολεῖ σικηνώματα, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῆς ἀσεβείας φλόγα, τῆς εὐσεβείας δρόσῳ, ὁ Χριστοφόρος κατεμάρανε, καὶ ὕμνοις ἐκραύγαζεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας ὀρῶν, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τῆς ἀγνεῖας τὴν λαμπρότητα, Ἡσαΐα βόησον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Προφ. Ὠδὴ η'. Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες.

Εὐφροσύνης τὸν χιτῶνα, νυμφίου περικείμενος τρόπον, ἀγαλλεται νῦν χαρμονικῶς, Ἡσαΐας ὁ ἔνδοξος· καὶ θείας τρυφῆς ἀπολαύων, τοῖς Ἀγγέλοις συμφθέγγεται· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ Θεοῦ πρὶν χωρισθέντες, δαιμόνων ἀπατώμενοι λόγοις, ἐνδίκως ἀπανίζονται γῆς, τῆς ἀγίας οἱ τάλανες, Προφήτου φωναῖς ἀκολούθως, καὶ νῦν μέλπειν οὐ δύνανται· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν πλάνην καταλιπόντα, τῷ θείῳ προσεπέδραμον φέγγει, τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ, τῷ κλήρῳ προσηρμόσθησαν, ὡς παλαι φησὶν Ἡσαΐας, καὶ ὕμνοῦντες νῦν μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τὸ τῆς εἰδωλομανίας, θρασείως προσρηγνύμενον κῦμα, Μαρτύρων προσεθραύσθη σερραῖς, ἀντιτύποις ἐστάσεσι, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἐλομένων, κινδύνους καὶ μελπόντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασλικὴν αἰλουργίδα, βαφεῖσαν ἐξ αἱμάτων σθε Μάρτυς, ὠραίως ἐνδυσάμενος νῦν, Χριστοφόρε ἀήττητε, Ἀγγέλων χοροῖς συγχορεύεις, καὶ συμμέλπεις τῷ Κτίστη σου· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Η παρθενομήτωρ Κόρη, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται Λόγον, τὸν πᾶσι διδόντα τὴν ζωὴν, καὶ τὰ πάντα ποιήσαντα, ὡς ἔφη τὸ πρὶν Ἡσαίας, ὃς καὶ χαίρων ἐκραύγαζεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὶ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ Δεῖῳ πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογός
• ἀπειλὴν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον
• πυρός ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Προφήτου.

Ῥδὴ δ'. Εἴσα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Βήματι παρέστηκας φαιδρῶς Θεόληπτε, τοῦ Δεσπότητος τῶν Δυναμῶν, δόξῃ δὲ τούτου ἐπευφραίνῃ, τὰς τῆς σῆς εὐσεβείας καρπούμενος, ἐπικαρπίας παμμακάρο ἀοίδιμο· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Δεῦτε νῦν φωτὸς προφητικοῦ χαρίσματος, οἱ ποθοῦντες ἀπαρύσασθε· βίβλω προθύμως Ἡσαίου, τῇ τῆς Θεογνωσίας ἐγκύμονι, συντόνῳ ἐπιθυμία προσέλθωμεν, καὶ Δείας αἰγλης πλησθησόμεθα.

Πνεύματι φωτιστικῷ σαφῶς λαμπόμενος, Ἡσαία Θεοφέρτε, πάντας φωτίζεις τοὺς τελοῦντας, τὸ Δεῖον καὶ σεπτὸν σου μνημόσυνον, πρεσβεύων τῆς σωτηρίας τυχεῖν αὐτοῦς, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Στέφανον ὡς νικητῆς λαμπρὸν δεξάμενος, Χριστοφόρε παναοίδιμο, συμβασιλεύεις τῷ Δεσπότη, τῷ σὲ ἐν ταῖς βασάνοις κρατύναντι, καὶ χεῖρα ζωηφόρον ὀρέξαντι, καταπαλαῖσαι τὸν ἀρχέκακον.

Αίματι μαρτυρικῷ φαιδρῶς λουσάμενος, κατηγαύσθης Ὑπερένδοξε· νῦν δὲ παρθένων ἐν νυμφῶνι, σὺν τῷ Νυμφίῳ χαίρων εἰσέδραμες· εἰρήνην δὲ τῷ κόσμῳ αἰτούμενος, μὴ διαλίπης Μάρτυς ἔνδυξες.

Θεοτοκίον.

Αἴθρακα τὸν νοητὸν ἀγνή Θεόνυμφε, Ἡσαίας ὄν τεθέαται, φέρεις ἀγκαλαῖς Θεομήτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν δωρούμενον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἴσα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ

• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· ὅθεν σε πάντες
• μεγαλύνομεν.

Ἐξάποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκουλουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε': καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Σίμων ὁ Θαυμασίος, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, ὡς βολίς ἐξαστράπτουσα, διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθείας, σωτηριώδεσιν αὐτῷ, καὶ φωτοβόλοισι Δείοις διδάγμασι, καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Σίμων ὁ Θεόπνευστος, ὁ παμφανὴς καὶ ὑπερτιμος, τῶν ἐθνῶν ὁ διδάσκαλος· σαγήνη ἢ ἔνθεος, ἐκ τῆς ἀπωλείας, τοῦ βυθῆ ζωγροῦσα· Θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέστατος κήρυξ ἀπαντας, Χριστοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, νῦν δεξιῶς εἰστίασατο, τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, προτιθεὶς πανδαισίαν τερπνὴν.

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμὼν εἰς τὰ πέρατα, ὡς τροχὸς κυλιόμενος, πᾶσαν γῆν κατέφλεξεν, εἰδωλομανοῦσαν, καὶ τῇ εὐσεβείᾳ, καταπυρσεύσας τηλαυγεῖς, πυρσοὺς ἀνῆψε πισοῖς ἐν χάριτι· πάντας γὰρ κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ζηλοῦ ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστέ, Ζηλῶν ἐζήλωσας Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ Δείων σε Θαυμάτων ἔμπλεων ἀνέδειξε· ζέλον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων, φερωνύμως Ζηλωτῆς μακάριε ἐκλήθης, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλησὶν σύμφωνον ἐκτίσω· Διὸ ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίαις χοροῖς σκηνοῦμενος, πρέσβευε Δεήπτα τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρ. προσόμ. τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σίμων παναοίδιμε τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν ἐπιές, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ὡς νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δοξάν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Σίμων ὑπερθαύμαστε Θεὸν, καθορῶν τερπνότατα, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὀρώμενος, ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ δετῶς θεούμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, χριστοκήρυξ παναοίδιμε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Σίμων παμμακάριστε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων δέδειξαι, πιστὸς μεσίτης γενόμενος· καὶ νῦν εὐλάτων, εὐπαρρήσιάστοις, προσευχαῖς τιθεῖς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπης τὸν Κύριον, πρεσβεύων πάντοτε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν κτίσιν ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης διήλθες, Σίμων ἱερώτατε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε· καὶ τὴν πλάιην τῶν εἰδώλων, τοῖς πυριφθόγγοις σου δόγμασιν, ὡς ὕλην πᾶσαν καταφλέξας, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θεῖαν γνῶσιν μετήγαγες. Καὶ νῦν πρέσβευε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἅγιε Σίμων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀποστόλου Σίμωνος ἐξαδὼ κλέος.

Παῖημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Ἄνω τῷ Δεσπότη παρεστῶς, Ἀπόστολε θεσπέσιε, τῷ σέ δοξάσαντι, καὶ μαθητὴν οἰκεῖον, λαμπρῶς ἀναδειξαντι, φώτισον τὴν ψυχὴν μου, ἵνα σου μέλψω τὴν ἐνθεον μνήμην.

Πᾶσαν ἀφθονίαν ἀγαθῶν, σοὶ ὁ Χριστὸς δεδώρηται, καὶ τὰς ἀκρότητας, τῶν θεῶν χαρισμάτων, Ἀπόστολον δείξας σε, κρίσει δικαιοτάτη, Θεοφάντορ ὁ δίκαιος μόνος.

Ὁλὴν τὴν τοῦ Πνεύματος αὐγὴν, δεξάμενος Ἀπόστολε, καταφοιτήσασαν, ἐπὶ σέ οὐρανόθεν, πυρίπνοος γέγονας, ἅπασαν καταφλέγων, τὴν ἀπάτην τῆς πολυθείας.

Θεοτοκίον.

Σύ μου τὸ θνητὸν τε καὶ φθαρτὸν, ἀθάνατον καὶ ἀφθαρτον, Σωτῆρ ἀνέδειξας, Παρθένε Παναγία, οἰκήσας πανάχραντον, μήτραν ἀπειρογάμως, μορφωθείς τε τὴν βρότειον φύσιν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Τὸ θεῖον μυσῆριον τῆς σαρκώσεως, ἐμυήθης Ἀπόστολε, Σίμων θεόληπτε, παρ' αὐτῆ τῷ Σωτῆρος, τὴν αἴγλην δεξάμενος τὴν ὑπερκόσμιον.

Ὁ λόγος ὁ ἀναρχος καὶ αἰδῖος, τὸν αὐτοῦ ὑπηρετήν σε, Σίμων θεσπέσιε, ἀστραπαῖς φανοτάταις, πλουσίως ἐλάμπρυνε, ταῖς τῆς θεῖας χάριτος.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ἡ πάγχρυσος σέ προέγραψε, Θεοτόκε βασταζούσαν φῶς τὸ ἀνέσπερον, τὸ φωτίζον τὸν κόσμον, ἀκτίσι θεότητος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἢ ἔστι
» δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα
» κτίσις· Οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖου Πνεύματος τῇ φωταυγίᾳ, σκότος ἐλυσας πολυθείας, καὶ τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας ἐφώτισας, ἀναβοήσας σωτήρια δόγματα, καὶ καταργήσας Ἑλλήνων μυθεύματα. Σίμων ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησάσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ὁλος θησαυρὸς ὑπάρχεις χαρισμάτων, εὐαγγελικῶν χαρίτων πεπλησμένος· καὶ φῶς τοῦ κόσμου, καὶ ἅλας τῆς οἰκουμένης, Σίμων παμμακάριε ἐχημάτισας.

Υλὴς ἀηδοῦς ἐμφάσεις ἀπεστράφη· αὐτὸν δὲ φῶς ἰδεῖν κατηξιώθης, τὸ τῆς θεότητος εἶδος ἐπειλημμένον, ὕλης βροτείας Ἀξιάγαστε.

Σίμων Ζηλωτὰ ζωῆς τῆς ἀκηράτης, νεκρῶσον ἡμῶν τὴν ζῶσαν ἀμαρτίαν, τῇ ζωηφόρῳ δυναμει τοῦ ζωοδότου, ἧς ὑπεδέξω τὴν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Ἰσος πεφυκῶς Πατρί σου κατ' οὐσίαν, ἴσος τοῖς βροτοῖς ἐγένου κατὰ φύσιν, ἐκ τῆς α-

χράντε Παρθένη τὴν ἡμετέραν, Δέσποτα σάρκα προσλαβόμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Μετὰ πυρὸς Παμμακάαρ, σὺ ὀρωμένην τὴν γλώσσαν τοῦ Πνεύματος, ὑπεδέξω προθύμως, ἐν τῷ ὑπερφῶ καθήμενος.

Ως ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χωρίοις σκηνοῦμενος, ὑψηλά καὶ μεγάλα, δόγματα ἡμῖν προσενήνοχας. Θεοτοκίον.

Νόμος ὁ πρὶν Παρθένη, παρεισελθὼν, ἐν τῷ τόκῳ σου πέπαυται, ἤνθησε δὲ ἡ χάρις, καὶ δικαιοσύνη ἀνέτειλεν.

ᾠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ο ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζηλῶν ἐζήλωσας, τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ Παντοκράτορι.

Σὲ θεῶν θαυμάτων αὐτουργόν, ὁ Σωτὴρ ἀνέδειξε, δούς ἐξουσίαν σοι, ἐνεργεῖα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Θεοτοκίον.

Εμφράττεται τὸ στόμα δυσσεβῶν, τῶν μὴ Θεοτόκον σε, φρονούντων Πάναγνε, καὶ ἡ ὄψις ἐντροπὴν ἐνδιδύσκειται.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτῶνά μοι παράσχε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τίους ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θεηγόρον πάντες Σίμωνα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσασται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγάλλεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀποστόλου τὴν μνήμην πάντες ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφυνήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν· αὕτη γὰρ πάση τῇ οἰκουμένη, ὡσπερ ἥλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτίσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα, καὶ καταλάμπουσα τοὺς πόθῳ γεραίροντας. Διὸ προθύμως συνδραμῶμεν ἀνυμνεῖντες αὐτὸν ὡς χρέος· αὐτὸς γὰρ Χριστῷ παρίσασται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Στίχοι.

Ἔοικε Χριστὲ τοῦτ' ὅ σοι Σίμων λέγειν·
Ζηλῶν πάθος σὸν, καρτερῷ σταυροῦ πάθος.

Ἐν ξύλῳ ἀμφεταιῖθι Σίμων δεκάτῃ μεγάλυμος.

Οὗτος ἐστὶ Σίμων, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος, καὶ χρηματίσας νυμφίος ἐν τῷ γάμῳ, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐκλήθη σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐν Κανᾶ, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. Ὄθεν ὁ νυμφίος, τὸν γάμον καὶ τὸν οἶνον καταλιπὼν, τῷ φίλῳ καὶ θαυματοποιῷ καὶ νυμφαγωγῷ ἀκολούθησε, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῷ ὑπερφῶ συνῆν, ὅτε πυρίνων εἶδει γλωσσῶν τὸ Πνεῦμα ἐπεφοίτησε· καὶ τούτου πλησθεὶς, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν σχεδὸν εἰπεῖν διαδραμῶν, πᾶσαν κατέφλεξε τὴν τῆς πολυθείας ἀπάτην. Μαυριτανίαν δὲ πᾶσαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, ἐκήρυξε τὸν Χριστόν. Ὑστερον δὲ ἐν Βρεττανίᾳ γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελίου φωτίσας, ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρωθεὶς, καὶ τελειωθεὶς θάπτεται ἐκεῖ. Ὡς δὲ ζῆλον διάπυρον ζηλῶν Θεῷ παντοκράτορι, κλήσιν τὸν τρόπον ἐκτίσαστο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου, καὶ Κυπρίνου.

Στίχ. Ὁ Φιλαδέλφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει

Σὺν ταῖς ἀδελφαῖς θεῖον εὖρατ' ὁ στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς τῶν Βασκανῶν χώρας, πόλεως Πρεφακτῶν, εὐγενεῖς, καὶ τῆ περιουσίᾳ λαμπροὶ, υἱοὶ γεγονότες Βιταλίου, ἀρχοντος τῆς αὐτῆς χώρας Πρεφακτῶν, τραφέντες ἐπ' εὐσεβείᾳ, καὶ τῶν θεῶν Γραφῶν ἀναγνώσει, διὰ Διουσιμῶν τινὸς ἀγίου ἀνδρός, κηρυττουτος τὸν Χριστόν. Ἐρωτῶνται οὖν πρῶτον παρὰ Λιγγελίωτος τινός, ἐκ Ῥώμης μετὰ γραμμάτων βασιλικῶν ἐκπεμφθέντος, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται εἰς Ῥώμην πρὸς Λικίνιον. Ὁ δὲ τούτους Βαλεριανῷ εἰς ἐξέτασιν δίδωσι, παρ' οὗ ἐν Ποτιόλοις πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Διομήδην ἐκπέμπονται· καὶ οὗτος αὐτοὺς πρὸς Τέρτυλλον ἀποστέλλει, τὴν τῆς Σικελίας ἀρχὴν διεύοντα. Καὶ παρ' ἐκάστῳ τούτων διαφόροις βασάνων ἰδέαις ἐξετασθέντες, ὧν οὐκ ἂν τις μιᾶς περιγένοιτο, ἀλλὰ θάπτον ἀπαγορεύσας, τῷ θανάτῳ παραπεμφθεῖη, δυσυπόιστων ὄντων οὕτω, καὶ λίαν σφοδρῶν, τέλος ἐπὶ Τερτύλλου τὸ μακάριον ἐδέξαντο τέλος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἠσύχως,

Ἐν ἠσυχίᾳ πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ἡσύχιος ὄρμητο ἐκ τῆς Ἀδραπηνῶν πόλεως· ἦν δὲ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πρᾶος, καὶ φερωνύμως ἔχων τὸν τρόπον τῆ κλήσει κατάλληλον. Διεθέντι οὖν τοῦ Θεοῦ ὑποδείξει αὐτῷ τόπον, ἐν ᾧ, κατὰ μόνας γενόμενος, δουλευση καὶ εὐαρεστήσῃ αὐτῷ, ἀπικαλύφθη αὐτῷ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὰ πρὸς θάλασσαν μέρη, εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Μαῖωνος. Ἐνθα γενόμενος, καὶ ἐπὶ πλείστον διαγαγὼν, εἶτα ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ κατελθὼν, καὶ πλησίον εὐκτῆριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου κατασκευάσας, καὶ τὸ λοιπόμενον τῆς ζωῆς ἐν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ διανύσας, καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας πεποιτηκώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παιῖδες Ἑβραίων.

Μέμον τὸν ζῆλον Σίμων ἔχων, φερωνύμως Ζηλωτῆς μάκαρ ἐκλήθη, καὶ τὸν τρόπον τῆ κλήσει σύμφωνον εἰδείξω, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αμα τῷ Λόγῳ συνοδεύων, καὶ συνόμιλος αὐτῷ γεγενημένος, βασιλείας ἐκεί μετέσχηκας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Δὼλῳ τῆς παλαιᾶς εὐκληρίας, τοὺς προπάτορας ἐξώρισεν ὁ ὄφις· σὺ δὲ τούτους Θεοῦ Μητὲρ ἀνεκαλέσω. Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ ἡ. Μουσικῶν ἐργαίων.

Ως ὠραῖοι Σίμων οἱ σοὶ πόδες, εὐπρεπῆς ὑπάρχει καὶ ἡ γλῶσσα, λαλῶσα δόξαν τῆ Θεοῦ, καὶ πείθουσα κραυγάζειν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Καλλοναῖς ἐμπρέπων φωτοβόλοις, καὶ θαυμάτων πέμπων λαμπηδόνας, ἐγνώσθης Σίμων τοῖς λαοῖς, σπέρμα εὐλογημένον, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Λογισμὸς οὐ δύναται τὸν τόκον, σοῦ Θεοῦ γεννητὸρ ἐρμηνεῦσαι, καὶ φράσαι λόγος ἄτονεῖ· Θεὸν γὰρ συλλαβοῦσα, τέτοκας Παρθένε, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυμένων, εἰκόνι τῇ
» ἐν Δεηρᾶ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν
» Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ΄. Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως.

Εμφανῆς ἐγένου τοῖς πέρασι, φωτὶ καταλάμπων· καὶ τὸ πῦρ τὸ τῆ Πνεύματος δεδεγμένος, φωτοειδῆς ἐδείχθης· διό σε μακαρίζομεν.

Ολικῶς Θεῷ ἀνακείμενος, αὐτῷ συνεκράθης· ὃν νῦν καθικέτευε, Θεοφάντορ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πᾶσι τὴν πρόξενον, φανείσαν ἀνθρώποις, καὶ τὸν κόσμον φωτίσασαν λαμπηδόσι, θεοειδῆς ἀγνείας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοῦ
» τόκον, τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος δεξαμένην, ἐν τῇ γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αυτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, εἰρήνην αἰτῆσαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένῃ, καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἀνακτί, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἅπασιν, τοῖς εὐφημῆσί σε. Σίμων, ὡς μαθητὴν θεηγόρου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλᾶμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνεῖλκυσας, Σίμων ἐνδόξε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων μακάριε, τῆ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον καὶ φωσφόρον, ἀναδείξαντα τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόμως ἐλαύνοντά, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Σίμων θεόφρον πανόλβιε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθευδοντας, ἀγνωσίας Ἐνδόξε, κατεφώτισας, ἀναγεννήσας θεσπέσις, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, οὐ ζηλώσας τὸ πάθος τε, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, καὶ μαθητῆς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε, Σίμων Ζηλωτὰ πανένδοξε, ἡμῶν δὲ πολιῶχε, καὶ τῆς οἰκουμένης κήρυξ διαπρύσις, πρέσβευε ἐκτενώς, ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀνάμνησις τῶν γενεθλίων, ἡτοι τῶν ἐγκαινίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄· καὶ τῶν ἐγκαινίων μετὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος γ΄.

Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η τῶν πόλεων Ἀνασσα, τῇ Κυρίᾳ τῆς κτίσεως, τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται.

ἐν γὰρ αὐτῇ καὶ κρατύνεται, καὶ φύλα πολέ-
μα, καὶ ὑψαύχυνα ἐχθρῶν, τοῖς ποσὶν ὑποτί-
θησι, τῶν πιστῶν αὐτῆς, Βασιλέων βοῶσα· Σὺ
Παρθένε, καὶ τοῦ στέφους καὶ τῶν σκήπτρων,
καὶ τῶν ἀνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλ-
κας, καταυγαῖζων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον,
ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον πανόλ-
βιε, ἀθλητῶν ἢ καλλονῆ, ἱερέων εὐπρέπεια, ἰσο-
ξασία, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης, τὴν
ἰσχὺν ἐξαφανίσας, θεομακάριστε Μώκιε.

Εὐσεβείᾳ πυρούμενος, καὶ ἀθλήσει στομῆμε-
νος, καὶ ἀνδρείᾳ Μώκιε λιπαινόμενος, οὐ-
ρανοχάλκευτος γέγονας, αἰοῖδιμε μάχαιρα, πα-
ρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα·
ὄθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἀ-
γίαν, ἐορτάζομέν σου μνήμην, κλέος Μαρτύρων
καὶ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῶν Γενεθλίων, Ἦχος δ΄.

Τῆς Θεοτόκου ἡ πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφό-
ρως, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν
αὐτῇ γὰρ ἐσθίηται διαμένειν, καὶ δι' αὐτῆς πε-
ρισώζεται καὶ κραταιῆται, βοῶσα πρὸς αὐτὴν·
Χαῖρε ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ
τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Γενεθλίων.

Κανῶν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τὴν πόλιν σου Δέσποτα, ἣν περ ἐπύργωσας
φύλαττε, καὶ ταύτην περίεπε, ἐξ ἀλλοφύ-
λων ἐχθρῶν, ἐμφυλίων τε, πολέμων καὶ μαχαίρας,
σεισμῆ τε ἀκραδαντον, λοιμῆ πυρὸς καὶ λιμοῦ.

Πρὸς πλάτος μακάριε, τῶν σῶν ἐπαίνων κυ-
βέρνησον, νοός μου τὴν χαύνωσιν, καὶ φῶς
κατάπεμψον, τῇ καρδίᾳ μου, ὑμνοῦντος τὴν
φωσφόρον, καὶ ἐνδοξον μνήμην σου, Μάρτυς πα-
νεύφημε.

Σιδηρῶ ξέομενος, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος,
χρυσοῦ ὄβρυζότερος, Μώκιε γέγονας, καὶ
ἐκσφραγίσμα, Χριστοῦ τῶν παθημάτων, καὶ
πίστεως πρόμαχος, θεομακάριστε.

Maggio.

6

Θεοτοκίον.

Χαράς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλή-
ρωμα, τῆς ὅλης Θεότητος, ὠφθης Πανά-
μωμε· ὄθεν πάντες σοι, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου,
συμφώνως κραυγαῖζομεν, θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ητῶν πόλεων, βασιλεύουσα πόλις σου Δέ-
σποτα, καυχώμενη ἐπὶ σοί, τὴν ἑαυτῆς
προσανέθετο, ἡμέραν σωτήριον, τῷ Βασιλεῖ
καὶ Θεῷ.

Ανενδοιάστως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πάσας
ἐχώρησας, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸ
ἀσθενές σου ῥωννύμενος· ὄθεν τὸν μεγαλαυχῶν,
ὄφιν κατέβαλες.

Διὰ θανάτου, τοῦ προσκαίρει ἀθάνατον εὐ-
κλειαν, διὰ πόνου τῆς σαρκός, τὴν δι' αἰῶνος
ἀπόλαυσιν, εὖρες ὡς ἐπόθησας, Μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἡ σοφία, τῷ Θεῷ καθαρῶτατον σκῆνωμα,
εὐραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων σεσαρ-
κωται, καὶ μετὰ τὴν κήσιν, ἀφθορον ἔδειξεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῇ τοῦ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἄ-
» γιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Αστήρ ἀνατέταλκας, ἀπὸ δυσμῶν ἀθλητῶν,
καὶ πᾶσαν ἐφώτισας, τὴν οἰκουμένην αὐ-
γαῖς, τῶν θείων ἀγῶνων σε· φθάσας δὲ βασιλί-
δα, πόλιν μάκαρ δεσμώτης, λελυσαι διὰ ξίφους,
καὶ πρὸς πόλιν τὴν ἄνω, ἀνέδραμες συνεῖναι
Χριστῷ, Μώκιε ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Κραταιωμένη τῷ σκήπτρῳ, βασιλείας ἡ πό-
λις σου, ἐπὶ σοί νῦν πᾶσαν, Σῶτερ τὴν
ἐλπίδα ἀνέθετο· ἦν περιφρούρει παντάναξ καὶ
διάσωζε, ἐξαιρέμενος, ἐκ πειρασμῶν καὶ ἐχθρῶν
δυσχερῶν.

Τὸν δερμάτινον χιτῶνα, τῆς ἀρχαίας νεκρώ-
σεως, ἐξεδύσω Μάκαρ, πάντοθεν τὸ σῶ-
μα ξέομενος· καταστολὴν ἀφθαρσίας, ἐνεδύσω
δὲ, καὶ τρυφᾶς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀγαλλόμενος.

Αθεΐας ὁ βυθός σε, οὐδαμῶς κατεπόντισε·
κραταιᾶ χειρὶ γὰρ, σὲ ὁ πλαστουργός
διεσώσατο· οἱ ποταμοὶ τῶν βασιάνων οὐκ ἐσά-
λευσαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον σοφῆ τὸν
ἀσαλεύτον.

Θεοτοκίον.

Ο΄ Δελήματι τὰ πάντα, πλασθηγῆσας βελήματι, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σάρκα ἐαυτῷ ὠκοδόμησε, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις εἰς προέρχεται, Μητροπάρθενε, σῶζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ ἔχουσα Χριστέ, κραταιὸν καταφύγιον, ἢ πόλις σου σοὶ προσπίπτει, καὶ κρατύνεται πίστει, τῇ σῇ στηριζομένη αἰεὶ.

Σοῖς αἵμασιν ἢ γῆ, ἠγίασθη Μακάριε, σοῖς στίγμασι κατεσίχθη, τῶν δαιμόνων τὸ σίφος, θεόφρον ἀξιάγαστε.

Σὲ ἔχουσα φαειρὸν, μαργαρίτην καὶ ἔντιμον, ἐν στέμματι τῷ οἰκειῷ, ἢ σεπτῇ Ἐκκλησία, Παμμακάρ ὠραΐζεται.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Πανάμωμε.

ᾠδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Η πόλις, ἢ βασιλὶς τῶν πόλεων σήμερον, πᾶσαν τὴν σύστασιν ταύτης, τῷ Σωτῆρι σοὶ προσανέθετο ἢ περ σωζοῖς, ἐν παντοίων κακώσεων ἄτρωτον.

Αγάπη, καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καθώπλισεν, Ἀγωνοθέτης ὁ μέγας, τὸν στερρόν ὀπλίτην τῆς εὐσεβείας· διὰ τοῦτο, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλεν ὀχύρωμα.

Φιλίας, τῆς πρὸς σάρκα τὸν νοῦν σου ἐχώρισας, καὶ τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει, ἀνευδότην νεύσει ἐνατενίζων, τὰς βασάνους, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Α΄βυσσον, εὐσπλαγχνίας Χριστὸν ἢ κυήσασα, ἀμαρτιῶν ἐκ βυθοῦ με, συμπαθῆς ὡς μόνη ἀνάγαγε, καὶ ἐκ βλάβης, λογισμῶν ἐναντίων διάσωσον.

Ο Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνεύσεως Κύριε, ἢ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρείσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν πνευματικῶς ἐπιτελοῦμεν τοῦ Γενεθλίου, ἧτοι τῶν Ἐγκαινίων ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς κατ' ἐξαιρέτον ἀνακειμένης τῇ Δεσποίνῃ ἡμῶν καὶ Ἁγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ὑπ' αὐτῆς διὰ παντός σωζομένης.

Στίχοι.

Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,
Ἐν σοὶ Πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Στίχ. Μωκώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάνην,
Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι Μώκιε ξίφει.

Μώκιος ἑνδεκάτη κεφαλὴν τμήθη ἀγανόφρων.

Ούτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Λαοδίκου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης. Ὑπῆρχε δὲ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πρεσβύτερος. Γεννήτορες δὲ αὐτῷ Εὐφράτιος καὶ Εὐσταθία, ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ὀρμώμενοι, εὐγενεῖς ὄντες καὶ πλούσιοι. Ὁ δὲ Ἅγιος Μώκιος ἦν τῇ διδασκαλίᾳ αἰεὶ σχολάζων, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλων, καὶ ἀπέχεσθαι τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πᾶσι παρεγγυῶν. Θυσίας δὲ τελουμένης παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τῷ Διονύσῳ, καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν συνηγμένων, προσελθὼν ἀνέτρεψε τὸν βωμὸν, καὶ κατασχέθει, τὸν Χριστὸν ὠμολόγησε. Καὶ πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται τοὺς κροτάφους, τὰς σιαγόνας καὶ τὰς πλευρὰς. Ἐπειτα, ἐξαφθείσης καμίνου ἐκ πίστεως καὶ στυπτεῖς καὶ κληματίδος, ὡσεὶ ἑπτὰ πήγεις τὴν φλόγα ὑψοῦσθαι, ἐμβάλλεται. Ἡ δὲ φλόξ σῶν ὑπολαβοῦσα ἐφύλαξε· καὶ ὠράτο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπεριπατῶν μετ' ἑτέρων ἀνδρῶν τριῶν, ὧν ἐνός τὸ πρόσωπον ὑπὲρ τὰς αὐγὰς ἤστραπτε τοῦ ἡλίου· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀφλεκτός καὶ ὑγιής, μὴδὲ μέχρι τριχὸς ἀψαμένης αὐτοῦ τῆς φλογός· ἦτις ἐπιχυθεῖσα, τὸν Ἀνθυπάτον, καὶ ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀνδρῶν ἐννεα κατέφλεξεν, ὡς μὴδὲ βραχὺ τι μέρος σώματος αὐτῶν, μαρτυρήσας τῆς φλογός, εὐρεθῆναι.

Καὶ τότε μὲν ἐμβληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ Πρίγκιπος Θαλασσίου, ὕστερον Μαξίμου τοῦ Ἀνθυπάτου καταλαβόντος, ἔστη ὁ Ἅγιος εἰς ἐξέτασιν· καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς, ἐν δυσὶ δεσμεῖται τροχοῖς, ὑφ' ὧν συμπατεῖται καὶ κατατέμνεται. Παραδόξως δὲ ἐκ τούτων ῥυθθεὶς, θηρίοις ἀφίεται. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ἀβλαβῆς διαμείνας, τοῦ δήμου ἐπιβοῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλίππῆσιον ἐν Πειρίνθῳ πόλει τῆς Θράκης, ἧτις νῦν Ἡράκλεια καλεῖται· κακῆθην ἐπὶ τὸ Βυζάντιον στέλλεται, ἔνθα τὴν διὰ ξίφους λαμβάνει ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Καὶ τότε μὲν πρὸ μιλίου ἐνός τῆς πόλεως τίθεται· ὕστερον δὲ, ἀνοικοδομηθέντος αὐτῷ ναοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῷ μεγεθῆ τῆς κατασκευῆς καὶ τῷ βάρει τῆς οἰκοδομῆς πολυτελοῦς ὄντος καὶ περιφανοῦς, ἐν αὐτῷ μετετέθη. Τελεῖται δὲ ἢ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ καὶ ἀγιωτάτῳ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκορίδου, ἢ Διοσκόρου.

Στίχ. Παρ' ἡμέραν ζῆν μῦθος ἦν Διοσκόρου.

Διοσκόρος δὲ ζῆν· αἰεὶ τμηθεὶς ἔχει.

Ούτος ὄρμητο ἐκ τῆς Σμυρναίων μητροπόλεως· καὶ προσαχθεὶς τῷ ταύτης Ἀρχοντι, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. Καὶ πάλιν ἐρωτηθεὶς, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐπιμένον πίστει, προστάξαντος τοῦ Ἀρχοντος, ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἦν περ ἐπύργωσας Χριστέ, πόλιν σε περίεπε ταύτην, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, καὶ πολέμων παντοίων καὶ θλίψεων, τοῦ βοᾶν εὐχαρίζω σοι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, εὐρηκας δροσίζοντα Λόγον, τὸν ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ, Νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα, ἐκβοῶν Παμμακάρισε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Κατὰ ξιφῶν κατὰ πυρός, κατὰ πριστηρίων ὀργάνων, Μάρτυς ἀντίστης ἀνδρικῶς, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ ῥωννύμενος, καὶ βοῶν ἀγαλλόμενος· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνην, ἀποκνήσασαν ἡμῖν, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν Ἀεικάρθενε, ἀνυμνεῖμεν κραυγάζοντες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πόλεων πασῶν νῦν ἡ κρατοῦσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσανέθετο, Δέσποτα τῷ κράτει σου, ἣν καὶ διαφύλαττε, τῆς προσδοκίας ἄτρωτον, πάντων ἐθνῶν εἰσαεὶ, βοῶσάν σοι ἐν πίστει Οἰκτίρμον· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πορφύραν οἰκείων ἐξ αἱμάτων, φοινίξας, καὶ ταύτην περικείμενος, φέρων ἀντὶ σκήπτρου τε, ὄπλον τὸ ἀήττητον, συμβασιλεύεις Μώκιε, τῷ Βασιλεῖ τῷ παντός, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁς ἡλιος σήμερον τῷ κόσμῳ, ἡ μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε, πάντας καταγαζούσα, κόστους ἐκδιώκουσα, δαιμονικῆς κακώσεως, ἐξαιρουμένη ἡμᾶς· ἐν ἣ περιχαρῶς σε ὑμνοῦμεν, Μώκιε ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ καθωράθησαν πορεῖαι, μεγάλου τοῦ Βασιλέως τῶν Δυνάμεων, πύλη ἐπουράνιε, Κόρη ἀπειρόγαμε, ἡ τῶν βροτῶν τὸ φύραμα, ἀποθεάσασα· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
» **Π** Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπού-
» μενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
» ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε Σωτὴρ λυτρωμένος, ἐκ παντοίων περιστάσεων, νίκας τῷ Ἀνακτι παρέχων, ἐχθρῶν καθυποτάσσειν τὸ φρύαγμα, πρεσβείαις τῆς ἀσπάρως τεκούσης σε, καὶ τῶν Ἀγίων πολυέλεε.

Ὁ ἄλιος καὶ πλήρης φωτισμῆς γενόμενος, καὶ τῷ πάθει σεμνυνόμενος, ἔνδον ἐχώρησας πασταδός, φρονίμοις σὺν παρθένοις γιθόμενος, καὶ κάλλος κατανοεῖς τὸ ἀμύχανον, ἕταῖς ἐμφάσεις πρὶν ἐκέκτησο.

Πόλεσιν ἐτέραις προαθλῶν αἰοίδιμε, Βυζαντιδα πάλιν ἔφθασας, Μάρτυς, ἐν ἣ τῶν σῶν ἀγῶνων, τὸ πέρας καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐδέξω ἀθλήτης ὡς ἀήττητος· ἦν περιποιεσαῖς δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ρήμασιν ἐπάμενοι ταῖς σοῖς ἐκάστοτε, ὡς Παρθένε σε δοξάζομεν· Λόγον ἡμῖν γὰρ ἀπορρήτως, Πατὴρ τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκλαμψαντα, ἐγέννησας, αὐτὸς ὡς εὐδάκασι· ὄν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ἐ**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» **Κ**ατάραν εἰσφώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνεθας· ὄθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

Τῆ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσέμοια ἀμφοτέρων ἀνά τρία.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νέμος ὁ ἐν γραμμικτι, παιδαγωγός σοι γεγένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε, δεικνύς τὴν ἀστράψασαν, τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπούμενην διαφανέστατα· ἦν περ καὶ ἐφανέρωσας, ταῖς διδαχαῖς σου πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα.

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεὺς ἐχημάτισας, Θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ

πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογματίων, θείαις δαδου-
χίαις· καὶ τῶν αἰρέσεων θερμῶς, ταῖς γλωσσαλ-
γίας κατασρεψάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευσας,
διδασκαλίαις πανόσιε, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄχραν-
τον, τὸ τῆς πίστεως ἔδειξας.

Ο βίος ὁ ἐνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι,
συνδραμῶν παρεσκεύασε, τελεῖν τὰ θαυ-
μάσια, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύ-
νειν, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας
παύειν ἐντεύξεσι· καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱε-
ραρχίας σε ἔδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λ εόντιον φρόνημα στερρόως, Γερμανὲ κατέ-
βαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεστον· τὴν γὰρ
προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τοῦ Χριστοῦ
ὁ δειλάιος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἠρνήσατο·
ἀλλὰ τοῖς λόγοις σου, θεοφάντορ ἐξεληλεγκται,
καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἔμεινεν.

Ο λέων ὁ ἄθεος ὁ θῆρ, ὁ Θεῷ μισούμενος,
τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος, ὁ τὴν
προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ εἰκόνας, ἀθετήσας
Ὄσιε, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισται·
διὸ αἰτούμεν σε· Ὡς ἐκεῖνον ταῖς πρεσβείαις
σου, τὸν παρόντα, κατεύνασον τάραχον.

Ε φέσεως ἔτυχες τῆς σοί, θεοφάντορ πόρ-
ρωθεν, πεποθημένης σαφέστατα· τῷ γὰρ
Δεσπότη σου, μετὰ παρρησίας, Γερμανὲ μακά-
ριε, νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας· ὧ παρι-
στάμενος, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, τὴν εἰρή-
νην, τῷ κόσμῳ αἰτούμενος.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, Ἦχος β'.

Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς Ἰη-
δαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάβημα, ἀλλ'
ἡ χάρις Πάτερ ἡ τῆ Χριστοῦ, ἐν σοί ἐπιλάμβασα,
μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς
ἐπειργάσατο· ἐντεῦθεν ὡς ἀγγίχης, τὴν ἀμφοῖν
διαθηκῶν, κατὰ νῦν εἰληφῶς ἐκβασιν, ἀπὸ θη-
λείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. Διὸ ἰκέτευε
ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχ-
θροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν
σοφίαν, διδάσκαλος ὦφθης, Ἐπιφάνιε μα-
κάριε· καὶ Χριστὸν εὐρῶν ποδηγέτην, τὰς βου-
λαῖς τῶν κακοδόξων αἰρετικῶν διεσκεδάσας.
Διὸ αἰταῖμέν σε Ἄγιε, πρεσβεῖεν ἄχρι τέλους,

τὴν ὑπὸ σου βεβαιωθείσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσα-
λευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος
παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὄλων, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσμα-
τα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ
τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, οὗ ἡ Ἀκροστι-
χίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ἐπιφανίου τὸ κῦδος ἔπλησε χθόνα.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Εν τῷ τοῦ Σεράποντος πιστῶς, πολιτευσαί-
μενος νόμῳ τοῦ γράμματος, τῷ δεσποτι-
κῷ ὑποκύψας ζυγῷ, διέπρεψας Πανόλβιε, καὶ
φωστήρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Πόθῳ θείου νόμου συσχεθεῖς, καὶ τῆ ἀδίκης
προκρίνας τὸ δίκαιον, Πάτερ Ἐπιφάνιε,
συμβολικῶς ἐδέξω τὴν σωτήριον, πίστιν τῆς
Τριαδος, ἐκ θείας ὡσπερ προγνώσεως.

Γατὴρ σαρκὸς τε καὶ ψυχῆς, θεοειδὴς σοὶ ἐ-
γένετο ἄνθρωπος, τῷ ὑποζυγίῳ σου, τὸ τῶν
παθῶν συναποκτείνας ὄρμημα, καὶ συνθερα-
πεύσας, ψυχῆς τὸ ἄπιστον φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Ο ἄνθρωπον τὴν μορφήν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορ-
φῇ Θεοῦ πρὶν καθορῶμενος, ὄλην ἀνεκαί-
νισε, τῇ σῆ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή-
ῳθεν Θεοτόκον, πιστοὶ σε πάντες δοξαζόμεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοῦ παμενάρχου Γερμανοῦ μέλπω κλέος.

Θεοφάνους. Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τῆς ἱερωσύνης τῇ στολῇ, κατακοσμούμενος
Μάκαρ διέπρεψας· λόγῳ δὲ τῆς χάριτος,
τὰ τῶν πιστῶν πανευσεβῶς συστήματα, ὦφθης
θεοφάντορ, καταφωτίζων τοῖς δόγμασιν.

Ο ἄνθρωπος ὑπῆρξας ἀρετῶν, οὗ ἐπιβάς τῷ
Θεῷ προσεχώρησας, κόσμου τὴν τερπνό-
τητα, καταλιπὼν καὶ τὸ σαθρὸν δοξάριον, καὶ
αὔρανοφοίτης, τῇ σῆ σοφίᾳ γενόμενος.

Υπὸ τῆς προνοίας προγνώσθεις, ὡς ἱερεὺς
σηγέρας ἐσόμενος, Πάτερ ὑπεξέφυγες, τυ-

ραννικὴν μαιφονίαν Ὅσιε, τοῦ Θεοῦ φρουροῦ-
τος, σὲ δεξιᾷ παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Ποίαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν, ἢ ἡμετέρα προσοί-
σει ἀσθένεια, εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν
Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγωγῆσ; Χαῖρε Θεοτόκε,
Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Φαῖον (*) περιβόλαιον ἰδῶν, αἰτήσαντι τὸν
ἔλεον, μεταδοθὲν τοῖς σώματος ὄμμασι,
λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον, νοητῶς τε-
θέασαι, καὶ τῇ Δείᾳ χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς
πίστιν ἀμώμητον.

Ακούσας ῥημάτων εὐσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδε-
λύξω μὲν, καὶ βίον ἐπόθησας ἄυλον· ὡς
αἵματος δὲ συμμετασχοῦσάν σοι, καὶ τῆς γνώ-
μης μέτοχον, προσλαβὼν τὴν ὀμαιμον, ἀνεδείχ-
θητε ζεῦγος μακάριον.

Νεκρούς λογισμοὺς ἀποσραφεῖς, παμμακάαρ
Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύειν
Θεῷ, τῷ Δείῳ δόμῳ πιστῶς προσεδραμες, καὶ
ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγὲς πανόλβιε, τῶν νε-
κρῶν σου πεδίλων τὴν ἔκπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Αγίων τὸν Ἅγιον Χριστὸν, ἀγίως ἀπεκύη-
σας, ἀγιωσύνης ἅγιον σκῆνωμα, τὸν ἐν
Ἄγίοις ἀναπαυόμενον· ᾧ βοῶμεν· Ἅγιος, ὁ
ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φι-
λάνθρωπε.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ο Δείᾳ προγνώσει προειδῶς, σῆς γνώμης
τὸ ἐλεύθερον, καὶ τῆς ψυχῆς Σοφῆ τὴν
εὐγένειαν, χερσὶν ἀνόμοις ἀναιρεθῆναι σε, ὡς
Θεὸς ἐκώλυσε, καὶ παρθένων τάγματι, εὐνου-
χία πανσόφως κατέλεξεν.

Ιδεῖν ἐφιέμενος σαφῶς, Παμμακάαρ τὴν λαμ-
πρότητα, τὴν νοητὴν τῆς Δείας θεώσεως,
ἱεραρχίαν τὴν σὴν ἐκόσμησας, πολιτεία σώ-
φρονι, καὶ σοφοῖς διδάγμασιν, ὀρθοδόξως ἰθύνας
τὸ ποίμνιον.

Μεγάλης καθέδρας ἐπιβάς, μεγάλως κατε-
λαμπρυνας, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ τὸ

(*) Ἀναγινωσκομένου πρότερον, εὐ τε τοῖς τετυπωμένοις καὶ
τοῖς χειρογράφοις Μηναίοις, Φαιδρόν, μετέβαλον τὴν λέξιν
εἰς τὸ, Φαῖον· καθάτι ὁ Ἐρμηνεύς ἀναφέρει ἐνταῦθα τὸ ἐν
τῷ ἐφεξῆς Συναξαρίῳ ἱστορούμενον περὶ τῆς τριβωνίου τοῦ
Λουκιανοῦ, τοῦ ὑπ' αὐτῷ τῷ πένητι εἰς ἐλεημοσύνην δοθέντος.
Τὸ δὲ τριβώνιον, ἢ παλαιόρρασον τοῦτο, ὡς ἐνδυμα μοναχοῦ,
οὐκ ἦν πάντως οὔτε φαῖδρον, οὔτ' ἀξιόλογόν τι, ἀλλ' εὐτελὲς
καὶ φαῖον τὸ χρώμα, τουτέστι, τὸ κοινῶς λεγόμενον μαυρεῖ-
θερόν, μουντόν, ἢ, κατὰ τὰς ἰταλίζοντας, σκοῦρον·
καὶ ἐπομένως ἀντίθετον τῆς λαμπρᾶς ἐσθῆτος, ἣν ἐνεδύθη ἄ-
νωθεν ὁ Λουκιανός, πρὸς ἀνταμοιβὴν τοῦ πρὸς τὸν πένητα ἐ-
λάους ἐκείνου..

πλήρωμα, διδασκαλίαις καὶ μελωδήμασι, Γερ-
μανὲ πανεύφημε, Ἱεράρχα Ὅσιε, καὶ φωστὴρ
οἰκουμένης ὑπέριτε. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνεβλάστησεν Ἄγνη, τὸ ἄνθος τὸ
ἀμάραντον, εὐωδιάζον τὴν ἀνθρωπότητα,
τῷ Δείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ
συνάναρχος, καὶ ἐκ σὲ γινόμενος, ὑπὸ χρόνον,
Παρθένε πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδῶς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἐπιφανίου,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἔ-
πλησας, ὀρθοδοξίας· ταῖς διδαχαῖς σου
αἰρέσεις τρεψάμενος, τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον
ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν ἐ-
τήρησας. Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Γερμανοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Ἦν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιεράν ἀμπεχόμενος τὴν στολὴν, ἀνεδείχθης
ὑπέρμαχος τοῦ Χριστοῦ, μὴ πτήξας παρά-
νομον, Βασιλέα, Πατὴρ ἡμῶν, τὸν αὐχένα μὴ
κλίνας, ἀθέῳ προσταγμάτι, ράπισμοὺς ὑποφέ-
ρων, ὀνειδῆ καὶ σκώματα· ὅθεν ὁ ἀλάστρωρ,
τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, φρουρᾶ σε κατέκλεισε,
μέχρι τέλους μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταίζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ δ'. Ὁ ρος σε τῇ χάριτι.

Ικέτης ὡς δούλος προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι,
ὑιοθετήτης δὲ αὐτοῦ, καὶ κληρονόμος αἰλη-
σῶς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συγκλη-
ρονόμος γεγένησαι, θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευ-
σάμενος.

Ορᾶ σου πολλῇ ἠγλαῖσμένον τὸ πρόσωπον,
καὶ ἀπορρήτῳ ὁ παιμὴν, δόξῃ καὶ στέφει
εὐπρεπεῖ, τὴν ἐνδοξον κάραν σου, ὑπερφυῶς
κατεσσεμμένην Ἀιδίμει, τῆς καθαρᾶς σὲ καρδίας
ταῖ σύμβολα.

Υπῆρξας δοχεῖον Δείας χάριτος Ὅσιε, καὶ
δισκόρπισας σοφῶς, πλουτοῦν τὸν πρόσ-
καιρον Χριστῷ, καὶ ἄλβον αἰώνιον, ἐν οὐρανοῖς
ἀσύλητον ἐθηταύρισας, ὡσπερ ἀγχινοὺς κριτῆς
Ἐπιφάνιε..

Τῶν νέων ἀμείψας ἐν νεότητι φρόνημα, σφαιρωθεὶς δὲ πρεσβυτῶν, παρὰ σοφῶν καὶ συνετῶν, τῷ φόβῳ Μακάριε, τῷ θεϊκῷ, μελέτη λόγων τοῦ Πνεύματος, σὺ ἐραστὴς τῆς σοφίας γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σὲ ἀνεβλάστησεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε. Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Νεκρώσας πανσόφως τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, Ἱερομύστα Γερμανέ, φιλοσοφίας φωτισμῷ, τὸν νοῦν κατελάμπρυνας, πνευματικῇ μυσταγωγίᾳ κοσμούμενος, Χριστῷ κραυγάζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Αρνεῖσθαι τὸ πάνσεπτον Χριστοῦ ἐξεικόνισμα, ὁ δυσμενέστατος ἐχθρὸς, παραφροσύνη προκληθεὶς, ταῖς σαῖς ἐξεληλεγκται, περιφανῶς διδασκαλίαις Ἀοίδιμε· ἀλλ' ἀνιάτως κοσῶν οὐκ ἤσθαιετο.

Ρημάτων τὸν ἔλεγχον τῶν σῶν ὑφορώμενος, ὁ θηριώνυμος, Σοφέ, καὶ θηριότροπος τὸν νοῦν, τοῦ θρόνου κατὰγει σε, τοῦ ἱεροῦ· ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐπλούτισας, ἱερουργίαν παμμακάρα οὐράνιον. Θεοτοκίον.

Χαράν σοι σαφῶς ἀπ' οὐρανοῦ ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἁγνή, εὐηγγελίστατο, εἰπὼν· Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκὸς, ἐκ σοῦ Παρθένε πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Τῆ Ἐπιφαν. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Οσίως σου τὴν γαστέρα, ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, ἐστένωσας, κεχηρημένος ὡς ὄψω τῷ ἁλατι, καὶ παθῶν ἐκράτησας σαρκὸς, ἐν σώματι τὰν βίον, τῶν Ἀσωμάτων μιμούμενος.

Κατώκτειρας τρυχομένους, τῷ δίψει ἐν καύσωνι, καὶ ἡμείψας, εὐπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος, ὡς θηράπων ἄριστος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, αἶνον εἰς ὕδωρ Μακάριε.

Υπέδρασας τὸ κενόν, τῶν ἀνθρώπων δοξάριον, καὶ ἔρημον, ὡσπερ ὁ σὸς Δεσπότης, κατώκησας· πειρασμοῖς δ' ἐχώρησας, δαιμονικὴν, πρὸς πάλιν ἀοράτως, τὸ ἀσθενές σου νερούμενος.

Θεοτοκίον.

Λόγον θεῖον, διὰ λόγου ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας, ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε· αὐτὸν οὖν δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ολοκλήρως τὸν Χριστὸν, ἀγαπήσας Θεόληπτε, ἡγαπήθης παρ' αὐτοῦ, ἐπαξίως καὶ εἴληφας, χαρισμάτων πέλαγος· καὶ γὰρ σοφῶς ταῖς διδαχαῖς σου, τὴν Ἐκκλησίαν ἐφώτισας.

Υμνωδίαις Γερμανέ, θεοπνεύσταις ἐφαίδρυνας, τὰς χορείας τῶν πιζῶν, καὶ τὰ θεῖα πληρώματα· ἡ γὰρ παναρμόνιος νευρά, Πάτερ τῆς σῆς καρδίας, τοὺς Ὀρθοδόξους ἐλάμπρυνεν.

Γηθόμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους καὶ τρόπαια, στηλιτεύσας, ἐγκωμίων καὶ λόγων συνθέσει· καὶ αὐθις Ἀοίδιμε, εἰκονικαῖς χρωματουργίαις, εἰς ἐν συνάπτων ἀμφοτέρα.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὀρώσαι σε, ἀγαλλονται, σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἦνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Δαιμόνων σε οἱ μιμηταὶ ἐκύκλωσαν, τῆς Ἁγαρ οἱ ἀπόγονοι· τὸν Δεσπότην δ' ἐκμιμέμενος τὸν σὸν, τὸν ἀντιδικῆντα εὐηργέτησας, καὶ διφαῆ, ἔδειξας Πάτερ τὸν ἑτερόφθαλμον.

Οπλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος, τοῦ Πνεύματος σε ὄργανον, καὶ θεὸν ὡς Μωϋσῆν τῷ Φαραῷ, ἔδειξεν Ἀράβων τοῖς σκηνώμασι· παναληθῶς, ὡφθης τὸν τρόπον τούτου μιμούμενος.

Συνέσεισε τὸν Ἀσσυρίων ἀνακτα, τὸ πνεῦμα διωκόμενον· ἐχηρημάτισε δὲ ἄγγελος τῆς σῆς, Πάτερ ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος· τῆς γὰρ αὐτὸν, οἶδε δοξάζειν Θεὸς δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαβόντες διὰ σὲ, ἦν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ Ἁγνή, καὶ πρὸ τῆς τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ρυθμίζεται ταῖς διδαχαῖς σου Πάτερ, καὶ λόγοις τὸ βασίλειον, ἱεράτευμα, λαὸς τε τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἡγιασμένος καὶ θεόκλητος, καὶ πρὸς Θεὸν, καθοδηγεῖται ταῖς ὑποθήκαις σου.

Μνημόνευε τῶν σέ ὑμνούντων Ὅσιε, Θεῷ νῦν παριστάμενος, καὶ πληθόμενος τῆς θείας καλλονῆς, καὶ τῆς ἀκηράτου ὠραιότητος, πρὸς τὴν ζωὴν, καθοδηγεῖσαι ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ανάβασιν σοφῶς τὸν βίον τέθεικας, ἐκ δόξης καὶ δυνάμεως, πρὸς οὐράνιον σὺ δόξαν καὶ ἰσχύν, Ἐνδοξε προβαίνων ταῖς ἀσκήσεσιν, ἕως Χριστῷ, τῷ ποθουμένῳ χαίρων ὠμίλησας.

Θεοτοκίον.

Νῦν Πάναγνε τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἐκ πάσης περιστάσεως, τρικυμίας τε καὶ ζάλης τῶν παθῶν, καὶ πρὸς σὸν λιμένα καθοδήγησον· σὺ γὰρ ἐμοῦ, καὶ προστασία καὶ ἐπανόρθωσις.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἑσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον κοινόν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεραρχῶν τὴν θραυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν δεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν αἰεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ως ἱερέων καλλονῆν, καὶ δόξαν ὀρθοδόξων, ὁμοῦ τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν ἀξίως· οὗτοι γὰρ ὠφθησαν ἡμῖν πύργοι ἀσφαλείας, κατ' ἐχθρῶν τῶν ὄρατῶν καὶ ἀόρατῶν πάντοτε, τῆς πίστεως στύλοι ἀκλόνητοι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δεῖος κόσμος, ὃν φοροῦσα ὀρθοτομεῖ, εὐθύμως βοῶσα· εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ τὸ πνεῦμά μου ὄντως, τὴν στολήν μου ὡσπερ πρὶν ἀπολαβούσῃ, ἣν αἱρετικοὶ διεῖρήξαν, μὴ ὑμνοῦντες τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

**Φανείς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
Κλέος παρ' αὐτῇ καὶ θανὼν ἔχει μέγα.**

Τῇ δυοκαίδεκάτῃ Ἐπιφάνιον μέρος εἶλε.

Οὗτος ὁ μέγας καὶ θραυμαστὸς Ἐπιφάνιος χώρας γέγονε Φοινίκης, ἐκ περιοικίδος Ἐλευθερουπόλεως, γονέων αὐτουργῶν. Τραφεὶς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾷ, καὶ ὅταν ἔχοιεν πέντητες ἄνθρωποι καὶ γηπόνοι, αὐτὸς τῇ κατὰ Θεὸν διέλαμψεν ἀρετῇ, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς κατ' εὐσεβείαν προήχθη πολιτείας. Τῶν γὰρ γονέων αὐτοῦ τῇ τοῦ Νόμου ἐναπομεινάντων λατρεία καὶ σκιά, καὶ μὴ δυναθέντων ἰδεῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδραμε, μικρὰς δραξάμενος ἀφορμῆς.

Κλεσβίου γὰρ τινος, ἰασαμένου αὐτοῦ τὴν πληγὴν, τὴν ὑπέστη κατὰ τοῦ μηροῦ, ἀτάκτως πεσόντος ἀπὸ τοῦ ὑπερυγίου, οὗ ἐπωχῆτο, κατασκιρτήσας, καὶ αὐτῷ δὴ τοῦ ὑπερυγίου θανατωθέντος, τότε μὲν ἀμφιδοξῶν ἐν διαλογι-

σμοῖς ἔσχε τὴν γνώμην, καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάυει τῇ τοῦ Νόμου προσείχε δουλείᾳ. Ὑστερον δὲ, Λουκιανῷ τινι μογάζοντι ἐντυχῶν, εἶδεν αὐτὸν πένητι ἐντυχάνοντα, ζητοῦντι αὐτῷ βρώσιν φαγεῖν· ὁ δὲ καὶ τριβώνιον ἐπέδωκε· καὶ αὐτίκα ἀνωθεν ἐκείνῳ στολή τῷ Λουκιανῷ ἐνεδύετο· καὶ ταῦτα θεασάμενος Ἐπιφάνιος, τῇ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσέρχεται, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται.

Τὰ δὲ ἐντεῦθεν δυσέφικτον ἐν ἐπιτόμῳ πάντα περιλαβεῖν τὰ θαυμάσια, ἃ εἰργάσατο. Τοσούτον δὲ εἰπεῖν μόνου ἔστιν ἀναγκαῖον, ὅτι κομιδῇ νέος τῇ ἡλικίᾳ, τὴν κατὰ Χριστὸν πίσιν ὑποδεξάμενος, εὐθὺς μονάσας ὁσίας, πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερήλασεν ἐγκρατεῖα καὶ πόνους ἀσκητικοῦς· καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς ἀρχιερωσύνης γενόμενος, κατὰ τὸν ἄλλον ἔσχε τὴν πρᾶξιν τοῖς προβεβιωμένοις. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθοῦσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν, καὶ πλήθην θαυμάτων, καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀσθενούντων εἰργάσατο. Ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἱερωσύνην, αὐτὰ τε ταῦτα, καὶ διδασκαλίαν ὀρθήν, καὶ συγγραμμάτων πλήθος, δι' ὧν πάντας ἐπαίδευσεν· ὑπὲρ οὗ πολλοὺς ἐξέυρε τοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. Ζήσας δὲ ἔτη δεκαπέντε πρὸς τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ μηνὶ τρισίν, ὡς αὐτὸς Ἀρκαδίῳ τῷ βασιλεῖ ἐρωτήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο· οὐκ ἐν τῷ οἰκίῳ δὲ θρόνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Χρυσοστόμου αἰτήσιν, ἐπεὶ τῇ κατ' ἐκείνου ἐξορίᾳ συνήνεσε. Τὸν δὲ φασὶν ἀντιγράψαι, μὴδὲ αὐτὸν, τὸν τόπον, πρὸς ὃν ἀπέσταλτο ὑπερόριος, φθάσαι κατιδεῖν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξὶς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

**Στίχ. Χαίρων ἀφείς γῆν Γερμανός καὶ γῆς θρόνον,
Γῆς Δημιουργῆ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.**

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πατρικίου, ἀνδρὸς περιφανοῦς καὶ περιδοῦτου, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πλείστας ἀρχὰς δημοσίας διοικήσας· ὃν θραυμαθέντα παρὰ τῆς Συγκλήτου, διὰ τὴν ἄκραν εὐσεβείαν, ὁ ἑγγονος Ἡρακλείου ζήλοσυνήσας ἀπέκτεινε, καὶ Γερμανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, βραχυτάτου ὄντα, εὐνοῦχισε, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κατέλεξεν. Ὁ δὲ, ὡς ἐρμαίῳ χρησάμενος τῷ συμβάντι, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν τῇ τῶν δεῖων γραφῶν μελέτῃ· δξύτητι δὲ φύσεως, καὶ πόνοις ἐνδελχεῖσιν, ἐπὶ πλείστον προελθὼν γνώσεως, καὶ τὸν βίον ὀυθμίσας καλῶς, πρῶτον μὲν χειροτονεῖται τῆς ἐν Κυζίκῳ Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος, οὗ σχεδιάσας τοὺς βαθμοὺς, ἀλλ' ἀκολουθία καὶ τάξει ἐπὶ τὸ τέλειον προελθὼν. Ἐπειτα δὲ, τῶν Ἐκκλησιῶν ἔμφορος ἐπιστάσις δεομένων, καὶ ἀνδρὸς λόγῳ καὶ πράξει κατηρτισμένου, ἀπὸ τῆς Κυζίκου πρὸς τὴν μεγάλην Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν ἀνάγεται.

Ἐνθα πολλὰς διδασκαλίαις τὸν λαὸν κατήρτισε, καὶ τὰ βαθύτερα καὶ ἀσαφῆ τῆς Γραφῆς ἠρμήνευσε, καὶ πανηγυρικοῖς καὶ ἐγκωμιαστικοῖς λόγοις τὰς τῶν πιστῶν Ἐκκλησίας ἐφαίδρυνε, καὶ μελωδίαις καὶ ᾄσμασι τὸ ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις σκληρόν τε καὶ σύντονον κατέθελεν. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἰσαυρὸς, τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν τυραννήσας, κατὰ Θεοῦ πρῶτον ὑβρίζειν ἤρξατο, καὶ τὰς ἱεράς εἰκόνας καθελεῖν ἐπεχείρησε, καὶ οὔτε κρείττοσιν ἀποδείξεσιν, ὡς προσκυνεῖσθαι ταῦτα· καὶ τιμᾶσθαι, ἐπέθετο, ἀλλὰ καὶ τὰς συνελαθείσας βίβλους ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων κατέκαυσε· τότε συνιδὼν ὁ ἅγιος, ὅτι κωφῷ τινι καὶ ἀναιδεῖ

καὶ ἀνοήτῳ παραινεῖ, Ζεὶς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τὸ ὠμοφόριον αὐτοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ γενόμενος οἴκῳ, τὴν ἰησοῦχίαν ἠσπάσατο· καὶ ἐν γῆρᾳ καλῶ τὸν βίον κατέλυσε, τοῖς ἐνενηνῆκοντα χρόνοις προσεπιβάς. Καὶ παρ' αὐτὴν τὴν ἐκφορᾶν, τοὺς προσεγγίσαντας αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ παντοίων ἀπαλλάξας παθῶν, καὶ μετὰ τὴν τούτου κατάθεσιν, τοῖς πιστοῖς ἰάματα βρύων, κατετέθη ἐν τῷ εὐαγγελίῳ Μοναστηρίῳ τῆς χώρας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Εκ Ζεϊκῆς, δεδεγμένος χάριτος, τὴν τῶν Σαυμάτων δωρεάν, τοῖς αἰτήσί σε δωρεάν, Πάτερ τὰ ἰάματα, ἅπασι διένειμας, ὡς ὁ Δεσπότης προσέταξεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πίπτει ποδῶν, σοῦ προκυλινδούμενος, ὁ Ἀσσυρίων βασιλεὺς· εὐλαβεῖσθαι γὰρ ἀρετὴν, οἶδε καὶ πολέμιος· ἅπας ὑποπίπτει δὲ, οἷς ἐνοικῶν ἀναπέπαιται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Λόγος σιγαῖ, τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ τῶν Σαυμάτων τὴν πληθύν, τὸ κατ' ἔπος οὐ δυνηθεῖς, φράσαι Παμμακάριστε· ψάμμον ὑπερέβη γὰρ, ὧν ὁ Χριστὸς σοι δεδώρηται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τριαδικόν.

Ητριφεγγῆς, ἐνιαία ἄληπτος, ἀπείρου ἄβυσσος φωτὸς, ἐποπτεύεις σοὺς ὑμνητάς, ὁ ὑπερυψούμενος, ἀναρχος ἀρχή, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα συναΐδιον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· δια σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὤφθη, τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ἠυδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ολὴν ἐν σοὶ, τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, εἰσδεδεγμένος ἀληθῶς, ἀναβρύεις ὡς ποταμὸς, Πάτερ ἀξιάγαστε, δόγματα σωτήρια, θεοτερπῆ τε διδάγματα, τὸν αἰνετὸν μεγαλύνων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Υμνολογῶν, εὐσεβῶς ἐφαίδρυνας, ταῖς τοῦ Δεσπότητος ἐορταῖς, ἀναμέλπων μελωδικῶς, ἔνθεος γενόμενος· πάντας τοὺς Ἁγίους τε, σαῖς μουσικαῖς ἐμεγάλυνας, πρὸς ἀρετὴν ἐπαλείφων, σοφῶς τοὺς πίστει ψάλλοντας.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, ἐνιαίαν ἀτμητον, ἐν ὑποστάσει τρισί, θεολόγῳ γλώσση βῶν, πᾶσιν ἀνε-

κήρυξας, ἀναρχον Γεννήτορα, Μονογενῆ τε συνἀναρχον, καὶ σύμφυτὸν Πνεῦμα, τρανώς καὶ ὁμοούσιον.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ ἀγνή, Θεοτόκε τίθημι, πᾶσαν ἐλπίδα, καὶ πρὸς σέ, καταφεύγω διαπαντός. Σῶσόν με πανάμωμε· ῥύσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης συγχύσεως, καὶ ταραχῆς τῶν δεινῶν μου παθῶν καὶ παραπτώσεων.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Σὺ τῷ λόγῳ ἠλεγξας σαφῶς, αἰρέσεων τὴν πλάνην, καὶ φέγγει τῆς εὐσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτήν, βῶν Ἐπιφάνιε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επί θρόνου ἠρθῆς ὑψηλοῦ· παθῶν γὰρ βασιλεύσας, σαρκὸς τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμανας Χριστοῦ, κραυγάζων τὸ ποίμνιον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορευέτω πᾶσα νοερά, καὶ λογικὴ οὐσία, τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ θεράποντος Χριστοῦ, πιστῶς ἀνακράζουσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεαρέστως σὺ θεολογῶν, ὡς ἀγκυραν δογμάτων, τοῖς πᾶσι θεολογίαν, καταλείπας τὴν σὴν, δι' ἧς ἀναμέλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε ἐνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος· δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Λαμπηδόσι καὶ μαρμαρυγαῖς, φωτὸς τῆς τρισηλίου, λαμπάδος Ἱεροφάντορ, ἐνηδόμενος τανῦν, κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πολυφώτου καὶ πλησιφαοῦς, Πάτερ ἠξιώμενος, χορείας, ἐπουρανίους, ἐν σκηνώμασιν ἡμῶν, βῶντων μνημόνευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως τηρήσας τὸ θεοειδές, καὶ Θεοῦ κατ' εἰκόνα, εἰκόνας ταῖς τῶν Ἁγίων, ἀνεστηλῶσας εἰδῶς, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον, διαβαίνεις

πάσαν τιμήν τε και δόξαν, Πανεύφημε και γέρας, Κύριον ύμνεΐτε, βωών εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον.

Καινώ τρόπω και ύπερφυεΐ, Παρθένε συλλαβοΐσα, τόν Λόγον τόν τῷ Πατρὶ, συκαθορώμενον Υἱόν, Παρθένος διέμεινας. Σε ύμνεΐμεν πάντα τὰ έργα, τὸ Χαΐρέ σοι βωώντες, και ύπερυψοΐμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Εΐρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθάρωτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλογεΐτε πάντα τὰ έργα Κυρίου, τόν Κύριον ύμνεΐτε, και ύπερυψοΐτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδή Δ΄. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ορος πρακτικῆς ὁ βίος σου, και θεωρίας θείας Πάτερ οἱ λόγοι σου, τῷ θεόφρονι, ὄντως λαῶ κατελείφθησαν, Ἐπιφάνιε μάκαρ αἰοΐδιμε· διό σε ἐπαξίως, ἀνευφημοῦντες μακαρίζομεν.

Νύμφης τοῦ Χριστοῦ προΐστασο, τῆς Ἐκκλησίας ἐνδοξε Ἐπιφάνιε, και κατεύνασον, τόν κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον, ταῖς πρεσβείαις σου ἄγριον κλυδῶνα, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τόν Δεσπότην και φιλάνθρωπον.

Ανάξ τῶν ἀνάκτων Ἄγιε, μοναρχικῆ Τριάς, ἡ πάντων δεσπόζουσα, τοῖς ύμνοῦσί σε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, και τῆ βίου παντός τὴν κατάστασιν, ἀπειραστον παράσχου, Ἐπιφανίου ταῖς ἐντεΐξεσιν.

Θεοτοκίον.

Απας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος ἠτᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' αἰκνῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Λύειν και δεσμῆν τὰ πταίσματα, τὴν ἐξουσίαν οὐρανόθεν δεξάμενος, ἐννομώτατος, ὡς ἱερεὺς παμμακάριστε, τοῖς ύμνοῦσί σε Πάτερ τὴν ἄφεισιν, πρεσβείαις σου παράσχου, ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Εὐρες ἀμοιβαῖς τῶν πόνων σου, ἱεροφάντορ Γερμανέ παμμακάριστε, τὸ μακάριον, ἀπειληφῶς ἐνδιαίτημα, και ζωῆς αἰωνίου λαβόμενος, και θείας θεωρίας, ἀκαταπαύστως ἐμφορούμενος.

Ολον σεαυτὸν ἀνέθηκας, τῷ παντεπόπτη Λόγῳ και παντοκράτορι, καλλιέρημα, ἀ-

Maggio.

7

ναδειχθεῖς ἱερώτατον, και θυσίαν δεκτὴν και εὐάρεστον, προσάγων τῷ Κυρίῳ, σῶν πονημάτων τὰ ἐφύμνια.

Θεοτοκίον.

Στῆσον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, και τῶν παθῶν Παρθένε παῦσον τόν τάραχον, τῆ προσφεύγοντος, Θεογεννήτορ τῆ σκέπη σε, και ἐλπίδος κρηπίδα σε ἔχοντος, και θείαν προσάσιν, πεπλουτηκότος και ἀντίληψιν.

Ο Εΐρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολούμενη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· και νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον κοινόν. Γυναῖκες ἀκητίσθητε.

Δεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν, τὴν θείαν και πανίσρον, Ἱεραρχῶν ξυνωρίδα, ἐν ύμνωδαῖς ἀσμάτων τόν θεῖον Ἐπιφάνιον, και Γερμανόν τούς λύσαντας, αἰρέσεων σκοτόμαιναν, και εὐσεβείας ἀκτίσι, φωτίσαντας πάσαν κτίσιν.

Και τῆς Ἑορτῆς.

Και ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, και Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄. και τῆς Ἁγίας γ΄.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δια πόνων ἀθλήσεως, τόν Δεσπότην νεύμψουσαι, παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσαι· και ὡσπερ προΐκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοΐδιμε, τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπήν, και τόν βίαιον θάνατον· ὅθεν ἔτυχες, ἕρανίων θαλάμων Γλυκερία, δυσωποῦσα τῆ σωθῆναι, τῆς σε πιστῶς μακαρίζοντας.

Ος ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, και γενναία ἡ ἐνστάσις, τῆς ψυχῆς σε Ἐνδοξε ἐναπέφνηεν· ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δέ πνεύματι, τόν ἀρχέκακον ἐχθρόν, κατεπάτησας λέγουσα· Σὺ εἰ Κύριε, ἡ ἰσχύς και τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀηττήτῳ, τόν ἰσχυρόν τροπωσάμενος.

Ολίμῳ, οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεινῶν τε ἐπιτάσις, τῆς ἀγάπης ἐνδοξε οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρίσαι αἰοΐδιμε, οὐ κάθειρξες

βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρός, οὐ τῶν λίθων κα-
τάστρωσις· ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεῆ Δείαν δρόσον
Γλυκερία, καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηϊνῶν, πρὸς
τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ
τῆς Ἀγίας.

Κανὼν τῆς Ἀγίας (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῶν ἀρετῶν, σήμερον καὶ τῶν θαυμάτων
αὐτῆς, τὸν μουσικὸν πληρώσασα, κρατῆρα
ἅπαντας, Γλυκερία ἢ Μάρτυς, εἰς πόσιν εὐ-
φροσύνης πιστοὺς προσκέκληται.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαίσμενη λαμπρότησι, τῷ
καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς νυμφίω
σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτῆσα λυτρω-
θῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας πρὸς μά-
στιγας, πολυειδεῖς ἀπτότης, Μάρτυς ἐ-
χώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τοῦ Πνεύμα-
τος τὴν χάριν καὶ συναρτήουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνώσιν Θεῆ, ἅπαντες κατεπληθήσαμεν, καὶ
ἐπιγινόντες Δέσποινα, σὲ Θεομήτορα, καὶ
Κυρίαν τιμῶμεν, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους
ἐπισφραγίζοντες.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ αἵματα Χριστοῦ ὡσπερ ἀρώματα, καὶ μύ-
ρα κομίσασα Ἀθληφόρε, εὐωδία προσπνέ-
χθης αὐτῷ, πλημμυρῆσα τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Εὐφράνθη νοσητῶς ἐν τοῖς ἀγῶσί σου, Μάρ-
τύρων καλλώπισμα ὁ Δεσπότης· εὐφρο-
σύνην ὅθεν Δείαν σε, τῶν πιζῶν ταῖς καρδίαις
ἐπεβράβευσεν.

Θεοτοκίον.

Ερράγη τῆς ἀράς Θεοχαρίτωτε, τὸ παλαι
μεσότοιχον καὶ ἡ ἔχθρα, ἐξηφάνισται τῷ
τόκῳ σε, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθημεν οἱ ἄνθρωποι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
• κρώσας τὴν αἵμαρτιαν, καὶ τὸν φόβον

(*) Ἰχνη μικρὰ τῆς ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων δεκνύου-
σιν, ὅτι ὁ παρῶν Κανὼν ποίημα ἐστὶ Γεωργίου. Τὰ χει-
ρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον.

• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν προορώσα, τῶν
ὀρωμένων τὸ ρευστὸν παριδοῦσα, ταῖς
Δείκαις ὠχύρωσας ἐλπίσι τὸν νῆν· ὅθεν πρὸς
τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα
εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες, καὶ ἀνε-
πλέξω νίκης εὐπρεπῆ, ὡς Γλυκερία καὶ ἄφθαρ-
τον στέφανον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν παθῶν ἀποκτείνασα, τοὺς ἀοράτους
θῆρας Γλυκερία, ὀρωμένους θῆρας οὐκ
ἐδειλίσασας,

Οὐν ἐκήρυττες Κύριον, πρὸ ὀφθαλμῶν ὀρω-
σα Ἀθληφόρε, ὑπερεΐδες πάντα τὰ τῶν
αἰσθήσεων.

Θεοτοκίον.

Οὐ προστάτιν σε Δέσποινα, καὶ τῆς ψυχῆς
Παρθένε προσδοκίαν, εὐσεβῶς πλουτοῦν-
τες οὐκ αἰσχυρήσονται.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμέ-
νη, πνεῦμα σωτηρίας ὁμολογίας, καὶ μαρ-
τυρίου, ἔτεκες Γενναϊόφρον, παραδόξως στερ-
ρῶς ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχαῖς θριαμ-
βεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον παῖθος ἐκμι-
μουμένη, ἡ δὲ ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα,
πάσχει προθύμως, ἐν πυρὶ βεβλημένη, ζωοδό-
τα Χριστέ κραυγάζουσα· Ἐτερον ἐκτός σου
Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Ηφωτεινὴ, τοῦ ἡλίου νεφέλη λάμψον μοι
αἴγλην, λύουσαν τὸν ζόφον τῆς αἵμαρ-
τίας· δίδου μοι χεῖρα, καὶ παθῶν ἐν τῷ βόθρῳ,
Θεοτόκε κείμενον ἔγειρον, μόνη τοῦ πεσόντος
Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος,
καὶ τῆς καθαρότητος ταῖς ὠραιότησι, κε-
κοσμημένη Ἐνδοξε, τῷ Δεσπότη Χριστῷ νῦν
παρίστασαι.

Τὸν καλὸν ὄντως ἄθλον ἀνύσασα, καὶ τῆς
εὐσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα, δικαιο-
σύνης εἴληφας, ἐκ Θεῆ τὸν ἐπαξίον στέφανον.

Θεοτοκίον.

Γνωσικὴν εὐφροσύνην γινώσκων σε, πάντα γνε,
παθῶν τῆς ἀγνοίας τὸ κάλυμμα, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις Δέσποινα, ἀποτίθεμαι. Δόξα τῷ
κράτει σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
• τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγίας
• σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
• Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Γλυκερίας.

Στίχοι.

Θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῆ Γλυκερία
Ἵπὲρ γλυκαῖζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δάικε καὶ κτάνε θῆρ
Γλυκερίαν.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀυτωνίου τοῦ Βασιλέως, καὶ
Σαβίνου Ἡγεμόνος, ἐν Τραιανουπόλει. Θύοντος οὖν
τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ πόλει, αὕτη, ἐπιγράψασα ἐπὶ τοῦ
μετώπου τὸν τίμιον σταυρὸν, ἦλθε πρὸς τὸν Ἡγεμόνα,
Χριστιανὴν ἑαυτὴν καὶ δούλην τοῦ Χριστοῦ ὀνομαζούσα.
Καὶ τοῦ Ἡγεμόνος αὕτη παραινούντος ὕσαι, εἰσελθοῦσα
ἐν τῷ ναῷ εὐχόμενη τῷ Θεῷ, κατέβαλε τὸ τοῦ Διὸς ἄ-
γαλμα εἰς γῆν καὶ συνετριψεν· οἱ δὲ συνοῦτες Ἕλληνες,
λίθους ῥίπτουτες κατ' αὐτῆς, οὐκ ἐφικνοῦντο αὐτῆς.

Κρεμάται οὖν ἐκ τῶν τριχῶν καὶ ξέεται, καὶ τῇ εἰρκτῇ
βληθεῖσα, ἀπόσιτος διαμένειν κελεύεται ἐπὶ ἡμέρας πολ-
λάς· ἐνθα δὲ Ἀγγέλου δεξαμένη τροφήν, οὐδὲν κακὸν
ἔπαθε, καὶ θάμβος ἔλαβε τὸν Ἡγεμόνα καὶ τοὺς μετ' αὐ-
τοῦ, εὐρόντας πίνακα, καὶ ἄρτους, καὶ γάλα, καὶ ὕδωρ,
ἀκριβῶς τοῦ δεσμωτηρίου ἠσφαλισμένου· καὶ οὕτως ἐμ-
βάλλεται ἐν καμίνῳ πυρός. Κατενεχθείσης δὲ ἄνωθεν δρό-
σου, ἐσβέσθη τὸ πῦρ, καὶ ἐξέρχεται ἀβλαβής. Ἐπὶ τού-
τοις δειροτομεῖται τὴν κεφαλὴν μέχρι τοῦ μετώπου, καὶ
δεσμεῖται χεῖρας καὶ πόδας· καὶ ὑποστρωθέντων λίθων,
ἀποτίθεται ἐν τῇ φυλακῇ, ἐνθα ἐπιστάσις Ἀγγέλου λυθεῖσα
τῶν δεσμῶν, καὶ ὑγιῆς γεγυῖα τὴν κεφαλὴν, τὸν δεσ-
μοφύλακα ἐξέπληξεν· ὃς πάραυτα ὁμολογήσας τὸν Χρι-
στόν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. Ἡ δὲ Μάρτυς πρὸς τὸν
Ἡγεμόνα ἀχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδεται, ὧν ἐνὸς ἀφαμένου
αὐτῆς, ὡς μὴ φανῆναι μηδὲ πληγῆν μηδὲ μώλωπα, ἀλ-
λ' ἡ δῆγμα καὶ μόνου, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ
κατετίθη ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Σεργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Σέργιός μοι πῶς τελευτᾶς τὸν βίον;

Κοινῶ τέλει τέθνηκα, καὶ ζῶν εἰμί σοι.

Οὗτος, ὑπάρχων γένους ἐνδόξου καὶ μεγάλου, μέγας
καὶ τὴν ψυχὴν ἐγνωρίζετο. Παρίσταται οὖν τῷ διω-
κτῇ καὶ ἀθῆῳ Βασιλεῖ Θεοφίλῳ, διὰ τὸ τὰς ἁγίας καὶ
ἱεράς εἰκόνας προσκυθεῖν· καὶ σχοῖνος αὐτῷ δεσμεῖται πε-
ριαυχένιος, καὶ τῆς ἀγορᾶς πληθούσης, ἄγεται καὶ περιά-
γεται· καὶ προπηλακισμῶς καὶ ὕβρεις ἐγκαρτερεῖ, τῶν
προσόντων πάντων στερεῖται, καὶ φυλακῇ προσταλαίπρωεῖ,
καὶ πανοικί ὄμα γυναικί καὶ τέκνοις ὑπερορίζεται, καὶ
τῶν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας δεινῶν κατεντρυφᾷ, θλίψει προσ-
παλαίσας ποικίλαις. Ὄθεν κληθεῖς πρὸς Θεοῦ, ἀποληφό-
μενος ἀπεισιν ἄξια γέρα παρὰ τοῦ ἀγνωσθέντος Χριστοῦ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Παυσικάκου, Ἐπισκόπου Συναδῶν.

Στίχ. Ὁ Παυσικάκῃ προστρέγων τῷ λειψάνῳ,
Παθῶν κακῶντων παῦσιν εὕρισκε ξένην.

Οὗτος ὁ μακάριος πατρίδα μὲν ἔσχε πόλιν Ἀπάμειαν,
γεννήτορας δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ εὐγενῶν, καὶ τῆς
ἀληθοῦς τῶν Χριστιανῶν πίστεως τροφίμους. Ἐτι δὲ νέος
ὢν, νηστεία καὶ συντόνῳ δεήσει, καὶ λοιπῇ σκληραγωγία
ἑαυτὸν κατεδάμαζεν. Ὄθεν καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπο-
δύεται, καὶ τρέφεται ἄρω καὶ βραχεῖ ὕδατι, καὶ ἐπιτή-
δευμα τὸ τῆς ἱατρικῆς μετέρχεται, σώματα καὶ ψυχὰς
ὁμοῦ θεραπεύων, καὶ κατὰ δαιμόνων στρατεύεται καὶ
φυγάδας ἀποτελεῖ, ἀμβλώματα λύει, συγκεχυφῶτας ἐνορ-
θεῖ, καὶ ἕτερα παράδοξα ἐπιτελεῖ θαύματα.

ὑπὸ δὲ τῆς πάντα δῆλα ποιούσης φήμης τῷ προέδρῳ
Κωνσταντινουπόλεως γνωσθεῖς, (Κυριακὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ
μακάριος,) τῇ Συναδῶν Ἐκκλησίᾳ, πρὸς αὐτοῦ χειροτο-
νηθεῖς, πέμπεται· καὶ αὐτίκα τῇ τοῦ λόγου σφενδόνῃ τοὺς
νοητοὺς λύκους ἀποδιώκει, καὶ τῷ τμητικῷ λόγῳ, ὡς σε-
σηπότα μέλη, τεμῶν ἔξωθεν βάλλει, ὡς μὴ τινα βλάβην
καὶ τῷ ὑγιῖ προξενήσωσιν. Οὕτω τοῖς ἑαυτοῦ ποιμνίοις
τὴν ἀσφάλειαν ἅμα καὶ θεραπείαν βραβεύσας, εἰς Κων-
σταντινούπολιν γίνεται· καὶ Μαυρικίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐντυ-
χῶν, τοῦ συνεχούτος αὐτὸν πάθους ἐλευθεροῖ, καὶ τὸ ἐτή-
σιον τέλος, ὅπερ ἐστὶ χρυσοῦ λίτρα μία, τῇ πόλει αὐτοῦ,
μετὰ σφραγίδος χρυσῆς καὶ ἐγγράφου ἐπιδόσας, τὸν Βα-
σιλέα πείθει δωρήσασθαι. Ἐπανιών δὲ πρὸς τὰ Σύννα-
δα, καὶ ἐν τῷ Σόλωνι γενόμενος, ὕδωρ εὐχῇ μόνῃ ἀνα-
βλύσαι πεποιήκει, τὸ δίψος τῶν συνοδοιπόρων παραμυθού-
μενος. Οὕτως οὖν καλῶς καὶ Θεοφιλῶς πολιτευσάμενος,
καὶ πολλοῖς σωτῆρ γενόμενος, μεταλλάττεται τὸν βίον,
καὶ πρὸς τὰ ποθούμενα διαβαίνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσοῦς.

Τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἐν ἐσόπτρῳ νοητῷ τῷ
τῆς ἀγνείας, κατανοοῦσα ἐπεπόθησας,
τοῦτο ἐνθέως Ἀοίδιμε· καὶ δραμοῦσα τούτου
ὀπίσω, δι' ἀθλήσεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωραϊαν στολὴν, τῶν αἱμάτων ταῖς βαφαῖς
πεποικιλμένην, περιθεμένη καθυπέδειξας,
τῆς εὐσεβείας τὴν κόσμησιν, πᾶσιν Ἀθληφόρῃς
τοῖς πίστει, ἀνυμνεῖσι καὶ ψάλλουσιν· Εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γδού σε Ἀγνή, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολο-
γῆσιν, ὑπερθαυμαζόντες τὸ μυστήριον, τῆς
σῆς κηύσεως ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶν-
τες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατεῖλαντι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸν τῆς ἀγνείας νοητὸν, κερκτιμένην ἔρασην
Χριστὸν νυμφίον, σεαυτὴν Ἀθληφόρῃς, ἐν
καθαρότητι νοῦ, καὶ πόνοις θείοις ἐκαλλώπι-
σας, καὶ τούτῳ ἡμῶσθης διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Η συντριβήσιν τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶν μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἢ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινῆς, χειμάρρους Σοφῆ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυματῶν ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἀποτεκουῖσα, ὑπὲρ λόγον Παρθένε, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις ἀγνή Θεοκυήτορ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Υπεραρθεῖσα ἀπάσης, σαρκικῆς προσπαθείας, τῷ πρόθῳ τοῦ νυμφίου σου Σεμνῆ, ἄσαρκον βίον ἐπόθησας· διὸ σὺν τοῖς αὐλοῖς, Χριστὸν τὸν ἐραστήν σου νοερῶς, καθορῶσα δοξάζεις, ὡς πάντων ποθεινότερον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸ ἀκίβδηλον πνεῦμα, Κυρίῳ παραδεδώκας τὸ σὸν, οὐ τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, ἐπουράνιαι Τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκεί σε δεξιᾷ, ἐστεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Θεοτοκίον.

Η ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτείρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, ἐκ πάσης καὶ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πρόθῳ, αἰεὶ σε μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
• φία, ἤκοντα καιουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δὲ ἡμᾶς,
• οἱ πισοὶ ἰερόφρονως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου
τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Μάρτυρος γ'.
Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημεῖωσιν.

Ζήλω πυρπολούμενος, τῆς εὐσεβείας Ἰσιδώρε, ὑπεισηλθες τὸ στάδιον, θερμῶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπηνέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδαχαῖς, θεοφιλέσιν ὠραϊζόμενος· Σταυροῦ δὲ κρατυνόμενος, τῆς πανοπλίας κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, νικηφόρος δεικνύμενος.

Μάστιγι ξεόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἐκδίδουσαι· στολήν ἀφθαρσίας δὲ, καὶ λαμπράν ἐσθήτα, περιβεβλημένος, θάττον τῷ ζύλῳ τῆς ζωῆς, ἀποκατέστης ζῶν δρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀτελεύτητον Ἐνδοξοῦ, ἧς περ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς ὕμνουντάς σε εὐφρανον.

Ο ἄντως ὑπερβέβηκε, τὰ τῶν Μαρτύρων παλαίσματα, τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν, καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν· οἱ στερροὶ γὰρ πύργοι, τῆς θεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ παθητὸν, ὡς τὸ ἡμέτερον περικείμενοι, πυρός τε κατετόλμησαν, καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλοτρίῳ οἱ ἔνδοξοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Τὸν κλεινὸν Ἰσιδώρον ὕμνῳ προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδοῦσας.

Ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Μάρτυς Χριστῆ, Ἰσιδώρε μάκαρ, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, παράσχου καὶ χάριν εὐφημῆσαι, τὴν ἑορτήν σου τὴν σεβάσιμον.

Ο λόκληρον ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσιδώρε Μάρτυς, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν,

πανάμωμον ἔσχεσ και τόν βίον, μαρτυρικῶς ἐγγυμναζόμενος.

Νομίμως ρυθμίσας σου τήν ζωήν, Ἰσίδωρε μάκαρ, ὡσπερ ἄσυλον θησαυρόν, τήν πίστιν ἐκράτει, ἄτρεπτόν τε, τήν σωτηρίαν παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Κυρίως τεκοῦσα φύσει Θεόν, κυρίως ἀκούεις, Θεοτόκος και ἀληθῶς, τήν προσηγορίαν καταλλήλως, τῷ θείῳ Λόγῳ Ἄγνη περιφέρασα.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λόγῳ κυβερνώμενος, ταῖς τῶν παθῶν ὀρμαῖς ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, ἀρετῶν ἀσκήσει, ἀθλοφόρε ἡμαύρωσας.

Εἰχῶν ἀκατάπληκτον, τήν τῆς ψυχῆς ὀρμήν ἔνδοξε, πανευσεβῶς, τήν ὁμολογίαν, ἀράγῃ διετήρησας.

Γλεων πρεσβείαις σου, τόν τοῦ παντός Κριτήν ἔργασαι, τοῖς εὐλαβῶς, τήν σήν εὐφημίαις, Ἀθλοφόρε πανήγυριν. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Δέσποινα, και τήν ψυχὴν, ζώωσον Παρθένε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
» νων· και ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Αἰγωνισάμενος, κατὰ τοῦ ὄψεως, ἔστησας ἀτρόπαιον, Μάρτυς Ἰσίδωρε· ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστήρ, αὐγάζων τήν ὑψηλίον, πᾶσιν ἐξανέτειλας, ταῖς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τόν ἀνατείλαντα, ἐκ Παρθένου θεόπαιδος· δι' ἐν σφαγιασθεῖς ἀθλοφόρε, θῦμα εὐώδες γεγένησαι.

Και τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Οἴλον ἐν σοί, τόν Λόγον εἰσοικισάμενος, στρατιώτης, ὡς ἀκαταγώνιστος, τυραννικὴν ἡσυχνας ὄφρυν· και τροπαιοφόρος, ἐντεῦθεν μάκαρ γενόμενος, στεφάνους ἀμαράντους, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, παναοίδιμε Μάρτυς Ἰσίδωρε.

Νεανικῶς, καταδιώξας Ἰσίδωρε, τοὺς ἐχθρούς σου, τούτους κατελέανας, τῷ φοβερῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιπεφραγμένος, ἰσχύν τε περιζωσάμενος, και τοὺς μισήσαντάς σε, ἐξωλόθρευσας κραζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ιχνηλατῶν, τὰ τοῦ Δεσπότη παθήματα, ἐμιμήσω, θάνατον ἐκούσιον, τόν δι' αὐτόν,

θελων ὑποστάς· ὅθεν ἀκήρατου, ζωῆς σε Μάρτυς ἠξίωσεν, ὁ Κύριος τῆς δόξης, οὐ χερσὶν ἐναπέθου, τήν ψυχὴν σου παμμακάκαρ Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεῖς, ἀνακαινίζει τόν ἄνθρωπον, ὁλος ὄλω, Πάναγνε ἐνήμενος, ὁ πατρικούς, κόλπης μὴ λιπῶν, και τήν σήν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, και πλουτίσας τόν κόσμον Θεότητι.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Γερεῖον προσήχθης, ἄμωμον και τέλειον τῷ σω Δεσπότη Χριστῷ· και τυθεῖς προθύμως, και τὸ αἷμά σου ράνας Ἰσίδωρε, κοινωνός τοῦ πάθους, και τῆς αὐτοῦ νῦν βασιλείας, χρηματίζεις ἀξίως συμμετοχος.

Δυναμούμενος Σῶτερ, τῷ παντοδυναμῷ σου σθένει κατέσβεσε, τήν ἀχλὺν τῆς πλάνης, ὁ καλλίνικος Μάρτυς Ἰσίδωρος· και τμηθεῖς τήν κάραν, σοὶ τήν ψυχὴν τῷ ζωοδότῃ, εὐκλεῶς ἐναπέθετο Δέσποτα.

Ωραΐζεται μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερήμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, και φαιδρύνεται σου, ταῖς τῶν ἀθλῶν ἐνστάσεσιν ἔνδοξε· πρὸς τήν ἀμαρτίαν, σὺ γὰρ στερρώως μέχρις αἱμάτων, ἀνθιστάμενος ὤφθης Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν τήν φύσιν, τήν τῆς ἀνθρωπότητος τῇ παραβάσει τῇ πρὶν, και δεινῶς φθαρεῖσαν, και θνητὴν γενομένην ἀνέστησας, τήν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, Θεοτόκε πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ολόκληρον πρὸς Θεόν τὴν ἔφεσιν, κεκτημένος Ἀθλοφόρε παμμακάκαρ, τῶν ἀγαθῶν, τὸ ἀκήρατον ὄντως, τῶν ἐπιγείων τόν πόθον ἡμαύρωσας, και ἔδραμες ἀναβοῶν· Ἐκολλήθην ὀπίσω σου Δέσποτα.

Νυμφίος ὡς εὐπρεπῆς Ἰσίδωρε, καλλοναῖς μαρτυρικαῖς διαπρέπων, πρὸς οὐρανοῦς, ἀνεληλυθας χαίρων, καλλοποιῶ λαμπηδόνη παρίστασθαι, δεόμενος διαπαντός, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τήν μνήμην σου.

Υπέφερες ἀθλητὰ σφαττόμενος, προορῶν τήν δι' αἰῶνός σοι δόξαν· και τήν τρυφήν, τὴν αἰδίου ὄντως, μετὰ Μαρτύρων, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀπειλήσας παναληθῶς, στεφνοφόρε παμμακάκαρ Ἰσίδωρε. Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ τοῦ Δεσπότη σκηνῶμα, τὸ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτίσι, φωτοσιδῶς,

ὡσπερ κρίνον ἐκλάμψαν, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφεςιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μὲ τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἢ ζωῆ μου τῷ Ἄ-
• δη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
• φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Στίχοι.

Ἔσαιεν Ἰσιδωρον ἐλπίς τοῦ στέφους,

Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν, ἐξ ἧς τὸ στέφος.

Ἐν δ' Ἰσιδωρον ἄορ δεκάτη τάμεν ἠδὲ τε-
τάρτη.

Ὁς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἔλ-
κων τὸ γένος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς πόλεως. Στρα-
τευόμενος δὲ, τὴν τοῦ Ὀπτιῶνος (*) τάξιν ἐπέιχε. Κα-
τὰρας δὲ ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ μετὰ στρατιωτικῶν πλοίων,
ὧν ἐναύραρχε Νουμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ Ἰουλίου Κεν-
τυρίωνος, ὅτι, φησί, σέβεται τὸν Κύριον, καὶ τοῖς παρ'
ἡμῖν θεοῖς εὐπροσάγει σέβας. Τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰσιδώρου
διακρυσίως ὁμολογήσαντος τὸν Χριστὸν, ὁ Νουμέριος, τὸ
ἀμετάθετον αὐτοῦ κατιδὼν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἀπομηθεῖναι, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου οὕτω στέφανον εἴληπεν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρ-
τυρος Θεράποντος.

Στίχ. Ὁφθης θεράπων, οἶα θύτης, τοῦ Λόγου.

Ὁφθης θεράπων καὶ δι' αἵματος Πατέρα.

Ὁὗτος ὁ Ἅγιος πόθεν τε ἦν, καὶ πόθεν ὄρμητο, ἢ ἐκ
τίνων ἔφυ, ἢ καθ' οὓς ἐγένετο χρόνους, ἢ τίσι πα-
ραταξάμενος ἐνίκησεν, εὐρῶν τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον,
οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ συνδιαφρα-
ρέντων τῷ χρόνῳ. Ὅτι δὲ τὸν μονήρη βίον εἴλετο, δη-
λοῦσιν αἱ εἰκόνες αὐτοῦ, ἐπὶ τοιαύτης ἰδέας καὶ σχήμα-
τος αὐτὸν ἀναγράφουσαι· καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος κατὰ τὴν
Κυπρίων γέγονε νήσον· καὶ ὅτι τῷ Χριστῷ προσηνέχθη
δι' αἵματος, καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα διήνυσεν, ἐξ ἀρ-
χαίας φήμης κατὰ διαδοχὴν παρελήφαμεν, καὶ ἀγράφως
παρὰ τῶν προγενεστέρων διδαχθέντες πιστεύομεν. Ἀνηνέ-
χθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον πρὸς τὴν Κωνσταντινί-
πολιν, τῶν Ἀγαρηνῶν βουλευσαμένων τῇ Κυπρίων νήσῳ
ἐπιθέσθαι, αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου δι' ἐπιφανείας μετατεθῆναι
κελεύσαντος. Καὶ νῦν ἔνθα κεῖται, πηγὰς θαυμάτων ἀ-
ναβλύζει ἐκάστοτε.

(*) Ἡ λέξις Ὀπτιῶν ἐστὶ λατινικὴ, ἐκ τοῦ Ὀπτιο (Optio), ὅπερ δηλοῖ αἰρεσιν, ἐκλογὴν· καὶ ἐπὶ, τὸν τοποτηρητὴν ἐνός ἀρχιστρατήγου, ἢ ἄλλου κατωτέρου ἀξιωματικοῦ, ὃν ἐλάμβανον κατ' ἐκλογὴν συμβουλοῦν εἰς τὰ ἑαυτῶν ὑπομνηματα. Πρὸς τούτοις δὲ δηλοῖ καὶ τάγμα στρατιωτῶν ὑπεραριθμίων, ἑτοιμὸν ἐν πολέμοις πάντοτε, εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν χηρευόντων τόπων· καὶ ἐκ τοῦ τάγματος τούτου ἦν ὁ Ἅγιος Ἰσιδωρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νῦν ἐλλαμπόμενος Τρισμάκαρ, τῇ τοῦ Πνεύ-
ματος αὐγῇ τοὺς σέ ὑμνοῦντας, ἐλλαμ-
φθῆναι σὺν σοί, εὐδόκησον βοῶντας· Εὐλογη-
τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωτῶν καλλίστων σου ἀγῶνων, δι' ὧν ἔλυσας
τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, καὶ τυράννους
δεινῆς, κατήσχυνας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε Δέσποινα Παρθένε, τῶν πταισμά-
των μου τοὺς μῶλωπας ἐλαίω, συμπα-
θείας τῆς σῆς, θεράπευσον βοῶντος· Εὐλογη-
μένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ρᾶδιουργίαις ὤετο, ὑποκλέπτειν ὁ τύραννος,
τῆς σῆς καρτερίας, τὸ στερρόν καὶ εὐτο-
νον, παμμάκαρ Ἰσιδωρε, πρὸς τὴν αὐτοῦ κακό-
νοιαν· ἀλλὰ σὺ θεόφρον, τὸν Χριστὸν ἀνεβόας,
φοβῆμαι, ὧ λατρεύω, προσκυνῶ τε καὶ μέλπω·
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολοαμπές ὡς ἥλιος, ἰλαρόν σε τὸ πρόσω-
πον, τῇ τοῦ μαρτυρίου χαρμονῇ ἐφαίνε-
το· ἀμνὸς γὰρ ὡς ἄμωμος, σφαγιασθεὶς προ-
σῆχθης Θεῷ, ὃν ὡς πλαστουργόν, μελωδικῶς
ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοειδὲς τὸ σῶμά σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐδεί-
κνυτο, τῆς Ἀγγελικῆς δορυφορούσης τά-
ξεως, ἀστράπτων Ἰσιδωρε, μαρμαρυγαῖς τῆς
χάριτος, θαυματοποιταῖς τε ποικίλαις ἐμπρέ-
πον, δωρημένον ἐκάστῳ, ταῖς ἰάσεις ἀφθόνως,
καὶ σαλῆ ἐξαρπάζον, σαφῶς καὶ ἐκ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ρήτορευόντων γλῶσσαι σε, εὐφημῆσαι ἐ σθέ-
ρουσιν, ὧ Θεογεννήτορ, Μαριάμ θεόνυμ-
φε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη
ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος· ὃν
Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπε-
ρυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυναμίει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
• τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
• μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο πλούτῳ εὐσπλαγχνίας συγκαταβάς, καὶ πτωχεύσας, σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν, θέλων ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τὸν δὲ αὐτὸν σε θάνατον, βλέπων ὑπομείναντα καρτερῶς, αὐτοῦ τῆς βασιλείας, Ἰσιδωρε τρισμάκαρ, συγκληρονόμον ἀπειργάσατο.

Νομίμως σὼν αἱμάτων ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ κρηνοὶ ἐκχυθέντες Ἰσιδωρε, ἐν ἕρανοῖς, χλαῖνάν σοι ἐφοίνιξαν εὐπρεπῶς, ἐξυφασμένην χάριτι· ἦν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ, παρέστη ἐν θαλάμοις, παμμάκαρ οὐρανόις, στεφανηφόρε Μάρτυς ἐνδοξε.

Ὁς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ἰκετεύων μὴ παύσῃ Ἰσιδωρε, ἐκ πειρασμῶν, ζαλῆς τε καὶ θλίψεως καὶ παθῶν, τοὺς ἐκτελοῦντας ρύσασθαι, μνήμην σε ἀξίως τὴν ἱεράν ψυχῶν τε σωτηρίαν, αἰτούμενος τρισμάκαρ, σῆς κληρουχίας καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Σωτήρα ὡς τεκῆσα καὶ λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, πάντα γινεπταισμάτων μου τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις. λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλεῖα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
κατεπλόγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε
γένονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε
Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῆς ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου
τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Ὁλὴν σου τὴν ἔφρσιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνας, κοσμικὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσαν καταλέλοιπας, καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἀνέθε, ὀλοτρόπως δὲ ἀσκήσεως,

ἐκκαθαυρόμενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος, τὴν ἔνστασιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα· καὶ τῇ συνειδήσει, μαρτύριον θεόφρον ὑποσαῖς, ὡς νικηφόρος ἀπειληφας, σέφος τὸ ἀμάραντον.

Σοὶ νῦν ἐξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διασχόντι σώματος, τὸ παχὺ προκαλύμμα καὶ προσπάθειαν, τῆς σαρκὸς ῥήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενον, αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ θεωρητικῶς ἀμαρτυρήμασι, καὶ νεύσεσι θεούμενον, καὶ τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι· καὶ νῦν Θεοφόρε, μακάριος γενόμενος Χριστὸν, ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπασαν τὴν αἴσθησιν, ὑπεραρθεῖς τῷ Δεσπότη, καθαρῶς ὠμίλησας, τῆς σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντιμς, λογισμῷ κρεῖττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καὶ δαιμόνων τὰ φρυάγματα, καταστρεψάμενος, καὶ καταπατήσας Παχώμιε· καὶ νῦν ἐνδαισιώμενος, τοῖς ἐπουρανόις σκηνώμασι, πάντων τῶν τιμώντων, τὴν μνήμην σου μνημόνευε, Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πανόλβιε, Πάτερ παριστάμενος.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Κρίνον σε ἔρημος ἐξήνθησε Πάτερ, ἅπαντας εὐωδιαζόν, ἐξ ἀρετῶν τῆς πράξεως, καὶ τερπνόν, ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοτεροδέξιον· καὶ τῇ τοῦ τελείου εὐδοκιμήσει, ἀπολαθῶν τὴν κρεῖττονα ψῆφον, ἐκ τε τῆς λόγῃ καὶ τῆς βίῃ σε, ἐκ τε τῶν ἔργων καὶ τῆς πίστεως, εὐηρέστησας Χριστῷ τῷ Θεῷ. Αὐτὸν καθικέτευε Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεσεῖν αὐτῷ, καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἄνω κληρουχίας.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Παχώμιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειαν, πορεύεσθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῆ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμετοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀγγελάρχης ἐδείχθης τοῦ Ἀρχιποίμενος, μοναζῶν τὰς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὀδηγῶν τὴν ἐπουράνιον, καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς, ἐκεῖθεν σχῆμα μυηθεῖς, καὶ

τοῦτο πάλιν μνήσας· νῦν δὲ σὺν τέτοις ἀγάλλῃ, καὶ συγχορεύεις ἐν οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολύσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων τῶν πρώτων ἐξ Ὠδῶν.)

Παχωμίω τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πεποιθῶς χρηστότητι τῶν σῶν, τρόπων προθυμότητά, σοὶ τὴν ὠδὴν προσφυῶς ἀνακρούομαι· ἀλλὰ μου δεσπέσειε, τὴν διάνοιαν, φωτοβόλοις ἐλλάμψεσι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, λάμπρυνον Παχώμιε πανάριστε.

Απαθείας ἔρωτι θερμῷ, Πάτερ κατεχόμενος, τὰς ὑλικὰς τῶν παθῶν κατεμάρανας, ἀφορμὰς Παχώμιε, καὶ κατέλαβες, δι' ἀγάπης πτερούμενος, πᾶσαν τὴν πηγαίαν, ἔλλαμψιν παμμάκαρ τῆς Θεότητος.

Χαρμονῆς ἐπέπλησας πολλῆς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, τὸν Ποιητὴν ἐπιγνοὺς πάσης κτίσεως· ἐν φρουρᾷ γὰρ ἔμαθες, κατεχόμενος, τὴν ἀπόρρητον δύναμιν, τούτου Θεοφόρε, πίστεως τὸ δόγμα παιδευόμενος.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρῃα πέφηνας Ἄγνη, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὀρατῆς ἀειπαύθηνε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς νυδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ὧς σὺν παρρήσιᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Ος ἔλαφος προσέδραμες, πρὸς τὸ ὕδωρ Ὄσιε, καὶ ράντισθεις βαπτίσματι, τῷ ἁγίῳ τὴν δρόσον εἴληφας, δι' ἧς κατεγλυκάνθη ἡ καρδία σου.

Μὴ φέρουσαι τὸ σύντονον, καθορᾶν σου Ὄσιε, τῶν δυσμενῶν αἰ φάλαγγες, Θεοφόρε τὸ τῆς ἀσκήσεως, πειρασμοὺς σοὶ ποικίλους ἔτεκτῆναντο.

Ιεράν ὡς κητσάμενος, πολιτείαν γέγονας, τῶν ἀσκητῶν Παχώμιε, νομοθέτης καὶ προηγμένος, Χριστῷ τούτους προσάγων παναοιδίμε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Παύλαγγε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφριξαν, αἱ

καρδίαὶ ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πῖσται σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Εξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἧ ἑσπερώθη ἡ καρδία μου. Καθίσμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν δακρύων τοῖς ὄμβροισι τὴν σὴν ψυχὴν, καταρδεύσας πλουσίως Πάτερ σοφέ, πολύχουν ἐθέρισας, ἀρετῶν σου τὸν ἄσταχυν, καὶ ποιμὴν θρεμμάτων, ὀσίων γενόμενος, ἐπὶ χλόην ταῦτα, ἀσκύσεως ἐθρεψας· ὅθεν ἀναλύσας, ἐκ τοῦ βίου ἐνδόξως, Πατέρων Παχώμιε, τοῖς χοροῖς συνηρίθμησαι. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πύθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ος ἄριστος, κυβερνήτης ἐγένου Παχώμιε, μοναζῶν συστήματος· δι' ὀπτασίας γὰρ πάνσοφε, Πάτερ κερημάτισαι, τῇ ἀρετῇ ἀνεγείρειν φροντιστήρια.

Τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου τὴν αἴγλην δεξιόμενος, ἀστὴρ φαινότατος, λάμπων τῇ χάριτι γέγονας, πᾶσιν οὖς ὠδήγησας, εἰς σωτηρίας λιμένα σοῖς διδάγμασιν.

Οβίος σου, Θεοφόρε παμμάκαρ Παχώμιε, κανὼν ἀκριβέστατος, τῶν μοναζόντων γεγένηται, ὧς νῦν πολιτεύονται, οἱ σοῖς ἐπόμενοι Πάτερ θείοις δόγμασιν.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ κατέσβεσας, σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, δι' ἐγκρατείας Παχώμιε· ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θυμὰ καθιέρωσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμὴν ἕνα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Αγάπη Θεῦ, διδαχαῖς ὠμίλησας τοῦ Πνεύματος, ἐξ ὧν φωτιζόμενος, ἀρετῆς ἀκρότητα κατέληφας, τῶν παθῶν ἀπαλλάξας, τὴν τὴν ψυχῆς κατάστασιν.

Ικέτην τὸν σὸν, Ἀσκητὴν προσάγομέν σοι Δέσποτα, δι' αὐτοῦ αἰτούμενοι, φωτισμῷ τῆς χάριτος λαμπρῖνεσθαι, καὶ τῇ σῇ παντευχίᾳ, διὰ παντὸς φυλάττεσθαι.

Νευρώσας τὸν νοῦν, ἐντολῶν τηρήσει Παχώμιε, τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα, τῇ σῇ

ἐγκρατεία κατεμάρανας, καὶ ποιμὴν ἀνεδείχθης, Θεοφιλοῦς συστήματος. **Θεοτοκίον.**

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένης ἀγνῆς, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηκτικὴν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο ληθρίων πνευμάτων ἐπάτησας, Πάτερ μηχανήματα, τὴν τοῦ Δεσπότου σου, ἐνδεδυμένος δύναμιν, καὶ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ φραττόμενος.

Νουνεχῶς τῶν προσκαιρῶν προέκρινας, τὰ διακαινίζοντα, πόνοις ἀσκήσεως, ἐγκατερέησας Ὅσιε, καὶ ψυχῶν οἰκονόμος γενόμενος.

Εκουσίως πτωχεύσας τῷ πνεύματι, Πάτερ τὴν ἀθάνατον, καὶ ἀδιαδοχον, ἐν οὐρανοῖς ἀπόλαυσιν, καὶ τὸν ἀφραστον πλοῦτον ἀπειλήσας. **Θεοτοκίον.**

Απειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διακαινίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνιξιγνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἀνω ζητῶν.

Φωστὴρ φαινός, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασι τὴν ἔρημον δὲ, ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Ὁ Παχώμιος, λεπτύνων σαρκὸς πάχος,
Ψυχῇ συνῆγε πρὶν μεταστῆναι στέαρ.

Ἦμέμητη καὶ δεκάτῃ Παχώμιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, τῆς Θηβαίδος τῆς κάτω, κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως. Εἶχε δὲ γονεῖς εἰδωλοθύτας· μεθ' ὧν ἀπερχόμενος ἐν τῷ εἰδωλείῳ, ἤκουε τοῦ νεωκόρου πρὸς τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας λέγοντος· Ἄρατε τὸν τῶν Θεῶν ἐχθρὸν ἐντεῦθεν, καὶ ἀπελάσατε τοῦ δαιμονίου, ὡς ἔοικεν, ὅτι τὰς θυσίας προσῆγον, δεδοικότος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀρετὴν. Ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς ὁ Ὅσιος πιῶν, ἐξήμεσε. Συμπροϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας, τοῖς στρατιωτικοῖς ἐτάχθη καταλόγοις, καὶ ἐν βραχεῖ τὴν στρατείαν καταλείψας, ἀνέρχεται εἰς τὴν ἀνω Θηβαίδα. Δέχεται δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑποδέχεται, καὶ

Maggio.

8

πρὸς τὴν ἔρημον ἀποτρέχει· ἔνθα, κατὰ τινα τόπον τῆς Ταβεννησίας, ἀνωθεν αὐτῷ φωτὸς ἐνεχθείσης, δι' ἧς τὴν εὐφυῆσαν εἰδήλου τοῦ τόπου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συνελουσομένων, ἐπήξατο μοναστήριον.

Τῷ χρόνῳ οὖν πολλῶν συνδραμόντων, προσῆλθε καὶ Θεόδωρος ὁ Ἠγιασμένος, καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητῆς καὶ ζηλωτῆς, ἐν τῷ κατ' ἀρετὴν βίῳ καὶ τοῖς θαύμασιν αὐτῷ συνεξέλαμψε. Καὶ τοσοῦτον δι' ἀπαθείας πρὸς θεωρίας ὕψος ἀνήχθησαν, ὡς καὶ τὰς ἀνόδους τῶν μακαρίων ψυχῶν νοερώς καθορᾶν, καὶ τὰ πόρρωθεν ὡς ἐνεστώτα προβλέπειν, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προλέγειν. Πρὸ δὲ τῆς ἐκ τοῦ βίου ἀναλύσεως τοῦ Ἁγίου, ἀριθμηθὲν τὸ τῶν μοναχῶν πλῆθος, ὅπερ προσῆλθεν αὐτῷ, εὗρεθῆ ἀνδρῶν χιλίων τετρακοσίων· καὶ τούτου δήλου, ὅτι θεὸς τις ἦν ἀνὴρ, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀπρόσιτος· οὐ γὰρ τρυφῆς ἠγουμένης, οὐδὲ τῆς κατὰ σάρκα ἡδυπαθείας, αἷς οἱ πολλοὶ χαίροντες προσίασιν, ἀπανιστάμενοι τῶν οἰκείων, ἀλλ' ἐγκρατείας, καὶ τῶν κατ' ἀσκήσιν πόνων, τοὺς τρόπους θαυμαζόντες τοῦ ἀνδρός, καὶ τὴν ἀγγελικὴν διαγωγὴν ζηλοῦντες αὐτοῦ. Τελειωθείς δὲ ἐν Χριστῷ, ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ κατατίθεται.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου, Μητροπολίτου Λαρίσσης (*).

Στίχ. Δαλεῖ Λάρισσα σὰς ἀριστείας ξένας,

Μνήμην ἔχουσα καὶ θανόντος σε Πάτερ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξ εὐσεβῶν γεννητόρων φύς καὶ ἀνατραφεὶς, δι' ὧν εὐσεβείαν καὶ θεοσεβείαν, μετὰ τῶν ἔξωθεν μαθημάτων, καὶ τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύεται. Πάσαις δὲ ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς ἑαυτὸν κατακοσμήσας, Ἀρχιερεὺς τῆς δευτέρας Θεσσαλίας ἐν τῇ Λαρισαίων παρά πάντων τῶν τὴν Ἑλλάδα κατοικούντων ἀναγορεύεται. Καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ παραγενομένος, καὶ μέχρι τέλους τοῖς πατρᾶσι συγκαμῶν καὶ συναγωνισάμενος, καὶ τὸν Ἄρειον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθελῶν, καὶ ἀναθέματι παραπεμφθῆς, αὐθις εἰς Λάρισσαν ἔρχεται· καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς πλείστους καταστρεψάμενος, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλειπεν, εὐκτηρίου οἴκου ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγείρας, καὶ παντοίως κατακοσμήσας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀπὸ Θεοῦ πρόσταγμα.

Γσχὺν ἐνδυσάμενος τὴν τοῦ Δεσπότου, ὡς Γσχὺν ἡδυπαθείαν, τοῦ βίου κατεπάτησας, τῷ πόθῳ βαλλόμενος, τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἧς νῦν καὶ μετέσχικας, χοροῖς Ἀγγέλων, Πάτερ συναυλιζόμενος.

Καρδίαν κησάμενος καθαρωτάτην, ἰδεῖν καταηξίωσαι, τὸν παῖσιν ἀθεώρητον ἐντεῦθεν μακάριος, ὡς ἡ ὑπόσχεσις, Πάτερ ἐχρημάτισας ὑμῶν, τὸν εὐεργέτην καὶ ὑπερένδοξον.

(* Μνηαῖα τινὰ, τυπωθέντα ἐν ἔτει 1761 ὑπὸ Δημητρίου Θεοδοσίου, περιέχουσι, μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Παχωμίου, καὶ τὴν τοῦ Ἱεράρχου τούτου εορτάσιμον καὶ πανηγυρικὴν Ἀκολουθίαν, ἧς ὁ μὲν πρῶτος Κανὼν ἐστὶ ποίημα Ἀντωνίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης, ὁ δὲ δευτέρος Ἰωσήφ τοῦ Ἰμνογράφου.

Ορθόδοξον φρόνημα σὺ κεκτημένος, Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, Παμμακάρ ἐκήρυξας· καὶ τὴν τοῦ Λόγου φρικτὴν, σάρκωσιν ἐδίδαξας ὑμῶν, ὡς Θεοτόκον τὴν ἀειπαρθένον. Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγίαν σε κατανοῶμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένη ἀμόλυντε, Μητέρα ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ Σείῳ τόκῳ σου.

ᾠδὴ ἡ. Κάμινος ποτέ.

Ταῖς τῶν ἀσκητῶν, σοφαῖς ὑποτυπώσεις, πρὸς τοῦ Ἀγγέλου ἐμυθήης Σοφῆ, ἐκ Σείῳ προσταίγματος· αἷς περ νῦν καὶ ἐκτρεφόμενοι, οἱ εὐσεβείας τρόφιμοι, κράζομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ωσπερ ἀστραπή, μεγίσταις φρυκτωρίαις, ἡ πολιτεία διαλάμπουσα, τοῖς πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς ἀσκήσεώς σε Πάισοφε, τοῖς εὐσεβῶς τῷ Κτίσαντι, κράζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ὑπὲρ νοῦν, Πατὸρ ἐξ ἀγεννήτου, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθέντα Χριστέ, δοξάζων ἐκήρυξεν, ὁ Παχώμιος ὁ ἔνδοξος, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, μίαν τὴν τῆς Τριάδος, φύσιν εἰδὼς καὶ θεότητα.

Θεοτοκίον.

Πύλην σε φωτὸς, παρθένη Θεομητορ, οἱ εὐσεβῆντες ὀνομάζομεν· Πατὸρ γὰρ ἀπαύγασμα, ἐνὼθέν σαρκὸς παχύτητι, ὑπερφυῶς ἐγέννησας, πάνταγε, ὃν ὑμῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Σείῳ προσάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τῆς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Αμπάσι τῆς χάριτος, καταυγασθεῖς Παχώμιε, ὡς πιστὸς ὑπηρετῆς Θεῷ παραστασαι, τῆς ἐν οὐρανοῖς Σείας δόξης, κατατροφῶν τῆς ἀκαταλύτῃ· διὸ τὴν σεβάσμιον, ἑορτὴν σε μεγαλύνομεν.

Επλάκη σοι στέφανος, ὡς νικητῆ Παχώμιε, δεξιᾷ ζωφόρῳ καὶ παντοκράτορι· καὶ νῦν τῆς ὑμῶντας σὴν μνήμην, τὴν εὐκλεῆ, ἀξίωσον μάκαρ, τυχεῖν τῆς ἀφέσεως, τῶν πταισμάτων παναοίδιμε.

Καρπούς νῦν δρεπόμενος, τῶν πόνων σου Παχώμιε, τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν· ἀλλὰ μεσιτεύων σωθῆναι, σοὺς φοιτη-

τάς, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοὺς αἶ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν σφράγιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, » **Α**σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, » τὰ ἔσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον » μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Αγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκὸς, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Παχώμιε θεοφόρε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 15. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ'. Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέφει τὴν ἐπίβασιν, αὐτῆ τιθεῖς ὡς Δεσπότης, ἐν νεφελῇ κούφῃ πρὶν, καταβαῖς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμπαντας, ἐκλεκτοὺς προώρισε, τοὺς ἀρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς θεόφρονας, μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ Ἁγιασμένος Πατήρ ἡμῶν, ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος, ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόητος, ὁ φαεινοτάταις, ἐλλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγυπτος ἡ πρότερον, δαιμονικαῖς μαινομένη, τελεταῖς καὶ πάθεσιν, ἀσκητῶν νῦν ταύμασιν ὠραίζεται, καὶ ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου, κοσμουμένη διαδεικνύται· ἐν ἣ διελάμψε, Σείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, Θεόδωρος ὁ Ὁσίος, ὁ θεοειδὴς καὶ θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν, ταπεινώσιν μιμούμενος Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ασκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς περιλήψιν ἐκ νεότητος, ὁ σοφὸς Θεόδωρος, ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ Δεόφρων ἐπεδείξατο, Δερμὸς γενόμενος, Δείας ἐραστῆς ἀγαπήσεως· καὶ πάντα τὰ ὀρώμενα, χαίρων ὑπερβαῖς ὁ Δαυμάσιος, διὰ θεωρίας, ὑψούμενος ὠμίλει τῷ Θεῷ, καὶ παρρησία προσθεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Διάξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·

Υμνῶ Θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Υμνωδίαῖς μέλλοντι τὴν σὴν, μέλπειν νῦν πανήγυριν, τῶν Δεικῶν δωρεῶν ὡς ἐπώνυμος, δωρεῶν παράσχε μοι, φωτοφόρων ἐκ θησαυρῶν ἀρυσόμενος, τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς Δείας Παναοίδιμε.

Μελετῶν τὸν νόμον ἐμμελῶς, Πάτερ τὸν ἀγνότατον, ὅλος ἀγνός καὶ καθαρὸς γεγένησαι· τῷ πανάγνῳ Λόγῳ δέ, ῥυθμιζόμενος, τῆς ἀγνείας λαμπρότατον, σκεῦος ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ ζῶν, Πάτερ τὴν ἰσαγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσεβῶς μετερχόμενος, τῷ ἐξανατείλαντι, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἠκολούθησας, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὧμων, ἄρας σου Δεόφρον παναοίδιμε.

ᾠδὴ γ΄. Ἐιξήθησεν ἡ ἔρημος.

Ως δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ Δεσπότη Ὅσιε, τὴν σὴν ψυχὴν Θεόδωρε, σεσωσμένην καὶ δεῖ ἀσκήσεως, παθῶν ἀπυλλαγμένην προσενήνοχας.

Θεῷ καθιερούμενος, ὑπερέβης Πάνσοφε, τῶν ὀρατῶν τὴν αἴσθησιν· καθαρῷ δὲ νῷ προσωμίλησας, Νοῦ τῷ ὑπερτάτῳ παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Εμάκρυνας εἰς ἔρημον, φυγαδεύων Ἐνδοξε, τὸν ἐκ Παρθένου λάμπαντα, Θεὸν Λόγον εὐπροσδεχόμενος, ἐν ᾧ καὶ διεσωθῆς ἀξιάγασε. Ὁ Εἰρμός.

Εξήθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρρησίᾳ σου, ἐν ἧ' ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγειά πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος· τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, Δεράπιων μακάριε· ὅθεν καὶ νοσούντων, Δεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Ἐιλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ομόσκηνος, Παχωμίῳ τῷ Δείῳ γενόμενος, τοὺς τρόπους ἐζήλωσας, Πάτερ Δεόφρον Θεόδωρε, τούτου τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν ἀρθόδοξον πίστιν ἐκμιμούμενος.

Υμνημένης, Βασιλείας καὶ Δείας ἐλλάμψεις, ἀξίως τετύχηκας, ὡς γεγονώς ἐπιτήδειος, Πάτερ καθαρότητι, πρὸς μετοχὴν τῆς ἀφθάρτου ὠραιότητος.

Σκηνώματα, Αἰθιοπῶν δαιμόνων συστήματα, τὴν σὴν ἐπτοήθησαν, ὑπομονὴν καὶ ταπεινώσιν, καὶ τὴν ἀκατάπαυστον, ἐν ἀγρυπνίαις σου στάσιν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Εν ἐκστάσει, κεφαλαὶ δυναστῶν διεκόπησαν, τῷ φόβῳ τοῦ τόκου σου, Θεογεννητορ πανάμωμε· δῆμος τῶν Ὁσίων δέ, ἐθαυμαστώθη ἀξίως Δείᾳ χάριτι.

ᾠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Δογματῶν Δερμῶς, τῶν σεπτῶν ἐχόμενος διέλυσας, πασῶν τῶν αἰρέσεων, τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις Σοφέ, τῆς Τριάδος τῇ πίστει, περιφρουρῶν τὴν ποιμνὴν σου.

Ως φῶς ἀληθῶς, ἐπὶ γῆς διέπρεψας Θεόδωρε, πολιτείαν ἀμειπτον, πεπολιτευμένος παναοίδιμε, ἀσκητῶν ἡ τερπνότης, τῶν μοναστῶν τὸ καύχημα. Θεοτοκίον.

Ροαῖς ἀσκητᾶ, τῶν δακρύων ἄρδων τὴν καρδίαν σου, καρποφόρον ἐδείξας, τῷ ἐξανατείλαντι Δεσπότη Χριστῷ, ἐκ Παρθένου Ἀγίας, Θεόδωρε πανάλθιε.

ᾠδὴ ς΄. Ἐν ἀθύρσῳ πταισμάτων.

Ολαμπρὸς καὶ Δεάρετος βίος σου, σοὶ τὴν ἐπουραϊκὸν Πάτερ λαμπρότητα, τὴν τῶν Ἀγίων ἐδείξεν, ἐν σκηναῖς οὐρανοῖς Θεόδωρε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος Θεόδωρε, τῶν τῆς ποτηρίας πνευμάτων γεγένησαι, τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματι, συνεργῷ κεχηρημένος Δεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Η νεφέλη ἢ κούφη ὑπάρχεις Ἀγνή, ἧς ἐπι-
καθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὁ παν-
τοκράτωρ Κύριος, καὶ φωστῆρας ὀσίους εἰρ-
γάσατο.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** ἂν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• **Ε** ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε ἂν οἰκῶ Θεῶ, ὡς φοῖνιξ σὺ ἐξήνθησας, καρ-
πούς τε αὐτῷ, ἀρετῶν προσενήνοχας, διὰ
τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀρίστης Πάτερ Θεόδωρε·
ὄθεν καὶ μακαρίζῃ νῦν, ὡς τῶν Ἀσωμάτων
ἰαστάσιος.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρός ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

Στίχοι.

Δ ὠρόν σε Δεῖον Θεόδωρε δεικνύει
Ἐν Ἀγίοις Ἁγιος Ἁγιασμένε.

Τῆς δέγε ἐκδεκατῆ Θεόδωρος ἀφίπτατο γαίης.

Ο ὄστος ὁ μακάριος, μελετήσας τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον, καὶ
ὄλος καθαρὸς γινόμενος, καὶ σκευὸς εὐχρηστον καὶ
ἡγιασμένον δειχθεὶς, τῆς ἀληθοῦς καὶ μεγίστης προσηγο-
ρίας καταξιούται, ὁμόσκηνος καὶ ὁμότροπος τῷ μεγάλῳ
Παχωμίῳ χρηματίσας. Ὄθεν σκηνώματα Αἰθιοπῶν, κα-
τὰ τὸν Δεῖον φάναι Δαυὶδ, καταπτοήσας, καὶ ὡς ἐν ἐκ-
στάσει τὰς τούτων κεφαλὰς διακόψας, μετὰ τῶν τῆς ἀρε-
τῆς ἰδρωτῶν ἐπὶ τὰ βραβεῖα διαβαίνει, πᾶσαν νόσον καὶ
πᾶσαν μαλακίαν ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας.

Ἰαῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Γνωστῶς ἐπεπόθησας ὡς ὁ Θεόπτης, Θεοῦ
τὴν λαμπρότητα, Δεῖσασθαι Θεόδωρε· διό
τὰ ὀρώμενα πάντα κατέλιπες· γνόφον ὑπεισδύ-
νας δὲ ἐρᾶν, κατηξιώθης τὸν ἀκατάληπτον.

Ιὸν σὺ τοῦ ὄφους τοῦ ψυχοφθόρου, παμμα-
καρ Θεόδωρε, μηδὲ ὄλως προσηκόμενος, τὸ
τούτου μνημόσυκον Πάτερ ἀπώλεσας, μνήμην
ἀκατάπαυστον Θεοῦ, ἐν σῇ καρδίᾳ σοφῶς
κτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Α γίων τὸν Ἁγιον τὸν ἐν Ἀγίοις, ἐπανα-
παυόμενον, ἀγίως ἀπεκύησας, Παρθένη
πανάμωμε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἀνθρω-
ποκ γινόμενον ἐκ σοῦ, σωματωθέντα τὸν πρὶν
ἀσώματον.

Ὡδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Σὺ φωτοειδής, φωτὶ τῷ φαγοτάτῳ, προσομι-
λήσας ἀναπέφηνας, παμμακάκαρ Θεόδωρε,
τῆ ἐνώσει τῆ ἀμείνονι, ὑπερφωῶς Δεούμενος,
κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον.

Μάρτυς γεγονώς, στερρόος πρὸς ἀμαρτίαν,
μέχρις αἱμάτων ἀνθιστάμενος, Δεόφρον
Θεόδωρε, τῷ στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, σὴν κο-
ρυφὴν ἐκόσμησας, κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ε φανεν ἡμῖν, ἐκ σοῦ Θεογεννήτορ, δικαιοσύ-
νης φαιδρὸς Ἥλιος, φωτίζων τὰ πέρατα,
λαμπηδόσι τῆς Θεότητος, σωματωθεὶς ὁ Ὑψι-
στος· ὃν περ νῦν ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα
ὡς Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
• ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Δεῖῳ προσάγ-
• ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ
• πιστοὺς δροσιζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,
• πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Νῦν οὐ δι' αἰνίγματος, σοὶ ὁ Χριστὸς ὀπτά-
νεται, πρὸς δὲ πρόσωπον μᾶλλον ὀράται
πρόσωπον, τῆ τῆς ἀληθείας ἐμφάσει, τῶν τῆς
σκιάς λυθέντων ἐσόπτρων, δωρεῶν ἐπώνυμε,
τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ο πόθος ὁ Δεῖός σου, πεπλήρωται Θεόδω-
ρε, οἷα φθίσας τὸ τέλος, ὃ δι' ἀσκήσεως,
πόρρωθεν ἐώρας συντόνως· οὐ καὶ τυχῶν ἐφέ-
σεως ἔσθης, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων
ἢ εὐπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Νοστήσας τὸ φθίρεισθαι, παρακοῆ ὁ πρῶτος
Ἀδαμ, διὰ σοῦ Θεομητορ ἀνακεκαινίσαι·
σὺ γὰρ σαρκωθέντα τεκῆσα, χωρὶς φθορᾶς τὸν
ἄφθαρτον Λόγον, φθορᾶν ἐξωστράκισας, ἀφθα-
σίαν δὲ ἐξήνθησας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νάρχε Γεννήτορ, Υἱὸς Θεός καὶ Κύριος,
• **Α**σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε,
• τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐ-
• σκορπισμένα· διὸ τὴν παικίμνητον, Θεοτό-
• κον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄ καὶ τῶν Ἀποστόλων γ΄.

Στιχηρὰ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέγω τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθείας φθορὰν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς οἰκουμενῆς Θεομακάριστε· διό σε λόγοις, θείοις δοξαζόμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σε, μνήμην ἑορτάζομεν, περιχαρῶς, αἴνεσιν προσάγοντες, τῷ Παντοκράτορι.

Παῦλος ὁ θείος Ἀπόστολος, θείοις ἐπαίνοις ὑμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναιότητα, πρὸ τούτου λέγων, ἀποδειχθῆναι ὑμᾶς, Θεοῦ τῆ Λόγου, μαθηταῖς πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρ τε Ἀνδρόνικε, Θεῷ Σεράποντες.

Πᾶσαν ἱερῶ κηρύγματι, φωταγωγῶντες τὴν γῆν, τὴν ἀχλὺν ἀπελάσατε, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὠδηγήσατε, θεογνωσίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν σκότει παλαι, τῆς ἀθεότητος, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ σωτήριοι, καὶ πρεσβευταί, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμῶντων πάντοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Δείνον προσοίσω τῷ σοφῷ Ἀνδρονίκῳ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αἴνον Θεῷ προσάγει, ἐν τῇ παναγίᾳ Μάκαρ μνήμη σε, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῆς ἀγωνίας σου πίστις δοξαζούσα.

Ιθυνας τῆ νοός σε, πάσας τὰς κινήσεις ἱερώτατε, πρὸς Θεοῦ θελημάτων, ἀποπλήρωσιν χαίρων Ἀνδρόνικε.

Νόσους ἀποκαθαίρειν, πνεύματα διώκειν πονηρότατα, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, ἐκομίσω θεόφρον Ἀνδρόνικε. Θεοτοκίον.

Ομβρισόν μοι Παρθένε, πάντων τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, καὶ διόρθωσιν βίη, τῇ ἐν σοὶ μεσιτεία καὶ χάριτι.

Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Νεκρώσας τὰ μέλη σε ἀγωνίσμασι, τὴν ζωὴν κατηξίωσαι, τῶν ζώντων θεάσασθαι, ἐπί γῆς σαρκοφόρον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ἀνδρόνικε Ἀπόστολε.

Πυρίπνοος γέγονας θείῃ Πνεύματος, καθαρᾷ διανοίᾳ σε, τὴν θέρμην Ἀπόστολε, περιφύρων καὶ φλέγων, τῆς πλάνης τὴν ἀκανθαν, Ἀνδρόνικε πανεύφημε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου καὶ ἡ δύναμις, τῶν θαυμάτων ἐπέδραμε, τῆ κόσμῳ τὰ πέρατα, Μαθητὰ τοῦ Κυρίου, πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα, χάριν τὴν σωτήριον. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλήν σου Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἀμειπτος πλήν σου πανάμωμε· τοῦ Θεοῦ γὰρ τῶν ὄλων, χωρίον μόνῃ ἐχρημάτισας. Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἐκ ἑσὶ δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα· Κτίσις· Οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο θείος Ἀνδρόνικος, φωτισθὴς πεφυκῶς, καρδίας ἐφώτισε, θεογνωσίας φωτὶ, Κυρίῳ προσέρχεσθαι· ὄθεν καὶ μετὰ τέλος, ἀναβλίζει ἰάσεις, πίστει τοῖς προσιοῦσι, τῷ σεπτῷ αὐτοῦ οἴκῳ, καὶ πᾶσιν ἐξαιτεῖται πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Σε ὡς συγγενῆ, ἀσπάζεται ὁ Παῦλος, ἔναντι πιστῶν, τοὺς θείους σου ἐπαίνους, ἀνακηρύττων Ἀνδρόνικε θεορρήμον, φωταγωγῆ τῶν εὐφημούντων σε.

Οἶκος γεγονῶς, Τριάδος παναγίας, οἴκου καὶ βωμῆς, κατέσρεψας τῆς πλάνης, καὶ ἐδομήσω Πανεύφημε ἐκκλησίας, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ισχυσας Θεοῦ, τὸ σθένος περιφύρων, τὰ τοῦ δυνατοῦ, ἀρπάσαι σκευὴ μάκαρ, καὶ ἐτελέσαι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατοικητήριον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Σέ δια παντός, Παρθένε Θεοτόκε, πάντες οἱ πιστοὶ, συμφώνως ἀνυμνεύμεν, ὡς ἀσφαλῆ καὶ ὑπέρμαχον προστασίαν, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν λύτρωσιν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ως συγγενῆ σε Παύλου, καὶ πρὸ αὐτοῦ μαθητὴν χρηματίσαντα, σὺν αὐτῷ νῦν τιμώμεν, πίστει συνελθόντες Ἀνδρόνικε.

Τοὺς φωταυγεῖς ἀστέρας, καὶ ἱεροὺς Ἀποστόλους τιμῶμεν, Ἰουλιανὸν ἐνθέως, καὶ τὸν θεοφόρον Ἀνδρόνικον.

Ως ἐπίσημους ὄντως, ἐν Ἀποστόλοις ὑμᾶς ὁ μακάριος, Παῦλος ἀνακηρύττει, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σέ παναγία Κόρη, τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς προεχάραξεν, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ἔσεσθαι Κυρίου λογεύτριαν.

Ῥδὴ ε'. Χιτωνά μοι παράσχου.

Ο εἰκὸς σε ἰάσεων πηγὰς, τοῖς πόθῳ προστρέχουσι, πηγάζει Ἀπόστολε, ἀποπλύνων ψυχικὰ ἀρρώσθημα.

Φθαρεῖσαν ἀθεΐαν τὴν πληθύν, ἐθνῶν ἀνεκαίμισας, νοστήμοις σε δόγμασι, τοῦ ἀφθάρτου Ἰησοῦ φίλε γνήσιε.

Ως ἥλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν, Ἀνδρόνικε πάνσοφε, τρισηλίον ἄκτιστον, καταγγέλλων ταῖς πιστοῖς φῶς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Αἱ θεῖαι τοῦ Δεσπότη ἐπὶ σοί, πορεΐαι ἐγνώσθησαν, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πλουτίσαντος πιστοῦς Ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, πολεῖς ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίου καὶ Ἰουλίας.

Στίχοι.

Ἐθνη διδάξας Ἀνδρόνικος μαρτυρία,

Πρὸς Χριστὸν ἦλθεν, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς ἔθνη.

Ἰουλίαν τέθνηκε μηνὶ Μαΐῳ,

Ὁς πρῶτός ἐστιν εἰσιῶν Ἰουλίου.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ θάν' Ἰουλίαν Ἀνδρόνικος τε.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ὡς ὑπέρτερός τις διαδραμῶν, πᾶσαν πλάνην ἐκ

βάθρων ἀνέσπασε, τὸν Χριστὸν κηρύττων, συνεπομένην ἔχων καὶ τὴν ὑπερβαύμαστον Ἰουλίαν, τῷ κόσμῳ ἤδη νεκρωθεῖσαν, καὶ Χριστῷ μόνῳ ζῶσαν. Ὅθεν πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν ἐλκύσαντες, εἰδωλικούς μὲν οἴκους κατέστρεφον· ἐκκλησίας δὲ θείας πανταχοῦ οἰκοδομήσαντες, καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξαντες, καὶ πάθη ἀνίατα θεραπεύσαντες, τὸ κοινὸν χρέος, ὡς ἄνθρωποι ὄντες, τῇ φύσει ἀποτινύουσι. Τούτων καὶ ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μνησθῆναι, Ἀσπάσασθε, λέγων, Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουλίαν τοὺς συγγενεῖς μου, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σολόχωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Παμφαμῆρ, καὶ Παμφυλῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Νόσους δεινὰς καὶ πάσας μαλακίας, ἐκ τῶν ψυχῶν ὁμοῦ καὶ τῶν σωμάτων, ἀποδιώκεις τῶν προστρεχόντων, ἐν τῷ οἴκῳ σου σοφὲ Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δαμμονικὰς ἐφόδους ἀπελαύνων, πάθη δεινὰ καθαίρεις τῶν ἀνθρώπων, ἐν συμπαθείᾳ Χριστοῦ Ἀυτόπτα· διὰ τοῦτό σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ρήτορικὴν σοφὴ ἀδολεσχίαν, καταβαλὼν ἀπλότητι δογμάτων, Θεὸν κηρύττεις σαρκὸς ἐν εἶδει, ὁμιλήσαντα βροτοῖς ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν ἄρει ἀγίῳ.

Νεμομένην κακίας σπηεδόνα, τῶν ἀνθρώπων Ἀνδρόνικε καρδίας, ἄλατι θεῖῳ ἔστησας δογμάτων σε, καὶ τῷ κενωθέντι, Δόγῳ σωζόμενας, παρέστησας τριαμάκωρ.

Γερεῖς τε καὶ δύτης καὶ δυσία, τῷ τυθέντι δι' οἴκτον ἐγνωρίσθης, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες Ἀνδρόνικε, στέφος ἀφθαρσίας, καὶ δικαιοσύνης, πρὸς τούτου δεδεδεγμένος.

Κήρυξ θεῖος Ἀπόστολος θεόπτης, καθαίρει τῆς ξοάνων ἀπωλείας, καὶ πλουτιστῆς ἀπόρων ὠφθης ἐνδοξε, καὶ Σιών τῆς ἀνω, μέγιστος οἰκῆτωρ, Ἀνδρόνικε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ως λαβίδι χερσὶν ἀνθρακα φέρεις, δράσον θεῖον πηγάζοντα Παρθένε, ταῖς τῷ φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνεύουσαι, φλέγοντα δὲ πάθη τῶν ὑμολογούντων, αὐταῦ τὴν βασιλείαν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῆι μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ δοξολογεῖτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤδῃ δ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰνα τῆς ἐκείθεν ζωῆς ὀφθῆς κληρονόμος, τοὺς νενεκρωμένους τὸ πρὶν, δαιμόνων ἐπηρείαις, ἀνεζώσασας ζωηφόρῳ σου λόγῳ, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Ὡς τῆς ἀληθοῦς γεγωνὸς ἀμπέλου παμμακάριον κληῖμα εὐφορώτατον, οἶνον ἀθανασίας, ἐναπέσαξας, καὶ ἀνθρώπων καρδίας, εὐφρανὰς πανεύφημε Ἀνδρόνικε.

Σὲ τὸν ἀστραπαῖς φλέξαντα δογμάτων τὴν ὕλην, τῆς πολυθείας σαφῶς, καὶ φῶς θεογνωσίας, καταλάμψαντα τοῖς ἐν σκᾶτει τῆ βίῃ, πάντες μακαρίζομεν Ἀπόστολε.

Ἡ ἱερωτάτη σε μνήμη ἐφαπλουμένη, εἰς τὰ πέρατα σήμερον, φωτίζει τὰς καρδίας, τῶν ἐν ταύτῃ σε ἱερώς ἀνυμνούντων, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι ἢ τὸ φῶς τεκῆσα, καὶ ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς εἰδόσι σε ἀληθῆ Θεοτόκον, ἀχραντε Παρθένε παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδὴ, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρῶτότατον, συμβαίνει παύεσθαι μὲν τὸ Πεντηκοστάριον κατὰ τὴν ἱ. τοῦ παρόντος Μαΐου μηνός, ἀρχεσθαι δὲ ἀπὸ τῆς ἱ. αὐτοῦ τὴν νηστείαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν ἣ, μετὰ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ καδ' ἡμέραν Ἀγίου, ἀπαιτοῦνται Θεοτοκία ἢ Σταυροθεοτοκία, ὅμοια ἐκείνοις, διὰ τοῦτο ἐτίθησαν ἐκ τῶν χειρογράφων, ἐν πῶ τέλει τοῦ παρόντος μηνός, τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία ὡσαύτως καὶ ἕτερα, μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. φθῆς ἵνα ἔχη ἕκαστος τὰ πάντα ἐκ τοῦ προχείρου, ὅταν ἢ χρεία ἀπαιτήσῃ αὐτά.

Τῆ ΙΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πέτρος, Διογυσίς, Ἀνδρέας, Παῦλος, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'. Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἄγλη φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου Θεότητος, σκοτασμὸν παρεδράμετε, βασάνων καὶ ὠφθητε, φωτεινοὶ ἀστέρες, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, θεῖον στερέωμα αἰεὶ, φωταγωγοῦντες Ἅγιοι Μάρτυρες· διὸ τὴν φωταυγῆ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, προσκυνοῦντες τὰ λείψανα, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον Ἀνδρέαν Βενεδίμον, τοὺς γενναίους ἀδάμαντας, Χριστιανὴν Ἡρακλείου, καὶ Παυλίνον πάντες, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὑπὲρ Τριάδος σεβρώως ἀθλήσαντας, καὶ πάσας τὰς τῆ δράκοντος, μηχανουργίας πατήσαντας, καὶ τὸ σκότος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Ἄματι ὠνήσασθε, τὴν βασιλείαν Μακάριοι, τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον, καὶ ὄρμους ἐφθάσατε, τοὺς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυμίαν, ὑπενεγκόντες τῶν δεινῶν, γνώμης ἀνδρεία θεομακάριστοι· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε, κῆν ἱκετεύοντες πάντοτε, τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, ἔ ἢ Ἀκροσιχίς.

Πιστῶς ἀνυμνῶ τοὺς πόρους τῶν Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

Ὤδῃ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Ἰεσεως Ὑπέρμαχοι τοὺς ἐν πίστει, τὴν ἱεραὴν ὑμῶν αἰεὶ, τελοῦντας πανήγυριν, παθῶν ἀπόλυτρώσασθε, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἰστίῳ πτερῆμενοι Θεοφόροι, τῷ τοῦ Σταυροῦ πανευκλεῶς, ἀβρόχως τὸ πέλαγος, βασάνων διεπλεύσατε, ἐχθρὸν καταποντίσαντες.

Συνήφθητε τάξεσιν ἀσωμάτοις, καθυπομείναντες πληγὰς, ἐν σώματι Ἅγιοι· διὸ τὴν Δεῖαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν.

Τῷ νόμῳ τῷ Δεῖῳ ὠχυρωμένοι, τῶν ἀνομιῶν τὰς βουλὰς, Σοφοὶ κατηργήσατε, ἀσλήσαντες νομίμως δὲ, Θεοῦ δόξης ἐτύχeste.

Θεοτοκίον.

Ως Θρόνον σε Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ καθίσας τοῖς πιστοῖς, καθέδραν οὐράκιον, ἠτοίμασε, γεραίρομεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Τέξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Στήσας ἐπὶ πέτραν πίξεως, Πέτρε τῆς ψυχῆς σὺ τὴν πόδα μακάριε, τῇ ἐνστάσει ἢ παρετραπίης, τῶν ἀθέων παμμακάριστε.

Αλλοὺς ὡς ἀστέρα λάμποντα, Λάμπφακός σε Πέτρε, τῇ οἰκυμένη προβάλλεται, ἐκμειῶντα τῆς ἀθείας, τὴν ἐσπέραν Δεῖα χάριτι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν νευρούμενος, Πέτρε τροχαντήρσι, καὶ δεσμοῖς συντριβόμενος, καὶ τυπτόμενος ἀνευδότης, σεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Υμνον τῷ Θεῷ προσάγοντες, πᾶσαν Ἀθλοφόροι ἐπιφορὰν τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε· διὰ τῆτο, τῶν σεφάνων ἠξιώθητε. Θεοτοκίον.

Μὴν παρθενεύεις τίκτουσα, μὴ μυστηρίου, μεγίστου ὄντως διάκονος, ἐγνωρίσθης Θεὸν τεκοῦσα, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**έξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τῆτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, καλλωπιζόμενοι, Κυρίῳ παρίστασθε, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ, καλλίνικοι Μάρτυρες· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην· σήμερον ἐκτελοῦμεν, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενοι· εὐρεῖν δὲ ὑμῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Δὲ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Νεσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς ὠθοῦντες, τὸν ἐκ τῆς ἀμελείας, ἐργηγόρσεσι Δεῖαις, πᾶσαν ἐκοιμίσατε ἀθέων κακόνοιαν.

Ως ὑπέρτιμοι καὶ Δεῖοι τοῦ Λόγου λίθοι, θανατωθέντες λίθοις, ὁ Ἀνδρέας καὶ Παῦλος, καὶ ὁ Διονύσιος, ζωῆς ἠξιώθησαν.

Τὸν τερπνότατον λειμῶνα τῆς εὐσεβείας, τὴν ἀληθῆ καὶ Δεῖαν, τοῦ Χριστοῦ εὐωδία, πίστει εὐφημήσωμεν τοὺς Μάρτυρας σήμερον.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες ἐφέσει Δεῖα, καὶ τῆς σαρκὸς τοὺς πόνους, ὑποστάντες γεν

ναίως, χαίροντες πρὸς ἄπονον ζωὴν μεταβήκασι.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Παρθένε Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνητάς σου σῶζε, ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, πάσης περιστάσεως κινδύνων καὶ θλίψεων.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Σημειωθέντες Μάρτυρες, φωτὶ τῷ νοητῷ, βασάνων σκότος, καὶ νύκτα πονηραὶν, σθένει Δεῖκῳ, πολυθείας ἀπροσκόπως διέβητε.

Παρθενικαῖς ἐκλάμπουσα, Χριστίνα καλλοναῖς, στιγμάτων φέγγει, λαμπρῶς ὠραιώσης, καὶ πρὸς νοητὸν Χριστοῦ νυμφῶνα, κατεσκηνώσας χαίρουσα.

Οἱ μαρτυρῶν ἐρώμενοι, τοῦ σώματος τοῦ σῆ, Χριστίνα μάρτυς, ἠδίστω σὲ λόγῳ, ἔρωτα Θεοῦ εἰσδεδεγμένοι, ἐναθλοῦσι στερρότατα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Χριστοῦ ἀνύμφευτε, δι' ἧς τοῦ πατρὸς λαιοῦ, λυθέντες χρέους, υἱοὶ κατὰ χάριν, ὠφθημεν Πατρὸς ἐπουρανοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φυλάττε.

ᾠδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ο ἔνδοξος, ἀριστεύσας Ἡρακλείος ἦρατο, μέγα κλέος, Παραδείσου πολίτης γενόμενος, καὶ σεπταῖς χορείαις, ἐνωθεῖς Ἀθλητῶν συναγάζεται.

Υμνήσωμεν, σὺν Παυλίνῳ τὸν Δεῖον Βενεδικτὸν, καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Ἡρακλείον καὶ Διονύσιον, Πέτρον τε καὶ Παῦλον, καὶ Χριστίαν Κυρίου τοὺς Μάρτυρας.

Στρεβλούμενοι, καὶ τοῖς λίθοις ἀδίκως βολόμενοι, τῷ πυρὶ τε τελειούμενοι, ἔνδοξοι Μάρτυρες, τὴν τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν οἰκεῖν ἠξιώθητε.

Τὸν δεῖξαντα, τῆς σοφῆς Ἀθλοφόρος ἐκλάμποντας, ὡς ἀξέρας, Ἐκκλησίας ἐν τῷ σερωμάτι, εὐσεβῶς ὑμνῶντες, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ προσκυνήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ως ἄρουρα, καρποφόρος τὸν στάχυν ἐβλάστησας, Θεοτόκε, τῆς ζωῆς τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, καὶ λιμὸν τῆς πλάνης, ἐκ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀναστελλόντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρθένου, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου.

Στίχοι.

Σεπτοὶ Ἀθληταί, ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος,
Ἵπὲρ τὸ ζῆν εἶλοντο θανεῖν ἐμφρόνως.

Ὁγδοὰς Ἀθλοφόρων ἐκ γαίης εἰς πόλον ἦρθη.

Ὁ ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἦν ἐκ Λαμφάκου τῆς πόλεως. Ἀρχεῖς δὲ Δάκνω ἄρχοντι τῆς Εὐριδιῶν πόλεως (ἢ Δεκίῳ τῆς Ἀβυθῶν), καὶ θῦσαι προσταχθεὶς τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, δεσμοῖς καὶ ξύλοις καὶ τροχαντῆραι ὅλον τὸ σῶμα συντρίβεται, καὶ τὸ πνεῦμα παραδίδωσι. Παῦλος δὲ καὶ Ἀνδρέας ἐκ Μεσοποταμίας ὄντες, ἅμα τῷ ἄρχοντι Δάκνω, ὑφ' ὃν ἐστρατεύοντο, τὰς Ἀθήνας καταλαμβάνουσι. Συλληθέντων δὲ ἐν αὐταῖς Διονυσίου καὶ Χριστίνης, τὴν αὐτῶν πιστεύονται φυλακῆν. Τὴν δὲ Ἁγίαν Χριστίαν, παρθένον οὖσαν καὶ εὐπρεπῆ, καὶ γάμου ἔχουσαν ὦραν, ἐκκαλοῦνται πρὸς μίξιν. Τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, ἀντὶ τοῦ ταύτην βιάσασθαι, μεταβληθέντες ταῖς παραινέσεσιν αὐτῆς, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ὅθεν αὐτοὶ μὲν καὶ ὁ Διονύσιος νιφάσι τῶν λίθων κατεχώσθησαν· ἡ δὲ Ἁγία Χριστίνα, ἐπιπεσοῦσα αὐτοῖς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας, Τεκούσης, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Φαινῆς, Εὐφρασίας, Ματρῶνης, Ἰουλίας, καὶ Θεοδότου μάρτυρος.

Ταῖς αὐτῶν αἰγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νέους ζηλοῦντες πιστῶς, ἐν Βαβυλῶνι Παΐδας, τὸ πῦρ προθύμως ὑπεισηλθετε, βῶντες Μακάριοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ προσκυνῆσαι γλυπτοῖς, οἱ Ἀθληταί τῆς δόξης, ἀνασχεθέντες τὸν αἰοίδιμον, θάνατον ὑπέστησαν, ταῖς ἀθανάτους λήξεις σαφῶς ἀπολαβόντες.

Ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, καὶ ῥωμαλέα γνώμη, τῶν ἀνομούντων τὰ φρυαγμάτα, καθέλω οἱ Μάρτυρες, ἀναβοῶντες πιστῶς· Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ.

Ρήμασι θείοις ὀχυρωθεὶς, Μάρτυς Παυλίνα, θανεῖν προεἶλω παναοίδιμη, βῶν τῷ ποιήσαντι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦ θείου μάννα στάμνον, χρυσὴν λυχνίαν τε καὶ τράπε-

ζαν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον πάντες πιστῶς ὑμνολογοῦμεν.

Ὡδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλὴν τῆ σῶματος, οἱ Ἀθληταί ἱμάτιον, ἐνεδύσαντο πόθῳ ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ῥάντισμῳ θείου αἵματος Μάρτυρες, καθαρθέντες τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐχέατε, μελωδοῦντες ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡραϊότατοι βότρυες ὠφθητε, νοουμένης ἀμπέλῃ Μακάριοι, οἶνον ἡμῖν προχέοντες, εὐσεβείας τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Νοητὸν ἱλαστήριον πέφυκας, τὰς ἀπάντων δεήσεις δεχόμενον, καὶ τῷ Υἱῷ σου Πάναγνε, ἀναφέρον ἐκ λύτρου τῶν μελωδούντων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμη, τοῖς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Εἴσα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰέρευσαν πόθῳ ἑαυτοὺς οἱ Μάρτυρες, οἱ γενναῖοι ἀγαλλόμενοι· ἔδωκαν αἵματα προθύμως, καὶ ὄλθον ἀναφαιρέτον ἔλαβον· καὶ νῦν ταῖς τῶν Μαρτύρων ἠρίθμηνται, χοροστασίαις οἱ πανεύφημοι.

Ὡραῖητε ἄνθη νοητὰ μυρίζοντα, Ἀθλοφόροι τὴν εὐσεβείαν, θείας τε πόλεως πολῖται, λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ σωτήριοι, φωστῆρες ἀληθείας ὑπέρμαχοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σὺν Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τὸν σοφὸν Ἡρακλεῖον, καὶ Παυλῖνον καὶ Βενεδίμον, ἅμα Ἀνδρέα καὶ Χριστίνην, καὶ τῷ Διονυσίῳ τιμήσωμεν, σεβρῶς ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντας, καὶ τὴν ἀπάτην ἀφανίσαντας.

Ἡ γῆ μὲν τὰ αἵματα ὑμῶν ἐδέξατο, ἐκχυσέντα Μεγαλώνυμοι, ὑπὲρ τοῦ πάντων Εὐεργέτου, σκηναὶ δὲ τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα· μεθ' ὧν περιχορεύοντες μνήσθητε, τῶν μνημένων ὑμῶν πάντοτε. Θεοτοκίον.

Φωνῆν σοι πιθοὶ περιχαρῶς προσφέρομεν, τῷ Ἀγγέλου Θεοῦ μφευτε· Χαῖρε βοήθεια ἀνθρώπων, Μαρτύρων Ἀποστόλων κραταίωμα, καὶ πάντων Προφητῶν περιήγημα, Θεογεννητορ παναμώμητε. Ὁ Εἰρμός.

Εἴσα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατα· σὺ δὲ Παρθένη

• Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας ὅθεν σε πάν-
• τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς:

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐ-
πισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκα-
κίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεῖα, τετρακτὺς Ἱεραρχῶν, δέδεικται πληθὺς
ὡσπερ στύλων, ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὧν
τῇ ἐδραιότητι, Σοφία οἶκον ὑψοῖ, τῶν δογμάτων
τὰ δύματα, προτίθησι πᾶσιν, οἶνον τὸν εὐφρό-
συνον, κερὰ κρατῆρι σεπτῷ, νέμει, τὴν τρυφὴν
καὶ τὴν χάριν, τοῖς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην,
τῶν ἱεραρχῶν καὶ ἀθλοφόρων Χριστοῦ.

Μύσται, καὶ θεράποντες Χριστοῦ, καὶ Ἱερο-
μάρτυρες θεῖοι, κόσμον φρουρήσατε, μέγι-
στε Πατρίκιε, σὺν Ἀκακίῳ ὁμοῦ, ἱερώτατε Μέ-
νανδρε, Πολύαινε μάκαρ, στίφος ἰσοστάσιον, τῶν
τετραμόρφων νοῶν, θεῖαν, ὡς τελῶντες χορσίαν,
καὶ θεῶ παρόντες τῷ θρόνῳ, συντηρεῖτε πίσει
τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

Οντως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, ἐπὶ θαλασσῶν
τὸν ἀφράξως, θεμελιώσαντα γῆν, καὶ τὸν
ποταμοῖς αὐτὴν προετοιμάσαντα, σὲ τοῖς θεῖοις
προσρήμασι, διδάσκεις ὑδάτων, τῶν θερμῶν
μυστήριον, τὸ ὑπερθαύμασον ὅπερ, προχοαῖς
νῦν ἐνθεοῖς, δίδου καὶ ἡμῖν σαῖς πρεσβείαις, ἰα-
μάτων ἀνῶθεν τὰ ναίματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.
Οἱ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πατρικίον τὸν ἀριστον ἐν ἀθλοφόροιςιν οἶδω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Παντοδαπαῖς κεκοσμημένην χάρισιν, ἱερωσύ-
νης στολὴν, καὶ ταῖς βαφαῖς αὐθις, μαρ-

τυρίου αἵματος, ὠραίσθεισαν Ἐνδοξοὶ, περιθέμε-
νοι πάντες, τῆς εὐσεβείας ἐδείχθητε, πρόμαχοι
στερροὶ καὶ τῆς πίστεως.

Αγωνοθέτης ὁ Χριστὸς καθήμενος, ἐν δεξιᾷ
τῆ Πατρὸς, τοῖς ἀθληταῖς πᾶσι, τῶν ἀγῶ-
νων στάδιον, ἀναπετάσας ἤθροισε, προσφυῶς
ἡρμοσμένον, χορὸν Μαρτύρων τετράριθμον, ἄ-
σμασιν αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Τῆς Ἐκκλησίας προεσῶς Πατρίκιε, οἶα ποι-
μὴν ἀγαθός, ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ, τὴν ψυχὴν
σου τέθεικας, σὺν Ἀκακίῳ Μενάνδρῳ, Πολύαι-
νόν τε τὸν θεῖον, σοφοὺς πλουτήσας συλλήπτο-
ρας, ἄσμα τῷ θεῷ ἀναπέμποντας.

Θεοτοκίον.

Ρήσσει θεῶν Προφητῶν ἐπόμενοι, καθωμο-
λόγησαν, τὸν τῆ Θεοῦ Λόγον, σάρκα προσ-
λαβόμενον, οἱ θεηγόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου
Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζοντες, ἄσμασιν
αἰεὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Τοὺς πορευθέντας ἀνδρικῶς, τὴν τρίβον τοῦ
μαρτυρίου, καὶ τελέσαντας τὸν κάλλιστον
δρόμον, μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὡς νικηφόρους
μάρτυρας, καὶ στεφανίτας θεῖους, καὶ ἱεράρ-
χας θεόφρονas.

Ο θεηγὸρος πυρωθεὶς, τῷ ζήλῳ τῆς εὐσε-
βείας, κατεμάρανε τὴν φλόγα τῆς πλάνης,
ῥητορεύων ἀσφαλῶς, θεολογίας δόγματα, καὶ
συνετίζων πάντας, πρὸς θεῖαν ὄντως ἐπίγνωσιν.

Νενεκρωμένον καθορῶν, τῷ κάρῳ τῆς ἀσε-
βείας, (*) ὁ Πατρικίος δεινὸν ἠγεμόνα, εἰ-
σεπήδησε βοῶν, θεογνωσίας ῥήματα, καὶ δια-
σπείρων πᾶσι, τὸν θεῖον λόγον τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τοῦ θεῶ, τὸν Λόγον ὦ Θεοτό-
κε, ἀπεγέννησας ἐκ σου σαρκωθέντα, ὃν
οἱ Μάρτυρες Θεοῦ, ἀνδρείως ὠμολόγησαν, ὡς
στρατιῶται τούτου, καὶ στεφανίται γενόμενοι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
• ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐ-
• δράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν
• σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἄγιος
• μόνε φιλάθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺν Μενάνδρῳ Ἀκακίῳ τὸν σοφόν, καὶ Πο-
λύαινον πίσει τὸν ἱερόν, τιμήσωμεν ἄσμα-

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πως τὰ ἐξῆς τοῦ Τροπα-
ρίου ἠγουν, « τὸν παράνομον διώκτην ὁ Μάρτυς, ἐξεφαθήκεν
αὐτοῦ, τὸν δόλον τὸν ὀλίθριον, φιλοσοφῶν τὰ θεῖα, ὁ μέγας
ὄντως Πατρικίος ».

σι, καὶ τὸν μέγαν Πατρίκιον· ἱερεῖς γὰρ οὗτοι, Θεοῦ παντοκράτορος, γεγονότες πίστει, αὐτῷ εὐηρέστησαν· ὄθεν μαρτυρίου, ἐπὶ τέλει τῆ βίῃ, λαμπρῶς ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθησαν, οἷς ἐκ πόθου βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριος.

Ράμην Χριστῆ, περιεβαλου Πατρίκιε· ἱερεὺς γὰρ, τούτου ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς αὐτοῦ, ἔχουσι σαφῶς, κατακολουθήσας, διὰ βασάνων προσήνεξαι, τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, εὐσεβῶς ἀνακραζῶν· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Γεουργός, θεῖος εδειχθῆς Ἀνάκιε, θείας αἰγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, καὶ τοῦ Χριστῆ, Μάρτυς ἀληθῆς, ἀναδεδειγμένος, εἰδώλων πλαγῆν κατέπτυσας· διὸ καὶ γεγηθῶτι, συνειδῶτι κραυγάζεις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Στίφει Χριστέ, τῶν σῶν Μαρτύρων ὁ Μένανδρος, συγχορεύων, καὶ συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαῖς, λάμπει νῦν ταῖς σαῖς, καὶ φωτοχυσίαις, ὠραῖαις ἀγλαϊζόμενος, κἀκεῖ σοι τῷ Δεσπότη, γεγηθῶς ἀνακραζέει· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Τῆς ἱεράς, στάσεως Σῶτερ Πολύαινος, ἠξιώθη, ὡς ἀκαταγώνιστος, Μάρτυς φανεῖς· ὄθεν καὶ φῶτος, νῦν τοῦ ἀκηράτου, ἀξίως ἀναπιμπλάμενος, βοᾷ σοι τῷ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων καὶ κτίστη· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Οπλον Χριστέ, τὴν σὲ τεκοῦσαν Πανάμωμον, κεκτημένοι, πλαγῆς ἐτροπώσαντο, ταῖς μηχαναῖς, Μάρτυρες οἱ σοὶ, καὶ ταῖς τῶν τυράννων, θωπείας σαφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νεκρωθέντες τῷ κόσμῳ, Μάρτυρες θεόφρονες πόνους ἀσκήσεως, τῷ Χριστῷ προθύμως, προσηνέγκατε δύματα τέλεια, ἑαυτῆς τυθέντες, ὡσπερ ἄμνοι τοῖς τοῦ Δεσπότη, πειθαρχοῦντες ἐνθέοις προσταγμασιν.

Εναθλοῦντες νομίμως, Μάρτυρες πανεύφημοι ἐξεφανώθητε· καρτερήσαντες γὰρ, τὰς πικραῖς ἀληθδόνας καὶ μαστιγας, ταῖς τῶν παρανόμων, ἐν ἔρανοῖς κατατρυφήσαι, τῆς ἀφθάρτου ζωῆς ἠξιώθητε.

Νοερεῖς σὺν Ἀγγέλοις, νῦν ἐνδiciaτῶμενος μακαρ Πατρίκιε, τῶν ἐπιτελούντων, τὴν σε-

βάσιμον μνήμην σε μέμνησο, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, ἐν προσευχαῖς καθικετεύων, ἐκ κινδύων ῥυσθῆναι πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθισταμένοι Κόρη πανύμνητε.

ᾠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Θίασον ἀθλητικόν, ἐκ τεσσάρων συνεστῶτα Μαρτύρων, ἱεραρχῶν ἀξίως, εὐπρεπῶς φαιδρυνόμενον, ὁ λαὸς ὁ εὐσεβῆς, νῦν συζησάμενοι, ταῖς χορείαις, χαρμονικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Λύσει σωματικῶν, ἀληθδόνας οἱ στερόροι νοσημάτων, ταῖς τῶν θερμῶν ὑδάτων, αὐτομάτοις ἐκθλύσει, καὶ παθῶν τῶν ψυχικῶν, θεῖαις ἐντεύξει, τοὺς ἐν πίστει, προσερχομένους ἀπαλλάττουσιν.

Ορθρον μοι τὸν νοητὸν, τῷ ἐν σκότει τῶν πταισμάτων κειμένῳ, καὶ μοχθηρῶς ἐντεῦθεν, τὴν ζωὴν διανύοντι, προσευχαῖς μακάριαις σαῖς, νῦν ἐξανάτειλον, ἰκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Πατρίκιε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν με τὴν ψυχὴν, ἣ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀθληταί, χάριν κατέχοντες, τῶν τυράννων, ταῖς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-

Αταίγις με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας, συνκωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθοράς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ως ἱερόν κειμήλιον, τοῦ Ἰησοῦ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία λαβοῦσα τὸ σῶμά σου, ἀγαλλομένη κράζει σοι· Διὰ σοῦ ἅπας κόσμος, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα διαφυλάττεται, ἐξ αἰρέσεως πάσης, ἀλώβητος καὶ ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

Στίχοι.

Ἐφεῦρε Πατρίκιος ἐκτμηθεὶς κλέος
Ἐπὲρ κλέος πᾶν γῆινων πατρικίων.

Ἐνεακαιδεκάτῃ τήμε Πατρίκιον ξίφος ὄξύ.

Ο μέγας οὗτος Πατρίκιος, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐγκληθεὶς, παρέστη Ἰουλίῳ τῷ Ἐπαρχῷ· καὶ τούτου τεύθειν αὐτὸν παντοίως ἐπιχειροῦντος, καὶ τὴν τῶν Σερμῶν ὑδάτων προβαλλομένου ἀναδοσιν, ὡς προνοία τῶν Θεῶν ἐκπυροῦνται, καὶ ἐπ' εὐεργεσία τῶν ἀνθρώπων ἐκχέονται, ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἀντέφησεν, ἐπ' εὐεργεσία μὲν τὰ Σερμά ἀναδιδόσθαι ὑδάτα, τῇ δὲ δυνάμει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, τάξαντος δύο τόπους, τὸν μὲν ἀγαθῶν ἐμπλεων, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται, τὸν δὲ, σκότους καὶ πυρός, ἔνθα κατακριθήσονται οἱ ἁμαρτωλοὶ, μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. Καὶ ὅτι τὸ πῦρ εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐνέθηκεν ὁ Θεός, καὶ τοῖς ἄλλοις στοιχείοις ἀνέμιξε· καὶ ἔστι μὲν ὑπεράνω τοῦ στερεώματος πῦρ καὶ ὕδωρ, ἔστι δὲ καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἀναδιδόσασιν αἰ-πηγαί, αἱ μὲν πλησιάζουσαι τῷ πυρὶ, Σερμὸν, αἱ δὲ πολὺ τούτου ἀπέχουσαι, ψυχρὸν. Καὶ ὅτι τὸ ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ, κολαστήριόν ἐστι ψυχῶν ἀσεβῶν· καὶ τὸ κατώτατον ὕδωρ, εἰς κρύσταλλον πεπηγός, Τάρταρος ὀνομάζεται, ἔνθα οἱ Θεοὶ τῶν Ἑλλήνων ἔλαχον κατοικεῖν. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἰπὼν, προστάξαντος τοῦ Ἀρχοντος, μέσον τῶν ἀναδιδόμενων ἐβλήθη Σερμῶν· τῶν δὲ τοὺς βάλλοντας μᾶλλον ἢ τὸν βληθέντα βλαψάντων, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής· καὶ τὴν διὰ ξίφος ἀπόφασιν δεξάμενος, μετὰ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Ο ἑνδόξοι Μάρτυρες, ἱερωσύνης κεκοσμημένοι στολῇ, τῷ σφῶν αἵματι ταύτην, ἱερωτέραν ἀπεργασάμενοι, ἐν Θεοπτεία χορεύοντες ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρήτόρων δεινότητα, φωτὶ τῷ Θεῷ καταυγάζομενος, ἐξεφαύλισας Μάικαρ, ὡς ἐν καμίῳ τοῖς αὐτομάτοις Σερμοῖς, οἷς οὐκ ἐφλέχθη βληθεὶς, ἀλλ' ἐκράυγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ φέρει Πατρίκιε, σοφοῦ σου λόγους, οἷς ἐθριαμβευσας, Ἡγεμῶν ὁ ἀλάστωρ, μιαιρωτάτους καὶ ψευδωνύμους Θεοὺς, ὧν καταπτύσας ἐβόας γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαυὶδ τῆ Θεῖς ἢ Θεῖα ἱερόρρησις· λιτανεύει γὰρ πόθῳ, τετραῖς Μαρτύρων τῷ σῶ προσώπῳ Ἀγνῇ, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ ἀνακράζουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Στεφανηφόρους Μάρτυρας, Ἱεράρχας Θεόφρονας, δεῦτε γεγηθότες, οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν, Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν παρασχόντα τέτοις ἰσχύν, τὰς τῶν δυσμενῶν, μὴ δεδοικέναι βασι-

νοὺς· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωσύνης χρίσματι, μαρτυρίου τε αἵματι, ἢ τῶν Καλλινίκων, τετρακτὺς κεκόσμηται, καὶ λάμπει τοῖς Θαύμασι, δι' ἑκατέρων μάλ' ἀλαμπρῶς, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες Ἐνδόξοι, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλαῖς μὴ πτηξάντες, στεφάνους ἐδέξασθε, παρὰ Χριστοῦ πανεύφημοι, καὶ ὡς νικηφόροι, ἀθληταὶ μελωδεῖτε· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγαλλιάσθω Μενάνδρος, εὐφημείσθω Ἀκακίος, καὶ σὺν Πολυαίνῳ, ὁ φαῖδρος Πατρίκιος· χορεῖαν στησάμενοι, τὸν σαρκωθέντα Λόγον Πατρός, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμῃ νηδύος, ὑμνεῖτωσαν ἀπαύστως, ἱερεῖς δεδειγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβείσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τέτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
• ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Εξέστησαν ὀρώντες τοὺς Ἀθληταῖς, κεφαλὰς τεμνομένους οἱ τύρανοι, καὶ τὰς ψυχὰς, πόθῳ προδιδόντας καρτερικῶς· ὁ δὲ Χριστὸς ἐδέξατο, τούτους καταπαύσας ἐν ἑαυτῷ· δι' ὧν καὶ τὰς ἰάσεις, πηγαῖζει ὡς ἐκ κρήνης, ἀδιαλείπτως τοῖς προστρέχουσι.

Ιδεῖν ἐσπουδακότες τῶν ὀρεκτῶν, τὴν πηγὴν Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πάσας εὐκληρίας τὰς ἐν τῇ γῇ, καταλιπόντες ἤρθητε, πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν, τῆς Θεῖας Βασιλείας, τρυφᾶν ἀξιωθέντες, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος.

Διήλθετε τὸ ὕδωρ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ πῦρ τῶν βασάνων διέβητε· καὶ νῦν τρανῶς, τὴν διακωνίζουσαν Ἀθληταί, ἀναψυχὴν εἰλήφατε, τῶν ἐπερανίων ἐν ταῖς σκηναῖς· ἐν αἷσι στεφανηφόροι, χορεύοντες ἀπαύστως, ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς ῥύσασθε. Θεοτοκίον.

Ο ἥλιος ἢ μνήμη τῶν Ἀθλητῶν, τοὺς πιστοὺς περιλάμπει τοῖς Θαύμασιν· ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἀχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεός, ὃν εὐσεβῶς ἐκή-

ρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τιμηκότες ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
» μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Ομβροῖς τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλελαίε, ἀθείας τὴν κάμνον, ἐνθέως κατέσβεσας· νῦν δὲ τῶν θαυμάτων, ρείθροις ἀπελαύνεις, πάθη ποικίλα καὶ πιστοῖς, ῥῶσιν παρέχεις ἐν θείᾳ χάριτι· διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἑορτάζομεν, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱερῶς προσπτυσσόμεθα.

Θαλλόν σε κατάκαρπον, θείας ἐλαίας γνωρίσαντες, ἀθλοφόρε Θαλλελαίε, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν, θαυματουργημάτων, ἔλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξάζοντες, μεγάλως σε δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτῆ ὡς ἀθλήσαντα, καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα.

Πελάγει ῥιπτούμενος, καὶ ταῖς σανίσιν εἰλούμενος, καὶ εὐτόνως ξεόμενος, μένεις ἀταπεινῶς, τοῦ Χριστοῦ σε μάκαρ, ἐπενδυναμοῦντος, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ, πονηροτάτῳ φθόνῳ μαχόμενον, Θαλλελαίε μακάριε, τῶν Ἀσωμάτων ὁμοτίμε, ἀθλοφόρων συνόμιλε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, Κανῶν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τὸν Θαλλελαίον εὐφημεῖν θέμις. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τῷ ὀδηγήσαντι.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι, τοῦ πανουργοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος αἰεὶ, τῆς τὴν φωσφόρον σου πάντοτε, ἐπιτελόντας πανηγύριν φώτισον, τοῦ μεγαλύνειν σε πιστῶς, Μάρτυς Θαλλελαίε.

Οχυρωθεὶς εὐσεβείᾳ, καὶ κρατυνηθεὶς χάριτι, τῆ πανοικτιρμονος Θεῶ, γενναιοφρόνως Θαλλελαίε, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ ἔλυσας τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ, νίκην ἀράμενος.

Νέος τὸ σῶμα ὑπάρχων, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειος, θεογνωσίαν ἀληθῆ, καθάπερ ἥλιος ἔλαμψας, εἰδωλικῆς ματαιότητος ζόφωσιν, ἀποσεισάμενος σαφῶς, Μάρτυς Θαλλελαίε.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε, τῶν εὐσεβῶν καύχημα, ἢ τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, Χριστιανῶν τὸ διάσωμα, ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα, γέφυρα ἐκ γῆς μεταίγουσα τοὺς πιστοὺς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Θαυματοργεῖς ἐξάισια Παμμακάαρ, καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως· τοῦ γὰρ τυράννου ἀνηλεῶς, σὲ κολάζειν προθεμένου, οἱ τούτου χεῖρες ὠφθησαν, ξηραὶ καὶ ἀνενέργηται.

Αποσκοπῶν πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, τὸν νίκην σοι παρέχοντα, οὐ παρετράπησ τῆς ἀληθοῦς, Ἀθλητὰ ὁμολογίας, ἀλλ' ἀκλινῆς διέμεινας, ἐκπλήττων καὶ τοὺς ἄφρονας.

Λόγῳ ζωῆς καὶ ἔργων ἐπιδείξει, Ἀλέξανδρον ἐζώγησας, καὶ τὸν Ἀστέριον Ἀθλητὰ, καὶ Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ, πανευκλεεῖς παρέστησας, Θαλλελαίε μάρτυρας. Θεοτοκίον.

Λάμψον μοι φῶς Παρθένε μετανοίας· ἐν σκότει γὰρ κατάκειμαι, τῆς ἀμαρτίας φρενοβλαβῶς· καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν, τῶν ἐπταισμένων ὅπως σε, δοξάζω πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεῶν βροντὴν καὶ κτιζῶν πνεῦμα,
» **Ο**στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτοειδῆς ἀναδεχθεὶς ἀθλοφόρος, τῆς ἀθείας σκοτασμὸν ἀπεκρούσων, καὶ πρὸς ποιναῖς

καὶ θάνατον ἐχώρησας ὅθεν διανύσας σε, τὴς γενναίους ἀγῶνας, μέγιστον ἀντέλαβες, κληρηχίαν καὶ δόξαν, τὴν μηδαμῶς γενναῖε ἀθλητᾶ, παρερχομένην, Θαλλέλαιε ἔνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εν θαλάσση ἀπορρίφεις, δυνάμει θείᾳ οὐκ ἐβυθίσθης, ἀσεβεῖς δὲ κατεπόντισας, τῷ βυθῷ Θαλλέλαιε, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου Μάρτυς σοφέ.

Λαμπροφόρος ταῖς θείκαις, Μάρτυς ἀσράπτων φωτοχυσίαις, ἐπεφάνης τῷ δικάζοντι, διελέγχων ἔνδοξε, τὴν ζοφεράν δυσσέβειαν τούτου τρανῶς.

Αγιάτατόν σε ναόν, καὶ οἶκον τῆς τρισηλίου δόξης, γεγονότα Μάικαρ ἔγνωμεν, ναοὺς τε καὶ ξόανα, τῶν πονηρῶν δαιμόνων συντρίψαντα.

Θεοτοκίον.

Γεροὶ Προφῆται, τὴν σὴν λοχείαν παλαι προαγεφώνην, ὄρος μέγα καὶ κατάσκιον, πύλην τε καλεῖντές σε, δι' ἧς Κύριος μόνος Ἄγνη διώδευσεν.

ᾠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Οὶ πόνοι σου μακάριε, εὐῶδες ὡς θυμίαμα, τῷ Εὐεργέτῃ προσηνέχθησαν τὴν ἀπὸνον ἐντεῦθεν, βασιλείαν Ἄγιε, καὶ ζῶν κελήρωσαι, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως, ὑπάρχων τῶν τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐζώγησας φλεχθείσας, φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, καὶ πρὸς ὕδωρ ἔνδοξε, τὸ τῆς ἀναπαύσεως, καθωδήγησας σαφῶς.

Ελαία ὡς κατάκαρπος, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάρτυς Θαλλέλαιε πεφυτεύσαι, ἐλαίῳ εὐσεβείας, πάντων ἱλαρύνουσα, ταῖς καρδίαις πάνσοφε, καὶ τὰ πρόσωπα αἰεῖ.

Θεοτοκίον.

Υῖος φωτὸς ἀπέδειξας, τῆς σκοτισθέντας πάθει, Πατρός ἀπαύγασμα κηύσασα, Χριστὸν τὸν φωτοδότην, Παναγία Δέσποινα διὰ τοῦτο πόθῳ σε, μακαρίζομεν αἰεῖ.

ᾠδὴ ς'. Ζάλη με λογισμῶν.

Φαλάγγας δαιμόνων ἐτροπώσω, συνεργοῖς Θαλλέλαιε, ἀγίους ἔχων Ἀγγέλους, ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων σου σοφέ δι' ὧν στεφανηφόρος, ἀναδειχθεὶς δόξης ἔτυχες.

Η φύσις τῶν ἀλόγων ἐπιγνοῦσα, τοῦ Λόγου σε Μάρτυρα, ὁρμήν τὴν ἄλογον φεύγει, καὶ τιμᾷ σε ἐν λόγῳ εὐσεβεῖ, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀγωνιζόμενον ἔνδοξε.

Μέγιστα ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων, ὄχλος ὁ παράνομος, τελούμενα παραδόξως, κα-

ταβάλλεται νεύσει θείῃ, Θαλλέλαιε καὶ φέγγο, θεογνωσίας εἰσδέχεται. Θεοτοκίον.

Ελυσας τῶν δεσμῶν με τῆς ἀμαρτίας, τεκούσα τὸν Κύριον, τὸν λύσαντα τὰ τοῦ Ἄδου θεοτόκε, βασιλεία ἀγνή, καὶ πάντας συνδεσμοῦντα, πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπίγνωσιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθόν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων ἄλλα σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὴ, προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων συναθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὀπλίτης, στρατιώτης ἀριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφέ Θαλλέλαιε.

Συναξάριον.

Τῆς Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στίχοι.

Ἀκέστορι τμηθέντι τῷ Θαλλελαίῳ,

Θεὸς βοτάνην πρὸς λύσιν πέμπει πάθους.

Εἰκοστῇ Θαλλέλαιος ἐὼν κεφαλὴν ἀπεκάρθη.

Ούτος ἦν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Λιδάου, πατρός μὲν Βιρουκίου, μητρός δὲ Ρωμυλίας, ἐν μελέτῃ γενόμενος τῆς Ἰατρικῆς τέχνης. Συνεσχέθη δὲ ἐν Ἀζάρβῳ τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων ἐπαρχίας, ἐν ἐλαιῶνι κρυπτόμενος. Προσάγεται δὲ Θεοδῶρω τῷ ἄρχοντι ὅς, μὴ πειθόμενον αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, προσέταξε τρυπηθῆναι αὐτοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ σχοινίους κατὰ κεφαλῆς ἀναρτηθῆναι. Τοῦτο οὖν δόξαντες οἱ ὑπηρέται ποιεῖν, ἐκ τινος θείας δυνάμεως τὰς φρένας ἀλλοιωθέντες, ξύλον ἀντὶ τοῦ Ἁγίου τρυπήσαντες ἀπῆρῳσαν. Τύπτονται οὖν, ὡς κατὰ τοῦ ἄρχοντος παίξαντες. Εἶτα ἐκίλευσεν αὐτὸν ριφῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ἀβλαβῆς, φορῶν ἐσθῆτα λευκὴν. Μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐν σταδίῳ ἀφίεται, καὶ πάλιν ἀλώθητος διαμείνας, ἐν Ἐδέσῃ τῆς Αἰγαίων πόλεως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Γστασο μέσον τῆς φλογός, τῶν πειρασμῶν ὡς οἱ Παῖδες, τὴν θείαν δρόσον ἐξ ὕψους ἔνδοξε, δεχόμενος σαφῶς, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξολογῶν.

Νέος ὡς ἄλλος Δανιὴλ, μέσον λεόντων ἐβλήθη, τῆς τέτων βλάβης οὐδόλως χάριτι, τῇ θείᾳ μετασχῶν, Μάρτυς ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε.

Θαυματουργίας τοὺς πιστοὺς, νόσων παντοίων λυτροῦσαι, ταῖς τῶν δαιμόνων ἐλαύνων φαλαγγας, καὶ λύων πειρασμῶν, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Μαρτύρων καλλονή.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, θεοχαρίτωτε Κόρη, σέ δυσωποῦμεν θερμῶς, ἀνάστηθι καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν αἰώνιων καὶ πάσης ἀπειλῆς.

Ὡδὴ η΄. Ἐν φλογὶ πυρός.

Μίαν φύσιν μίαν θελήσιν, καὶ βουλὴν καὶ ἰσχὺν Ἐνδοξε, Τριάδος θείας καταγγέλλων εὐσεβῶς, πολὺθεον ἔμφρόνως, καθεῖλες βλασφημίαν, καὶ πόνους ὑπομείνας πολλοὺς, μεγάλως ἐδοξάσθης.

Ιερεῖον ὡς περ ἄμωμον, τῷ τυθέντι ἀμνῷ ἁγίον, σὺ προσηνέχθης τῇ τοῦ ξίφους ἔκτομῃ, καὶ ἔκτεινας τὸν ὄφιν, τὸν πρὶν ἐν Παραδείσῳ, παρακοῆς θανάτῳ Ἀδαμ, καὶ Εὐὰν ἀνερόντα.

Συγχορεύουσι τῇ μνήμῃ σου, τοῖς πιστοῖς Ἀθληταί, Ὅσιοι, Ἀγγέλων δῆμοι, Ἀποστόλων Προφητῶν μεθ' ὧν ταῖς οὐρανίους, κληρούμενος σκηνώσεις, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, προσβεύων Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν τῶν ἐπταισμένων μοι, Παναγία ἀγνή αἴτησαι, καὶ δός μοι χεῖρα ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, δεινῶς χειμαζομένῳ, ἵνα σε μακαρίζω, καὶ πιστῶς κηρύττω τὴν σὴν, βεβαίαν προστασίαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν φλογὶ πυρός παρίστανταί σοι, Χερουβὶμ Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πάσα κτίσις
• ὕμνον ᾄδει σοι τερπνόν Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον δημιουργόν,
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ΄. Παρθενομάρτυς πολίαθλος.

Ὡς καθαρέτην τῆς πλάνης σε, ὡς θείον ναόν τοῦ θείου Πνεύματος, σήμερον ἀνευφημοῦμεν σοφέ, ταῖς μακαρίους σε πόνους, τὰ τίμια στίγματα, καὶ τὴν κόιν τῶν λειψάνων ἀσπάζόμενα.

Σαρκὸς ἡμῶν τὰ νοσήματα, ψυχῆς τε τὰ δυσίατα τραύματα, ἴασαι τῶν ἰαμάτων χάριν πλουτήσας, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς αἰωνίου ῥυσθῆναι κολάσεως, τῆς τιμῶντάς σε, δυσώπει τὸν φιλόνηρον.

Ἡ γῆ χυθέν σου τὸ αἷμα, ἐδέξατο τὸ τίμιον Θαλλελαίε, καὶ γέγονε πηγὴ ἰάσεων ἐν ἣ προστρέχοντες πιστοί, τῶν δεινῶν λυτρῶνται Χριστὸν μεγαλύνοντες, καὶ συμφῶνως σε τιμῶντες μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον γεγένησαι Παρθένε, καὶ θρόνος τοῦ Παντάνακτος ἀχραντε, ἐν ᾧ καθίσας τῆ παλαιᾷ, πτώματος ἠγείρην ἡμᾶς, καὶ τῇ συνεδρείᾳ τῇ θείᾳ ἐτίμησε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σέ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αρθενομάρτυς πολίαθλος, Παρθένον Μητέρα πολυύμνητον, σήμερον ἐν τῷ αὐτῆς νυμφῶνι, ἐπιδημοῦσαν ξεναγεῖ νυμφοσόλοι πάντες χορεύσωμεν πάτρια, εὐσεβῶς τὴν Βασιλίδαν μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἐορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

oo

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

XXXXXXXXXX

Α΄. Ἐάν τύχη τῇ Τετάρτῃ καὶ Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Σαμαρείτιδος, τοῦ Τύφλου, ἢ τῶν Πατέρων ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ζήτει τὰ ἀπορούμενα εἰς τὴν Η΄ τοῦ παρόντος Μηνός, ἐν τῇ Ἐορτῇ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Β΄. Ἐάν τύχη τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἢτοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἀναλήψεως.

Γ΄. Ἐπείρας, στιχολογεῖται ἡ ἀ. στάσις τοῦ Μακάριου ἀνῆρ. Ἡ δὲ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἐορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου συμπάλλονται, ὡς καὶ ἐν τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ Καθίσματα τοῦ Πολυελέου, καὶ τοὺς Ἀναβαθμούς, Προκειμένου τοῦ Ἁγίου, Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μῆ, κτλ. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Δόξα. Ταῖς τῶν Θεοστέπων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου, Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου, κτλ.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἀναλήψεως.

Γ΄. Ἐάν τύχη τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Δ΄. μὲν Ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μετατίθεται εἰς τὴν Παρασκευῇ, καὶ συμπάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως, ὡς ἀνωτέρω. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν γίνεται κατὰ τὴν τάξιν, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Δ'. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Πεντηκοστῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Στιχολογία Ψαλτηρίου οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ε'. δύο πρώτες, καὶ τέσσαρας δευτέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'. Σέλας φαινότατον. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός. Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἡ ἐνδιατακτος Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὸ πρῶτον τῆς Ἑορτῆς δις, τὴν μετέορτον πιστοί. Εἶτα Καθίσμα τοῦ Ἁγίου, Ἡ εὐσημος μνήμη σου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ. Τελευταῖον, τὸ τρίτον Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς δις, Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστέ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον τοῦ Ἁγίου, Ὑψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. ὍΝ. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἢ μνήμη. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μόνον. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι διπλαῖ. Ἡ ε'. τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς, δις τὸ α'. καὶ ἅπαξ τὸ ἕτερον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ὑψῶθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς μόνον. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Εἰδομεν τὸ φῶς.

Ε'. Ἐάν τύχη τῆ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε· καὶ καθεξῆς ἡ Ἀκολουθία τῆς Γουγκλισίας. Τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Δεῦτε λαοί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς. — Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Σ'. Ἐάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἁγίων Πάντων δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν,

τῆς Ὀκτωήχου. Ἀναγνώσματα, τῶν Ἁγίων Πάντων δύο καὶ τοῦ Ἁγίου ἐν — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων Πάντων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ ἀμφοτέρων τῶν Ἑορτῶν. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ναὸς καὶ πύλη. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσμα τοῦ Ἁγίου, Νέος γέγονας. Δόξα, Ἡ εὐσημος μνήμη σου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἁγίων Πάντων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου β'. μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, Ὑψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· καὶ, Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὰξιν. Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων Πάντων. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Ζ'. Ἐάν τύχη ἐντὸς τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καθαρά, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη· λέγομεν δὲ τότε, μετὰ τὰ Δοξαστικά τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, Θεοτοκία τῆς Ὀκτωήχου. Ὁμοίως καὶ μετὰ τὰ Καθίσματα, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, ἅπερ ὄρα ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος μηνός.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων, Θεοστέπων καὶ ἰσαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὁπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρὸν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμψας εὐσεβείᾳ· καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου· μεθ' οὗ σε τὴν φιλόνητον, οἰκονομίαν δοξαζόμεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας φιλόνητον, τῷ εὐσεβεῖ σου Θεράποντι, Σολομώντος τὴν φρόνησιν, Δαυὶδ

τὴν πραότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεὺς, κυριευόντων τε πάντων Κύριος· διόσου τὴν φιλόθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν αἰλουργίδα αἰμνηστε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεὸν, καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον· ἐντεῦθεν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Βυζαντίου.

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε, Κωνσταντίνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου ἱερέως, διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν Βασιλεῦσιν ὠφθῆς ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προΐκα, προικοδοτήσας τῷ Κτίστησι, καὶ πόλιν βασιλεύσαν Δεοσεβῆ. Διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν ἔχων, αἰμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλείῶν γ΄. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστη Σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τῆς ὀφθαλμοῦς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅσα ἂν προσευξῶνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικησεώς σου ἐν τῷ ἔρανω, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ.

Maggio.

10

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέ-
 δυσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χι-
 τῶνα εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιεθήκέ μοι μί-
 τραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.
 Καὶ ὡς γῆ αὐξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς
 κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνα-
 τελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναν-
 τίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιών οὐ σιωπή-
 σομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως
 ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σω-
 τήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψον-
 ται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες
 οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέση-
 σι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει
 αὐτό· καὶ ἔσῃ σέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου,
 καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ
 ἐκ ἔτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη· καὶ ἡ γῆ
 σου ἐκ ἔτι κληθήσεται Ἐρημος· σοὶ γὰρ κλη-
 θήσεται, Θέλημα ἐμόν· καὶ τῇ γῆ σου, Οἰ-
 κουμένη· ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ
 γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανί-
 σκος παρθένῳ, ἔτω κατοικήσῃσιν οἱ υἱοὶ σου·
 καὶ ἔσαι ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ
 νύμφῃ, ἔτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἦκει γὰρ
 σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ
 ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ
 γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σέ δὲ φανήσεται Κύριος,
 καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πο-
 ρεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ
 λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμοὺς
 σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἦκασι
 πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες
 σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ἔψει, καὶ χα-
 ρῆσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ,
 ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ
 ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσὶ σοὶ ἀγέλαι καμή-
 λων, καὶ καλύψουσὶ σε κάμηλοι Μαδιάμ καὶ
 Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσι, φέροντες χρυ-
 σίον, καὶ λίθον οἴσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον,
 καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ
 πάντα τὰ πρόβατα Κηδαρ συναθροθήσονται, καὶ
 κριοὶ Ναβαιῶθ ἤξουσὶ σοὶ, καὶ ἀνενεχθήσονται
 δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος
 τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἶδε
 ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραί συν-
 νεοσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμεναν, καὶ πλοῖα Θαρ-
 σεῖς ἐν πρώταις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρό-

Κ:ρ. 10.
 ΞΒ. 1.
 Κ:ρ. 1.
 ΞΒ. 1.

Κ:ρ. 22.

Κ:ρ. 1.
 ΞΒ. 1.

Θεν, και τὸ ἀργύριον και τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, και διὰ τὸ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. Και οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, και οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὸ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, και διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Και ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας και νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν, και βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη και οἱ βασιλεῖς, οἱ τινες ἐδουλεύσασί σοι, ἀπολήνται, και τὰ ἔθνη ἐρημιά ἐρημωθήσονται. Και ἡ δόξα τῆ Λιβάνθ πρὸς σέ ἤξει, ἐν κυπαρίσσῳ και πεύκῃ και κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, και τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Και πορεύσονται πρὸς σέ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε και παροξυνάντων σε, και προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξυνάντες σε· και κληθήσῃ Πόλις Κυρίου, Σιών τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλελειμμένην και μεμισημένην, και οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Και θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Και θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, και πλῆτον βασιλέων φάγεσαι, και γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε και ἐξαιρούμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, πάντων ἀνάκτων βᾶσις και καύχημα· φωτισθεῖς γὰρ ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συναΐξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, ἐνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσθέσθη τὸ φρύαγμα, και αἰρετικῶν ἠσθένησαν γλώσσαι, και ἐμωράνησαν· τῶν δὲ ὀρθοδόξων ἐψώθη τὸ στίφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθη ὀρθοδοξότατος, και πάντων βασιλέων ἐκηρύχθη πατὴρ, ὡς πρῶτος τὴν αἰουργίδα παρὰ Θεοῦ κομισάμενος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σε πιστῶς, αἴτησαι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλῆσιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἔσχε μαλλον ἔνδοξε ταύτην ἐξ ὑψους, Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, και δι' αὐτῆ ἀγρευθεῖς, ὡς κάλλιστον θήραμα, ἐν τῷ και

νικητῆς, κατὰ ὀρωμένων και ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀπεφάνθη ἀήττητος. Ὅθεν δυσωπῆμέν σε, ὡς πρέσβιν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παρρησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμὸν ἰλασμόν και τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄. Βύζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδῶλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς· ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἦχος γ΄.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ἐψίστων ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα, και τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες, ἀνάκτων τὸ καύχημα, Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε· ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Αἶνος τῷ Θεῷ, ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Κωνσταντίνε πανεύφημε. Σὺ γὰρ ὠφθῆς ἀκραιφνῆς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν εἰδῶλων τὰς μορφάς· και νῦν προσηρείσθη τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν, τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον γολισαμένη, τῷ κράτει σε Ἄναξ, μυσικῶς εὐφραίνεται, και τὴν σὴν παγγέρασον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφῆμως γεραίρει κραυγάζουσα· Χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, και τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, και τὰς παγίδας συντρίψας τῆ ἀντιπάλου. Χαίροις, θνᾶκτων πανάριστε, και Ἀποστόλων ἰσότιμε. Χαίροις, πιστῶν τὸ στήριγμα, και Βασιλέων τὸ προπύργιον. Κωνσταντίνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ ἀλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τῷ Θεῷ Κωνσταντίνε, τὸ σκῆπτρον ἔλαβες· σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι' οὗ και τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσίν, ὄπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωποικὸν Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ και προσήχθη τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Οὕτως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἡ σὲ βαστάσασα, μέδων κοσμοπόθητε, Χριστιανῶν ἡ χαρὰ, Κωνσταντίνε θεόστυπτε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπερμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάρρυσις.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σε.

Πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μητήρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπευδουσα ἀφίκετο ἐν τῇ ἀγίᾳ Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσαυρώθη, θείων ὁ Σωτήρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ἐνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε· Δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὃν ἠλπίζον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Σέλας φαινότατον, κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν Θεότητος μετοχρευθεὶς, ἤχθῃς ἀγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν· καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκησας ἐκεῖθεν· Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. Ὁδὸν δεξιόμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἰερεὺς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεὺς, ἐλαίῳ ἐσήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων πατήρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρῦει. Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῦ Σταυροῦ σε τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν ἐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξιόμενος, ὁ ἐν βασιλευσιν Ἀπόστολός σε Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σε παρέθετο· ἦν περισώζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαυὶδ τοῖς τρόποις, γέρας ἀνώθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἔνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον Σοφῆ βασιλείου, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. β΄.

Ελκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαινόν, ἐξ οὐρανῷ δι' ἀσέρων ἐφειλκύσατο, ᾧ καὶ κράτος πρώτως τὸ βασιλείου ἐπέθηκε· διὸ σε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντίνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένῃ μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, ἀυγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντίνε θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν Βασιλευσιν, εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμῳ ἐπουρανίῃ, Βασιλέως τηρήσας· διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τῆ δ΄. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὐρον Δαυὶδ τὸν δειλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ με ἔχρισα αὐτόν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Ὁ Ν΄. Δόξα, Γαῖς τῶν Θεοσέπτων.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος β΄.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον β΄. καὶ οἱ Κανόνες

τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Μόνη ἐπυράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἀμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θρασυπόντων ἰκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Τῆς ἀνω γενομένης ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντίνε, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοίᾳ, καθαρωτάτῃ πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θειαρχικῶς, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας. Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιχθὲν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θει-

νατηφόρου ἀμαρτίας, τῆ μεσιτεία σου ρύσαι με Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Ο ὑρανίας ἀψίδος.

Αμοιβῶν ὑρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας ὅθεν τῷ καλῆντι Θεόφρον ἐπηκολύθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστήρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ Πάινσεμνε, ἀπασαν θεμένη ἐλπίδα τῆς ἱερῆς αὐτῆ, τόπης κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν ὁ ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριο ὄπλον, τὸ ἀρράγες τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφάνέρωσας θείῳ, φλεγομένη ἔρωτι Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ιεραῖς πολιτείας, ἀποπεσῶν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθη τῶν κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ρύσαι καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταῖς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἀστρῶν μαθάνων τὴν καλλονὴν, ἐκ τέτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον· τῆ Σταυρῆ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τέτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι ὅθεν τῆς ψυχῆς σε, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβασε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, Βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Υπερλάμπρῳ σημείῳ σε, Μάκαρ δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος, καταυγάζει καὶ φωστῆρά σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία ἐχηματίσας· διὰ τοῦτο πίστευε σε δοξάζομεν.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐπὶ πλείστοις νῦν θείον τρόπαιον, τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἢ τὸν Ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπαρθένε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον Ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Αγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατώκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω βασιλεία.

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη, χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὴν ψυχὴν μου καθάρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῆ ἐπηρείᾳ τοῦ ὄφους.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε ταῖς πάντων, κυμαινομένης καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν, καὶ ματαιῶν εἰδώλων, νεκροποιᾷ ἀπεθαίλου θρησκευματα, καὶ εἴληφας περιχαρῶς, βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς, ἀδείας τὸν σάλον, οἱ διὰ σῆ βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχησαν πρὸς γαληνοὺς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι. Θεοτοκίον.

Γάτρευσον ἀνίστως νοσῆσαν, καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν με Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ, πεποιθότα πρεσβεύεις σου ἄχραντε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένη, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσιμον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν. Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοὶ, σὺν τῇ μητρὶ τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριο πάθος ἐξηκολούθησε· καὶ πάντα παρέσχον τοῖς Ἰουδαίῃς παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν· καὶ τῆτο εὐρόντες ἀνεδείξαν αὐτοί.

Δια τούτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, σπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Συναξάριον.

Ἡ ἡ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, Θεοστέπτων, καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχοι.

Ὡς κοινόν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,
Ἐχουσι κοινόν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.

Ἐνθάνε μητέρι εἰκάδι πρώτη Κωνσταντίνος.

Ο μέγας οὗτος, ὁ μακάριος καὶ αἰόδιμος ἐν βασιλευσὶ Κωνσταντίνος, υἱὸς γέγονε Κώνσταντος τοῦ Χλωροῦ, καὶ Ἑλένης τῆς τιμίας. Ὁ δὲ Κώνστας θυγατρῖδός γε γέγονε Κλαυδίου τοῦ προβεβασιλευκότος ἐν Ῥώμῃ πρὸ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Καρίνου βασιλείας. Οὗτος ὁ Κώνστας, παρὰ Διοκλητιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου προσληφθεὶς, κοινωνὸς εἶναι τῆς βασιλείας αὐτοῦ, μετὰ Μαξιμιανοῦ Βαλερίου, τῶν ἄλλων ἀπάντων τὸν κατὰ τοῦ Χριστοῦ διωγμὸν σφοδρῶς ἀναρρίπιζόντων, μόνος οὗτος, πραότῃ καὶ συμπαθείᾳ χρώμενος, μᾶλλον τοῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀγωνιζομένοις ἐχρῆτο καὶ συμβούλοις καὶ κοινωνοῖς τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων. Οὗτος καὶ Κωνσταντίνου τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν, μετὰ ταῦτα πρῶτον τοῖς Χριστιανοῖς χρηματίσαντα Βασιλεία, τὴν εὐσέβειαν διδάξας, διάδοχον τῆς αὐτοῦ βασιλείας κατέλιπεν ἐν ταῖς Βρετανικαῖς νήσοις.

Ὅς, ἀναμαθὼν τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην γεγόμενα παρὰ Μαξεντίου τοῦ υἱοῦ Ἐρκουλίου, ἐκπυστα καὶ ἀποτρόπαια καὶ ἐναγῆ καὶ βέβηλα ὄντα, ζήλω θείῳ κινούμενος, ὤρμησε κατ' αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν ἐπικαλοῦμενος σύμμαχον· οὐπερ ἰδὼν ὁ Θεὸς τὸ καθαρόν τῆς ψυχῆς, πρῶτον μὲν κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ ἐνεφανίσεν ἑαυτὸν· ἔπειτα κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας δι' ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐγγαράξας, ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένον· Ἐν τούτῳ νίκα, πάλιν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἀξίοις ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἐμφανίσαι ἠξίωσε. Διὸ, θάρρησας τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὅπλοποίησας δὲ αὐτὸν διὰ χρυσοῦ, ἀνελθὼν ἐν Ῥώμῃ, αὐτὸν τε τὸν ἀλιτήριον Μαξεντίου κατέβαλεν, ἐν ποταμῷ Τιβέρει ἀποπιγνέντα παρὰ τὴν Βαλθίαν γέφυραν, καὶ τοὺς Ῥωμαίων πολίτας τῆς τούτου τυραννίδος ἡλευθέρωσε.

Τότε δὲ ἀπάρας ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐρχόμενος, ἐβούλετο κτίσαι πόλιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι ἐν τῇ Ἰλίῳ, ἐνθα τὸν πόλεμον τῶν Τρῶων μετὰ τῶν Ἑλλήνων φασὶ γενέσθαι. Ὑπὸ δὲ χρημοῦ θείου κωλύεται, μᾶλλον ἐν τῷ Βυζαντίῳ ὑπὸ Θεοῦ προτραπεῖς τὴν αὐτοῦ πόλιν κτίσαι. Διὸ, τῷ θείῳ κατακολουθήσας θελήματι, κτίζει τὴν Θεοφορήτην ταύτην πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, καὶ οἷόν τινα τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἀπαρχὴν ἀνατίθει τῷ Θεῷ.

Ζητήσας δὲ τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκριβείαν, τοὺς πανταχόθεν Ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν Νίκαιαν ἤθροισε, δι' ὧν ἡ ὀρθόδοξος πίστις ἀνεκνήρυχθη, καὶ τῷ Πατρὶ ὁμοούσιος ὁ Υἱὸς ἐγνωρίσθη, Ἀρείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μετὰ τῆς βλασφημίας, παραπεμφθέντων τῷ ἀναθέματι. Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἑλένην, κατὰ ζήτησιν τῶν τιμίων ξύλων, ἐν οἷς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπάγη σαρκί, ἀποστείλας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, δι' αὐτῆς

ταῦτα ἀνεκορίσατο, τὰ μὲν ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἱεροσολύμοις καταθεμένης, τὰ δὲ πρὸς τὴν βασιλίδαν Πόλιν ἀναγαγούσης· ἧτις τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαβούσα, τὸν βίον κατέλυσεν.

Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντίνος, ἐγκαινίους καὶ πανηγύρεις τὴν Πόλιν φαιδρύνας, καὶ μικρὸν τι ἐπιβὰς τοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν ᾧ τῆς βασιλείας κατῆρξε, τῆς κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατείας ἀψάμενος, καὶ ἐν τινι τῶν κατὰ τὴν Νικομήδειαν ἀγρῶν γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημῆι, καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάγεται Πόλιν, προπομπαῖς καὶ ὑπαντήσεσι μεγαλοπρεπῶς δεξιούμενος, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ σηκῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐναποτίθεται. Ἐβασίλευσε δὲ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ κατὰ τὸ πεντακισχιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἀπὸ κτίσεως Κόσμου, τριακοστὸς δεύτερος βασιλεὺς ἀπὸ Αὐγούστου γενόμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξὶς ἐν τῇ Ἀγιοτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ θείῳ αὐτοῦ Ναῷ, τῷ ἐν τῇ Κινστέρνῃ τοῦ Βῶνου (*), τοῦ Πατριάρχου, ἅμα τῷ Βασιλεῖ καὶ τῇ Συγκλήτῳ, μετὰ λιτῆς ἐκείσε παραγινομένου, καὶ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν ἐπιτελοῦντος.

Γαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σοῦ τὰ προσταγμάτων φυλάττων, ὑπεκλίθη σου τῷ νόμῳ Κωνσταντίνος· ἀνομούντων διὸ, καθεῖλε παρατάξεις, ἀναβῶν σοι Κύριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐὐλὸν τὸ πάντας ἀνεκλύσαν, Ἀξιάγαστε ἐκ λαίκου ἀπώλειας, συγχωσθέν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις, καταχωννύον δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεις θείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου ναὸν Θεοῦ Ἑλένη· καὶ ναοὺς ἱεροῦς, αὐτῷ ἀνωκοδόμεις, ἐνθα σαρκί τὰ ἄχραντα, δι' ἡμᾶς ὑπέστη πάθη. Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκεία ἀμαρτάνων, καὶ δουλοῦμενος αἰτόποις συνηθείαις, τῇ συνηθείᾳ σου νῦν, προστρέχω συμπαθείᾳ· ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡς πορφυρίδα Ἐνδοξε, στολισθεῖς τὴν εὐμένειαν, καὶ ὡσπερ γλαμύδα, τὴν καλὴν συμπάθειαν, στεφάνῳ κεκόσμησαι, τῶν ἀρετῶν τελείῳ νοῖ, καὶ μεταθεθεῖς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ

(*) Τὴν Κινστέρναν ταύτην ἔκτισε Βῶνος ὁ Πατρικίος, Ῥωμαῖος τὸ γένος, ὁ ἐπὶ Ἡρακλείου ἀκμάσας. Ἀριθμεῖται δὲ πέμπτη τὴν τάξιν, κατὰ τὸ ἑβδομον τῆς πόλεως κειμένη, (Τουρκ. Ἐδρινὲ καπισί) ἀπέναντι τοῦ ποτὲ Μοναστηρίου τῆς Χώρας, κατεσκευασμένη διὰ ζῶντων μόνον, ἀνευ κίωνων, καὶ ἐν χρεῖσει οὖσα τὴν σήμερον τῶν τὰ μεταξεία νηθόντων, ὡς καὶ ἄλλαι τινές, μεθ' ὧν καὶ ἡ κατ' ἐμφασιν ἀσιατικὴν τουρκιστὶ λεγομένη, Μ π ἰ ν μ π ἰ ρ ν τ ἰ ρ ε κ: τουτέστι, Κινστέρνη ἐνοῦς καὶ χιλίων κίωνων (Κωνσταντινιάς σελ. 54). Ὀνομάζουσι δὲ οἱ Βυζαντινοὶ Κινστέρνας, κατὰ παρένεσιν τοῦ Ν, τὰς ὀρθότερον λεγομένας καὶ γραφομένας Κιστέρνας, ἐκ τοῦ λατινικοῦ Cisterna, ἀφ' ἧς τὸ παρ' ἡμῖν Στέρνα, καὶ ἐλληνικώτερον Δεξάμενη.

ἄνω, βασιλεία κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραينوμένην βλέποντες, σὺν υἱῷ σε θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασιλεία, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτὴν, δείξαντα ἡμῖν, ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγῆσαν, τῆς πιστῶς μελωδῆντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐς θαυμασὸς ὁ πόθος σε! καὶ ὁ τρόπος σε ἔνθεος! ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὰ καύχημα· τῆς τόπης γὰρ φθάσασα, τῆς τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, ναοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμεις βρωῶσα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν νῦν με εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην, ἠδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βρωῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντῖνε καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγᾶς, θείας καὶ ἀκτῖνας φωτολαμπεῖς, τοῖς προσιῶσι πάντοτε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Αγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἁγίοις νυνὶ κατεσκήνωσας, ἀγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμῷ τῶν ἰαμάτων πάντοτε, ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμοὺς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἄνω ἠξίωσας, οὓς εὐσεβῶς, παλαι εἰδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἠγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένη τὴν Ἁγίαν, τὴν μέγαν Κωνσταντῖνον· ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας· καὶ νῦν ἰδοὺ, οἶά περ Βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἀγνὴ παρίστασαι· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾶς, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ δεξιῶς προβάτοις σύνταξον.

Ἐξαποσειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνῆλθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασιλεῖον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρὶ οὐρανόθεν· ἔξα-

στράπτων δὲ βλέπει, Σταυροῦ τὸ θεῖον τροπαῖον· ὅθεν τούτῳ ὀλέσας τοὺς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ ἐκράτηνε, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγῇ, ἢ ποτιζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκῆσι νάμασι, τὴν ὑψηλίον ἅπασαν. Χαίροις ἢ ῥίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περῶντων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Ο βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σε Πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογίᾳ κρατῆμενον, καὶ καταυγᾶσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῇ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγᾶς, θείων ἀποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτῇ, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, ταῖς διανοίαις, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμήσει, Ἑλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σε· ὅθεν ἑορταζόμεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σε, πανηγυρίζοντες.

Ελαῖον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετόχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἑλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντας, καὶ βασιλείας τῆς οὐρανόθεν σου, τούτους ἠξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ο τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὡσπερ Παῦλον τὸν αἰοιδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγησεν, Ἐν τούτῳ, φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· ὃν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὐρῶν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον Φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, ἐκ τῆς Κανόνος ἢ γ' καὶ ε'. ᾠδὴ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν,

Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗ ΚΒ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Βασιλείαν ἀσαλευτον, βασιλείσας ἀπειλή-
φας, Βασιλίσκε ἐνδοξε καὶ παρίστασαι,
τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυναμέων, σὺν πάσαις γηθόμε-
νος, τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ἀναμέλπεις τε
πάντοτε, τὸ ἀένναον, καὶ μακάριον ἄσμα, φρυ-
κτωρίαῖς, κατὰ μέθεξιν ταῖς θείαις, περιφανῶς
αὐγαζόμενος.

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπίσιν
ἠλώσαντες, ἐν τῷ σὲ πορεύεσθαι τρίβους
χαίροντα, τῆ μαρτυρίου Ἀοίδιμε, μεθ' ὧν κατε-
πάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς, καὶ τελείως
συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, εὐσταλῶς τὴν οὐ-
ράκιον πορείαν, τῷ Δεσπότη νικηφόρος, ἐμφα-
νιζόμενος ἐνδοξε.

Προσευχῇ σε ἐβλάστησε, ξύλον ἀνικμὸν πρό-
τερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος ὕδα-
τος· τῇ δὲ ῥοῇ σε τῆ αἵματος, ἢ γῆ καθηγιάσαι·
ὁ αἷρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ πανόλβιε· ὅθεν
πίσει σε, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν Βασιλίσκε, καὶ πα-
νέορτον ἡμέραν, ἐν ἣ νομίμως ἠρίστευσας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τὸν παμμέγιστον Βασιλίσκον αἰνέσω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Ταύτην τὴν φαίδραν σε ἑορτὴν, τῆς εὐσεβῶς
γεραίροντας, Μάρτυς πολυάθλε, τὸν Βασι-
λέα Χριστὸν, ἰκέτευε σώζεσθαι, καὶ τῆς ἐπου-
ρανίου, βασιλείας μετόχους γενέσθαι.

Ολος τῇ ἀγάπῃ τῆ Χριστοῦ, ἀνακραθεῖς Πα-
νόλβιε, σαρκὸς ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι
μελλούσης, καὶ ἠνεγκας βάσανα, γνώμη ἀνδρειο-
φάτη, στηλιτεύσας εἰδώλων τὴν πλάτην.

Νύκτα ἀγνωσίας φωτισμῶ, τοῦ παναγίου
Πνεύματος, καταλαμπόμενος, παρῆλθες
Βασιλίσκε, καὶ ἄθλων λαμπρότησιν, ἥλιος κα-
θωράθης, πᾶσαν κτίσιν φαιδρῶς καταυγάζων.
Θεοτοκίον.

Πόκον προεώρα Γεδεῶν, τὴν ἄχραντον γα-
στέρα σου, δρόσον τὴν οὐράνιον, Παρθένε
δεξαμένην, θαλάσσας ξηραίνουσαν, Κόρη τῆς
ἀθείας, καὶ τακείσας ἀρδεύουσαν φρένας.
ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἷμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλικὴν πυρὰν ἔσβεσας,
καὶ τῆς τρυφῆς, Μάρτυς τῷ χειμάρρῳ,
ἐντροφᾶς ἀγαλλόμενος.

Μάρτυρα Τριάδος σε, ἢ ἐκλεκτὴ δυαῖς ἐνδοξε,
τῶν Ἀθλητῶν, ἀπολιπομένη, πρὸς Χριστὸν
ἀπεδήμησεν.

Μένεις τῶν συναθλῶν σε, ἀπολειφθεῖς, Χρι-
στὸν Κύριον, ὁμολογῶν, πάντων Βασιλέα,
Βασιλίσκε πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Εὐρομί σε Πάναγνε, χειραγωγῆσάν με πάν-
τοτε, πρὸς ἀρεταῖς, καὶ πρὸς μετανοίας,
ταῖς ὁδοῦς ἐμβιβάζουσαν. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ ξερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ μόνῳ Βασιλεῖ, νῦν παρίσασαι χαίρων, διά-
θημα φαιδρὸν, καὶ γολθὴν ἐξ οἰκείων, βα-
φείσαν αἱμάτων σε, ἱερῶς περικείμενος, καὶ θεύ-
μενος, καθαρωτάτη μεθέξει· ὅθεν σήμερον, τὴν
παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Γῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηπονήσας τὴν ἄβραν, Μάρτυς τῆς ψυχῆς σε
ἐκατοστεύοντα, εἶχυν ἠνεγκας ἀθλήσεως,
ἀποθήκαις θείαις συντηρούμενον.

Γεραῖς ἐπακήκοας, ἀνωθεν παμμακάρι φωνῆς
καλούσης σε, καὶ τὸ πέρας τῆς ἀθλήσεως,
βεβαιούσης Μάρτυς παναοίδιμε.

Σταθηρὰν ἐνδεικνύμενος, Ἐνδοξε τὴν ἔνσασιν
ἐκαρτέρησας, ταῖς ἀλύσει δεσμούμενος,
καὶ τῆς πλάνης λύων πάντα σύνδεσμον.

Τὸν Σατὰν ἀπηγχόνησας, θείαις ἀθλοφόρε
νευραῖς τῶν λόγων σε· νίκης ὅθεν κεκαλ-
λώπισαι, Βασιλίσκε μάρτυς διαδήμασι.

Θεοτοκίον.

Ο Πατρὶ ὁμοίσις, ὦφθη κατὰ πάντα ἀνθρώ-
ποις ὁμοῖος, σαρκωθείς καθὼς ἠυδόκησεν,
ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Παναμώμητε.

ᾠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Νομίμως ἐναθλήσαι ἐλόμενος, ἀνομῶντας, δυνάμει τῆ Πνεύματος, Μάρτυς Θεόφρον κατήσχυνας.

Βαδίζων Ἐσσαλέως τὴν τρίβον, τῆ μαρτυρίου, τὰ κέντρα συνέτριψας, τοῦ πολεμῆτορος Ἐνδοξε.

Αί βάσεις σε τοῖς ἡλοῖς Θεόφρον, ἐμπεπαρμέναι, ἐχθρῶ πολυμήχανον, κάραν τελείως συνέθλασαν. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι τέτοκας, Θεοτόκε, τὸν ἀκατανόητον, καὶ ἀπερίληπτον Κύριον. ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Γκρίω τὸν ὑψωθέντα κηρύττων, ἐν ξηρῶ δεσμησαι ξύλω καὶ τοῦτο, σῶν προσευχῶν, ἐπομβρίαις δεικνύεις, χλωρὸν καὶ φύλλοις παντοίοις κατάκομον, εἰς στήριγμα τῶν εὐσεβῶν, Βασιλίσκε καὶ κλέος τῶν πόνων σου.

Λυθέντα σε σαρκικῆς προσπαθείας, οἱ παράνομοι ἀδίκως δεσμοῦσι, καὶ σιδηροῖς, περονίζουσιν ἡλοῖς, καὶ μακροτάταις ὁδοῖς συναυθίσαι, τῷ αἵματι πᾶσαν τὴν γῆν, ἀγιάζοντα Μάρτυς πολυάθλε.

Ιστάμενος καὶ δεσμούμενος χεῖρας, ἀνεπτέρωσας κάρδιας τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πηγὴν ἀναβλύσαι, ὕδατος ζῶντος αὐτὸν ἐδυσώπησας, εἰς μνήμην σου πανευκλεῆ, καὶ ψυχῶν ἑραπειαν Μακάριε. Θεοτοκίον.

Συντρίμματα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ τὰ χρόνια ἰατρῆσον πάθη, τὸν ἰατρὸν, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀνερμηνεύτως Παρθένε κηύσασα, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοί, τὰς ἐλπίδας Πανάμωμε θέμενον. Ὁ Εἰρμός.

• Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Ἡ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Στίχοι.

Ὁ Βασιλίσκος ἐκτομῆ δούς τὴν κάραν,
Πατεῖ νοητοῦ βασιλίσκου τὴν κάραν.

Εἰκάδι δευτερὴ Βασιλίσκος φάσανον ἔτλη.

Ὁς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ, χωρίου Χουμιταλῶν, ἐνορίας Ἀμασειᾶς, ἀνεψιὸς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος καὶ προαθλήσας

μετὰ τοῦ Ἁγίου Εὐτροπίου καὶ Κλεονίκου, οἱ τινες ἦσαν συστρατιῶται τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, κατελείφθη ἐν τῇ φυλακῇ, ἐκείνων τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ τελειωσάντων μαρτύριον. Ἐπιθυμίαν δὲ ἔχων τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τελῆσαι, καὶ ὑπὲρ τούτου δεόμενος τοῦ Θεοῦ, καταξιοῦται τῆς τοῦ Κυρίου ἐπιφανείας, παρεγγυῶντος αὐτὸν συντάξασθαι τοῖς οἰκείοις, καὶ ἐν Κομάνοις γενόμενον μαρτυρῆσαι.

Καὶ δὴ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἀσπασάμενος, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστι παραινέσας αὐτοὺς ἐμμένειν, ὅσον ἦδη καὶ συνελήφθη παρὰ τῶν ἀποσταλέτων στρατιωτῶν παρὰ Ἀγρίππα τοῦ Ἡγεμόνος. Δεσμήσαντες οὖν αὐτὸν, καὶ κρηπίδας σιδηρᾶς, ἐνδοθεν ἡλοῖς πετυκνωμένας, ὑποδήσαντες, ἤλαυνον τὴν εὐθὺ Κομάνων ὁδόν. Καταλαβόντες δὲ τὸ χωρίον Δακυνῶν, ἠλίθθησαν παρὰ γυναικὶ καλουμένῃ Τραϊανῇ· ἐνθα προσεδέθη ὁ Ἅγιος πλατάνῳ ξηρᾷ, εἰς τουπίῳ τὰς χεῖρας περιηγκωμισμένος· καὶ εὐξάμενος, νεοθαλῆ καὶ κομῶσαν τὴν πλάτανον ἔδειξε· καὶ πηγὴ ὕδατος ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀνεδόθη λαγόνων, ἐνθα ὁ Ἅγιος ἴστατο. Ἰδόντες δὲ τοῦτο οἱ στρατιῶται, ἅμα τῇ γυναικί, πιστεῦσαι φασὶ τῷ Χριστῷ, καὶ λύσαι τὸν Ἅγιον τῶν δεσμῶν.

Καταλαβόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν Κομάνων, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι ὁ Ἅγιος· μὴ πεισθέντος δὲ εἶδαι τοῖς εἰδώλοις, πῦρ ἐξ οὐρανοῦ διὰ προσευχῆς αὐτοῦ κατηνέχθη, καὶ κατεπλέχθη ὁ, τε τῶν εἰδωλῶν ναὸς, καὶ ὁ ἀνδρῆς τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχετῶ Συμῷ βληθείς, ὁ Ἡγεμὼν, ξίφει προσέταξεν ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ σῶμα ριφῆναι ἐν ποταμῷ. Καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἔληφεν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέητον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παιῖδες Ἑβραίων.

Κόσμος Μαρτύρων ἀνεδείχθη, ὑπερκόσμια σκηνώματα Τρισμάκαρ, κατοικῶν καὶ ἡμῖν, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, τὸ κοσμικὸν κλυδώριον, κατευνάζων σαῖς πρεσβείαις.

Οἶκος Τριαδος ἀνεδείχθη, τὰ ἰνδαλματα βωμούς τε τῶν εἰδώλων, καταράσσεων Σοφέ, καὶ ψάλλων τῷ Δεσπότη· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι γέρα ὁ Δεσπότης, ἐναθλήσαντι στερεῶς καὶ καθελόντι, μηχαναῖς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μέλποντι συντόνως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αλλο στερέωμα εἰδείχθη, ὡσπερ ἡλιον τοὺς ἄθλους κεκτημένον, καὶ ὡς ἄστρα τῶν σῶν Σαυμάτων Βασιλίσκε, τὴν ἱεράν λαμπρότητα, καὶ πληθὺν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Γδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει, ὡς μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Νικητῆς τυράννων, καὶ πνευμαίων Ἐνδοξε τῆς πονηρίας, ἀνεδείχθη μέλπων, τῷ σε

δυναμώσαντι ἀκαταπαύστως · Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'νεκρώθης κόσμῳ · τῷ νεκροῖς διδόντι δὲ ζωὴν Δεσπότη, Βασιλίσκε Μάρτυς, ἀκλι- νῶς ἐπόμενος ἔψαλλες χαίρων · Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σώματος βασάνους, ἐνεγκῶν στερρότητι ψυ- χῆς Θεόφρον, Ἀσωμάτοις Δείοις, συγχο- ρεύων αἴνεσιν Θεῷ προσάγεις, Εὐλογεῖτε λέγων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν- τας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο'φθης πλατυτέρα, ἕρανῶν, χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ, τὸν στενοχωρίας πονηρᾶς ρύο- μενον τοὺς μελωδοῦντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτι
» σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφό-
» δρα, ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβῶν · Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστίῳ Μάρτυς τοῦ Σταυροῦ, τῶν βασάνων διελθὼν τὸ κλυδώνιον, τὸν γαληνότατον, τῆς βασιλείας ὄρμον κατέλαβες, καὶ ὥσπερ ἔμπο- ρος καλός, τὸν φόρτον διέσωσας, τῆς εὐσεβείας Χριστῷ, τῷ τῶν ὄλων Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ο'ς πάλαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Θεοβίτης Ἡ- λίου κατηγάγετο, οὕτω Μακάριε, τῇ σῆ δεήσει φλόγα κατήγαγες, δι' ἧς ἐκκαίεται ναός, εἰδώλων καὶ ξόανα, δαιμόνων φλέγονται, καὶ Θεὸς ὁ ποιητῆς μεγαλύνεται.

Σώματος λέλυσαι σοφέ, τῇ τοῦ ξίφους ἐκτο- μῇ δεξαμένων σου, σεπτῶν Δυναμέων, τὸ Δεῖον πνεῦμα νικῆσαν χάριτι, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ, πανόλβιε πνεύματα, καὶ νῦν τὰ ἄνω οἰ- κεῖς, στεφηφόρος Βασιλίσκε βασιλεῖα.

Η γῆ μὲν Μάρτυς τῇ ταφῇ, οὐρανὸς δὲ τῇ ψυχῇ καθηγιάσται, τῇ σῆ Θεόπνευστε · ὡς γὰρ πορφύραν λαμπρὰν ἐξ αἵματος, περιβαλ- λόμενος τοῦ σου, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συμβα- σιλεύεις αἰεὶ, μεμνημένος τῶν πιστῶς μεμνημέ- νων σου.

Θεοτοκίον.

Φίσει μὲν πέφυκας Θεός, ἀλλ' ἠνέσχου περι- Δέσθαι τὸν ἄνθρωπον, μήτραν ἀμώμητον,

Maggio.

ἐθελουσίως, εἰσδὺς Φιλάνθρωπε · ὄθεν διπλᾶς ταῖς φυσικαῖς, εἰδότες Διλήσεις σου, σὲ μεγαλύνομεν, τὴν Μητέρα σου πιστῶς μακαρίζοντες.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκῶν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό-
» γασρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος · διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Μιχαῆλ, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τῷ παραδόξῳ θαύματος.

Πάτερ Μιχαῆλ θεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἀμειπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, καὶ διδα- χαῖς σε, πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλγίαν, ψυχῆς στερρότητι · Ὡ τῶν ἀγώνων σου, καρτε- ρᾶς ἐνστάσεως! δι' ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέση- σας, τῷ παντοκράτορι.

Πάτερ Μιχαῆλ θεόληπτε, ἱερωσύνης στολὴν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν μαρτύρων στά- διον, καὶ Χριστῷ προσενηνεξαι, διπλοῖς στε- φάνοις, μάκαρ κοσμούμενος, ἀρχιερέων, τάξεις ὀψόμενος · Ὡ τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μα- κάριε! ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, θεο- μακάριστε.

Πάτερ Μιχαῆλ Δειότατε, σὺ τῷ ποδήρει σε- πτῶς, Ἄαρων ὡς περ δευτέρος, καθωραι- ζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἅγια, νῦν κατοπτεύεις, ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετά- σματος · Ὡ τῆς ἀχράντη σου, ὑπὲρ νῦν ἐλλάμ- ψεως! ἱεραρχῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς καὶ μετέσχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀρχιερεῦ Μιχαὴλ, ἱεροῖς ὕμνοις σε γεραίρω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Απορήτῳ λάμπας φωτισμῷ, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐχρημάτισας, Μιχαὴλ θεοπέσιε, τὸ βασιλείον, ποδηγῶν ἱεράτευμα, καὶ Χριστοῦ ποιμαίνων, σὺ τὴν Ἐκκλησίαν παμμακάριστε.

Ρητορεύων στόματι λαμπρῷ, πᾶσι διεσάφισας, πανευσεβῶς τὰ θεόφθεγκτα δόγματα, Μιχαὴλ πανόλβιε, τῶν αἱρέσεων, διελέγχων τὸ βλάσφημον, καὶ τῆς εὐσεβείας, ἄριστα παμμακάρι προϊστάμενος.

Χαρισμάτων θείων γεγονώς, μάκαρ ἐνδιαίτημα, πᾶσι πιστῶς προφανῶς μεταδεδώκας, Μιχαὴλ πανεύφημε, θεομίμητον, πολιτείαν κτησάμενος, καὶ δικαιοσύνην, περιβεβλημένος ὡς ἰμάτιον.

Γερὸν εἰκόνισμα Θεοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος, τιμητικῶς προσκυνῶν διετέλεσας, Μιχαὴλ πανίερε, καὶ τὴν βλάσφημον γλωσσαλγίαν διέλυσας, τῶν αἱρετιζόντων, λόγοις καὶ παθήμασι τροπούμενος.

Θεοτοκίον.

Εκ γαστρὸς σου Πάναγνε σεμνή, λάμπας ἡμῖν Ἥλιος, θεουργικαῖς ἀστραπαῖς κατεφαίδρυνεν, ἐκδιώξας ἅπασαν, τῶν δαιμόνων τὴν σκοτεινόμορφον σύγχυσιν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ρεόντων προτετίμηκας Θεορρήμον, τὰ ἄρρευστα καὶ μένοντα δι' αἰῶνος· ποικίλως γὰρ διέπρεψας ἀνακραζῶν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σε Κύριε.

Εξεχύθη σοῖς χεῖλεσι θεία χάρις, ἐπλάτυνας τὸ στόμα σου καὶ ἐδέξω, σοφίας τὰ χαρίσματα καὶ ἐβόας· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Υπέταξας τὸ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας τὸν νοῦν σε τῇ θεωρίᾳ, ἐγένου πρακτικώτατος ἀναμέλων· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχαρτον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες, ἢ βροῶμεν· Οὐκ ἔστιν ἄλλη τις

ἐλπίς καὶ στήριγμα, τῶν πιστῶν πανύμνητε θεοδόξαστε.

Ὁ Εἰρμός.

Εν τέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα με ἐπ' ἐχθροῦς μου· ἠύφραϊνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Γέρευσας σαυτὸν, διὰ βίην τελείου, καὶ ὠφθης ἱερεὺς, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· παρ' οὗ δυνατούμενος, αἱρετίζοντα στόματα, ἀπεφίμωσας, κατὰ Χριστοῦ τῆς εἰκόνας, ἀνοιγόμενα· καὶ διωκόμενος Πάτερ, τὸν δρόμον τετέλεκας.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ωδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Γέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης, κατέλειπες, σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ἱερομύστα πανόλβιε, ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐδέστατον θῦμα Χριστῷ τέθυκας.

Χωλάναντες, ἀπ' εὐθείας τῆς τρίβης κατέπεσον, εἰς βόθρον αἱρέσεως, οἱ νῦν φανεῖτες ἀλλότριαι, οὗς περ ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν τὴν εἰκόνα Παμμακάριστε.

Απέιληφας, τῶν σῶν ἄθλων ἀξίως τὰ ἔπαθλα, Μιχαὴλ πανέντιμε, ταῖς οὐρανίαις Δυνάμεσι, νῦν συνευφραίνόμενος, καὶ συγχορεύων ὡς Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Ηγλώσσα σε, ἀνεδείχθη τοῦ Πνεύματος κάλαμος, Μιχαὴλ πανένδοξε, οἰκονομίαν τὴν ἔνσαρκον, Γραφαῖς μελετήσασα, τοῦ παντοκράτορος Λόγου παναοίδιμε.

Λαμπόμενος, ἱερῷ καὶ τιμῷ στολίσματι, τῆς ἱερωσύνης σου, ὁμολογία διέπρεψας, θεατρὸν γενόμενος, Ἀγγέλοις τε καὶ ἀνθρώποις Πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Γθυνόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προσταύμασιν, ἐνθέως ρυθμιζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον, Παρθενομῆτορ Μαρία θεονύμφευτε.

Ωδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

Εξ ἀγκαλῶν, ἀνετέθης τῷ Λόγῳ ἱεροφάντορ· θεῖον γὰρ ἀνάθημα δεδειγμένος, ἐνδιαπρέψας, πρακτικῇ θεωρίᾳ, καὶ σοφίας καρπὸν δρεψάμενος, γεγονόςαι πομὴν ἀληθῶς ἀξιόληπτος.

Ρῆμα Θεοῦ, δαψιλῶς κατακῆσαν ἐν σοὶ θεόφρον, ποταμούς ἀνέβλυσε διδαγμάτων, οἷς ἐντροφῶντες, εὐφραϊνόμεθα μάκαρ, σὲ μεσίτην σαφῶς πλουτήσαντες, ἴλεων ἡμῖν ἐργαζόμενον Κύριον.

Ο Δεϊκῆ, δυνασεῖα τὰ πάντα διακοσμήσας, σὲ ὡς Θεοφάντορ ἱερωσύνης, μυσιχωτάτης, κατηλαΐσσε μύρω, προγινώσκων τὴν σὴν λαμπρότητα ὡφθης ἱερεὺς γὰρ Θεῷ μεγαλόφωνος Θεοτοκίον.

Γσος ἡμῖν, κατὰ πάντα γενέσθαι καταξιώσας, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε Θεομήτορ, Πατὴρ ἐκ λάμπας, ὁ πανάγιος Λόγος, καὶ ἐτέχθη ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ἄνθρωπος ὁμοῦ καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Ὡδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρίου χιτῶνα Πανεύφημε, Δείας εὐφροσύνης τε περιβαλλόμενος, ὁμολογίας εἶφανον, πρὸς Θεοῦ ἐκομίσω ἐπάξιον.

Υπομείνας πικραῖς ἐξορίας σοφῆ, εἰς εὐρυχωρότατον πλάτος κατήντησας, τοῦ Παραδείσου Μάρτυσι, συγχορευῶν Θεόφρον πανόλβιε.

Μαθητῆς χρηματίσας Χριστοῦ τῆ Θεῷ, τούτῃ τὰ παθήματα Μάκαρ ἐζήλωσας, προκινδυνεύων ἄρισα, τῆς αὐτῆ Ἐκκλησίας Δεόπνευσε. Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμουῶντο τὴν ἀφραστον, πάντες οἱ Προφῆται σὲ Πάναγνε κήσιν, συμβολικῶς τυπόμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
- » **Ε**ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
- » ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
- » ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπιφανῆς σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος, ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτὶ, καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λάμπησι, θαυματοφόρε, Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Στίχοι.

Τῷ κυματῶδει μικρὸν ἐμπρέψας βίβη,
Λύη Μιχαὴλ, αἶα κούφη πομφόλυξ.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Μιχαὴλ ἀναδεδρομεν ἐκ γῆς.

Οὗτος ὁ ἀγγελώνυμος Μιχαὴλ, διὰ βίου τελεῖο ἐαυτὸν ἐκκαθάρας, ἐκ μητρικῶν ἀγκάλων γεγωνὸς ἀνάθημα τῷ Θεῷ, ὡφθῆ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· καὶ ὑπ' αὐτοῦ δυναμούμενος, τῶν Δεομάχων ἅπασαν κατέσβεσε γλωσσαλγίαν, ἀιρετιζόντων φημῶσας τὰ ἄθεα σόματα, κατὰ τῆς Δείας μορφώσεως ἀνοιγόμενα. Μὴ φέρων δὲ τῆς γλώσσης αὐτοῦ ὁ Δῆρ ὁ δυσώνυμος τὸ Δεῖον ῥῆμα· (οὐδὲ γὰρ

κατεπλάγη τὰς αὐτοῦ ἀπειλὰς, οὐκ ἐχαννώθη ταύταις τὸν νοῦν, ἀλλ' ἐλευθέρῃ τῇ φωνῇ ἐξεβόησε· Τὴν μὲν ἄχραντον καὶ Δείαν εἰκόνα σέβω καὶ προσκυνῶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας αὐτῆς Μαρτρῆς, τὸ δὲ σὸν δόγμα καταπτύω, καὶ εἰς οὐδὲν λογίζομαι·) ἐν τούτοις οὖν ὁ τύραννος αἰσχυνθεὶς, καὶ τῷ Συμῷ ὑπερξέσας, ἐξορία τοῦτον καταδικάζει μακρᾷ. Αὐτὸς δὲ τὸ κατ' εἰκόνα τερῶν ἀρρύπτων καὶ ἀκλήιδωτον, καὶ διωκόμενος ἐκ τόπου εἰς τόπον, εἰς εὐρύχωρον πλάτος κατήντησε. Καὶ οὕτω τὸν καλὸν δρόμον τελέσας, καὶ διπλοῖς στεφάναις κοσμούμενος, προσετέθη τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ὡς Ἀρχιερεὺς, καὶ ὡς Μάρτυς τοῖς Μάρτυσι.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Οὐκ ἔφερε γλώσσης σου τὸν Δεῖον φθόγγον, ὁ Δῆρ ὁ δυσώνυμος, Μιχαὴλ ἱερώτατε, ἀλλ' ὑπερορίας σε καταδικάζει μακρᾷς· ὅμως κατησχύνετο τὴν σὴν, ἱεροκήρυξ ὄρων στερότητα.

Γθύνεται πάνσοφε ταῖς διδαχαῖς σου, Χριστῆ τὸ πανίερρον, ὀρθόδοξόν τε σύστημα· ἐγένου γὰρ ὄργανον θαυματουργῆ Μιχαὴλ, Πνεύματι κρούμενον, βοῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παντοκράτορος.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μαινεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, Χριστοῦ τὴν πανάχραντον Πάτερ εἰκόνα τρανώς, καὶ τῆς Θεομήτορος τιμῶν, καὶ τῶν Ἀγίων Μιχαὴλ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Σαρκώσεως γέγονας Θεοῦ τοῦ Λόγου, Παρθένης πανάμωμε, ὡραῖον ἐνδιαίτημα· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέλαβε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Επὶ τῆ βήματος ἐσῶς, Θεοκήρυξ Μιχαὴλ οὐ κατεπλάγη, ἀπειλὰς τῶν ἀνόμων, ἀλλ' ἐλευθέρῃ φωνῇ, ἐβόας· Εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβω τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Γνώμη στερότῃ καὶ σταθηρᾷ, συμπλεκόμενος Σοφῆ τοῖς Δεομάχοις, νικητῆς ἀνεφάνης, ἔργῳ καὶ λόγῳ δεικνύς, ὡς Δεῖον εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβειν τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Εἰς τὸ πρωτότυπον εἰδῶς, τῆς εἰκόνης τὴν τιμὴν ἱεροφάντορ, διαβαίνουσιν Πάτερ, ταῖς Δεοπνεύστοις Γραφαῖς, συναδῶν τὴς πάντας ἐδίδαξας, σέβειν τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων. Θεοτοκίον.

Ρεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεινάως ταῖς πιστοῖς ἀναπηγάζεις, οὐ τὴν ἀφθονον χάριν, ἀπα

ρυόμενοι σὲ, ὑμῶμεν τὸν τόκον τὸν ἄχραντον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» ταῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ἀπείρω λαμπόμενος, νῦν φωτισμῷ πανόλ-
βιε, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς παριστάμε-
νος, τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, τυχεῖν σαφῶς
Πάτερ ἡξιώθης, πρὸς ὃ σπευδῶν ἔδραμες, εὐσε-
βῶς πολιτευσάμενος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὴν ὑπὲρ νοῦν λαμπρότη-
τα, ἧς ἐν γῆ ταῖς ἐμφάσεις Πάτερ ἐκέκτησο·
ἀλλὰ μεσιτεῦν ῥυσθῆναι, σοὺς φοιτηταί, Χρι-
στὸν ἐκδυσώπει, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ
τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Ῥώσθεις Δεῖα χάριτι, σοφίας σου πυρσεύμα-
σι, θεομάχων τὸ θράσος σαφῶς κατέσβε-
σας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῆδε, ὡς τὴν
πηγὴν ἔνδον κεκτημένος, Μιχαὴλ θεσπέσιε, Χρι-
στοκλήρῳ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πίκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
μιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτο-
κας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς
αὐτὸν ἀνῆμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεο-
τόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἀναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν,
τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ἔρει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.
Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στήλην γεγραμμένην ἔχουσαν, ταῖς γενικαῖς
ἀρεταῖς, θεωρίαις καὶ πράξεσι, Συμεῶν
πανόλβιε, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τὰ τῆς σαρ-

κὸς νικήσας σκιρτήματα, καὶ ζωηφόρον ἀμφια-
σάμενος, νεκρῶσιν Ὅσιε· καὶ φωστήρ γενόμε-
νος, ἀειφανῆς, πάσης γῆς τοῖς πέρασι, λάμπεις
τῇ χάριτι.

Πόθῳ τῷ Δεῖῳ πτερούμενος, ἔτι τὴν σάρκα
φορῶν, καὶ τὸν χοῦν περικείμενος, τοῖς
Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ὁμοδίαιτος, τῶν
ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δὲ,
Πάτερ ὑψούμενος· ὄθεν ἐλήλυθας, ἔνθα φῶς τὸ
ἄδυτον, διηνεκῶς, Δείαις ἀναβάσεσιν, ἐπεκτει-
νόμενος.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσεσιν, ἀνωφερῆ τὴν
ψυχὴν, καὶ Θεῷ πλησιαζούσαν, Συμεῶν
ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῇ
δυνάμει, τούτου τὰ θαύματα, τὰ ὑπὲρ φύσιν,
τελεῖν ἡξίωσαι· ἔνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς
ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, πάντα καὶ διάνοιαν,
διαπεραίνεται.

Δόξα, Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ Θαυμαστὸν
ἀνελθὼν, καὶ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν ὡς ἄ-
δυτον ὑπελθὼν, πράξιν ἀρίστην, καὶ ἐπίθασιν
θεωριῶν ἐπεδείξω· τῇ μὲν, τὸν βίον λαμπρύ-
νας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὀρμίσκοις χρυσοῖς κο-
σμούμενος· τῇ δὲ, Θεὸν ὀρῶν τε καὶ ὀρώμενος,
καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν· ὃν ἰκέτευε σεβαί-
σμιε Συμεῶν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α΄.

Υπομονῆς σῦλος γέγονας, ζηλώσας τὴς προ-
πάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθει,
τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀ-
σωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι. Συ-
μεῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Θί Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.
Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Θαυμαστὲ μέλπῳ Συμεῶν σοῦ τὴν χάριν. (ὄνευ
τῶν Θεοτοκίων) Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην.

Θεολογίας ἀληθοῦς ὑπόθεσις, ἐστὶν ἡ μνήμη
σου, θαυματουργέ Πάτερ, Συμεῶν καὶ
ἐλλαμψίς, τοῖς συνελθούσιν ἅπασι, καθαραῖς
ταῖς καρδίαις, ὑμνήσαι ταύτης τὸ μέγεθος, καὶ
τὴν ἀξιάγαστον βίον σου.

Από φωνῆς τοῦ Βαπτιστῆ καὶ ὄψεως, εὐηγγελίσθη σου, ἡ εὐκλεῆς μήτηρ, καὶ σε εὐωδέστατον, καὶ θεῖον καταγώγιον, παμμακάρισε Πάτερ, συνέλαβέ τε καὶ τέτοκε, τῆς τρισυποστάτου Θεότητος.

Υπερφυῶς δικαιοσύνης ὄχημα, θεοχαρίτων, ἐκ σπαργάνων Πάτερ, μητρικῶν ἐσόμενον, προγονοῦς ὁ μέγας Πρόδρομος, εὐωνύμου μαστῆ σε, ἀπέχεσθαι ἐγκελεύεται, καὶ τοῦ δεξιοῦ ἀποτρέφεισθαι.

Μυσικωτάτης ἀπαρχὴν δεξάμενος, ζωῆς πανόλβιε, δια λουτροῦ Πάτερ, τῆς ἀναγεννήσεως, τὴν δωρεάν τοῦ Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους ἐνθέως, τῆς σῆς ψυχῆς τὴν εὐπρέπειαν, ἔδειξας ἡλίου φαιδρότερον. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρίτω τε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγγνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα παρθένος ἀμόλυτος.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Απῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγωνιστῆς ἄριστος, ἔφυς ἐραστής τε, τοῦ θεοῦ κάλλους διαπύρος· ὅθεν ἐν μήτρᾳ σε, προεγνωκῶς ὁ Δεσπότης, Συμεῶν ἠγίασε, Πάτερ αἰοῖδιμε.

Σοφισθεὶς ἐκ βραχείας, θαυματουργεῖ ὅσιε, Πάτερ ἡλικίας, τὴν ὄντως γινώσκῃ Πνεύματος, τὸν ἀκαταλήπτου, αὐτοπτικῶς ἠξιώτης, κατιδεῖν Δυναμέσι περικυκλούμενον.

Τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, ἐκ τῆς φρικτῆς Ὄσιε, Πάτερ ἐλλαμφθεὶς, θεωρίας, ξένην διάγνωσιν, ἐκτίσω τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐτέρως ἐχόντων, Συμεῶν, καὶ ἄπταισον βίον διήνυσας.

Εμφανῶς σοι παρέστη, ἀποσταλεὶς Ἄγγελος, τὸν ἀγγελικόν, θεοφόρε παρεγγυώμενος, βίον ἀσπάσασθαι ἀγαλλομένῳ ποδὶ δὲ, τοῦ ὀφθέντος εἶπεσο, Πάτερ τοῖς ἴχνεσιν.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με παλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πανάγνε, παλιν ἐπανήγαγες μόνη, τὴν ἐνυπόστατον, ζωὴν γεννήσασα, ἢ προσβαλὼν διερράγη, προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος.

Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργε Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εν πέτρᾳ ριζωθείς, τῶν Χριστῆ θελημάτων, ὠράθης ἐπὶ γῆς, ἐγειρόμενος στύλος, σφρί-

ζων ἐπιδείξῃσιν, ἰαμάτων τὰ πέρατα· ὅθεν πίσει σε, ἐπιτελεῖντες τὴν μνήμην, φωτιζόμεθα, ἀναβωῶντές σοι Πάτερ· Πρεσβείαις σε σῶζε ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Μένειν ἐντός, ἡμιστὰ κόσμου ὑπέμεινας, ἔτι Πάτερ, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, τὴν τοῦ Θεοῦ, δύναμιν Χριστόν· εἰς δὲ τὰς ἀβάτους, ἐρήμους ἐνδαισιώμενος, θηρσί συνανεστρέφου, ἀδιδῶς παῖς ὑπάρχων, καὶ τοῖς πόνοις εὐφραίνου τοῦ σώματος.

Επιπηδῶν, ἔλαφος ὥσπερ τοῖς ὄρεσιν, ἐπέπθεις, Πάτερ θεορρύτης πηγᾶς, καὶ εὐρηκῶς, ταύτας Συμεῶν, τῆς θεοφιλίας, τὴν δίψαν προσανεπλήρωσας· ἐξ ὧν θεολογίας, πεπωκῶς ἀναβλύζεις, τῷ προσώπῳ Χριστῆ ὀπτανόμενος.

Λευχειμονῶν, σὲ ὥσπερ ἐπ' ὀχήματος, διεσκόπει, ὅσιε φερόμενον, τοῖς νοεροῖς, Πάτερ ὀφθαλμοῖς, στύλῳ φωτεινῷ τε, παιδίῳ συνοδηγούμενον, ὁ θεῖος Ἰωάννης, ἐφισάμενος βάσει, πρὸ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν ἀναβάσεως.

Ποδηγηθεὶς, Ἐνδοξε ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς δούλεισ, σοὶ ὡς ἐκ δυνάμεως, εἰς θεουργὸν δύναμιν φοιτᾶς, πρὸς τὴν Ἰωάννου, καλυβῆν τοῦ οὐρανόφρονος, μεθ' οὗ τὴν τῶν ἀγῶνων, ἀσπασίως παλαίστραν, μετερχόμενος ὠφθῆς ὡς ἄγγελος. Θεοτοκίον.

Δαυτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγγενείας, σὺ τὸν βασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ τῆ Πατρὸς, Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα, ἐγέννησας Παρθένε· θεοτόκον διό σε, θεοφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ωραιότητος πλήρης, παῖς ὡς εὐπρεπέστατος Πάτερ ὁ Κύριος, ἐμφανῶς ἐπέστη, ἐν τῇ βάσει τὴν στάσιν σοι ἔχοντι, καὶ ἀστράψας δόξαν, ὑπομονῆς καθῶς ἠτήσω, ἑαυτὸν ἐπεδείκνυ σταυρούμενον.

Συνεξέλαμψεν αἴγλη, τῶν ἀσκαλύψεων ὁ θεῖος βίος σου· ὧν τῷ θεῷ μύρω, εὐωδίας γενόμενος ἐμπλεως, τὰς ἀντικειμένας, ἀθλητικῶς Θεοῦ θεράπον, τῶν δαυμόνων συνέκλωσας φαλαγγας.

Υψωθείς θεωρίας, θείας Παμμακάριστε, νοῦ καθαρότητι, καὶ πηγῇ σοφίας, ζωφάρους ῥοαῖς ἀναβλύζουσας, τὴν καρδίαν ἔχων, παρὰ Θεοῦ διδασκαλίαις, τὰς ψυχὰς τῶν συνόντων ἐφώτισας. Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεός Λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰῶνων Πατρι συννοούμενος, εὐσπλαγγνίας πλατῶ,

ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βροτὸς ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Μετάρσιος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς, ὁ Δεσπείσιος γενόμενος Πάτερ, ἐφ' ὑψηλοῦ, εὐλοῦ νεύματι Δεῖω, προσεπιβάς ὑπερήρτης τῷ πνεύματι, καὶ δύναμιν φωτιστικὴν, εἰληφώς ὡς ἐκεῖνος δεδόξασαι.

Ε'κένωσεν ἑαυτῆ ὁ δυσμενῆς, τὴν βελῶν τῶν ψυχοφθόρων φαρέτραν, μανιωδῶς, Θεοφόρε τοξεύων, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον οὐκ ἔσεισε· τῇ πέτρᾳ γὰρ τῇ ἀρράγει, ἀραρότως Χριστοῦ ἐπεστήρικτο.

Ὡς φέροντι εὐμαρῶς τοὺς ἰδρωτάς, τῆς ἀσκήσεως Δεσπέσιε Πάτερ, ἐπιτερφθεῖς, ὁ Δεσπότης σοι ράβδον, παναλκυστάτην Χριστὸς ἐγχειρίζεται, καὶ ταύτη σε τῶν ἀσθενῶν, θεραπεύειν τὰς νόσους προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Εἰδότες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεόν, ἐν γαστρὶ σε συλλήψη, οἱ Δεηγόροι Προφήται προήγειλαν, Πανάμωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὀρῶντες πιστεύομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν, τὸν στύλον τεκτῆναίμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων τὴν εὐγλῆν Ὅσιε, καὶ Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ, προσθεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.

Στίχοι.

Θαυμαστὸν ᾠκεῖ πρὶν Συμεῶν γῆς ὄρος
Πολλοὺ δὲ πανθαύμαστον οἰκεῖ νῦν ὄρος.

Εἰκάδι ἔνθα νόες Συμεῶν μόλεν ἀμφὶ τετάρτη.

Ὁσῖος ὁ Ὅσιος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστίνου τοῦ καλαί. Γεγέννηται δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, ἐκ πατρὸς Ἰωάννου, ἐξ Ἐδέσσας ὀρμωμένου τῆς πόλεως, καὶ μητρὸς Μάρθας, ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀντιοχείῳ τραφεῖς. Τὰ δὲ ἐντεῦθεν, θαυμαστὰ πάντα, τὰ μὲν συμβῆναι, τὰ δὲ ποιῆσαι αὐτὸν λέγεται, καὶ κρείττονα ἢ κατὰ ἄνθρωπον.

Ἡ γὰρ ἐν γαστρὶ συλλήψις, δι' εὐχῆς· καὶ πρὸ τῆς

συλλήψεως, παρὰ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ μαρτυρία, τὴν ἐσομένην τοῦ παιδὸς ἀρετὴν καὶ τελείωσιν τῇ μητρὶ προμηνύοντος· καὶ ὅτι, γεννηθεῖς, ἀπέσχετο τὸ παράπαν τοῦ εὐωνύμου μαστοῦ· τοῦ συμβόλου δηλοῦντος, ὅτι σύντονον ἔξει τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ὄρμην ὁ παῖς καὶ πορείαν, καὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ χείρονος ἀμέθεκτον πράξεως· καὶ ὅτι, ἔκτου τῆς ἡλικίας χρόνου ἐπιβάς, ἐν ᾧ διὰ τὸ ἀτελές τῆς αἰσθήσεως βραθυμῆν τὸ νέον ἔωθε καὶ σχολάζειν, καὶ πρὸς τὰ τυχεύοντα βραδίως ἐκφέρεσθαι, αὐτός, τῶν ἐν ποσὶ πάντων ὑπεριδῶν, τὸ ὄρος κατέλαβε· καὶ εὐθύς τῷ χρόνῳ συνεπιζόμενος, σκληρὰς ἀγωγῆς καὶ διαίτης ἐλάβετο, καὶ θαυματοειδῶς συχνὰς ἐθεάσατο καὶ ἀγγελοφανείας, τὸ πρακτεῖον ὑψηλοῦς, καὶ τῇ παραθέσει τῶν ἀμεινόνων τε καὶ χειρόνων, τὰ μὲν ἐλεῖν, τὰ δὲ προτρεπομένας φυγεῖν· καὶ ὅτι, ἐν σώματι τὰ τοῦ σώματος ὑπερβάς, σὴν ἐτι ἀνθρωπίνῃ τροφῇ, ἀμβροσίᾳ δὲ οὐρανόθεν χορηγομένην τρεφόμενος, μέχρι τῆς ἐν Χριστῷ διήρκεσεν ἀναλύσεως.

Ἄλλα ταῦτα μὲν, καὶ τὸ τῶν θαυμάτων ἀπειρον πλήθος, ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ διεξοδικῶς· ἐκεῖνο δὲ ὑποσημνήσασθαι ἄξιον, ὅτι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν κόσμον καταλιπὼν, πρῶτον μὲν ἀνεστήλωσεν ἑαυτὸν ἐν τῇ Μονῇ, εἰς ἣν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατήλθεν, ἐν ᾧ πρῶτον ἐπέδη ἐπὶ χρόνους ἕξ· κακείθεν ἐπὶ τὸν στύλον ἀναβάς, ἔστη χρόνους δεκαοκτώ. Ἐν δὲ τῷ θαυμαστῷ ὄρει γενόμενος, ἐν τινὶ τόπῳ, διὰ ξηρῶν λίθων ἀνεστηκότι, διεκαρτέρησεν ἔτη δέκα. Εἰς δὲ τὸν μικρὸν στύλον ἀναβάς, πέντε καὶ τεσσαράκοντα διήνυσε χρόνους, ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα· τούτων δὲ αὐτῶν τὰ ἐννέα καὶ ἐβδομήκοντα τῇ ὑπὲρ ἀνθρώπων διετέλεσεν ἀσκήσει καὶ καρτερία. Καὶ ἀναπαυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων μετετάξατο δόξαν καὶ κατάσασιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίμου.

Νεανικῷ Θεοφόρε, τῷ φρονήματι κόσμον τὴν ὄχλησιν, κενῆς τε δόξης τὰς καταπτώσεις, φεύγων ἡσυχάζειν ἐπόθεις ἐν πνεύματι, βωῶν ἀπαύστως· Εὐλογητός, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροειδῶς ἀνατείνων, τὰς παλάμας σου καὶ προσευχόμενος, Χριστὸν ἐν δόξῃ μετὰ Ἀγγέλων, ὀφθαλμοφανῶς Θεοφόρε τεθέασαι, πρὸς τοῦτο ὄρος τὸ θαυμαστὸν, ἀναβῆναί σε προστάττοντα.

Ὀὐρανοδρόμῳ τῇ γνώμῃ, ἐπειγόμενος Πάτερ τῆ κίανος, ἐκβάς προθύμως σὺ τῷ Δεσπότη, Δείοις πειθαρχήσας ἐντάλασιν, ἐφθασας τὸ ὄρος τοῦτο, ὁ θαυμαστῶς, θαυμαστὸν αὐτὸς ὠνόμασας.

Ἰψηλοτάτην κορυφὴν, ἐπεράνιον ὡσπερ Παράδεισον, εὐωδεδαστάτοις πεφυτευμένον, ἀνδρεσι παντοίοις εὐραίμενος, ᾤκησας, μόνῃ δὲ ταύτην θαυματουργῆ, θεοχάρακτον κατέκμηξας.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν Δείαν πόλιν τοῦ Βασιλείως, τῶν βασιλευσάντων, Μαρτίαν τὴν ἄχραι-

τον, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀληθῆ, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν (*).

ᾠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Ταῖς εὐαρμόστοις Ὄσιε, τῆς ψυχῆς σου δυνάμεσιν, ἡ τρισσοφαιῆς συγκατεκράθη ἔλλαμψις, ἐξ ἧς δαδουχόμενος, ὡς ἐκ μιᾶς Θεότητος, ταύτης πρὸ τοῦ στυλοῦ, σοῦ τρισόλβιον οἶκον, ἐνδόξως ἐδομήσω, καὶ τὴν ἄκτιστον σέβειν, ἐδέσπισας ἐν τούτῳ, Τριάδα εἰς αἰῶνας.

Ἡ πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος, τῆ Ἁγίης ἐνεργεία, σοὶ θεοειδῶς Παμμακάρε ἐνσηκώσασα, συντρέχειν κενήνηκεν, ἐκ τῶν περὶ αὐτῶν ἅπαντας, τῆς ὑπὸ πνευμάτων, πονηρῶν μαινομένης καὶ τῆς θεραπεύων, τῆ βαΐνη σου ράβδῳ, ἐδίδασκες. Τὸν Κτίστην, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Νεανικῶς τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς καθυπέταξας, Πάτερ ἐν νηστείαις, καὶ εὐχαῖς τῷ πνεύματι. γαστρὸς τε τὴν πύρωσιν, ἀπεσβεκῶς ἠφάνισας, καὶ ὡς μὴ ἐσθίων, ὑπὲρ ἄνθρωπον ὠφθης, τροφῇ τῇ οὐρανίῳ, διατιώμενος μόνῃ, καὶ ταύτης τὸν δοτῆρα, ὑμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χοροστασίαν ἐνθεον, φοιτητῶν σοὶ θεσπέσιε, Πάτερ ἐγχειρίζεται, Χριστὸς ὁ Κύριος, οὗς πόθῳ δεξάμενος, διδασκαλίαις ἤλειψας, πρὸς τὸν ἐν ἀσκήσει, ἐπεκτείνεσθαι δρόμον, μεθ' ὧν ταῖς ἀναπαύσεις, τῶν νοσηλευομένων, τελῶν ἐδοξολόγησι, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοῶντων σοι, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογούντων Παναγνε, τῶν ἀμαρτημάτων, αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελωδούντας. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Σ. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐπταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείετονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἀρταῖς ὀλίγοις Συμεῶν, τὸν χορτάσαντα πληθὺν πολυάνθρωπον, Χριστὸν τρισόλβιε, ταῖς προσευχαῖς σου ἐκμελιζάμενος, τοὺς ἐν τῇ μάνδρᾳ σου κενούς, σιτώντας ἐπλήρωσας, ταῖς

εὐλογίαις σου, καὶ ἐκ πείνης ἐλυτρώσω τὴν πόμην σου.

Ρήμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς, καὶ ὀσίας σου μητρὸς Παμμακάρισε, ἱκετηρίοις σε, προσλιπαρούσης ἐκδυσωπῆσαι Χριστὸν, ἐκ ἀπηξίωσας αὐτῆς, πληρῶσαι τὴν αἴτησιν, καὶ Θεουπόλεως, τὴν θεηλατον ὀργὴν ἀπελήλακας.

Ἰδες τὸ πέρας Συμεῶν, τῶν ἀγῶνων σου λυθίεις ἐκ τοῦ σώματος, τὴν ὑπεράβρητον, ἐν τοῖς ὑψίστοις παμμακάρε θεώσιν, πρὸς ἣν ἐνθένδε ἀναπταῖς, ἀγαλλῆ τῷ πνεύματι, κακοπριζόμενος, δι' αὐτῆς τὴν τρισυπόστατον ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς σὺ γέγονας Θεοῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρα χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον Λόγον γεννήσασα. ὃν ἐκδυσώπησον Ἀγνή, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνουσιν.

ᾠδὴ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστειλαίριον. Φῶς ἀναλλοιώτου Λόγου.

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἀστράψας, τὴν οἰκουμένην φωτίζεις. τῶν μοναζόντων τὰ πλήθη, ἀγαλλονται τῇ σῇ μνήμῃ. Ὡς Συμεῶν θεοφόρε, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς τρίτης φανερώσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, μετατίθεται εἰς τὴν Β'. τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ψάλλεται ἡ τούτου Ἀκολουθία, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ ὅρα ὅσα διετυπώθησαν ἐκεῖ. — Ἐὰν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, ἢ ἐν ὁποιαδήποτε ἐπισήμῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἡμέρα, ζῆται τὰ ἀπορούμενα πάντα εἰς τὴν ΚΑ'. τοῦ παρόντος Μηνός, καὶ εὐρίσκεις αὐτά.

(*) Τῆς ζ. ταύτης ᾠδῆς τὰ Τροπάρια μετεγράφησαν ἐκ τῶν χειρογράφων, ἡμαρτημένα ὄντα τὸν ῥυθμὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις, καὶ αὐτὴν ἐτι τοῦ Εἰρμού τὴν ἐπιγραφὴν ἔχοντα ἠλλοιωμένην.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προομιαικὸν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε, ὑπὲρ ἡλίου ἀυγαῖς, ἀνατείλασα ἤστραψεν, ἐκ τῆς γῆς ἡ Κάρα σου, καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν ἦν ὡσπερ Δεῖον, θησαυρὸν ἔχοντες, πλουσίαν χάριν, ἀπαρυόμεθα, ἀγιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, καὶ λογισμοὺς, καὶ πανηγυρίζοντες, σὲ μακαρίζομεν.

Χάριν ἀένναον βρούουσα, ἡ ἱερά Κεφαλή, σὲ μακαίριε Πρόδρομε, ἱερεῖ θεόφρονι, ἀγνοῦντι μνηύεται ὅς ἐπισπεύσας, πίστει καὶ χάριτι, σαφῶς ποιεῖται ταύτης τὴν εὔρεσιν, ἀγιαζόμενος, σὺν λαῷ θεόφρονι, καὶ Βασιλεῖ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, θερμῶς κρατύνοντι.

Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν, σοῦ τῆς σεπτῆς Κεφαλῆς, ἦν Ἰριάς ἐστεφάνωσεν, ἐκμηθεῖσαν ἐνδοξε, διὰ ζῆλον τὸν ἐνθεον καὶ τῆ εὔρεσει ταύτης ἀγάλλονται, Ἀγγέλων τάξεις, Μαρτύρων σύλλογος, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ Προφῆται ἅπαντες μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε μνημόνευε, Κυρίου Προδρόμου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφρούρητος Κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν ἦν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυόμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλητῆμεν διὰ σοῦ, Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοὶ, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὔρεσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, γεραίροντες πόθῳ, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν ἦν περ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, παλαι προαπέτεμεν οἰστρω, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Στίχος. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ.

Ὅσπερ, ἐκ μεταλλῶν ὁ χρυσὸς, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ Κεφαλή δαδουχεῖ, σκευεῖ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλη δὲ φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίσει, σήμερον τιμήσωμεν ὑμνοῖς, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Στίχος. Ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Πάλαι, ὡς περ Δεῖος θησαυρὸς, σκευεῖ κρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται, ὡς περ πλετον προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα ὅθεν θυμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες πάντες, τῷ Χριστῷ τὸν Πρόδρομον ὑμνήσωμεν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἡτῶν θεῶν ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προσβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν τῆς γῆς ταμείων σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐδίασε πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, ἀγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ὅς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκρυμμένον τῇ γῇ Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε πάντες ἐν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὔρεσει, ἄτμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλή, ἀκτίνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθύν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μεταλλῶν, ἡ ἱερά σου Κεφαλή παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων

γῆς ἐπλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, πάντας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τὸν νέμοντα ἡμῖν διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, γυναικὶ παρέσχετο, τὴν Κεφαλὴν σου τὴν σεπτὴν, ἧς τῇ εὐρέσει βρωμέν σοι Ἀΐτησαι πᾶσι, δωρήσασθαι ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἠχοῦ.

Προκείμενον.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ.

Στίχος. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος β'. Ἡ τῶν θείων ἐνοιῶν.

Ζήτηε εἰς τὸν Στίχον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προδρόμου.

Ποίημα Ταρασίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γεγονώς διαλύσον, τὴν ἀφωμίαν μου, ὡς τοῦ Πατρὸς παλαι, ἐν ἀγαλλιάσει, φωνῇ ἀνευφημησαί σε, τῇ παρέσῃ εὐρέσει, τῆς Κεφαλῆς σου μακάριε, Πρόδρομε οὐράνιε ἄνθρωπε.

Τὴν κεφαλὴν χειροθετήσας Πρόδρομε, τῆς Ἐκκλησίας Χριστὸν, σοῦ τὴν σεπτὴν Κάραν, τὴν κατανοήσασαν, Τριάδος τὴν φανέρωσιν, φανεροῖς τοῦτο τρίτον, περιφανῶς ἀγιάζουσιν, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

Οὐκ ἐνεγκῶν ἐπὶ πολὺ συγκρῦπτεσθαι, Κυρίε Πρόδρομε, οἰκονομεῖς πάλιν, φανερεῖσθαι σήμερον, ὃ σάμνω συγκλειόμενος, ἀργυρέῳ δὲ σκευεῖ, ἐν ἱερῷ τόπῳ κείμενος, καὶ ἱερουργῶ μηνυόμενος.

Θεοτοκίον.

Στειρωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ἐταμαζόμενος, τῷ Ποιητῇ Λόγῳ, ταῖς ὁδοὺς Πανεύφημε, ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι, παναγίας ἀφράστως, ἦν Θεοτόκον γινώσκουσαι, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσιν.

Maggio.

12

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Πορρικῶν ὄρχημάτων, ἡ ἱερά Κάρα σε, ἔπαθλον γυναιῶ δοθεῖσα, χερσὶν ἐφέρετο νυνὶ δὲ σώφρονος, ἱεουργοῦ ταῖς παλάμαις, ἱερώς πρὸς ἅγιον ναὸν κομίζεται.

Εὐσεβῶς ὑπαντᾷ σοι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα, σὺν ἱερουργῷ Βασιλεῖ τε, ἐνδοξε Πρόδρομε, ἄδον χαρμόσυνα, καὶ προηγείται σου πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Ιερῶν ἐξ αἰδύτων, ὡς φωταυγῆς ἥλιος, ἡ ἱερωτάτη σου Κάρα, ἐξανατείλασα, πᾶσαν ἐφώτισε, τὴν οἰκουμένην Προφήτα, τῷ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε, θείαις λαμπρότησι. Θεοτοκίον.

Στειρευούσης νηδύος, φωτοφανὲς ἔλαμψας, ἄστρον τοῦ Ἥλιου τῆς δόξης, προπορευόμενον, τῷ ἀνατείλαντος, Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, Βαπτιστᾶ καὶ λύσαντος, νύκτα πολύθρον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'πεφάνη σήμερον, ἡ τῷ Προδρόμῳ, Κεφαλὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀναδοθεῖσα ταῖς πιστοῖς, ἐν τῶν μεταλλῶν καθὰ χρυσός, καὶ ἱκετεύει Χριστὸν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προφητῶν ὡς ὑπέρτερος, τὸν πρᾶφητευθέντα ἰδεῖν ἠξίωσαι, Ἥλιου προπορευόμενος, ἐν δυνάμει τούτου μάκαρ Πρόδρομε.

Τὴν αἰδιμον Κάραν σου, μύρα ἰαμάτων ἀναπηγαζούσαν, τρίτον ἤδη ἐφανέρωσας, τὰ δυσώδη πάθη ἀπελαινούσαν.

Συνελθόντες ἀρύσασθε, ἅπαντες ἰάματα μὴ κενοῦμενα, ἐκ πηγῆς ἀναδιδόμενα, τῆς τιμίας Κάρας τοῦ Προδρόμου Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ω'ς μεσότης τῆς νέας, καὶ τῆς παλαιᾶς γεγονώς ἱερώτατε, Διαθήκης θείας, τὴν ἡμῶν παλαιότητα καίνισον, καινισμόν τελόντων, τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης, Κεφαλῆς σου μακάριε Πρόδρομε.

Ε'κ Κομάτων κομῶσαν, χάριν ἰαμάτων τὴν Κάραν σε Πρόδρομε, πρὸς τὴν Βασιλίδαν, εἰσοικίζεις τῶν πόλεων σήμερον, ἧς τῇ ἐπανόδῳ, ἐπικροτεῖ πιστῶν τὰ πλήθη, φωτισμοῦ ἀκηράτου πληρούμενα.

Βασιλεὺς σλουργίδος, πλέον τῇ εἰσόδῳ τῆς Κάρας σου γάννυται ἱερεὺς δὲ θείος,

Θεοφόρου ἐπάνυμος Πρόδρομε, ταῖς παλάμαις ταύτην, περικρατῶν συνευλογεῖται, εὐλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα.

Θεοτοκίον.

Τὴν Δεσπότην τεκῆσα, ὧφθης ὑπερτέρα τῶν ἄνω Δυναμέων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐ-θεοῦργησας Κόρη πανάμωμε· Θεοτόκον ὄθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσση, οἱ πιστοὶ σε Παρ-θένε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Αλῆθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ Κεφαλὴ ἀνατείλασα, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Χριστέ, τὸ ψεῦδος ἀπήλασεν, αἰρέσεων ἔλυσεν, τὸν πικρὸν χειμῶνα, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Αντλήσατε φωτισμόν, καὶ χάριν Θεοῦ καὶ ἔλεος, καὶ κεφαλὴν καὶ ψυχὴν, πιστῶς αγιάσθητε, Κεφαλῇ προσψαίοντες, τοῦ τῆς Δείας Κάρας, ἀψαμένου ἐν τοῖς ὕδασι.

Ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τοὺς πόδας συντρίβεσθαι, τῆ Βασιλέως ἡμῶν, ἰκέτευε Πρόδρομε, πόθῳ τὴν τιμίαν σου, Κεφαλὴν τι μῶντος, τὴν Ἡρώδην στηλιτεύσασαν.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλευσόμενον, αἱμάτων παρθενικῶν, σάρκα περι-κείμενον, γεγόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο φωτοφανῆς καὶ Δεῖος ἐν κόσμῳ στύλος, ὁ τοῦ νοητοῦ Ἡλίου Πρόδρομος λύχνος, Κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ Δείαν αὐτοῦ, ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἀγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτήν, προσκυνῶντας καὶ κραυγάζοντας· Χριστοῦ σοφῆ Βαπτιστᾶ, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Από γῆς, καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, Κεφαλὴ Θεοφιλῆς ἡ τοῦ Προδρόμου, ρεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυμάτων τὰ νάματα νέμει πᾶσι τοῖς χρήζουσι. Προσέλθωμεν οὖν πάντες, καὶ ἀντλήσωμεν προθύμως ἐκ ταύτης τῶν ἰαμάτων τοὺς Δείους κρουνοὺς· ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀετναίοις, καὶ κατακλύζει σωμάτων πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον εὐθέτως αἶρει. Ταύτην οὖν πόθῳ μέλψωμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σεμνῶς περιπτυσσόμενοι, καὶ ἄσματος ὡς στέμμασι στέψωμεν ταύτην Πιστοὶ. Προκαθάρωμεν ἡμῶν κηλίδας νοητᾶς, καὶ ἐν Δείοις ἀρεταῖς κοσμήσωμεν ψυχὰς, καὶ βοήσωμεν στερόως· Χριστοῦ σοφῆ Βαπτιστᾶ, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς τρίτης Εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῶ κεκρυμμένη,
Τῆς γῆς ῥαγεΐσης, πᾶσιν ἤχησε ξένως.

Εἰκάδα δὲ Προδρόμοιο Κάριν εὐρον καταπέμπτην.

Η τιμία αὐτῆ καὶ ἁγία Κεφαλὴ, πρὸ πολλοῦ ἀποκρυβείσα, νῦν ἀνεδόθη ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς, ὡς χρυσός ἐκ μετάλλων· οὐ στάμνω συγκλειομένη, ὡς τὸ πρότερον, ἀργυρῶ δὲ σκευῇ, ἐν ἱερῷ τόπῳ κειμένη, καὶ δι' Ἱερουργοῦ μνηυθείσα. Ταύτων ἐκ Κομάνων κομισθεῖσαν, ἡ περιφανῆς τῶν πόλεων, ἅμα τῷ πιστῷ Βασιλεῖ, καὶ τῷ ποιμενάρχῃ σὺν τῷ πιστῷ λαῷ, ἀσμενίστατα δέχεται· καὶ πιστῶς προσκυνηθείσα, ἐν ἱερῷ τόπῳ τίθεται.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, φαινότατος λύχνος, γέγονας Πρόδρομε, τὸ νέφος ἐκδιώκων, τῆς πλάνης καὶ φωτίζων, τῆς ἐν πίσει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εορτὴν ἐτησίαν, ἡ σεπτῆ Ἐκκλησία, καὶ ταύτην Πρόδρομε, λαμπρῶς ἐπιτελεῖ σοι, τὴν Κάραν σου τιμῶσα, καὶ συνήθως κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προμηνύσας τῆ Λόγῃ, τὴν φρικτὴν παρυσίαν, Δείοις σκιρτήμασι, μηνύεις σε τῆς Κάρας, τὴν εὐρεσιν Προφήτα, ἀψευδοῦς διὰ στόματος, τῷ σὲ ποθοῦντι θερμῶς, ἱερουργῶ ποιμένι.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, ἐν σοὶ συνέδραμον· Θεὸν γὰρ σαρκωθέντα, ἐκήσας ἀφράστως, Θεοτόκε, ὃ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο Βαπτιστῆς καὶ Πρόδρομος, ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, τῆς παρανομίας, ἀκριβῆς κατήγορος, Ἰριάδος φανέρωσιν, ἐν Ἰορδάνῃ πρὶν κατιδῶν, τρίτον φανεροῖ, τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ πᾶσι, τοῖς πόθῳ μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προσυπαντᾶ προθύμως σοι, Βασιλεὺς ὁ πραιάτατος, ἅμα φιλοχρίστῳ, τῷ λαῷ Πανεύφημῃ· ποιμένων δὲ πρόκριτος, προσεφραπλοῖ τὰς χεῖράς σοι, καὶ τῷ ἐαυτοῦ, ἐνστερνισάμε-

νος στήθει, σικρᾶ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ βοᾷ εὐχαρίστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ χρυσὸν ἢ Κάρᾳ σου, διαλαμπρῶσα Προδρόμε, τεθνησαυρισμένη, ἀργυρέοις σκεῦασιν, ὡς ὄλβος πολῦτιμος, τῇ Βασιλίδι δέδοται, ταύτην δωρεαῖς, καταπλουτίζουσα Δείαις, προθύμως μελωδοῦσαν· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ γαστρὶ φερόμενον, τὸν τὰ σύμπαντα φέροντα, μάκαρ Ἰωάννη, χαίρων προσεκύνησας, νηδῦι κρυπτόμενος, στειρωτικῇ πανεύφημε· ὃν περ γεννηθέντα, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀμνὸν Θεοῦ κηρύττων, εὐσεβῶς ἀνεβόας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῆς στείρας ὄσιος βλαστὸς, γεννητῶν ἐκ γυναικῶν ὁ ὑπέρτερος, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ στρατιώτης ὁ μέγας Προδρόμος, ὁ προκηρύξας τὸν ἀμνὸν, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, τὸν ἀφαιρούμενον, εὐφημείσθω ἱεροῖς μελωδήμασι.

Κρατῆρα πλήσας δαφιλῶς, συγκαλεῖς μεθ' ὑψηλοῦ τοῦ κηρύγματος, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τῇ ἀνευρέσει σῆς Κάρᾳ Προδρόμε, Δεῦτε ἐμπλήσθητε βοῶν, τερπνῶν ὧν ἠτοίμασα, καὶ μεγαλύνετε, τὸν τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον.

Αναξ σε Ἄγγελε Θεῶ, ἀγγελῶνυμος εἰς τῆς βασιλείας, χαίρων εἰσδέχεται, καθυπουργοῦντος πρὸς τοῦτο κάλλιστα, τοῦ ποιμενάρχῃ εὐσεβῶς, καὶ κλήσει καὶ χάριτι, σεμνυνομένου σαφῶς, Δεοφόρου ἱεροῦ καὶ Δεόφρονος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κήσιν, ὅταν καθίσῃς κρίναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὁ εὐσμπάθητος, ἐλεῆμον ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπε.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εν τῇ εὐρέσει Προδρόμε, τῆς τιμίας σῆς Κάρᾳς, βασιλεὺς ὁ φιλόχριστος, πλέον γίνονται ἤπερ, τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι· ὃν ἀμοίβου τὰς νίκαις, ἐξ ὕψους δυναμοῦμενον· καὶ ἡμᾶς φρούρει σκέπε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς, Βαπτιστὰ πανεύφημε Ἰωάννη, παιδρῶς πανηγυρίζοντας, καὶ τιμῶντάς σε πόθῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἢ ἱερά Κεφαλῇ, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἄγγελοις αἰδέσιμος, ἢ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἵσχος διακόψασα· πηγὴ ἢ τοῖς Θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα· ἢ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τῆτον σκηνώσαντος· τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας ἢ μεσιτεύσασα χάριτος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεύει τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῶ, ἐγκεκρυμμένη κεφαλῇ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ Θαυμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγαζόντος ὕδασι, καὶ ἄμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς Δείαν ἄφεισιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἢ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, Δείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἢ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, ὡς περ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσιμον Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἑπταικότες δοῦλοι σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δι' αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σὲ τὸν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἦχος Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικᾶ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνος τοῦ Προδρόμου ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

Προκείμενον, Ἦχος βαρῦς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσαίκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆ μου.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λαμβῆσαι.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον .

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ .

Κοινωνικόν .

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον .

ΤΗ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆ Ἀποστόλου γ'. Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου .

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες .

Δεκτικὸν ἐλλάμψεων τὸν νοῦν, θεϊκῶν ποιήμενος, κατεφωτίσθης Πανόλβιε, καὶ εἰς τὸ κήρυγμα, τοῦ Χριστοῦ ἐξῆλθες, καὶ λαὸν ἐδίδαξας, πιθεύειν εἰς αὐτόν, ὡς φιάνθρωπον· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος .

Ἄστρον φαινότατον δειχθεῖς, θεΐαις ἐπιλάμψεσι, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, φωτίζεις πάντοτε, διδασκαῖς Παμμακάρι, καὶ σκεδάσεις χάριτι, ἀχλὺν τῶν νοσημάτων ἐκάστοτε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος .

Θυσίαν ἀναίμακτον Θεῷ, θυῶν τελεώτατα, ὑπὲρ αὐτοῦ Μάρτυς τέθυσαι, καὶ προσενηνεξαι, νοητῇ τραπέζῃ, θυμα εὐωδέστατον, Ἀπόστολε ὦ Κάρπε θεόληπτε· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος .

Δόξα, καὶ νῦν . Τῆς Ἑορτῆς .

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε .

Καὶ τῆς Ἑορτῆς .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου .

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν ὑμῶ Κάρπον ἐνθέῳ πόθῳ .

Ἰωσήφ .

Ψδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου .

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου τὴν φωσφόρον, καὶ ἱεράν πανευκλεῆ, καὶ πάντιμον μνήμην σου, φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον, Ἀπόστολε πρεσβείαις σου .

Ὁλος ἀνακείμενος τῷ Δεσπότη, τούτου τῆς νόμου τοὺς σεπτούς, ἀτρώτους ἐτήρησας, ἀνόμους εὐνομίαν δέ, Ἀπόστολε ἐδίδαξας .

Νοῦν τὸν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαπήσας, ἐν θεωρίᾳ μυστικῇ, τὸν νοῦν κατηυγάσθης, καὶ κόσμον κατεφώτισας, Παμμακάρι ἱερώτατε· Θεοτοκίον .

Κύουσα Παρθένοσ ἀνερμηνεύτως, καὶ τοὺς τῆς φύσεως δεσμούς, καινίζουσα πέφυκας, Μήτηρ ἀειπαρθένοσ· διὸ σε μακαρίζομεν· Ὡδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε .

Ἄρα κρουομένη Πνεύματι, γέγονε Παμμακάρι, ἡ θεοκίνητος γλωσσοῦ σου, φθεγγομένη τὰ μεγαλεῖα, τῷ Σωτῆρος καὶ Θεῷ ἡμῶν .

Ἐχῶν Λόγον τὸν προάναρχον, σὲ κατευοδῶντα, καὶ προφανῶσ ἐνισχύοντα, τοῖσ ἀθείασ τὰσ σωτηρίουσ τρίβουσ, Κάρπε καθυπέδειξας .

Ἰνα Κάρπε τὸ σωτήριον, κήρυγμα τῇ κτίσει, ὡσ ἱεράρχησ θεόληπτοσ, καταγγείλησ, πολλοὺσ ὑπέσθησ, διωγμοὺσ καὶ θλίψεισ ἐνδοξε· Θεοτοκίον .

Νέον ὡσ παιδίον τέτοκας, τὸν πρό τῶν αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρός ἀνατείλαντα, ἀποβρήτωσ θεογεννητῶ· διὰ τοῦτό σε δοξαζόμεν· Ὁ Εἰρμός .

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου .

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείασ πίστεωσ .

Θείαν ἔλλαμψιν τοῦ Παρακλητῶ, Κάρπε πάνσοφε εἰσδεδεγμένος, τοὺσ σκοτισθέντασ ἀγνωσίᾳ ἐφώτισασ· καὶ μετασάσ πρόσ τὰ ἄνω βασιλεία, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων παρίστασαι, ἐξαιτούμενοσ, Χριστόν τὸν Θεόν ἐκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Καὶ τῆς Ἑορτῆς .

Ὡδὴ δ'. Δὶ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον .

Οἰκοδόμησας ὡσ λίθουσ πιστῶν τὸ πλῆθος, ἐν εὐσεβείασ πέτρα, καὶ ναοὺσ ἀπειργάσω, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματοσ, θεόφρον Ἀπόστολε (*).

Νεουργήσας τῷ βαπτίσματι θεοκῆρυξ, παλαιωθέντασ γνώμη, τῇ φθορᾷ τοὺσ ἀνθρώπουσ, ἔσωσασ δοξαζόντασ, Χριστόν τὸν Θεὸσ ἡμῶν .

Ἰποφαίνων τὸ μυστήριον τὸ καλύψαν, ἐπ' ἀρετῇ θεόφρον, ἕρανῆσ, ἐφειλκῦσω, ἔθνη πρόσ ἐπίγνωσιν, τὸ σκότοσ ἀφέμενα .

(*) Τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ Τροπαρίου ῥῆμα, οἰκοδόμησας, γράφεται ἀναυεῖητωσ, ἀντὶ ψκοδόμησας, διὰ τὸ μέτρον τῆσ ἀκροστιχίδοσ· τοιαῦτα ἀπαντῶνται καὶ ἀλλαχοῦ .

Μετὰ Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς οἰκουμένης, ὁδοιπορῶν πολλάκις, τὰς ὁδοὺς τὰς φερούσας, Κάρπε καθυπέδειξας, λαοῖς πρὸς εὐσέβειαν.
Θεοτοκίον.

Νοερῶς ὁ Θεοφόρος Θεογεννητορ, ὅρος σε βλέπει μέγα, καὶ κατάσκιον Κόρη, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, σαρκί ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ως φυτοκόμος ἄριστος, ὑπέδειξας λαοῖς, ζωῆς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ὁ μετασχών, ζήσεται λοιπὸν εἰς τὸν αἰῶνα, χριστοκῆρυξ Ἀπόστολε.

Κήρυξ ἔθνῶν Ἀπόστολος, διδάσκαλος σεπτὸς, ἱερομύστης καὶ ἱερολόγος, Κάρπε γεγονῶς ἐν εὐφροσύνῃ, τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι.

Ανατολῆς ἐξώρμησαι, ὡς ἄδυτος φωστῆρ, τὴν οἰκουμένην αὐγαῖς τῶν σῶν λόγων, καὶ τῶν ἱερῶν φωτίζων τρόπων, ἱεράρχα Ἀπόστολε.
Θεοτοκίον.

Ρύπου ψυχῆς καὶ σώματος, καθάρισόν με νῦν, εὐλογημένη, εὐσπλαγγνῶ σου ῥοπῇ, ὅπως σε ὑμῶ καὶ μεγαλύνῶ, κατὰ χρέος Πανύμνητε.

ᾠδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Πηγάζει σου, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων τοῖς χηρίζουσιν, ἱαμάτων, ἱεράρχα κρουνοὺς Δεῖα χάριτι, καὶ καθαίρει πάθη, καὶ βυθίζει ἀκάθαρτα πνεύματα.

Ο λόγος σου, ἀλογίας ἀνθρώπου ἐρρύσατο, καὶ Δαυμάτων, ἡ μεγίστη ἐπίδειξις ἐνδοξε, τοὺς πεπλανημένους, πρὸς εὐσέβειαν Κάρπε ὠδήγησεν.

Νευρούμενος, δυναστεία τῇ Δεῖα τὸν δράκοντα, τὸν εἰς ὕψος, βλασφημίαν λαλοῦντα διώλεσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, ὄλλυμένους Ἀπόστολε ἔσωσας.
Θεοτοκίον.

Εκύησας, ἀνωδίνως τὸν πλάσιν Πανάμωμε, τὰς ὀδύνας, καὶ τῆς πόνου ἡμῶν ἀφαιρέμενον, καὶ τῆς ἀνωδύνου, ἀξιοῦντα τρυφῆς τὸ ἀνθρώπινον.
Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάνης ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Καρπούς ἐνεγκῶν, Κάρπε, δεκτοὺς Κυρίῳ, Φέρεις καθ' ὥραν τὴν τελευταίην ὡς τρύγην.

Εἰκάδι ἔκτη Κάρπος ἀπὸ χθονὸς ἔπτατο μακρῆς.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου μέγας Ἀπόστολος, τοῖς ἐβδομήκοντα μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις ὑπ' αὐτοῦ συναριθμηθεὶς, καὶ τῷ μεγάλῳ Παύλῳ διακονῶν ἐν τῷ κηρύγματι, καὶ τὰς θείας αὐτοῦ ἐπιστολάς τοῖς, πρὸς οὓς ἀπεστέλλοντο, διαπορθμεύων, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν Τριάδα σέβειν ἐδίδαξεν. Ὄθεν, καὶ Δεῖα ἐλάμψει τοῦ Παρακλήτου καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς περ ἄδυτος ἀστῆρ, ἐξ Ἀνατολῶν ὀρμήσας, πᾶσαν τὴν οἰκωμένην ταῖς Δεῖαις αὐτοῦ διδασκαλίαις κατεφώτισε, Δαυμάσια μέγιστα καθ' ἐκάστην τελῶν, καὶ ἀποσοδῶν πνεύματα πονηρότατα.

Πολλὰς δὲ πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφελκόμενος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τοὺς πιστοὺς τῶν ἀπίστων διαιρῶν, πολλοὺς παρ' αὐτῶν ὑπέστη διωγμοὺς καὶ θλίψεις· τομῶς γὰρ χωρῶν πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, τὸν θυμὸν τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασεν. Ὄθεν, ὡς δοξάσας τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, ἐνδόξως δοξάζεται. Ἀναπαυσάμενος δὲ τὸν γλυκύτατον ὕπνον, Δαυματουργεῖ καθ' ἐκάστην ἐν τοῖς αὐτοῦ λειψάνοις, πάθη παντοῖα καθαίρων, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀποδιώκων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀλφαίου, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀβερκίῃ καὶ Ἐλένης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νόσους διώκων φθογῆ, καὶ θεραπεύων πᾶσιν, σφραγίδι μόνῃ τὸ σωτήριον, διήγγελλας κήρυγμα, ἱερομύστα Κάρπε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Θυμὸν ἀρχόντων Σοφῆ, μὴ δειλιάσας ὄλως, τομῶς ἐχώρει πρὸς ἀθλήσεως, ἐπίπονα σκάμματα, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Επίσκοπόμενον σέ, ὑπὸ Κυρίῃ Κάρπε, Βέρροια Δεῖον ἐκληρώσατο, Ἐπίσκοπον ἄριστον, ἐπίσκοπῆντα ταύτην, ἐπίσκοπαῖς ἐνθέοις.

Ως πλατυτέρα οὔσα, τῶν ἕρανῶν ἐν μήτρᾳ, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀχώρητον, Παρθένε λυτρούμενον, στενοχωρίας πάσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Παύλῳ τῷ σοφῷ καθηγεμόνι, διακονῶν ἐπιστολαῖς, ἐνθέοις ἱεράρχα, τὰς σωτηριῶδεις διδασκαίας, διεπόρθμευσας τοῖς σωζομένοις.

Ορθρος φαινὸς περιαιυγάζων, τὴν οἰκουμένην τῷ φωτὶ, κηρύγματος ἐδείχθη, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ βαθύ, ἀξιάγαστε ἐξαιρῶν σκότος.

Θαύματα τελῶν τῇ ἐπικλησίῃ, Πατρὸς καὶ Πνεύματος σοφῆ, καὶ Λόγου σαρκωθέντος, ἔπεισας Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, τρισυπόστατον οὐσίαν σέβειν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἕρανός Θεοκυῆτορ, ἔξανατέλλεσσα ἡμῖν, τὸν τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιον φωτίζοντα ἡμᾶς, ἐπιγνώσεσι Θεογνωσίας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτηρίαν,
• Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
• εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ιδῶν μετὰ δόξης ἀνελθόντα, Θεὸν σαρκοφόρον ἐν ὑψίστοις, ἑβδομήκοντα Κάρπε Μαθηταῖς, συναριθμούμενος ἐξῆλθες, ἅμα σὺν τοῖς, κήρυξ ἔνθεος δεικνύμενος.

Ος πρόβατον μέσον ἀπειστάλης, τῶν λύκων μετάγων αὐτοὺς Κάρπε, πρὸς ἐπίγνωσιν λόγῳ ἀληθεῖ, τῆς σωτηρίας καὶ μεταπλάττων, τήτων τὴν γνώμην, θεωρήσιμον πρὸς εὐσεβείαν.

Συνόμιλος ὠφθης τῶν Ἀγγέλων, Ἀποστόλε Κάρπε θεωρήσιμον, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων θαυμαστῶς, ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντων· οἷς συγχορεύων, εὐφροσύνως ἡμῶν μέμνησο.

Ηγίαςας Κάρπε βηματίζων, τὴν γῆν καὶ τὸ ἅγιον κηρύττων, Εὐαγγέλιον πίστει καὶ ψυχᾷ, τῷ ζωοδότῃ Λόγῳ προσῆξας· ὅθεν σοι νέμει, κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν Παρθένε, τὴν τοῦ Γαβριὴλ ἀναβοῶντες· Χαῖρε κούφη νεφέλη. Χαῖρε γῆ, ἀγεωργήτως στάχυν ὠραῖον, καρποφοροῦσα, τὸν τροφία τῆς κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγένων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὅς ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεγράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ἀγίης ἐνδόξης Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίδε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'· καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Ἑλλαδίε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, ἱερωσύνης ἐλαμπρυνας, σολὴν τὴν ἔνθεον· μεθ' ἧς εἰς τὰ ἄνω, εἰσῆλθες βασιλεία, καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος παρίστασαι· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἑλλαδίε Χριστὸς, ἐποφθίεις σοι ἅπαντας, τοὺς ἐκ μολώπων ἰάσατο, ἰχώρας χάριτι· δι' αὐτὸν γὰρ πᾶσαν, ὑπομείνας κῆκωσιν, προεῖλου προφανῶς αἰκίζόμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἑλλαδίε πυρὸς, φύσιν ἐχαλίνωσας, καὶ ἀδιάφλεκτος ἔμεινας· ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ, σὲ περικυκλοῦσα, ἀβλαβῆ ἐφύλαττεν, ἐχθροὺς περιφανῶς καταισχύνοῦσα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη σιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀρματα Φαραῶ.

Δεῦτε θεοπρεπῶς, φιλομάρτυρες λαοί, χορεύοντες ἄσωμεν, ἀσματικαῖς ὑμνωδίας, τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἀνεύφημοῦντες Ἑλλαδίον.

Ανῆσιν χαρμονικῶς, καταστέψαμεν πιστοὶ, τὸν θεῖον Ἑλλαδίον, ὡς κηλητὴν ἀσεβείας, καὶ μάρτυρα στερρόν τῆς τριφασοῦς, ὁμοουσίου Θεότητος.

Ηλῖος διαυγής, ἐξ αἰδύτων ἱερῶν, τῷ κόσμῳ ἀνέτειλας, ἀπομειώσας τὴν πλάϊν, ἐν ἀθλητικαῖς μαρμαρυγαῖς, Ἱερομάρτυς Ἑλλαδίε.

Θεοτοκίον.

Ασπορον τοκετόν, μόνη φέρεις γυναικῶν, και Μήτηρ ὑπάρχουσα, και παρθενεύουσα Κόρη· ἄκουσμα φρικτόν ὠφθης Ἄγνη, ὅτι Θεὸν ἀπεκύησας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντῆν.

Ως θαυμαστὸν λαοῖς τὸν Μάρτυρά σου, ἀνέδειξας Σωτῆρ ἡμῶν, ὑπενεγκόντα πᾶσαν προσβολήν, διὰ δὲ πικρῶν βασάνων, τῷ πάθῳ γλυκαινόμενον, τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Εν ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ ὑπόισας Μάικαρ, τὴν ὄψιν ἀπολέλοιπας, και κατιδῶν δόξαν οὐρανῶν, τῷ Θεῷ καθωμολόγησι, ὅτι τῷ πάθει φαῖός σοι, λαμπρὸν ἐξανέτειλε. Θεοτοκίον.

Τὸ θαυμαστὸν αἰεὶ ἐν σοὶ θρυλλεῖται, τεράσιον Πανάχραντε, ὅτι Παρθένος οὐσα παιδοτοκεῖς, και γνησία Μήτηρ πέλεις, τῷ Ποιητῆ τῆς κτίσεως, ἀμφοῖν ἀληθεύουσα. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεῶν βροντῆν και κτιζῶν πνεῦμα, • στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶν σε εἰλικρινῶς, και ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτῆρ.

Καθάρας σεαυτὸν, ἀπὸ ρύπης κακίας, ἐχρήσθης και Θεῷ, ἱεράτευσας Πάτερ· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, πλειοτέρως ἐξέλαμψας, και κατηύγασας, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, τῶν θαυμάτων σε, ταῖς παραδόξοις ἀκτίσιν, Ἐλλάδιε ἔνδοξε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐξασκήκοα ὁ Θεός.

Εν ἀυγήμασι ποικιληθεῖς, δικαιοσύνης τῆ κορυφῇ σε, ἀνατέθεικας διαδῆμα, λιθοχρυσόκολλητον, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, κλέος πιστῶν.

Ηδομένης σου τῆς ψυχῆς, ἐν ταῖς βασάνοις τὸ πρόσωπόν σου, ὡσεὶ ῥόδον τεθεωρήτο, ὠραζόμενου σου, ἐν τοῖς Χριστοῦ παθήμασι, Μάικαρ σοφέ. Τριαδικόν.

Εν μιᾷ ἑστίᾳ ὑμῶν, τρεῖς ὑποστάσεις τῆς θεαρχίας, τῷ Πατρὸς Υἱῷ και Πνεύματος, ὅτι μία ἔλλαμψις, τῆς τρισηλίου φύσεως, εἰς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος πῶς γαλουχεῖς; πῶς τοῖς μητρῷοις λογεύεις νόμοις; Ὅτι ὄν περ ἀπεκύησας, σαρκωθείς Θεός ἐστι, καινοτομῶν τὴν φύσιν, ὡς οἶδεν αὐτός.

ᾠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Εξέλαμψας ὡς ἥλιος, οἰκῶν τὸ δεσμωτήριον, ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Χριστός σοι ἐπεφάνη, λόγους παρακλήσεως, ὡς τῷ Παύλῳ φωνῶν σοι, καρτερόφρον Ἀθλητά.

Δεσμά σοι διεβράγησαν, ὡσπερ ἰστός ἀράχνης, ὅτι ἐν σοὶ ἰσχύς ἢ ἄμαχος, συντρίβουσα δαιμόνων, ἅπασαν ἐπίνοιαν, και σὲ μεγαλύνουσα, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ.

Τριαδικόν.

Και τρία σέβω πρόσωπα, και μίαν τὴν Θεότητα, ὅτι ἐν τρισὶ διήρηται προσώποις οὐ τῆ φύσει· εἰς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός τε, και τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές.

Θεοτοκίον.

Και ἄρρητον λεγόμενον, και ἄγνωστον νοούμενον, τὸ ἐπὶ σοὶ ὄφθην μυστήριον, ὅτι σποράν οὐκ ἔγνωσ, και υἱὸν ἀπέτεκες· οὗτός ἐστι Πάναγνε, τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

ᾠδὴ ε'. Τῶν πταισμάτων τῆ ζάλη.

Τῶν ἁσμάτων τὴν λύραν πάντες ἄσωμεν, ἀγαλλομένη καρδίᾳ, ὅτι Χριστὸς ἀνέδειξεν, Ἐλλάδιον τὸν κλεινὸν· ἀθλοφόρον, νικητὴν τοῦ ἀντικειμένου.

Τοῖς εἰδώλοισι τὸ δύειν ἀπαρνούμενος, θυσιάζωσα Τρισμάικαρ Θεῷ γεγονόςας, εὐωδιαζῶν ἅπασι, τὰ ἄχραντα μύρα τῶν παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί σου.

Τετραδέσμοις ἀνάγκαις διερχόμενος, ὡς ἐν αἰδύτοις ὑπῆρχες εὐφραίνόμενος· ἑώρας γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀνάπαυσιν, πρὸ προσώπου σου Μάρτυς, ὑπὲρ ἧς εἴλου πάντα παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῆς σου ὁ τόκος, ὅτι ἀσπόρως, μητροπρεπῶς πάλιν τίκτεϊς νόμῳ φύσεως· παναληθῆ ἀμφοτέρω· φιμούσθωσαν αἱ γλωσσῶδες αἱρέσεις, ἐπὶ σοὶ ἄγνη Θεομητορ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῶν πταισμάτων τῆ ζάλη βυθιζόμενος, ὡς • ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, ὡς • ὁ Προφήτης κράζω σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς • τὴν ζωὴν μου, δέομαι και ἐλέησόν με.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλλαδίου.

Στίχοι.

Ἐλαιον Ἐλλάδιος ἱεροσύνης,
Αἵματι συνέμιξε τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι ἐβδομάτη Ἐλλάδιον ἔκτανε πυγμῇ. Ὁστος ὁ Ἄγιος, ἐκκαθάρας ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης κηλίδος, και δοχείον γεγονώς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χρίεται φήφῳ Θεοῦ ἀρχιερέως· και τοὺς οἰακας πιστευθεῖς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς μὲν ποιμῆν, τῆς αὐτοῦ ποιμνῆς

καὶ πίστει ἐκτενωῶς δυσωποῦμέν σε· Χριστόν
ἐκέλευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοὺς σοὺς ἐπαινῶ, Μάρτυς, ἐνθέους τρόπους.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Ταῖς θείαις Δυνάμεσι, συναγελάζων Εὐτύ-
χιε, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος, νῦν παριστά-
μενος, τοὺς τιμῶνάς σου, τὴν μνήμην τὴν φωσ-
φόρον, ἐνθέως καταύγασον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Οσίως ἐβίωσας, μαθητευθεὶς ἀκριβέστατα,
παμμακάρι Εὐτύχιε, τοῖς Ἀποστόλοις
Χριστοῦ, εἰς τελείαν τε, ἀνήθης ἡλικίαν, ἀθλή-
σας λαμπρότατα ἀξιοθαύμαστε.

Υπῆλθε τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας γηθό-
μενος, καὶ θάνατον πρόξενον, ζωῆς ἐπό-
θησας, καὶ ἀπέπνιξας, ἐχθρῶν τὰς μυριάδας,
θαλάσση πνιγόμενος μάκαρ Εὐτύχιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεὶς ὁ φιλόανθρω-
πος, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, κόσμον διέσω-
σεν, ἀπολλύμενον, καὶ πλάνη ὑπαχθέντα· ὅθεν
σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους:

Εὐρῶν τοὺς τοῦ Λόγου ὑπηρετάς, ἀπάντων
σπορέας τῶν καλῶν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σε,
τὸν σπέρρον τὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ εὐσεβῶς
ἐβλάστησας, ἐκατοστεύοντα ἄσταχυν.

Πυρὶ τῆς Θεότητος αὐλῷ, παμμακάρι σα-
φῶς ἀναφλεχθεὶς, ὡς ὕλην τὴν δυσσέβειαν,
κατέφλεξας Εὐτύχιε, καὶ ἱερῶς ἐνήθησας·
ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Αγίοις τοῦ Λόγου ὑπηρεταῖς, ψυχῇ καὶ
καρδίᾳ κολληθεὶς, ἀγίως σου διήνυσας,
τὸν βίον καὶ ἐσκήνωσας, περιφανῶς Εὐτύχιε,
ἐν ταῖς Ἀγίων λαμπρότησι.

Ιάσεις πηγάζων μετὰ τέλος, παμμακάρι Εὐ-
τύχιε σοφέ, ἀποδιώκεις πνεύματα, καὶ τῆς
σαρκὸς νοσήματα, ἀποκαθαίρεις χάριτι, Πνεύ-
ματος θείου μακάριε.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὸ σκότος Θεοτόκε, φωτὶ τῷ ἐν
σοὶ ὡς ἀγαθῇ, ἐκδυσωπῶ διάλυσον, καὶ

Maggio.

μετανοίας τρόποις με, βελτιωθῆναι πρέσβευε,
ὅπως ἐν πίστει δεξάξω σε.

Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
καὶ ἄφθοнос πηγῇ, θίασον συγκροτή-
σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἰαχὺ προκατάλαβε.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου, τελέσας Μάρτυς σο-
φέ, βραβεῖα τὰ θαύματα, ἐκ τοῦ τῶν
ὄλων Θεοῦ, ἐδέξω Εὐτύχιε· ὅθεν σε συναλθόν-
τες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, πίστει τῶν σῶν λει-
ψάνων, τὴν σορὸν προσκυνῶντες, πλεσίως ἡμῖν
διδουσαν, χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Οριμον ὡς βότρυν σε τῆς νοσηῆς, ἐνδοξε ἀμ-
πέλου ὑπάρχοντα, ὑμολογοῦμεν, κατα-
νυξεως ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς Εὐτύχιε, οἶνον εὐσεβῶς
ἀναβλύζοντα.

Μέγιστος ὡς ἥλιος Ἀνατολαῖς, Μάρτυς τῶν
ἀγῶνων σου ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην,
καταυγάζεις ἀληθῶς, τὸν σκοτασμόν Εὐτύχιε,
λύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι.

Αγγλιασώμεθα πνευματικῶς, σήμερον τῇ
μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ
βοήσωμεν αὐτῷ· Μεγαλομάρτυς αἴτησαι, πᾶσι
τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Ρώμη δυναμούμενος πανουργικῇ, πάσας τῶν
δαιμόνων τὰς φαλλαγὰς, Μάρτυς Κυρίου,
ἐτροπώσω ἀνδρικῶς, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστει-
σας, στέφος ἀφθαρσίας δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε προέγραψε τῶν Προφητῶν, ἄχραν-
τε Παρθένε ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ δακτύλῳ,
κατεγράφη τοῦ Πατρὸς, ὁ Λόγος θεονύμφευτε,
βίβλῳ τῆς ζωῆς καταγράφων πιστοὺς.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Υψῶθης πρὸς Κύριον, χρυσαῖς παμμακάρι
πτέρυξι, τοῦ ἱερωτάτου μαρτυρίου, καὶ
πρὸς ἐνθέους μονὰς κατέπαυσας, δήμοις Ἀθλη-
τῶν πανευκλεῶν, νῦν συναριθμούμενος, θεομά-
καρ Εὐτύχιε.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, ἐθελουσίως Ὅσιε,
χεῖρας μιμησάμενος ἐμφρόνως, χεῖρας ἐ-
δέθης, δέρρει κλειόμενος, καὶ παραδιδόμενος βυ-
θῷ, καὶ τέλος δεχόμενος, ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον.

Εγνώσθησαν ἐνδοξε, πορεῖαι σου ἐν ὕδασι,
ἐν οἷς τελειούμενος ἐμφρόνως, τὸν ἀλα-
ζῶνα πανστρατὶ τύραννον, Μάρτυς ἐναπέπνι-

Ξας σοφέ· ὄθεν μακαρίζοντες, εὐσεβῶς σε γε-
ραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Νεκρούμενος πάθεισι, καὶ λογισμοῖς Πανά-
μωμε, πρὸς τοὺς οἰκτιροῦσός σου κατα-
φεύγω, πρὸς τὴν Σερμὴν σου προστρέχω Δέ-
σποινα, σκέπην καὶ βοήθειαν, ζωὴν, μόνη ἢ
κνήσασα, ζωοποίησον σῶσόν με.

ᾠδὴ ε'. Τὴν Σείαν ταύτην.

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος, ἰᾶσαι τῶν ψυ-
χῶν ἀρρώστηματα, Μάρτυς Εὐτύχιε, καὶ
θεραπεύεις νοσήματα, τῶν προστρυχόντων πί-
σται ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ε'νθίου πίστεως ἔμπλεως, καὶ χάριτος γε-
νόμενος Ἐνδοξε, λόγον σωτήριον, σὺν Ἀ-
ποστόλοις ἐκήρυξες, τῆς δυσσεβείας λύων σκό-
τος βαθύτατον.

Ο'σίως Λόγον τὸν ἄναρχον, κηρύττων ὡς
ἐν Σήκῃ ἐμβέβλησαι, δέρρει Εὐτύχιε, καὶ
τῷ βυθῷ παραδέδοσαι, πρὸς σωτηρίας ὄρμον
κατεπειγόμενος.

Θεοτοκίον.

Υ'μνολογῶ σε Πανύμνητε· δοξάζω τὰ σεπτὰ
μεγαλεῖά σου· τῆς αἰωνίου με, ῥῦσαι δει-
νῆς κατακρίσεως, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπαύστως κα-
δικετεύουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Σείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦν-
» τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν εἰς
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Γερομάρτυρος Εὐτυχῆς, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχοι.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ,
Θείας τετευχῶς, Εὐτυχῆς, κληρουχίας.

Εἰκάδι ὀγδοάτη Εὐτυχεῖα ἔνθεν ἄειραν.
Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἐλικωνίδος.

Στίχ. Ἐλικωνίς τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

οὐχ Ἐλικῶνα, ἀλλ' Ἐδέμ τρυφὴν ἔχει.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου τῶν Βασιλέων,
ἐκ πόλεως Βυταλίας (ἐν ἄλλοις, Θεσσαλονίκης).
Συσχεθεῖσα δὲ, καὶ πρὸς Περίνιον τὸν Δοῦκα Κορίνθου
ἀχθείσα, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τὸν
Χριστὸν ἀληθῆ ὄντα Θεὸν κηρύξασα, πρῶτον μὲν δεσμεῖ-
ται τοὺς πόδας ἐν ζυγῷ βοῶν καὶ πτερνίζεται. Εἶτα,
λυθέντος μολύβδου καὶ ἀσφάλτου καὶ πίσσης, ἐν αὐτοῖς
βληθεῖσα, ἀδραστής ἐξέρχεται· καὶ οὕτω ξυρᾶται τὴν κα-
φαλὴν, καὶ πῦρ φέρει καθ' ὅλου τοῦ σώματος. Ἀνελευσθεῖσα
δὲ εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἑοῖον, καὶ

τοῦ Διὸς, καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ δι' εὐχῆς κατέβραξεν εἰς
γῆν· εἶτα τέμνεται τοὺς μασθοὺς.

Διαδεξαμένου δὲ τὸν τύραννον Ἰουστίνου τοῦ Ἀνθυπά-
του, ἀχθείσα καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρτυς, καὶ μὴ πεισθεῖ-
σα τοῖς εἰδώλοις σπονδὰς ἐνεργεῖν, ἐν καμίνῳ ῥίπτεται·
τῆς δὲ φλογὸς μὴ ἀφαιμένης αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν στρατιω-
τῶν ἐβδομηκόντα ἄνδρας λυμνηαμένης, ἐν κραβδάτῳ πυ-
ρωθέντι ἀπλοῦται. Ἐπιφανέντων δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων
Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, τὰς ἐκτακείσας αὐτῆς ἐν ταῖς βασά-
νοις σάρκας ὑγείωσαν· ἀλλὰ καὶ ἔτι, ἀδραστής διαφυλαχ-
θεῖσα, Σηρίοις ἐκδίδοται· ὧν οὐδενὸς αὐτῆς ἀφαιμένου, ἐκ
τῶν ὑπηρετούντων δὲ μᾶλλον δι' αὐτῶν ἀναιρεθέντων ἀν-
δρῶν ρκ', τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ οὕτως ἐν
οὐρανοῖς στεφφόρος ἀνέρχεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σταθῆραϊν ἐπιδεικνύμενος τὴν ἔνστασιν, Μάρ-
τυς Εὐτύχιε, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς,
ἀνδρείως κατήσχυνας, μέλπων ἐν Πνεύματι·
Υἱὸν ἐπερὺμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Τοὺς τοῦ Λόγου Μαθηταῖς καταμουῖντάς σε,
εὐρῶν Εὐτύχιε, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ νοῦν,
τὸ οὖς σου ὑπέκλινας θεοπειθέστατα, καὶ ἐ-
κραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ρεῖθρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου Εὐτύχιε, ὑ-
ποδεξάμενος, τὸ Πνεύματος ἀληθοῦς, πλά-
νης ἀπεξήρανας, θολῶδη ῥεύματα, καὶ ἰάσεων,
ἀναπηγάζεις νάματα, τοῖς πιστῶς σοι προ-
σιουσίν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀπερινόητος,
Υἱὸς καθήμενος, ἐν κόλποις σου τῆς ἀ-
γνῆς, ὡς βρέφος καθέζεται, ἐπ' ἀνακλήσει ἡμῶν,
ὧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πολλὰ κατὰ σοῦ κενολογοῦντες, οἱ πλάνοι
θεομακάριστε ἡσχύνθησαν, μώμους σοι
προσάπτοντες, ἄμωμον φυλάξαντι, τὴν σὴν ψυ-
χὴν καὶ μέλποντι, Μάρτυς Εὐτύχιε· Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ονοῦς σου φωτὶ λελαμπρυσμένος, Εὐτύχιε
ἔνδοξε τοῦ Πνεύματος, πλάνης ἀμαυρω-
σεως, ἔμεινεν ἀμέτοχος, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑψού-
μενος, ἀπαύστοις νεύσεσι, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Υμνοῦμεν παμμάκαρ ἀθλοφόρε, τοὺς πό-
νους, τὸν ζῆλόν σου τὸν ἔνθεον, καὶ τὰ
ἀριστεύματα, μέγιστε Εὐτύχιε, δι' ὧν ἐχθροῦ

κατέβαλες τὰ πανουργεύματα, καὶ στέφος ἀφθαρσίας ἐδέξω, ἐκ τοῦ ἀθλοθέτου, καὶ πάντων Βασιλέως.
 Θεοτοκίον.

Συνῆψας τὰ παλαι διεστῶτα, Παρθένε Θεοχαρίτωτε τῷ τόκῳ σε ὄθεν ὡς αἰτίαν σε, πάντων μακαρίζομεν, τῶν ἀγαθῶν κραυγάζοντες, ψυχῆς εὐθύτητι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, ἀγείρει ψάλλεσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 Ὡδὴ δ'· Ἄπας γηγενῆς.

Γὺν φωταυγῆς, ἐπέστη πανήγυρις, τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ· πάντες οὖν συνδράμωμεν, εὐσεβοφρόνως τούτου τὰ θαύματα, καὶ ἱερά παλαίσματα ἀνευφημῆσαι πιστῶς, δι' ὧν ὤφθη, Ἄγγελος ἐπίγειος, ἀληθῶς καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ὡσπερ προσφοράν, Παμμακάριον παρέδωκας, τὴν σὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, μέσον τῶν ὑδάτων μὲν, τὸ θεῖον τέλος ὑποδεχόμενος, πρὸς τὸν τρυφῆς χειμάρρου δὲ κατασκηνοῦμενος, καὶ μεθέξει, κάλλιστα θεούμενος, καὶ φωτὸς αἰδίῃ πληρούμενος.

Στήριγμα πιστῶν, ὑπάρχεις καὶ καύχημα ἀξιοθαύμαστε, τῶν ἀσπαζομένων σε, θεόφρον Μάρτυς τὰ θεῖα λείψανα, καὶ ἐκτελούντων πάντοτε τὴν θεῖαν μνήμην σου, ἀθλοφόρων, μέγα ἀκροθίνιον, τῶν Ἀγγέλων ἀπάντων συνόμιλε.

Ἡθροισται λαὸς, ὑμνησαί σου σήμερον τὰ ἀριστεύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα· ἐν ταῖς εὐχαῖς σου μέγιστε Μάρτυς Εὐτύχιε, ἀπὸ πάσης, λύτρωσαι στενώσεως, καὶ ἀθέων βαρβάρων ἀλώσεως.
 Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἄγνη, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα· παῦσον τὸν κλυδῶνα, τὸν ἐπιγινόμενον, τῆς τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεως· καὶ εἰς ὁδὸν κατευθύνον τῶν θελημάτων Χριστοῦ, τοῦ νοός μου, πάναγνε τὴν στένωσιν, ὅπως πίστει αἰεὶ μακαρίζω σε.
 Ὁ Εἰρμός.

» **Ἄ**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
 » λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δὲ,
 » αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν

» πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροισ παμμακάριζε, Θεοτόκε ἄγνη ἀειπαρθένε.
 Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
 Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.
 Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄγνη παρθεσίας λάμπουσα, Θεοδοσία σεμνῆ, καὶ πορφύραν δι' αἵματος, μαρτυρίῃ πάνσοφε, βεβαμμένην λαμπρότατα, περιθεμένη καὶ ὑπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα, κόρη πανάμωμε, συγχορεύεις τάξεσιν Ἀγγελικαῖς, ὄντως ἀκατάλυτον, χορείαν ἔνδοξε.

Μάρτυς παρθένη πανεῖφημε, Θεοδοσία Χριστόν, ἐλοκλήρως ποθήσασα, τῶν βασιλῶν ἠνεγκας, τὰς πληγαῖς καρτερώτατα, αἰκίζομένη διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μαστίξιν· Ὡ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερὰς ἐνστάσεως! δι' ἧς πρὸς γῆν, ὄντως καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Κάλλει ψυχῆς τε καὶ σώματος, κεκοσμημένην φαιδρῶς, τῷ Χριστῷ προσενηνεξαι, τῶν τῆς δόξης στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἀναδήσασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανένδοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς διαδῆμα, ὄντως πολῦτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σῆ κορυφῆ, νύμφη παναμώμητος, φανείσα πάνσοφε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Θεοδοσίας τῆς Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεός σοι Θεοδοσία γέγονεν, ἐδὸς ἀθλήσεως, ἐπὶ Σταυρὸν ἐκούσιον ἐλθῶν· καθελῶν γὰρ τὸν τύραννον, ὡς περ στρουθίον παίζεσθαι, ὑπὸ Μαρτύρων ἀπειργάσατο.

Εὐτόνως Θεοδοσία πάντιμε, πρὸς γῆν κατέρραξας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλάνης καρτερῶς, ἐναθλῆσα πανεύφημε, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὡς κικηφόρος Μάρτυς εἴληφας.

Ο παλαι μεγαλαυχία χρώμενος, νῦν καταβέβληται, σὴ καρτερία Μάρτυς προσβαλὼν· τῆ Σταυρῆ γὰρ τὴν δύναμιν, ἀναλαβῆσα ἥσχυνας, ἄμετρα τοῦτον φρουαττόμενον.
Θεοτοκίον.

Δολίως ἐξαπατήσας ὄφεις με, εἶλεν αἰχμαλώτον, τοῦ θρωπῆσαι πόθον μοι ἐνθεῖς· διὰ σοῦ δὲ Πανάχραντε, ἀνακληθεῖς τεθέωμαι, ἀναλλοιώτως ἀληθέστατα.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ο πόθος ὁ θεικός, Θεοδοσία σὲ πιστὴν ἔδειξε, νύμφην Χριστοῦ Μάρτυρα, τούτου τὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασαν.

Σαρκὸς τὴν φθοροποιὸν, καταλιπούσα ὡς σεμνὴ πρόνοιαν, ζωποιοῦ Πνεύματι, ζῆς Θεοδοσία πανεύφημε.

Γάτρευσόν μου τὸν νοῦν, Θεοδωρήτῳ σου Σεπτῆ χάριτι, καὶ τὴν ψυχὴν πάθεισιν, ἐκνευρισμένην θραπέυσον.
Θεοτοκίον.

Ανέστησας ὡς σεμνὴ, τὴν πεπτωκυῖάν μου μορφήν τέξασα, τὸν ἀρχηγὸν Δέσποινα, τῆς πάντων ἡμῶν ἀναστάσεως.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστὲ κράζουσα· Σύμου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῶ δόσις πέφυκας, εἰκότως Μάρτυς σοφῆ, ἀθλήσει ἐκλάμπουσα, καὶ παρθενίας φαιδραῖς, ἀκτίσι πυρσεύουσα, πάντων ταῖς διανοίας, τῶν αἰεὶ σε τιμώντων, πίστει Θεοδοσία, καὶ τὴν σὴν φαιδροτάτην, τελούντων ἐπὶ γῆς ἑορτὴν θεομακάριστε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σεσοδημένος ὁ τύραννος ταῖς αἰκίαις, καταπτοεῖν τὸ εὐτονον, τῆς σῆς καρτερίας, ὥστε ὁ δόλιος· αὐτὴ δὲ Πανεύφημε, Δόξα τῷ Θεῷ, ἀνεκραύγαζες.

Τὴν θεόσδοτον καὶ θεῖαν προσηγορίαν, προγνωσικῶς ἐπλήθησας, Μάρτυς ἀθληφόρε· δόσις γὰρ ἐγένου Θεῷ, ἡμᾶς κατευφραίνουσα, πίστει σε καὶ πόθῳ γεραίροντας.

Η γλαϊσμένην θεόφρον Θεοδοσία, μαρτυρικῶς δι' αἵματος, σοῦ πεφοινιγμένην, περιβεβλημένη στολὴν, Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, πόθῳ τοῦ νυμφίου μου, ἐκραζες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἀγνή Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ, Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτικῶ κραυγαῖζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μύρον ἐκκενωθὲν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαι, νεανίδες θεοφρόνως, ἠκολούθησαν τούτῳ, ἐν ἄσμασι δοξάζουσαι.

Αἰώνιον ζωὴν, χρονικῆς ἀνταλλάξασα, ἀνθ' αἵματος βραχυτάτου, οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ Μάρτυς ἐκκληρώσατο.

Ρέουσιν ὡς πηγαί, τῶν Μαρτύρων τὰ λείψανα, ἰάματα τοῖς νοσοῦσι, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας, τῇ πίστει θεραπεύουσιν.
Θεοτοκίον.

Τὶς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τὸν γὰρ Κτίστην, μὴ χωρούμενον πᾶσιν, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υπὲρ σοῦ, μετὰ σπουδῆς τὸν θάνατον εἴλετο, Θεοδοσία ἡ Μάρτυς, ἀπειλαῖς τυράννων μὴ πτοηθεῖσα, τὸ σὸν πάθος, μιμημένη Χριστὲ τὸ ἐκούσιον.

Ραδίως, τῷ Σταυρῷ σου γυναῖκες ῥωννύμεναι, τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, ὥσπερ ἔφης Σῶτερ καταπατήσι, τῷ σῷ πόθῳ, τετρωμέναι καὶ θείῳ σου ἔρωτι.
Θεοτοκίον.

Ο λην σε, περιστραπὴν τελείαν καὶ ἄμωμον, καὶ τηλαυγέστατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς εὐρύων σοὶ ἐσκήνωσεν.
Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ἐκκλησία** βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρης
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ αἵκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἀνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζωὴν, τὴν ἄπονον κεκλήρωσαι· τοῖς αἵμασι δὲ, τὸν Λέοντα ἀπέπνιξας, τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον, Ἐκκλησίας Χριστοῦ πανεύφημε· καὶ αὐτῷ συγχαίρουσα νῦν, δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Στίχοι.

Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

Εἰκαδὶ Θεοδοσίην ἐνάτη πέφνε ρεῦμα θαλάσσης.

Αὕτη ἡ ἱερά καὶ ἁγία κόρη Τυρία ἦν τὸ γένος. Ὀκτωκαίδεκατον δὲ ἄγουσα τῆς ἡλικίας ἔτος, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ δεσμεῖται, μέλλουσα δίκας δίδουσαι, ὡς ὀρελογοῦσα τὸν Θεόν. Ἄρτι γὰρ προκαθεζομένων τῶν δικαστῶν, ἤχθη Οὐρβανῶ τῷ ἄρχοντι· ὁ δὲ θύει τοῖς εἰδωλοῖς αὐτῇ προσταττεῖ. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπίσθη, δεινὰς κατὰ τῶν πλευρῶν καὶ κατὰ τῶν μαζῶν ἐπιθεῖς αὐτῇ βασάνους, μέχρις ὅστων αὐτῶν τε ἦδη καὶ τῶν ἔσω σπλάγγων ὁ ἀντλεὼς ἐχώρει, ἐπιμόνως τὴν παῖδα ὀρῶν τιμωρομένην, καὶ σιγῆ τὰς βασάνους δεχομένην. Ἐπι δὲ αὐτὴν ἐμπνέουσαν ἴδῶτα, θύειν παρακλυόμενος. Ἡ δὲ, διάρασα τὸ στόμα, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀτενίσασα, ἐπιμειδιώντι τῷ προσώπῳ· Τί δὴ πλανᾶσαι, φησὶν, ἄνθρωπε; οὐκ εἶδασ, ὅτι τῆς τοῦ Θεοῦ μαρτύρων κοινωνίας τυχεῖν ἤξιώθην; Ὁ δὲ, ἐπεὶ συνείδεν ἑαυτὸν γελώμενον ὑπὸ τῆς κόρης, μίζοισιν ἢ πρῶτον αἰκίζεται ταῖς βασάνοις. Εἶθ' οὕτω τοῖς θαλαττίοις ἀκοντίζει ρεύμασιν, ἐν οἷς τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.

Στίχ. Κιέρας κριοῦ κτεινάν σε, Θεοδοσία,

ὦ φθη νέον σοι τῆς Ἀμαλθείας κέρας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἱερομάρτυρος Ὀλβιανοῦ, Ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου.

Στίχ. Γιὸν Ὀλβιανὸν μάλα ὄλβιον λέγω,

Ἵπὲρ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐν ὑκατεῖᾳ Ἀλεξάνδρου καὶ Μαξίμου, καὶ ἤχθη ἐπὶ Ἰουλίου καὶ Αἰλιανοῦ, ἡγεμόνων τῆς Ἀσίας. Ὑπὸ τούτων δὲ ἐρωτώμενος, καὶ μὴ πειθόμενος θῦσαι, γυμνοῦται τῶν ἱματίων, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις τὰ σπλάγγνα διαπείρεται, καὶ κατακαίεται, εἶτα φρουρεῖται· καὶ εἰς δευτέραν ἐρώτησιν ἀχθεῖς, καὶ μὴ ἐνδοῦς, γυμνοῦται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται σφοδρῶς. Πυρᾶς δὲ ἐξαφθείσης μεγίστης, καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσης ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἀκοντίζεται, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὲ θεοσδύτοις, κεκοσμημένην Μάρτυς κάλλεσι, πίσει θεωροῦντες ὕμνοις εἰλικρινῶς, τῷ νυμφίῳ σου κραυγάζομεν· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετὰ παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνιον, Μάρτυς νῦν πασταῖδα χαίρουσα τῷ Χριστῷ, εἰσελήλυθας κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Επί τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος, θρόνον σε ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ, εὐρηκῶς ἐπαπαύσατο. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

Ὤδὴ η'. Χειρὰς ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ληθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σαρκὸς, Θεοδοσία σεμνή, ἀνέπτῃ χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορφον θαλάμον, νυμφικῶς περιχορεύουσα, καὶ

μαρτυρίου φοινικῷ αἵματι στίλβουσα, καὶ βρωῶσα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Παστάδα οὐράνιον οἰκεῖν, κατηξιώθης φαιδρῶς, Θεοδοσία σεμνή, διακωνίζουσαν εὐκλειαν, εὐραμένη παναοίδιμε, καὶ τῆς ἀνδρείας σου καρπὸν ὄντως πλουτήσασα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βρωῶσα τὸν Κύριον.

Οράθης φερώνυμος σαφῶς, Θεοδοσία σεμνή· Θεοῦ γὰρ δόσις ἡμῖν, ἀρίστη δέδοσαι πάνσοφε, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναδιδούσα ποταμούς τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, κυρίως πάναγνε, Μήτηρ εἰδείχθης Θεῶ, ἐπαληθεύουσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν· οἱ πιστοὶ ὄθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα. Ὁ Εἰρμός.

Χειρὰς ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖς ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὤδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λύσον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν εὐσεβῶς σε ἀνυμνούντων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις θεόφρον, Θεοδοσία Μάρτυς πανεύφημε, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, παρισταμένη πανσεβάσμιε.

Εὐας τῆς προμήτορος πόθον, ἐπιτηδεῖως ἐκομίσω, νεύσει πρὸς Θεὸν θεουμένη, καὶ γενομένη θεία μεθεξει θεός· διό σε παμμακάριστε, Θεοδοσία μακαρίζομεν.

Ολος γλυκασμὸς χρηματίζει, ὁ σὸς νυμφίος ἀθληφόρε· ὅλος ψυχικὴ θυμηδία, Θεοδοσία Μάρτυς ὑπάρχει Χριστός· οὐ πὲρ νῦν ἀπολαύουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο. Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ ἐπίδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συναΐσας τὰς διστωσάσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου,
Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλματών.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄ καὶ τοῦ Ἀγίου γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυ-
μάτισας, καὶ τὰς τούτου φαλαγγας ἐξε-
πέρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα
Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ
ἐνισχύσαντος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κιν-
δύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβαῖς Παμμακά-
ριστε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα,
καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρείδες, καὶ αὔλον,
πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοῖδμε· Δεῖω
Πνεύματι, ὀδηγούμενος Πάτερ μοναζόντων, ὀ-
δηγὸς κανῶν καὶ τύπος, ὤφθης καὶ πίστει
περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις
ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς Δεόπνευστε Ἰσαά-
κιε, φωστὴρ ἐδείχης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κα-
κώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύ-
νων πρεσβείαις σου, καὶ ρυόμενος, νοσημάτων
παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτε-
λοῦντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανάνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὀ-
παρῶν.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς
πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώπτων,
παρρησία πολλῇ παριστάμενος.

Αἴγλην αὔλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου
δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν
παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, αἰσχίσιων παθῶν κλυ-
δωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ
παντὸς τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερόως
ἴσσι, τὴν δὲ ψυχὴν, ἐδείξας δουλείας, τῶν
παθῶν ἀπελεύθερον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῆ
ἴσσι, καλλιεργῶν, εἰχὺν ἀπαθείας, καὶ
δαυμάτων ἐξήθησας. Θεοτοκίον.

Τόπον ἀγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἀγνὴν τρα-
πέζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὄλων,
δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
• νων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επιλάμψει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, φω-
τισθεὶς ἀπήλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀ-
χλὺν, δαυματουργέ Ἰσαάκιε· ὄθεν σε πάντες,
συμφώνως γεραίρομεν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Επομβρίαις τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοῖς
δαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμὸν ἀποκα-
θαίροντας, τῶν ἐν πίστει μάκαρ προστρεχόν-
των σοι.

Ολονύκτοις δεήσῃσι, καὶ ταῖς πανημέροις
ἴσσι στάσει, τὴν ψυχὴν προκαθηράμε-
νος, τῆς Τριάδος οἶκον Πάτερ ἐδείξας.

Θεοτοκίον.

Αλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακὴμ προεῖ-
δε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ
ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας,
παθῶν τὰ ἰνδαλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐ-
ξεμείωσας.

Πνευμάτων ἀκαθάρτων καθέστηκας, σὺ διώ-
κτης Ἀγίου γὰρ Πνεύματος, καθαρὸν
σκήνωμα γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἥλιον τεκοῦσα τῆς ζωῆς, Θεοτόκε, ὄλον
φωταγωγῆσον, ἐσκοτισμένον με πάθεσιν.

ᾠδὴ ς΄. Πάσθητί μοι Σωτῆρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανολεθρίαν διέφυ-
γες, ἐγκρατεῖαν προσευχὴν, ἀγάπην κη-
λωτον, κραταιὰν ταπεινώσειν, καὶ στοργὴν βε-
βαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κητσαίμενος.

Θεός σου τὰ πρὸς αὐτόν, κατεῖθνε διαβη-
γάσατο, πατοῦντα ἐκ ὄψεων, καὶ σκωρπῶν
κάρας, Ἰσαάκιε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρότητος, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆς Ἀ'. Τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλαμάτων.

Στίχοι.

Ἦψω Θεοῦ πρὸς Δεῖον ἦρθῃ χωρίον,
Γῆς Ἰσαάκιος ἐκλιπὼν τὸ χωρίον.

Θεῖον Ἰσαάκιον μόρος εἶλεν ἐνὶ τριακοστῇ.

Οὗτος ὠρμητο ἐξ Ἀνατολῶν· ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐπεὶ κατὰ τῶν Γότθων Οὐάλης ἐχώρει, καὶ πόλεμον συνεκίνησεν, ὑπήντησεν αὐτῷ οὗτος ὁ μακάριος, συμβουλευὼν ἅμα καὶ παρακαλῶν ἀνοῖξαι τὰς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας. Τοῦ δὲ βασιλέως μὴ πεισθέντος, πάλιν προφθιάσας, τὰ αὐτὰ πάρηκει, ἀνοῖξαι λέγων, καὶ ἀποδοῦναι τὰς Ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, εἰ μὴ μέλλοι, ἀπὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ἐν πολέμῳ φυγῶν, ἀπολέσθαι. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ τοῦ ἀνδρός εὐπαρρησίαστον χαλεπήνας, ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγωθῆναι, καὶ ριφῆναι ἐπὶ ἀκάνθαις. Πάλιν δὲ προφθιάσας ὁ Ἅγιος τὸ τρίτον, ἐπελάθετο τοῦ χαλινῶ τοῦ ἵππου, διαρρήδην τὸν ὀλεθρὸν ἐπισημαίνων αὐτῷ, εἰ μὴ τὰς Ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν ἀποδῶ. Ὄθεν ὀργισθεὶς, παρέδωκε Σατορινίῳ καὶ Βίκτωρι, φυλάξαι τούτον παρακλευσάμενος, μέχρι τῆς ἐν εἰρήνῃ αὐτοῦ ἐπανελευσεως. Ἐνθα δὴ τὸν Ἅγιον εἶπεῖν· **Εἰ σὺ ἐν εἰρήνῃ ὑποστρέψεις, ἐμοὶ οὐ λελάθηκεν ὁ Θεός·** φεύξῃ γὰρ ἐξ ἐναντίας τῶν ἐχθρῶν σου· καὶ καταληφθεὶς, διὰ πυρὸς δέξῃ τὴν τοῦ βίου καταστροφήν.

Ἐπεὶ δὲ συνέβαλεν ἐν πολέμῳ, ἠττηθεὶς, ἐν ἀχυρῶνι καταφεύγει ἅμα τῷ Πραιποσίτῳ, ὃς τὴν αὐτὴν κακοδοξίαν νοσῶν, αἰεὶ τὸν βασιλέα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἠρέθιζε· καὶ ἐν αὐτῷ παρα τῶν Γότθων πυρὶ παρεδόθησαν. Ἐπὶ γοῦν τῇ τοιαύτῃ προβρήσει ὁ Ἅγιος καὶ τῇ παρρησίᾳ ἐμεγαλύνθη, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ ὁμολογίᾳ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Βασικίδι πόλει τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διαγαγὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε (*).

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησθον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ηρῆθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας· ἐμιμήσω γὰρ ἐν σώματι Ἀγγέλους· αἰδίου τρυφῆς, με-

(*) Τὸ παρὸν Συναξάριον, ἑλλιπὲς ἐν ἐνταῦθα, εὐρίσκεις αὐτὸ πληρέστερον ἐν τῷ Συναξαριστῇ κατὰ δὲ τὴν ὀλην ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου, ἔχεις τὰ οὐσιωδέστερα καὶ ἐν τῷ Ὀρολογίῳ. Σημείωσον δὲ, ὅτι τὸ Πραιποσίτος, λατινικῶν ἐν (ἐκ τοῦ Praepositus), δηλοῖ τὸν προστατήν, ἡγεμόνα, ἢ καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον.

τοχος ἀνεδείχθης, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτίσι θεωρίας, διεσκέδασας δαιμόνων ἐπιθέσεις, καὶ τῆς τῆτων πολλοῦς, κακώσεως ἐρρύσω, κραυγαζοντας Ἰσαάκιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Γδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαίας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει, ὧ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα.

Ανύσακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ελαίῳ σε τῶν ἀγῶνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἀφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῆς εἰς τὴς αἰῶνας.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτῶνιον· ἐνεδύσω δὲ μάκαρ, ὠραίαν τὴν στολήν, τῆς Δείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ως ἐκτιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τῷ Θεῷ τὴν Μητέρα, ὑμνήσωμεν λαοί, τὴν μόνην μετὰ τόκον, Παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἀναρχὸν Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσαι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε
• ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εδὺς μὲν οἶα περ ἀστήρ, ἀπὸ κόσμου· πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμακάριον Ἥλιον, καὶ ὡς ἀκτίνα τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλείοιπας, φωτοειδεῖς ἀρετὰς, ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος Ἰσαάκιε γέγονε· καὶ γὰρ ὀσίως ἐν γῆ, ἐπολιτεύσω τούτου προσταγμάτα, καὶ δικαιώματα σοφῆ, τηρήσας ἀλώβητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ σοι τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον. Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνῃ γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπεριγράπτρον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας δεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτεῖα σου ἤνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπέρρητον Θεοῦ
• συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
• κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
• γαστροῦ, γενόμενος ἀνθρώπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ἡ ἀπροσμάχητος χάρις, τοῦ δυναμοῦντός σε, ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς, σὲ τῆς φύσεως πᾶσι, τὴν δύναμιν δεικνύει· διὸ καὶ θνητῶ, σὲ ἐνίσχυσεν σώματι, καταπαλαῖσαι τὸν ἄσαρκον κραταιῶς, καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥαγίσι, τῆς ἀθείας τὸ πῦρ, Μεγαλομάρτυς σθέσας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, κατήρδευσας πλουσίως, καὶ τῶν πιστῶν, ταῖς καρδίας ἐφώτισας, τῶν εὐσεβῶς σου τιμῶντων τὸ ἱερόν, καὶ σεβάσιμον μνημόσυνον.

Ὁς ἀκαθαίρετος πύργος, ταῖς προσβολαῖς τῶν ἐχθρῶν, οὐκ ἴσαλεύθησ ὅλως, ταῖς αὐτῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας Ἑρμεία, καὶ τῶ μοχλῶ, τῶν γενναίων ἀγῶνων σε, ὡς εὐπερίτρεπτον τεῖχος, πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ἑμοίως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἄδω Μάκαρ σου τοὺς πόνους θερμῶ πτόφω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ἀστὴρ διαλάμπων θείῳ φωτὶ, τῶ τῆς ἀληθείας, ἀνεδείχθης μαρτυρικῶς, πάντας καταυγάζων τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινεῖσε Ἑρμεία γεραίροντας.

Διόλου τῆ νεῖσει τῆ πρὸς Θεόν, πάντων ἀλογήσας, τῶν ἐν βίῳ Μάρτυς σοφῆ, μαρτύρων ὑπέδυσ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὸν ἐχθρὸν καταρράσων ἐνίκησας,

Ὁραῖος τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπάρχων Ἑρμεία, ἐστρατεύθης τῶ Βασιλεῖ, τῶ ἐπιβραβύ καὶ τῆς τούτου, Μάρτυς εἰς τέλος ἐχθρῶς ἐταπεινώσας.

Μὴ θύσας εἰδώλοις Μάκαρ τοὺς σου, ἐθλασθης ὀδόντας, σιαγόνας τῶν νοσητῶν, συνδλάσας λεόντων, καὶ τῆς νίκης, ἀναδησάμενος στέφος ἀμάραντον. Θεοτοκίον.

Ἀγία Παρθένη Μήτηρ Χριστοῦ, Μαρτύρων ἡ δόξα, καὶ Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, σὺν τέτοις δυσώπει τὸν Υἱόν σου, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κόσμος ἐχηρημάτισας, τῶν ἀθλητῶν Σοφῆ χάριτι, θεολαμπῆς· ὅθεν οἱ ἐν κόσμῳ, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ἀ

Ρώμη θείου Πνεύματος, σὺ κρατυνόμενος Πάνσοφε, τὸν δυνατὸν, χαίρων ἐν κακίᾳ, ἐταπεινώσας δράκοντα. Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώττη σε, Θεοῦ πανάγιον τέμενος, ὁμολογῶ, Πάναγνε· διὸ με, πάσης ῥῦσαι κολάσεως. Ὁ Εἰρμός.

* Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
* Σὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Καθίσμα, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁς ἀστέρα μέγιστον, τῆ οἰκουμένη, ὁ Χριστός σε ἔδειξε, φωταγωγοῦντα τῆς πιστῆς, ταῖς τῶν ἀγῶνων σε λάμπησι, Μάρτυς Ἑρμεία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁὶ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σε, τῆς πολυθείας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τοῖς πιστοῖς δὲ δρόσος ὠφθησαν, ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Υπεισηλθες ἀπτότος, τὴν πυρακτωθεῖσαν Ἐνδοξε κάμινον, ὡς οἱ Παῖδες δὲ διέμεινας, θείκῃ δυνάμει ἀκατάφλεκτος.

Τῆς Τριάδος τῆ χάριτι, Μάρτυς δροσιζόμενος μένεις ἀφλεκτός, τῆς φλογὸς μέσον ἰστάμενος, ἐν τρισὶν ἡμέραις παναοίδιμε.

Ὁχορὸς τῶν Δυναμέων, ἀνωθεν ἐσκόπει τὴν γενναιότητα, καὶ τῶν πόνων σου τὸ εὐτόνον, ἀθλητὰ Ἑρμεία ἐκπληττόμενος. Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Δέσποινα, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἱπὲρ λόγον ἀπεκύησας· διὰ τοῦτο ὑμνοῖς σε γεραίρομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Συντριβόμενος σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς κολάσεσι, συντριβῆναι ῥγάσω, ἀ-

πωλείας ξαίνων ἐν χάριτι· διὰ τούτο πάντων, τῶν εὐσεβῶν χάριτι θείᾳ, θεραπεύεις ψυχῶν τὰ συντρίμματα.

Πικροτάτων φαρμάκων, Μάκαρ καταπόσει μένεις ἀπήμαντος, εἰς βεβαίαν πίστιν, ἐκκαλούμενος τήτων τὸν πάροχον, μετακυλισθέντα, τῇ σῇ λαμπρᾷ θαυματουργίᾳ, μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον.

Οὐδαμῶς παρετράπης, στάσεως τῆς κρείττονος Μακαριώτατε, τὸν κρατύνοντά σε, καὶ στηρίζοντα καὶ κατευθύνοντα, τὰς κινήσεις πάσας, τὰς πρὸς αὐτόν σου γινομένας, προορώμενος γνώμης ευθύτητι. Θεοτοκίον.

Νοεράν σε λυχνίαν, πάλαι ὁ Προφήτης κατείδεν ἐν Πνεύματι, κεκτημένην Κόρη, τὸ λαμπαδίων Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν φωτὶ ἀβρόητῳ, πάντας ἡμᾶς φωταγωγοῦντα, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας πανάμωμε.

ᾠδὴ ε΄. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ολόκληρον πρὸς Θεόν, Παμμακάκρ ἔχων τὴν ἔφεσιν, τοὺς πόνους καὶ σπαραγμούς, τῆ θείου σου σώματος, ὡσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἐκαρτέρεις χαίρων, τῆς στεφάνης προορώμενος.

Υπέμεινας καρτερώς, τῶν νεύρων σου τὴν ἀφαίρεσιν, Ἑρμεία Μάρτυς Χριστῆ, ἐχθρόν πολυμήχανον, ἐκνευρίζων χάριτι, καὶ ἀνδρείας πάσης, ὑποτύπωσις δεικνύμενος.

Στομούμενος τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῆσεως, ὡς δίστομος ἀληθῶς, γεγένησαι μάχαιρα, στρατεύματα ἄθεα, ὡς στέρρος ὀπλίτης, διακόπτων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Θηλάζεις μητροπρεπῶς, τὸν νεύματι πάντας τρέφοντα, ἀγκαλῆς περικρατεῖς, πανάμωμε Δέσποινα, τὸν πάντας κατέχοντα· διὰ τῆτο πίστει, κατὰ χρεὸς σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

- » Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
- » μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
- » δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
- » μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Γῆ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Στίχοι.

Βάπτεις σεαυτὸν κογχύλη σῶν αἱμάτων,
Ἑρμεία τμηθεὶς ὦ βαφῆς ἀνεκπλύτου!
Maggio.

Ἑρμείαν τριακοσῆ ἄορ καταέκτανε πρώτη. Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως, ἐν τῇ πόλει Κεμάνων, τὸν στρατιωτικὸν μετερχόμενος βίον, τὴν ἡλικίαν ἤδη προβεβηκώς, καὶ λευκὴν ἔχων τὴν τρίχα τῷ χρόνῳ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συλληφθεὶς, καὶ Σεβαστιανῷ τῷ Ἀρχοντι προσαχθεὶς, πρῶτον μὲν τὰς σιαγόνας θλάττεται, καὶ ἀφαιρεῖται τοῦ προσώπου τὸ δέσμα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζουται. Εἶτα, καμίνου ἀναφθείσης, μέσον ἐμβάλλεται· καὶ ἀδραβῆς ἐκ τοῦ πυρός ἐξελθὼν, δηλητηρίοις φαρμάκοις διασφαρῆναι κελεύεται· ἃ καταφαγὼν, καὶ μείνας ἀδραβῆς, τὸν ταῦτα κεράσαντα πρὸς τὴν πίστιν ἐφέλκεται· ὅς, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκοπᾶται τὰ νεῦρα τοῦ σώματος, καὶ πυρωθέντι λέβητι ἐμβάλλεται· εἶτα ἐκκεντᾶται τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις κρεμάται κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Οὐ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εἰς Θεὸν ἀτενίζων, τὸν δυνάμενον σώζειν νοὸς ευθύτητι, ὑπήνεγκας τοὺς πόνους, Ἑρμεία τοὺς γενναίους, ἀναμέλπων τοῦ σώματος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρᾶντισμῷ τῶν αἱμάτων, τὴν πυρᾶν κατασβέσας τῆς ἀθεότητος, τὴν φλόγα ὑπεισήληδες, ἐφλέχθης δὲ ἠδύλως, ἀναμέλπων Πανόλβις· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μακαρίζει σε πᾶσα, Ἐκκλησία ὀρώσα τὰς ἀριστείας σου, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἃ παρέσχε σοι Κύριος, Ἑρμεία Μάρτυς σοφῆ, λαμπρῶς ἠγωνισμένῳ.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης Παρθένε, τὸν ἐν κάλλει ὠραῖον Χριστὸν κηύσασα, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ πάντας συντριβέντας, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσαντα· ὅθεν πιστῶς σε αἰεὶ, δοξάζομεν ἐν ὕμνοις.

ᾠδὴ η. Νικηταὶ τυράννου.

Παρανόμων δόγμα, νόμῳ κρατυνόμενος τῆς ἀληθείας, ἀθλητὰ Ἑρμεία, χαίρων ἐξεφαύλισας καὶ τοῖς ἀγῶσι, τοῖς μεγίστοις μάκαρ, καρτερῶν ἀπέλαβες, τὰς ἐν τοῖς ὑψίστοις, σκηνώσεις εἰς αἰῶνας.

Οὐ πτοοῦμαι πᾶσαν, ἀλγεινῶν ἐπίτασιν προσγινομένην, οὐδὲ νέμω σέβας, τοῖς μὴ οὖσιν ἐκραζες θεοῖς Παμμακάκρ· ἕνα μόνον σέβω, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν ἐπὶ Ποντίου, Πιλάτου σταυρωθέντα.

Θύεσθαι προεἶλου, ὡς ἀρνίον ἄμωμον Μάρτυς Ἑρμεία, ὑπὲρ τοῦ τυθέντος, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον καὶ τὰς θυσίας, τὰς βεβήλης πάσας, ἐκ τῆς γῆς ἐξάραντος· ὅθεν ἐν αἰνέσει, ἀξίως σε ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ωφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ· ὃν αἰεὶ δυσώπει, τῆς στενοχωρούσης με νῦν ἀμαρτίας, ρύσασθαι Παρθένε, ὅπως πλατυνόμενος, ἔργοις εὐσεβείας, πιστῶς σε μακαρίζω. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σε, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδεῖν κατηξιώθης ἀπολυθεὶς, τῆς σαρκὸς ἀθλόφορε πανεύφημε, τὰ ἀγαθὰ, ἅπερ προητοίμασέ σοι Θεός, καὶ τοῖς σὺν σοὶ ἀθλήσασι, καὶ καταβαλοῦσι τὸν πονηρὸν· μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, τὸν Κύριον δυσώπει, Μάρτυς Ἑρμεία ἀξιόγαστε.

Ωραῖόν σου τὸ εἶδος καὶ πρὸ τῆς σῆς, ἐναθλήσεως ὃν, ὠραιότερον, ὥφθη Σοφὲ, μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θυμαστούς, ἀγγελικῆ λαμπρότητι, κατηγλαϊσμένον περιφανῶς· διὸ καὶ πρὸς ὠραίους, ἀνέδραμες νυμφῶνας, νίκης στεφάνοις καλλυνόμενος.

Στρατείας ἀλογήσας τῆς ἐπὶ γῆς, Βασιλεῖ οὐρανίῳ ἐστράτευσαι, Μάρτυς σοφὲ, οὗ τῆ

δυναστεία τῆ κραταιᾶ, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, πάσας ἐξηφάνισας κραταιῶς, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, νομίμως ἀνεπλέξω, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε.

Η μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγῆς, τὰς ἡμῶν διανοίας φωτίζουσα, μαρμαρυγαῖς, τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στερρῶν, ἐν ἧ παρακαλοῦμέν σε· Ἐχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ἐκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλείους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με προῆλθε Θεὸς ἐκ σοῦ, ἀφθαρσίας ἐνδύων με ἔνδυμα, τὸν πονηρᾶ, γνώμη γυμνωθέντα θείας σοφῆς, θεογεννητορ Δέσποινα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγῆ, Μαρτύρων στεφηφόρων, κραταίωμα καὶ τεῖχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίας μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ,

Ψαλλόμενα μετὰ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ καθ' ἡμέραν Ἀγίου, καὶ ἕτερα, μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς, ἀπὸ τῆς ιη'. τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ὅταν τύχη ἐν αὐταῖς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἡ νηστεία.

Τῆ ΙΗ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἀμαρτίας, ἐναποκάθαρσον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἐκλαίει βοῶσα Ἰὼν Ἰέμε; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'καίνισας Ἀχραντε, τῷ Δείῳ Τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν Σητήν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας ὤθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένη δεδοξαμένη, ὡς προσηφτευσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένη πανάμωμε, Μητέρα Χριστοῦ τῆ Θεῆ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκθυσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τῆ ΙΘ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε, ἠλιόμορφε ἀστήρ· χαῖρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἢ τὸν στάχυν βλαψήσασα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε Δεῖον ὄχημα, πύλη ἢ πάμφωτος· χαῖρε, ἢ ἀράς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν· χαῖρε, ἀγαθῶν ἢ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλω ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἢ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰέ με ἐξαίρησα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε

δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῆ Κ'. ΜΑΓ'ΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινῶ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον, κτλ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, κτλ.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ῥδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα τοῖς δούλους σου, κράζοντας καὶ λέγοντας· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῆ ἐν Σταυρῷ σου Ἰησοῦ ἀνυψώσει, συνανυψώθη τῶν βροτῶν ἢ οὐσία· ἢ δὲ Παρθένος ἐκλαίει βρωῶσα μητρικῶς· Τί σοι ἀταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἐπαπολαύσας, ἀναρχε Θεέ; Δόξα τῷ θείῳ Σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου.

Τῆ ΚΑ'. ΜΑΓ'ΟΥ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινῶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ Νέμου, τῆς Χάριτος ἐλθοῦσης· ὡς γὰρ ἡ βία οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, ἔτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· Ἀντί στύλι πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντί Μωϋσέως, Χριστός, ἢ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, κτλ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, κτλ.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγγε Παρθενομήτορ, τῆ καθαρότητι Ἄγγελους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντα ἐμὲ γούν γενόμενον, ἐρρύπτωμενον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαθαρὸν, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Β'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Ελπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, τῶν εἰς σὲ προστραχόντων, Θεοκῆτορ ἀγαθὴ, προστασία τοῦ κόσμου, ἰκέτευε σὺν Ἀσωμάτοις ἐκτενῶς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη. Εἶδε βούλει, ἀντὶ τοῦ Καθίσματος τῶν Ἁγίων, Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, εἶπέ τὸ παρόν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ζηλώσας Ἥλιου, εὐσεβείας τὸν τρόπον, ἀνάκτων εὐσεβῶν, Κωνσταντῖνε τὸ κῦδος, Πατέρων συνήθροισας, Θεοφόρων ὀμήγουριν, οἷς ἐγήριξας, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ εἶψη, ὁμοούσιον, Πατρὶ τὸν Λόγον δοξάζειν, καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρογάμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἢ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ῥδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, κτλ.

Ὅρα ταῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ'.

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλαίριον.

Θεοτοκίον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ορος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ σταμνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ράβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ θείον θρόνον καὶ πύλην, καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες,

τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον· ἐξ ἧς Θεός, σαρκωθεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀπορρήτῳ ἐνώσει.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

ΤΗ ΚΒ'. ΜΑΓΟΥ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω'ς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πράϋνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν Σλίψει ὑπάρχουσαν τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀρνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἢ Ἀμναῖς ἢ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ Σαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων; ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀρρήτῳ σου καὶ θείᾳ, συγκαταβάσει φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν σπευδῶ, τῷ ἀγίῳ ναῶ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπαρθενε· ρύσαι σὺν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τὸς σέ μακαρίζοντας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω' Σαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἢ ἀμναῖς καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς κατὰ κριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατὰ κρινεται;

ΤΗ ΚΓ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου Σαύματος.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν ποιητὴν μου Θεόν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοῦμαι πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων

τὴν ἀγριότητα· ὧν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, Λόγον καὶ φιλάνθρωπον, καθικετεύουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὀρώμενον Σάμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; ὁ συνέχων ἀπάσαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατῆσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἢ Θεοτόκος κλαίευσά ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμαίνετον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμπαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω' Σαύματος καινοῦ! κτλ.

Ἦ Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

ΤΗ ΚΔ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε, ἠλιόμορφε ἀστήρ, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, κτλ.

Ἦ Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω' Σαύματος καινοῦ! κτλ.

Ἦ Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Θεοτοκίον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶτός δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπές Θεοτόκε· τὸ ἄχρονον ἐκ γαστρὸς σου, φῶς γὰρ ἀνέτειλε κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας τοὺς ὀρθοδόξως, σέ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

ΤΗ ΚΕ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόγευτον τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν ἀφράξως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων

ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Αἰδοῦτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐ-
λογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν,
καὶ προσάγαγε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ
διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐκαίνισας Ἀχραντε, τῷ Σείῳ τόκῳ σου, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Β'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, κτλ.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερ-
μὴ ἀντίληψις, τῶν πεπορθῶτων ἐπὶ σέ, ἐκ
τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἢ
πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, κτλ. (ὄρα αὐτό).

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Θεοτοκίον. Ὅρος Θεοῦ πανάγιον, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΑ'.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκε-
τεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ καὶ τῷ Προ-
δρόμῳ, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆ ΚΣ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχηρημάτισα,
τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυ-
γαῖζω σοι· Ἴην ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς
πάθεισι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαιδρυνον, καὶ
ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σε, κατασκήνωσον, ἐν
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σα· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύ-
λῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕ-
δασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος
ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπή-
σας μεμύνηκεν, ὃ μετὰ τόκον παρθένον Μητέρα
σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάξιωμα, μό-
νος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυαμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνηθούσα ἐκραύγαζεν· Ὁ-
μοί! Τέκνον με, πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῆ ΚΖ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, κτλ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΣ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προστάτην πρὸς Θεόν, κτλ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω' θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Τῆ ΚΗ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

ΤΗ ΚΘ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΓ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

ΤΗ Λ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

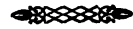
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέσπιν, προσδεξαμένη παρῆμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρώπῳ, σωζῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου Δέσποινα, προσηλωμένον, τὸν Υἱόν σου βλέψασα, Παρθενομήτορ καὶ Θεόν, σὺν ὀδυρμοῖς ἀνεκραύγασες. Πῶς ταῦτα πάσχεις, Υἱέμου καὶ Κύριε;

ΤΗ ΛΑ'. ΜΑΓΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Ἰῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εν τῷ πελάγει τοῦ βίβ κλυδωνιζόμενος, καὶ ταῖς τῶν ἐναντίων, ῥιπιζόμενος αὔραις, βῶ σοι Θεοτόκε. Ἰθυον νῦν, πρὸς λιμένα με εὐδίων, τῆς μετανοίας, τὴν ζάλην τῶν λογισμῶν, εἰς γαλήνην μεταβάλλουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τῆ σῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μήτηρ ἀγνή. Οἶμοι! Τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν Λ'.

Τ Ε Λ Θ Σ.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

~~DUPLICATE 22 1931~~

~~NOV 10 1931~~

